ΤΗ, 10 Μαΐου 1918

ΙΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ία Δρ. 36. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ.50
Ρούβλ. 20. Ἐν Ἀμερικῇ Δολλάρ. 10

ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΗΜΕΡΟΝ

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ εἰς τὸν

„ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ"

„ΠΡΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΩΡΑΣ"

Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον τοῦ ἀρχισυντάκτου του κ. ΜΙΧ. ΡΟΔΑ **μὲ τρεῖς θαυμασίας φωτογραφίας τῆς παρασημοφορίας τεσσάρων** ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΡΩΝ **ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον Γκυγιωμά.**

τῆς Θεσσαλονίκης, ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του εἰς τὸ «Κεντρικὸν» θέατρον τὸ Σάββατον. Ὁ θίασος ἐξησφάλισε τὰ δύο νέα ἔργα τοῦ κ. Ν. Χατζηαποστόλου, τοῦ γνωστοῦ συνθέτου τῶν «Ἐρωτικῶν Γυμνασίων», φέροντα τοὺς τίτλους «Μπεμπέκα» καὶ «Κοντεσίνα», ἐπὶ λιμπρέττου τοῦ κ. Β. Βεκιαρέλη.

— Αἱ γενικαὶ δοκιμαὶ τῆς «Ἀρλεζιάνας» ἔδωσαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἑτοιμάζεται μία πρωτοφανὴς ἐπιτυχία διὰ τὴν ἀποψινὴν παράστασιν τοῦ ἀριστουργήματος τῶν Δωδὲ-Μπιζέ. Ἡ ἐκγύμνασις τῶν ἐρασιτεχνῶν τελειοφοίτων τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὠδείου, ποὺ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν παράστασιν, τῶν χορῶν τῆς ὀρχήστρας καὶ ἡ τελειότης τοῦ σκηνικοῦ διακόσμου προυξένησαν πολὺ καλὴν ἐντύπωσιν. Ἔπειτα, πρόκειται ἀσφαλῶς περὶ ἑνὸς μουσικοῦ ἀριστουργήματος καὶ αἱ Ἀθῆναι τὸ ἀκούουν διὰ πρώτην φοράν.

ΕΟΡΤΗ

Μία ἑορτὴ ἐντελῶς ἐξαιρετικὴ θὰ δοθῇ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸ «Ἀϊ-Λιάς» τῶν Πατησίων ἀπὸ τὸν ἐκεῖ ἐνοριακὸν Σύλλογον. Θὰ ψαλοῦν ἄσματα ἐθνικὰ καὶ πατριωτικὰ τῇ συνοδείᾳ τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς, θὰ γείνουν ἀπαγγελίαι καὶ θὰ παιχθοῦν ἐθνικὰ δραμάτια καὶ κωμῳδίαι ἀπὸ τὰς μαθητρίας καὶ τοὺς μαθητὰς τῶν Πατησιωτικῶν σχολείων. Ἡ ἑορτὴ δίδεται ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς μαρμαρίνου τεμπλέου τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

— Σήμερον, ὥραν 6.30' μ.μ., εἰς τὸ θέατρον «Διονύσια» θὰ ὁμιλήσῃ γαλλιστὶ ὁ κ. πρεσβευτὴς τοῦ Βελγίου μὲ θέμα «Τὸ Βέλγιον εἰς τὸν πόλεμον». Ἡ διάλεξις εἶνε ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

—Ἡ ἀνυπομόνως ἀναμενομένη διάλεξις τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως λογίας δεσποινίδος Ἰουλίας Καράλη δίδεται τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου παράρτημα τῆς «Προγρὲς» καὶ εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας».

—Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Ἰω. Ζαφειρίου περὶ τοῦ **«Οἰκονομικοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος»** γενήσεται αὔριον Παρασκευὴν 11 τρέχ. καὶ ὥραν 7ην μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας τῶν «Φίλων τοῦ Λαοῦ». Εὐριπίδου 12. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ

Μία ὡραία καὶ πρωτότυπος διὰ τὰς Ἀθήνας ἑορτὴ δίδεται ὑπὲρ τῶν ἀναπήρων τοῦ πολέμου τὸ προσεχὲς Σάββατον, 12 Μαΐου, ὥραν 5 3)4 μ. μ. ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Ὁπλομαχητικοῦ Συλλόγου τὸ «Ξίφος». Συμπράττουν ἡ κ. Ἐλ. Σκέπερς (ἄσμα), ἡ δεσποινὶς Ἀσπ. Ζωριφοπούλου (βιολί), ὁ κ. Στ. Βαλτετσιώτης (ἀκομπανιαμέντο) καὶ ἐρασιτέχναι τοῦ Γαλλικοῦ θωρηκτοῦ «Ζουριὲν-ντὲ-λὰ-Γκροβιὲρ». Καὶ ὁ σκοπός, ἀλλὰ καὶ τὸ νέον τοῦ θεάματος θὰ συγκεντρώσουν ὡρισμένως μέγα πλῆθος.

ΕΛΛΗΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀποφασισθείσης τῆς ἐκδόσεως καὶ τοῦ ὑπολειπομένου ποσοῦ ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀποφασισθέντος δανείου τῶν δρ. 16,000,000 ἐκτίθεται τοῦτο εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν ἀπὸ τῆς αὔριον 10ης Μαΐου, προτιμωμένων τῶν κ.κ. μετόχων τῆς Ἑταιρείας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 9η Μαΐου 1918.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Διακηρύττει ὅτι :

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 61364 ἀπὸ 7ης Μαΐου διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτίθεται εἰς νέαν ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ πώλησις τῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ εὑρισκομένων ἐντύπων ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐκδοθησομένων τοιούτων μετὰ τῆς τμηματικῆς πωλήσεως τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου τὴν 19ην Μαΐου, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10—12 π.μ.

Ὅροι πληροφοριῶν εἰσὶ κατατεθειμένοι περὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται προσερχόμενοι ἀπὸ 11—12 π.μ. καὶ 4—6 μ.μ. καθ' ἑκάστην νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ὁ Διευθυντὴς
Α. ΣΓΟΥΡΙΤΣΑΣ

ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΤΩΝ ΑΡΤΟΠΟΙΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Καλοῦνται πάντες οἱ ἀρτοποιοὶ οἱ μὴ προσαγαγόντες εἰσέτι εἰς τὸ τμῆμα ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου τὰς ἐπικεφαλίδας μετὰ τῶν ὀνομαστικῶν καταστάσεων, νὰ πράξωσι τοῦτο μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς αὔριον Παρασκευῆς, διότι ἄλλως δὲν θὰ χορηγηθῶσιν αὐτοῖς ἄλευρα παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Συντεχνίας)

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΙ „ΠΗΓΑΙ"

Τὸ γνωστὸν ἐν Λουτρακίῳ ξενοδοχεῖον αἱ «ΠΗΓΑΙ», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Β. Γρεανταφυλλοπούλου, ποιεῖται ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του ἀπὸ 12 Μαΐου ἐ.ἔ., ἐξασφαλίσαν ἀφθονίαν τροφίμων.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

9 Μαΐου 1918

Ὁμολ. Ἐθν. Δανείων	*Μετοχαὶ Ἑταιριῶν*
Δαν. 120 ἐκ. 1881 334.—	Ἐθν. Ἀτμτῆς Ἑλ. 439.—
» 170 » 1889 330.—	Ἑτ. Θαλ. Ἐπιχ. 333.50
Μον. 135 » 1887 308.—	Ναυτ. Ἑ. Ἑ. «Μ» 283.—
Παγ. 155 » 1889 249.—	Ναυ. Ἀτμ. «ἀπ.» 920.—
Ἡνοποιημ. 1898 101.50	Ἀχαϊκῆς Ἀτμ. 210.—
Σ. Πειρ.-Λ. 1890 331.—	Ἀν. Ἑτ. Οἰνοπν. 388.—
» Πύρ.-Μελ. 1900 95.—	Ἑλ. Ἑτ. Οἴν. Οἰν. 320.—
Ἐθν. Ἀμ. 1907 93.—	Οἰν. «Γ. Ἡσαΐας» 192.—
Ἐπιτάξεως 1913 98.25	Ἑλ. Ἠλ. Ἑτ. 113.—
Δαν. 500 ἐκ. 1914 418.—	Ἑτ. ἀνθρ. Ἀλιβ. 158.—
Ὁμολογίαι Τραπεζῶν	» Διαχ. ὑπεργ. πρ. 403.—
Ἐθν. Τρ. τῆς Ἑλ. (Διαχ. 3ο/ο 520.—	» Ἐπ. ἐν Ἑλ. (κοι) 119.50
» (» 20.500.000 123.50	» Ἐπ. » (προν.) 135.—
») » 30. ἐκ. 106.—	» Μ.-Ναυπ. «Βα.» 246.—
Μετοχαὶ Τραπεζῶν	» Ἑλλ Πυριτιδ. 149.50
Ἐθν. Τρ. τῆς Ἑλ. 6.290.—	» Μεταλ. Λαυρίου 49,50
Τραπ. Ἀθ. 105.—	» Τσιμ. «Τιτᾶν» 217.—
» Ἀκαρνανίας 119.—	» Χ πρ. καὶ λιπ. 332.—
» Κρήτης 236.—	» Χρωμ. Πειρ. 292.—
Ἀαϊκῆς Τραπέζης 337.—	Οἰκ. Γ. Ἐμ. Ἀγκ. 99.50
Ἐμπ. Τρ. τῆς Ἑλ. 134.—	Προν. Ἑτ. Σταφ. 279.—
Τραπέζης Πειρ. 212.—	Σιδ. Ἀθ.-Πειρ. 814.—
	» Θεσσαλίας 236.—
	» Π.-Α.-Πελ. 120.50

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ «Πλούτου»)

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ
Τὸ νέον ἐθνικὸν δάνειον
τῶν 100 ἑκατομμυρίων
Τόκος ἀπὸ 6,42 ο/ο — 8,42 ο/ο
ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΑΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Ἀνακοινωθὲν

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων προσφύγων ὅτι κατὰ πληροφορίας τοῦ κ. Νομάρχου Λαρίσης ζητοῦνται αὐτόθι πρόσφυγες ἐργάται εἰδικοὶ διὰ γεωργικὰς καὶ καπνοφυτευτικὰς ἐργασίας ἐπὶ ἡμερομισθίῳ δρ. 16.

Ἐν Ἀγρινίῳ τὰ ἡμερομίσθια ἀνῆλθον εἰς 10—15 δραχμὰς ἀνδρῶν, γυναικῶν 6—8 καὶ παίδων 4—7.

Δημοσιευθήτω μόνον παρὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημεριδων.

(Ἐκ τοῦ γραφείου Τμήματος Περιθάλψεως Προσφύγων)

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ
ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ «Πατρὶς» ἀνέγραψε προχθὲς, ὅτι οἱ ἄνδρες τοῦ λόχου τῆς Ἀσφαλείας ἔδωσαν τὸν γενομισμένον ὅρκον των.

Ὁ ὅρκος των οὗτος ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ὀρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ αὐτοθελήτως ὅτι θὰ εἶμαι πιστὸς εἰς τὸν λόχον. ἢ. θέλω τρέφει εἰς τὴν καρδίαν μου ἀδιάλειπτον μῖσος ἐναντίον τῶν τυράννων τῆς Πατρίδος μας, τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἐκπτώτου καὶ τῶν ἐπιμενόντων ἀκόμη νὰ ὑποστηρίζουν τὸ προδοτικὸν ἐκείνων πρόγραμμα.

»Ὀρκίζομαι ὅτι ὅπου εἴρω συνάδελφόν μου θὰ τὸν προστρέχω καὶ θὰ τὸν βοηθῶ, θέλω τροφέρει εἰς αὐτὸν σέβας καὶ ὑπακοὴν ἂν εἶνε ἀνώτερός μου κατὰ βαθμὸν, καὶ ἂν ἴσως αὐτος ἔτυχε νὰ εἶνε προτήτερα ἐχθρός μου τροσωπικὸς, τότε ἀκόμη περισσότερον θὰ τὸν ἀγαπῶ καὶ θὰ τὸν συντρέχω.

»Ὀρκίζομαι ὅτι, καθὼς ἐγὼ ἐδέχθην νὰ ἐγγραφῶ εἰς τὸν λόχον, θὰ δέχωμαι ὡς ἀδελφόν μου ἔστω καὶ τὸν ἐλάχιστον συνάδελφόν μου, ἐξαιρέσει ἐκείνων, ὅπου περιπίπτουν ἐν γνώσει των εἰς σφάλματα τὰ ὁποῖα τείνουν νὰ κηλιδώσουν τὸ ἱερὸν πρόγραμμά μας.

»Ὀρκίζομαι ὅτι θὰ προσέχω πάντοτε τὴν παγιωγήν μου. θὰ εἶμαι ἐνάρετος καὶ θὰ δίδω τὸ καλὸν παράδειγμα, θέλω βοηθῆ καὶ συντρέχη πάντοτε πάντα φιλήσυχον πολίτην, θὰ σέβωμαι τὴν Διοίκησιν καὶ τὰς διαταγὰς αὐτῆς.

»Ὀρκίζομαι εἰς Σὲ, ὦ ἱερὰ καὶ πολυπαθεστάτη Πατρὶς, εἰς τὰς πολυχρονίους βασάνους σου, εἰς τὰ πικρὰ δάκρυα τὰ ὁποῖα τόσους αἰῶνας ἔχυσαν τὰ ταλαίπωρα τέκνα σου, ὀρκίζομαι εἰς τὴν μέλλουσαν ἐλευθερίαν τῶν πλαβωμένων ὁμοφύλων μας ὅτι ἀφιερώνομαι ὅλος εἰς σὲ, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς σὺ θὰ εἶσαι ὁ σκοπὸς τῶν διαλογισμῶνμου,τὸ ὄνομά σου ὁ ἡγὸς τῶν πράξεών μου καὶ ἡ εὐτυχία σου ἡ ἀνταμοιβὴ τῶν πράξεών μου.

»Ὀρκίζομαι ὡς τίμιος ἄνθρωπος, ὡς ἄνθρωπος ἐπιθυμῶν τὴν εὐτυχίαν τῶν ὁμοφύλων μας, ὅτι θὰ εἶμαι πιστὸς ἐφ' ὅρου ζωῆς εἰς τὸ ἀπελευθερωτικὸν πρόγραμμα τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Καὶ ἂν ἴσως παραβῶ τὸν ὅρκον μου, ἡ Θεία Δικαιοσύνη ἂς ἐξαντλήσῃ εἰς τὴν κεφαλήν μου ὅλους τοὺς κεραυνούς της, καὶ τὸ ὄνομά μου ἂς εἶνε τὸ ἀντικείμενον τῆς κατάρας καὶ τοῦ ἀναθέματος τῶν ὁμογενῶν μου, ἂν ἴσως λησμονήσω μίαν στιγμὴν τὰς δυστυχίας των, ἢ ἂν δὲν πληρώσω τὸ χρέος μου ἐναντίον τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος μας.»

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἂς σημειωθῇ ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ λόχου τούτου, 250 περίπου, εἶνε στρατιῶται καὶ ὑπαξιωματικοί, πολεμήσαντες οἱ περισσότεροι καὶ εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον μὲ τὸν Ἑλληνικὸν λεγεῶνα τοῦ Γύπαρη τότε καὶ μετασχόντες ἔπειτα εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Δαρδανελλίων καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, σπεύδοντες παντοῦ καὶ πάντοτε ὅπου τοὺς ἐκάλεσεν ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος, τραυματίαι δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὡς καὶ οἱ ἀξιωματικοί των.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΗΛΙΑ ΜΑΖΑΛΤΟΥ
ΚΡΕΟΠΩΛΟΥ ΕΚ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Δηλῶ διὰ τῆς παρούσης, ὅτι οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἔχω δι' ὅσα χρήματα θὰ λάβῃ ὁ υἱός μου Μάρκος Ἠλ. Μαζαλτὸς παρ' οἱουδήποτε, καθότι δὲν συμμετέχει τῶν ἐργασιῶν μου.

Ὁ δηλῶν πατὴρ

Ἠλίας Μάρκου Μαζαλτός

Κρεοπώλης

ΓΡΑΜΜΗ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Τὸ Ἰσπανικὸν ἀτμόπλοιον

„RITA"

δέχεται ἐμπορεύματα ἐκ **Πειραιῶς—Κρήτης** δι' **Ἀλεξάνδρειαν, Μάλταν καὶ Λονδῖνον.**

Δι' ἐξασφάλισιν χώρου καὶ πᾶσαν πληροφορίαν: Ναυτικὸν Γραφεῖον ΧΡ. Γ. ΜΠΑΖΙΩΤΗ ἐν Πειραιεῖ. Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλέφ. 413.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ βοηθὸς φαρμακείου πεπειραμένος μὲ καλὰς συστάσεις ἄνευ στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως διὰ τὸ ἐν Τριπόλει φαρμακεῖον Ἰωάννου Στεφανοπούλου. Μισθὸς ἱκανοποιητικὸς μετὰ ἢ ἄνευ τροφῆς καὶ μὲ κατοικίαν. Ἀπευθυντέον : Ἰωάν. Χ. Στεφανόπουλον, Τρίπολιν.

Ἀκρόασις

23 Μαΐου 1919

2

23 Μαΐου 1919

Ἀκρόασις

ρηγοπούλου Τ

πολογισθοῦν εἰς 100,000 τόννους, ἰδοὺ ὅτι γινόμεθα ἐντὸς ὀλίγου κόρου ἑνὸς τετάρτου ἑκατομμυρίου τόννων. Μὲ ὅσους δὲ τόννους ἔχομεν ὑπερβαίνομεν βέβαια τὸ μισὸ ἑκατομμύριον. Ἀπὸ τὸ ὅλον ἑκατομμύριον ποῦ τὸ ἐπλησιάζαμεν πρὸ τοῦ πολέμου, ἀπέχομεν πολὺ ἀκόμη Ἀλλὰ μὴ λησμονοῦμεν ὅτι αἱ ναυπηγήσεις τώρα γίνονται ὑπὸ τοὺς χειροτέρους ἕρους, ἐνῷ μετὰ ἓν ἢ δύο ἔτη θὰ γίνωνται πάντοτε ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους.

ΤΟ ΡΕΚΟΡ τῆς ἐφοπλιστικῆς γενναιότητος τὸ ἔχει ὁ κ. Ἀμπατιέλος. Ἑνδεκα φορτηγὰ ναυπηγοῦνται διὰ λογαριασμόν του. Τόννων ἐν ὅλῳ ὑπὲρ τὰς 80,000. Μέγας καὶ πολύς.

Η ΑΙΣΙΟΛΟΞΙΑ τῆς «Ἀκροπόλεως» περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἐμπορικοῦ μας ναυτικοῦ, ἡ ἀποκαλυφθεῖσα φαρδεῖα πλατεῖα εἰς τὸν Β' τόμον τῆς «Ἐργαζομένης Ἑλλάδος» τῆς ἐκ τῶν ἐνδοτικῶν καταστημάτων μας δημοσιεύθείσης, ὁλοένα ἀποδεικνύεται ὀρθή. Τὰ ὑπὸ ναυπήγησιν νέα Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς διάφορα ναυπηγεῖα τῆς ἑνηλίου ὑπερβαίνουν τοὺς 150,000 τόννων. Ἐὰν δὲ τὰ δι' ἀγορῶν ἀποκτηθέντα ὑ-

ΔΕΥΤΕΡΑ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗ

ΘΑ ΕΧΩΜΕΝ ΥΠΟΥΡΓΙ

Οἱ καλῶς πληροφορημένοι πολιτικοὶ κύκλοι ἐπιμένουν εἰς τὴν βεβαίωσιν τῆς πληροφορίας ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παθουμένης διὰ τὸ Γενικὸν Ἐθνικὸν Συμφέρον πολιτικῆς συμφιλιώσεως μεταξὺ τῶν ἐν Ἑλλάδι διϊσταμένων πολιτικῶν μερίδων θὰ παραστῇ ἀ-

ΓΕΝΙΚΗ Α

ΠΕΡΙ ΤΙΝΟΣ ΑΚΙ

Εἰς πολλοὺς κύκλους συζη

κρατία ... σταντινούπολιν.

χημάτων της.

Ἐπίσης διετάχθη ἡ Ἑταιρία Τροχιοδρόμων, ὅπως ἀντικατα τοὺς τεθραυσμένους στύλους τῆς μῆς Ἀμπελοκήπων, νὰ πυκνώσῃ τὰ δρομολόγια τῆς γραμμῆς Τρ Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας.

ΑΠΟ ΤΟΥ 1907 ἕως τὸ 1914, ἤτοι ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης ἑπταετίας, τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν ναυτικὸν αὔξησε κατὰ 133 τοῖς ὅλο. Ἀπὸ 355,833 τόννους ποὺ εἶχε τὸ 1907 τοὺς ἀνέβασε μετὰ μίαν ἑπταετίαν εἰς 896,383.

Ὑποθέτομεν ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ πρόοδος τοῦ ναυτικοῦ μας θὰ εἶνε ραγδαιοτέρα.

3

ΚΑΙ ΠΟΛΥ φυσικά. Τότε ἀγοράζαμεν μὲ πίστωσιν.

Τώρα ναυπηγοῦμεν καὶ ἀγοράζομεν τοῖς μετρητοῖς.

ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 22 Ὀκτω
βρίου (Ἰβ. τῆλ Ἀκρ.). Ἡ
ρεσθεῖσα διὰ τὴν 21ην τρέχον
τας συνάντησις μεταξὺ τοῦ Ἰ
ταλοῦ στρατηγοῦ Ῥιβέρι κα
τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατηγοῦ Φρουρνίδου εἰ
Δολιανὰ πρὸς συνεννόησιν δι
τὰς λεπτομερείας τῆς κατάλ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣΕΩΣ
ΜΙΑ ΕΝ ΕΤΟΣ ΔΡ. 38.00
ΔΙΑ ΕΞ ΜΗΝΑΣ » 18.00
ΔΙΑ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΑΣ » 9.00
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΙΜΑΙ ΑΓΓΕΛΙΩΝ
ΣΕΛΙΣ Α' ΔΡ. 3.00
ΣΕΛΙΣ Β' » 1.00
ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
ΣΕΛΙΣ Α' ΔΡ. 4.00
ΣΕΛΙΣ Β' » 2.00

ΓΡΑΦΕΙΑ: Παπαρρηγοπούλου 7 ♦ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1919 ♦ ΕΤΟΣ ΔΗ'. Ἀριθ. φύλλου 14,036

ΤΙ ΖΗΤΟΥΜΕΝ

Τὸ συμπέρασμα ἡμῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ προχθεσινοῦ ἄρθρου τῆς «Πολιτείας», ποὺ ἀφιερώθη εἰς τὰς περὶ ἀντιπολιτεύσεως πολιτικὰς ἡμῶν σκέψεις, εἶναι ὅτι παρενοήθημεν ἢ ὅτι ἐνοήσαμεν ὅτι παρεκινήθημεν. Ἐν τῇ ἔποψιν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγαθοῦ εὐχόμεθα τὸ πρῶτον. Μεταὶ δὲ περίοδοι τοῦ ἄρθρου πείθουν ἡμᾶς ὅτι περὶ τούτου πρόκειται. Ὅταν ἡ «Πολιτεία» διατείνεται ὅτι «ἡ δημιουργία μιᾶς γνησίως ἀντιπροσωπευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν θεωρεῖται πῶς — λογικῶς καὶ ψυχολογικῶς — θὰ εἶχε σχέσιν μὲ τὸν Βενιζελισμὸν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτοῦ», ἔχει πληρέστατον δίκαιον. Οἱ δὲ πρῶτοι ὑπαιδοί της εἰς τὴν γνώμην αὐτῆς εἴμεθα ἡμεῖς, κατὰ τῶν ὁποίων ἀντεπεξέρχεται. Διότι ἀκριβῶς παρασιτισμὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως οὐδέποτε ἐφανταζόμεθα. Ἂν καὶ κατὰ βάθος ἐπηλπισμένοι ἀπὸ τὸν κοινοβουλευτισμὸν — ὄχι τὸν ἐδῶ μόνον, ἀλλὰ τὸν παγκόσμιον — δὲν ἠσμενοῦμεν δὲ ὅλως ἀλλ' αἱ τελευταῖαι ἐθνικαὶ ἐπιτυχίαι μας διεξήχθησαν ὑπὸ ἄκρατον κατ' οὐσίαν δικτατορέσιν — ἐφ' ὅσον ὅμως κοινοβουλευτικῶς διαιτώμεθα, φυσικὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ταχθῶμεν ὑπὲρ κομμάτων ἐξαρτωμένων ἢ ἐμπνεομένων ὑπὸ ἄλλων κομμάτων, ἀλλ' ὑπὲρ τοιούτων ἐνεργῶς αὐθυπάρκτων καὶ ἀνεξαρτήτων. Αἱ σκέψεις ἡμῶν ἄλλως εἶχον τὴν ἀφορμήν. Τὴν πεποίθησιν μεταξὺ Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων συνεννοήσεως γνώμην ἐνὸς καὶ μόνου μοχλοῦ ἐστηρίξαμεν. Ἐπὶ τοῦ μοχλοῦ τῆς ἀσφαλίσεως τῆς δημοσίας τάξεως. Ὅταν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος τουρκικοῦ πολέμου, τὸ 1878, κατὰ τὸν ὁποῖον ὑπὸ τὴν δημοκρατικὴν Κυβερνήσεως ἡ Ἑλλὰς διευθυνομένη δὲν εἶχεν λάβει τῆς οὐδετερότητος, οἱ ἐν τυχοδιῶκται τῶν δρόμων ἐπίστευσαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐπροδίδη καὶ εὑρέθη ἐπὶ ἓν τριήμερον ὁ ἄνευ ἔρματον ἀναρχικῶν καὶ ἀνάρχων — εἶχε δὲ πέσει τότε ἡ οἰκουμενικὴ καὶ πρωθυπουργεῦσεν ὁ Κουμουνδοῦρος — ἐν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, Δηλιγιάννης, Ζαΐμης, Δελιγιάννης, ἐτέθησαν εἰς τὸ πλευρόν του καὶ ἐσυσκέπτοντο περὶ τοῦ πρακτέου καὶ ἠκολούθουν τὸν πολιτικὴν τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ. Εἶχαν παραδώσει τὸν τῆς κομματικῆς των αὐθυπαρξίας ; Ἔπαυσαν νὰ εἶνε ἀνεξαρτήτοι πολίτευσις; Ἀλλ' ἐκινδύνευε ἡ αἱματοκυλισθῇ ὁ τόπος, νὰ ἐπικρατήσῃ ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης ὡς ἀνάξιος αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐπρόλαβαν καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο κακόν, συναπιόντες μετὰ τῆς τότε Κυβερνήσεως καὶ διευκολύνοντες αὐτὴν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως. Ἐπιτευχθέντος δὲ τοῦ σκοποῦ, ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξανάγινε ὁμοίων ἀμείλικτος καὶ ἀδιάλλακτος ὅσον καὶ πρίν.

Ἀλλ' τι τοιοῦτο δύναται νὰ γίνῃ καὶ τώρα. Ἡ ἰδέα ἡμῶν δὲν νομίζομεν πολὺ εὐκρινής. Ἀποβλέπει εἰς τὸ πῶς νὰ μὴ ἴδῃ ἡ Ἑλλὰς Πορτογαλλία, ἐν μίαν ἡμέραν ἔδιωχνε τὸν βασιλέα της, τὴν ἄλλην ἐξωλοθρεύσε τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας της, τὴν τρίτην ξυλοκόπησε εἰς τὰς φυλακὰς ἕνα ἐκατομμυριοντούτη πρώην πρωθυπουργόν, τὴν τετάρτην ἐσκότωνε ὁ ὁδὸν τοὺς μισοὺς ἐκ τῶν εἰς τὰς φυλακὰς ὁδηγουμένων πολιτικῶν ὑπὸ σύλληψιν, τὴν πέμπτην καὶ ὅλας τὰς ἄλλας ἡμέρας μέχρι σήμερον ἦτο καὶ ἐξακολουθεῖ πότε ἑνὸς τάγματος ἐκεῖνοῦ καὶ πότε ὀλίγων μεθυόντων ναυτῶν καταδρομικοῦ, βαρβαρίζοντος τὴν Λισσαβόνην. Ἔχει ἐλευθερίαν, ὑπόστασιν, ἀξιοπρέπειαν ἡ Πορτογαλλία ; Κάθε ἄλλο. Εἰς τὴν ἀπόκρουσιν ἐκείνου τοιούτου κινδύνου ἀποπορτογαλλίσεως τῆς Ἑλλάδος ἔχουν ἀποδοθῇ αἱ πολιτικαὶ ἡμῶν ὑβρεις. Ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ ἡ Ἑλλὰς Ἑλλάς. Βεβαίως θὰ ὑπάρχουν καὶ ἀφρωροὶ ἔξυπνοι μεταξὺ τῶν ἀπαλλάκτων ἀντιπολιτευομένων οἱ ὁποῖοι θὰ λέγουν : ἄς περιμένωμεν νὰ λύσῃ πρῶτα ὁ Βενιζέλος τὰ ἐθνικά μας ζητήματα· ἀφοῦ δὲ τὰ λύσῃ, τότε τοῦ λέμε : — Ἔλα τώρα, κύριε, νὰ σὲ κρεμάσωμεν. Ἀπέναντι τοιούτων μωρῶν ἐξύπνων, διατί νὰ μὴ φανταζώμεθα εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον σοφοὺς ἐξύπνους, οἵτινες δὲν θὰ θελήσουν νὰ ἀφίσουν νὰ τοὺς φύγῃ ἀπὸ τὰ χέρια τους ἡ καρμανιόλα τὴν ὁποίαν κατέχουν. Καὶ τότε ;

Χθὲς ἀκόμη ἐλάβομεν τὸ Παρισινὸν «Ζουρνάλ», τὸ ὁποῖον δημοσιεύει τὴν ὡς εἶδος πολιτικῆς διαθήκης μεγαλειώδη ἀγόρευσιν τοῦ Κλεμανσὼ εἰς τὸ Στρασβοῦργον. Μία παράγραφος τῆς ἀγορεύσεως αὐτῆς νομίζει κανεὶς ὅτι ἦλθε νὰ ἐπικυρώσῃ ἀπὸ τοιαύτης ὑψηλῆς πηγῆς τὰς πολιτικὰς ἡμῶν γνώμας τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

Ὅταν ἐζήτησε νὰ τονίσῃ ὁ ρήτωρ τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς ἑνώσεως τῶν Γάλλων, εἶπε τὰ ἑξῆς :

« Ἡ ἰδέα ὅτι ἡ γαλλικὴ ἑνότης μόνον διαρκοῦντος τοῦ πολέμου εἶχε τὴν ἀξίαν της καὶ ὅτι εὐθὺς ποὺ ἀποκαταστάθηκεν ἡ εἰρήνη πρέπει νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς παλαιάς μας διαιρέσεις μοῦ φαίνεται ὅτι εἶναι πολὺ μεγάλη ἀνοησία. Χωρὶς κοινὸν φόντο ἑνώσεως εἶναι δυνατὸν ἕνα ἔθνος νὰ θεμελιωθῇ, νὰ διατηρηθῇ, νὰ ζήσῃ; Εὐθὺς ποὺ ἡ δέσμη τῆς ἑνώσεως χαλασθῇ, αἱ ἔφοδοι ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, συνασπιζόμεναι μὲ ἐφόδους ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, θὰ φέρουν εἰς κίνδυνον πρῶτον μὲν τὴν ἀσφάλειαν. ἔπειτα δὲ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τῆς κοινῆς ἑστίας τοῦ βίου».

Αὐτὰ λέγονται ἀπὸ τὸν πρῶτον σημερινὸν Γάλλον πρὸς τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ πεντηκονταετίαν τώρα κυβερνᾶται δημοκρατικῶς, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ καμμία ἐπανάστασις, εἰς δὲ τὴν Βουλήν του οἱ καθαροὶ μοναρχικοὶ μεταξὺ τῶν 600 τόσων Βουλευτῶν δὲν εἶνε παρὰ μόνον δεκαενέα. Καὶ δὲν ἀναγνωρίζεται λοιπὸν μεταξὺ σωφρονούντων δημοσιογράφων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ὁ διευθυντὴς τῆς «Πολιτείας», ἡ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀνάγκη τῆς ἑνώσεως συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ ἑνὸς καὶ μόνου θέματος, περὶ τοῦ πῶς νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ τάξις ; Αὐτὴ δὲ ἡ ἀνάγκη μιᾶς θεμελιώδους ἑνότητος ἀναφαίνεται ὄχι ὅπως εἰς τὴν Γαλλίαν μετὰ πεντηκονταετῆ ἀκύμαντον πολιτικὸν βίον, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον μιᾶς τρομερᾶς ἐπαναστάσεως, τὴν ἐπαύριον μιᾶς ἐκθρονίσεως, τὴν ἐπαύριον μιᾶς τρομοκρατίας, τὴν ἐπαύριον ἑνὸς πολέμου εἰς τὸν ὁποῖον συμμετέσχον οἱ στρατεύσιμοι ὅλου τοῦ Ἔθνους, τὴν ἐπαύριον μιᾶς περιφανοῦς, ὁλοκληρωτικῆς νίκης τοῦ νέου καθεστῶτος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἕνωσιν καὶ τὰς τύχας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ ὅταν τὸ Ἔθνος, ὅταν αἱ μάχιμοι ἡλικίαι ἐζύμωσαν μὲ τὸ αἷμά των αὐτὴν τὴν ὄντως ἱερὰν ἐθνικὴν ἕνωσιν ἐπὶ τῶν πεδίων τοῦ πολέμου, ποῖον ἀνάστημα πρέπει νὰ ἔχουν αὐταὶ αἱ ἐξοχότητες ποὺ τριγυρίζουν σὰν ἀλογόμυγες τὸ ἀρχηγεῖον τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑποστηρίζουν : — ὄχι, εἴμεθα πέρα καὶ πέρα ἀδιάλλακτοι, ἀποκρούομεν κάθε συνεννόησιν, εἴσθε τὸ νέον, εἴμεθα καὶ θὰ εἴμεθα τὸ παλαιὸν καθεστὼς, θὰ λογαριασθοῦμε ἀπάνου σ' αὐτὸν τὸν χωρισμόν ;

Τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα προϋποθέτει ὀργανώσεις. Τοιαῦται δὲ εἶνε τὰ πολιτικὰ κόμματα. Διεστάμενα κατὰ τὰ πρόσωπα, μερικὰς πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ μερικὰς μεθόδους διοικήσεως. Ἢ καὶ μὴ διεστάμενα εἰς τίποτε. Ἀλλὰ προκειμένου περὶ νομῆς, ἐννοοῦντα νὰ τὴν μοιράζωνται περιοδικῶς. Διὰ νὰ ὑπάρχῃ ὅμως νομὴ, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ χώρα. Διὰ τὴν ὕπαρξιν δὲ αὐτῆς ὀφείλουν νὰ ἐνδιαφέρωνται καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ. Καὶ ὅταν αὐτὴ ἀπειλῆται, νὰ συνασπίζωνται. Αὐτὸν τὸν συνασπισμὸν — αὐτὸν καὶ μόνον — αὐτὴν τὴν συνεννόησιν, αὐτὴν καὶ μόνην, ὡς ἀφετηρίαν, ὡς βάσιν, ὡς ὁρμητήριον νέας καθολικωτέρας, ὁρμητικωτέρας, ἐνεργητικωτέρας ἐθνικῆς ζωῆς ἐζητήσαμεν καὶ ζητοῦμεν. Οὐδὲν ἕτερον. Ἢ μήπως ζητοῦμεν πολλά ; Ἢ ὑπάρχει τις, ὅστις δύναται νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς τότε μόνον θὰ εἶνε εὐτυχὴς καὶ προωδευμένη — κοινοβουλευτικῶς — ὅταν ἀποπορτογαλλισθῇ ἢ ὅταν ἀπομεξικανωθῇ, μὲ δύω ἢ τρία καθεστῶτα, ἕνα εἰς τὰς πόλεις, ἄλλο εἰς τὰ βουνὰ, τρίτον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τέταρτον εἰς τὸν ἀέρα ;

ΑΝΩ-ΚΑΤΩ

Ἡ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» αἰσθάνεται καθῆκόν της νὰ ἐκφράσῃ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην της πρὸς ὅλας τὰς συναδέλφους, αἵτινες ἔκριναν τόσον ἐπιεικῶς τὴν τελευταίαν πολιτικὴν ἀρθρογραφίαν της.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ἀνὴρ ἐκ τῶν φωτεινοτέρων καὶ τῶν ἐντελῶς μὴ φανατικῶν ἀποστέλλει εἰς ἡμᾶς τὰ ἑξῆς σχετικὰ μὲ τὴν τελευταίαν ἀρθρογραφίαν τῆς «Ἀκροπόλεως».

« Ἡ ἱερὰ ἕνωσις, εἶναι πλέον πολιτικὸν σύνθημα εἰς ὅλας τὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι ἑτοιμάζονται διὰ τοὺς εἰρηνικοὺς πλέον ἀγῶνας· τὰ κόμματα λησμονοῦντα τὸ παρελθὸν, ἑτοιμάζονται νὰ δημιουργήσουν τὸ μέλλον ἵνα μόνον ἐνδιαφέρει τοὺς λαούς· τὸ παρελθὸν ἐνδιαφέρει τοὺς ἱστορικογράφους. Ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων αἱ πολιτικαὶ ἀντιλήψεις ἐδείχθησαν σφαλεραὶ ἢ θ' ἀπέλθωσιν εἰς... μοναστήριον ἢ θὰ ὁμολογήσωσι τὴν πλάνην καὶ θὰ ταχθῶσι πρὸς τὰς κρατησάσας ἀντιλήψεις. Μελετῶντες νὰ πολεμήσουν, ἡττημένοι αὐτοὶ ἕνα δαφνηφόρον νικητὴν, μὲ σκουριασμένα ὅπλα, καὶ μὲ τὴν διανοητικότητα τὴν προπολεμικὴν, εἶναι γιὰ δέσιμο Ὑπάρχει τόσον εὐρὺ στάδιον εἰς εὐγενεῖς πολιτικοὺς ἀγῶνας στρεφομένους περὶ τὴν ἀναδημιουργίαν τὴν ἐσωτερικὴν, καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πόρων τῶν παλαιῶν καὶ νέων χωρῶν, τοσαῦτα δὲ προκύπτουσι προβλήματα ἔχοντα χρείαν μελέτης βαθείας καὶ ἐρεύνης μακρᾶς διὰ τοὺς ὀρεγομένους πολιτικῆς σταδιοδρομίας καρποφόρου, ὥστε μόνον πνεύματα ἀρτηριοσκληρωτικὰ ἠμπορεῖ νὰ χάνουν τὸν καιρόν των εἰς πολεμικὴν περὶ τὸ παρελθόν.

Η ΑΓΓΛΙΑ, ἂν καὶ τόσον ἀργά, ἐτέντωσε τὸ διπλωματικὸ σχοινί της μὲ τὴν Τουρκίαν. Ἡ τελευταία ἐντονωτάτη διακοίνωσις τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ της εἰς τὴν Κων)πολιν πρὸς τὸ Τουρκικὸν Ὑπουργεῖον βεβαίως εἶναι ἔναρξις ἐχθροπραξιῶν. Οἱ Τοῦρκοι ὅπως κατήντησαν ἀπὸ διακοινώσεις ἐντόνους ἢ μή, δὲν πέρνουν. Ἀλλ' οὔτε ἔχουν πλέον κυβέρνησιν. Ἡ ὑπάρχουσα εἶναι ὁμοίωμα τοιαύτης. Ὁ δὲ Κεμὰλ ἀρχιληστής. Διώξιμο ἄρα τῆς σκιᾶς ἀπὸ τὴν Κων)πολιν, καταδίωξις δὲ τοῦ Κεμάλ, καὶ ὅλων τῶν ἄλλων συμμοριῶν, ἰδοὺ ποία πρέπει νὰ εἶναι ἡ δρᾶσις τῆς Ἀγγλίας τώρα, ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ δὲν ἔγιναν ἀμέσως τὸν παρελθόντα Νοέμβριον.

Ο ΟΛΥΜΠΟΣ κι' ὁ Κίσσαβος, ὁ Λόϋδ Ζὼρζ κι' ὁ Τσῶρτσιλλ, τὰ δυὸ βουνὰ μαλόνουν. Ἀναγγέλλεται ὅτι τὸ μεγαλείτερο βουνὸ θὰ φάγῃ τὸ μικρότερο. Ὁ Τσῶρτσιλλ δηλαδὴ θὰ παραιτηθῇ. Καὶ τὸ μὲν τηλεγραφήματα ὡς αἰτίαν διαφωνίας φέρουν τὸ ζήτημα τῆς ἐργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας. Πιθανώτερον ὅμως εἶναι ὅτι ὁ καυγᾶς ἀφορᾷ τὴν ἀπέναντι τῆς Ρωσσίας στάσιν τῆς Ἀγγλίας. Ὁ μὲν Λόϋδ Ζὼρζ ἀνέκαθεν ἠθελήθη ἀδυναμίαν τινὰ πρὸς τὸ συμβιβασθῆναι καὶ εἰρηνευθῆναι μετὰ τῶν Βολσεβίκων· ἀπ' ἐναντίας ὁ Τσῶρτσιλλ, ὑπὲρ - ὑπὲρ - ἰμπεριαλιστὴς τὰ πρὸς τὸν Λενὶν ραβασάκια του τὰ ἤθελεν ἀπὸ πῦρ καὶ σίδηρον. Ἐντεῦθεν ἡ διχοστασία· ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι τόσον χρόνον δύω τόσον ἀντίθετοι ἰδιοσυγκρασίαι, ὡς αἱ τοῦ Λόϋδ Ζὼρζ καὶ τοῦ Τσῶρτσιλλ, συνεργάσθησαν πρέπει νὰ θεωρηθῇ θαῦμα θαυμάτων. Ὁ πονηρὸς ὅμως Ἀγγλος Πρωθυπουργὸς προτιμοῦσε τὸν «τρελλὸν» νὰ τὸν ἔχῃ μᾶλλον μέσα παρὰ ἔξω.

ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΗ καὶ ἡ χθὲς τηλεγραφηθεῖσα ἀπόφασις περὶ συνεχίσεως τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀϊδινίου καὶ ἡ μὲν «Τριμποῦνα» τῆς Ρώμης δυσφορεῖ, ἀλλ' ὁ ρόλος τῶν ἐφημερίδων εἶναι δυστυχῶς αὐτὸς· πῶς νὰ δυσχεραίνωνται αἱ μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων σχέσεις.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΝΟΜΕΝ μίαν γκάφαν μας. Εἴχαμε σχετίσει τὸ ζήτημα τοῦ φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ἐνῷ τὰ τοῦ οἰνοπνεύματος ρυθμίζονται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀλλάζομεν λοιπὸν τὴν διεύθυνσιν τοῦ σχετικοῦ μας «ἄνω -- κάτω» καὶ τὴν μεταφέρομεν εἰς τὸ ἀντικρυνόν μας Ὑπουργεῖον.

Ἂν καὶ μετεδόθησαν εἰς ἡμᾶς σκέψεις ἄλλαι περὶ τοῦ ζητήματος, μὲ τὰς ὁποίας θέλομεν ἀσχοληθῇ προσεχῶς.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ

— Αἱ πρῶται προστριβαὶ μὲ τὸν Σαράϊ.
— Αἱ διαταγαὶ τοῦ κ. Δούσμανη.
— Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Ἐπιτελάρχου.
— Ὁ Στρατηγὸς Μοσχόπουλος κατήγορος τοῦ Ἐπιτελείου.

Τὴν 9 καὶ 45' π. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

Καλεῖται ὁ κ. Τζωρτζάκης εἰσαγγελεὺς ἐν Δράμᾳ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1915.

Ὁ μάρτυς καταθέτει σχετικῶς μὲ τὸν Γερμανὸν κατάσκοπον Κνότ, ὁ ὁποῖος συνελήφθη ταξειδεύων μεταξὺ Ξάνθης—Καβάλλας καὶ ὁ ὁποῖος ἀπελύθη συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Ἐπιτελείου.

Ὁ μάρτυς καταθέτει ἐπίσης ὅτι ὁ ἀναχρίτης ΑΓΚΑΣ εἰς παρατηρήσεις του περὶ τῆς ἀναμίξεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐπιτελείου εἰς δικαστικὰς ὑποθέσεις τοῦ εἶπεν. «Δὲν γνωρίζετε ὅτι ὁ Δούσμανης διευθύνει τὴν Ἑλλάδα;» Εἰς ἐρωτήσεις τοῦ κ. Β. Ἐπιτρόπου ὁ μάρτυς ἀφηγεῖται τὰ τῆς εἰσβολῆς τῶν Βουλγάρων εἰς Ἀν. Μακεδονίαν, ἥτις κατὰ τὴν γνώμην του δὲν συνεπελέσθη διαίως, ὡς ἀνεμένετο, ἀλλὰ ἐγένετο τῇ ἀδείᾳ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΝΟΤ

Οἱ κατηγορούμενοι Δούσμανης καὶ Ἐξαδάκτυλος διευκρινίζουν ὅτι ἡ περὶ Κνὸτ διαταγὴ ἐστάλη, διότι ἐζήτησεν ὁδηγίας ὁ στρατηγὸς κ. Γεννάδης καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον παρεκάλεσε νὰ τοῦ δοθοῦν ὁδηγίαι ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Γερμανικὴ πρεσβεία εἶχε προσῆ εἰς παρασταδεις διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Κνοτ, ἣν ἐπληροφορήθη ἐκ τηλεγραφήματος τοῦ ἰδίου, τὸ ὁποῖον ἐπέτρεψαν νὰ στείλῃ αἱ δικαστικαὶ ἀρχαί. Ἡ Κυβέρνησις κατόπιν τούτου διέταξε τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κρατουμένου Γερμανοῦ κατασκόπου.

Καλεῖται μετὰ ταῦτα ὁ μάρτυς κ. ΑΓΚΑΣ, ἀναχωρητὴς τότε ἐν Δράμᾳ, ὁ ὁποῖος ἐκθέτει τὰ τῆς συλλήψεως τοῦ Γερμανοῦ, ὅστις τοῦ ἔκαμε τὴν ἐντύπωσιν ὑπόπτου. Ὁ μάρτυς ἐκάλεσε τότε μάρτυρας τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ στρατηγοῦ Γεννάδη, τὸ ὁποῖον τὸν ἐβεβαίωσεν, ὅτι πρόκειται περὶ κατασκόπου καὶ κατόπιν ἄλλων ἀποδείξεων ὁ συλληφθεὶς ἐφρουρολογίσθη μετ' ἄλλων ἐπίσης ὑπόπτων ἐν Δράμᾳ καὶ Καβάλλᾳ τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων ἐσημειοῦντο εἰς τὰ βιβλία του.

Ὁ μάρτυς λέγει ἀκολούθως ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ κ. Γεννάδη, ἐνῷ τὸν ἐβεβαίουν πρὶν ἢ ὅτι πρόκειται περὶ προδότου, μετέβαλον μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἰδέαν. Καὶ αὐτὸς ὁ κ. Γεννάδης τὸν ἐπεσκέφθη κατ' ἐπανάληψιν καὶ τοῦ ὑπέδειξεν ὅτι ἡ φυλάκισις τοῦ Γερμανοῦ δυνατὸν νὰ γεννήσῃ πόλεμον μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας.

Ὁ μάρτυς ἐρωτώμενος ποῖος ἄλλος ἠδύνατο νὰ δώσῃ τοιαύτας ὁδηγίας εἰς τὸν κ. Γεννάδην ἢ ὁ κ. Δούσμανης, λέγει ὅτι τότε ἐθεωρεῖτο, ὅτι τὴν Ἑλλάδα διηύθυνεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου.

Εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ὁ μάρτυς λέγει ὅτι δὲν γνωρίζει τὸν Δούσμανην.

Οἱ συνήγοροι μειδιοῦν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος ὑπενθυμίζει εἰς αὐτοὺς ὅτι αἱ συνεχεῖς ἐκδηλώσεις των αὐταὶ δὲν συνιστοῦν τὴν σοβαρότητά των καὶ τὴν σοβαρότητα τῆς ὑποθέσεως. Οἱ ὑπερασπισταὶ ποσπαθοῦν νὰ δικαιολογηθοῦν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος δὲν τοὺς ἐπιτρέπει δικαιολογίας.

Μετὰ διαφόρους ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων ἐρωτήσεις πρὸς τὸν μάρτυρα, ἡ συνεδρίασις διακόπτεται διὰ τὴν 4ην μ.μ.

ΜΕΤΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ

Τὴν 4 1)2 μ. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

Καλεῖται ὁ μάρτυς κ. Γ. Κ. Πώπ διευθυντὴς τῆς τῶν «Ἀθηνῶν».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποῖος, κ. Πώπ, ἔγραφεν εἰς τὰς «Ἀθήνας» τὰ ἄρθρα ὑπὸ τὰ στοιχεῖα «Α -- Ω» ;

ΠΩΠ. Ἐγώ, κατὰ τὸ πλεῖστον ἀρυόμενος τὰς πληροφορίας ἐκ συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὰ γραφεῖά μου καθ' ἑκάστην μεταξὺ φίλων μου προσώπων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ πρώην ἐπιτελάρχης κ. Μεταξᾶς, ὅστις ἐκ τῆς εἰδικότητός του εἶχε τὴν προέχουσαν γνώμην. Αἱ συζητήσεις ἐκεῖναι, εἰς τὰς ὁποίας ἀντεπαρατάσσοντο ὅλαι σχεδὸν αἱ κομματικαὶ ἀποχρώσεις, ἐστρέφοντο κυρίως εἰς κριτικὴν ἐπὶ τοῦ πολέμου.

Μετὰ τοῦ κατηγορουμένου κ. Δούσμανη συνεδεόμην φιλικώτατα, ὅταν δὲ παρουσιάσθην εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον, δι' ἰδιωτικήν μου ὑπόθεσιν, κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τῆς κηρύξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὸν ἠρώτησα ποίαν γνώμην εἶχε περὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ πολέμου.

Ὁ κ. Δούσμανης, προσθέτει ὁ κ. Πώπ, μοὶ ἀπήντησεν, ὅτι δὲν δύναται τις νὰ προκρίνῃ, καθ' ὅσον ἡ ἱστορία τοῦ πολέμου διδάσκει, ὅτι νικητὴς θὰ ἐξέλθῃ ἐκεῖνος, ὅστις θὰ ἐναπομείνῃ μὲ περισσότερα ἔμψυχα ὑλικά.

Κατόπιν, ὅμως, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Πώπ, ἐψυχράνθημεν μετὰ τοῦ κ. Δούσμανη, διότι αἱ «Ἀθῆναι» ἐδημοσίευσαν ἐνυπόγραφον ἄρθρον τοῦ κ. Δερλερέ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνεφέρετο ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Δούσμανη πρὸς τὸν ἀπόστρατον ἀξιωματικὸν κ. Μπασδέκην καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ τότε Ἐπιτελάρχης ὡμίλει περὶ ἀπολυταρχικῆς διοικήσεως τοῦ στρατεύματος. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ κ. Δούσμανη ἔχει ὡς ἑξῆς.

Η ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Φίλτατε

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 5ης ἀρξαμένου ἰδιόκήν σου καὶ θὰ καταστήσω γνωστὸν τὸ περιεχόμενον ὅπου δεῖ καὶ διότι ἔχω καθῆκον καὶ διότι εἶναι ἡ ἐπιθυμία σου.

Ἀτυχῶς αἱ ὀρθαὶ γνῶμαι δὲν εἰσηκούσθησαν ὅπου ἔπρεπε.

Ἐκεῖνος, ὅστις ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐν διαφέρεται διὰ τὸν στρατὸν, ἔδωκε τὴν ὀρθὴν γνώμην πρὸ πολλοῦ καιροῦ.

Ἡ γνώμη του ἐγένετο δεκτὴ, ἀλλὰ δὲν ἐφηρμόσθη, διότι τὴν δύναμιν τῆς ἐφαρμογῆς εἶχον πάντοτε οἱ μηδὲν πράξαντες ὅπως δήποτε τυχηροί.

Πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι τὸ στράτευμα δὲν διοικεῖται διὰ πλειοψηφίας, ἀλλὰ δι' ἀπολυταρχίας.

Ἡ ἀπολυταρχία αὕτη τώρα μόνον ἐγκαθιδρύεται εἰς τὸ Στράτευμα, ἡ ἀπολυταρχία δ' αὕτη εἶναι ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀμεροληψίας.

Ἔχετε πεποίθησιν, ὅτι τὰ πράγματα θὰ τεθοῦν εἰς τὴν θέσιν των, διότι ὅλοι ἐνδιαφέρονται.

Διὰ τοῦτο μὴ ἀπούετε τοὺς ἔχοντας συμφέρον νὰ σπείρουν ζιζάνια εἰς τὸν Στρατόν. Οἱ ἀξιωματικοὶ κατά τι ἐὰν εἰσηκούοντο αἱ γνῶμαι αὗται δὲν θὰ εἶχον τὰ σημερινὰ παράπονα.

Ὁ ἴδιος ἐργάζεται πάντοτε διὰ νὰ διορθώσῃ τὰ κακῶς γενόμενα.

Μέχρι τοῦδε διὰ τοῦ πρώτου σταδίου τῆς ἐνεργείας του κατώρθωσε νὰ διορθώσῃ μερικά. Τώρα καταγίνεται νὰ ἐπιφέρῃ νέαν διόρθωσιν. Ἀπαιτεῖται ὅμως ὑπομονὴ καὶ πεποίθησις, ὅτι ἔχομεν πάντοτε κάποιον ὅστις ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι τὸ πρ

ΘΕΑΤΡΑ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ »Ἡ Φωτιὲς τ' Ἀη Γιάννη».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. Σουναμπούλα.
ΑΙΟΝΥΣΙΑ Λὲ Σουρπρὶς ντοῦ Ντὶ βόρ.
ΑΠΟΛΛΩΝ. Ὁ κ. Ἀνακριτής.
ΟΛΥΜΠΙΑ. Θίασος Βαριετὲ μὲ ξένους καλλιτέχνας.
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ Ἔκτακτος παράστασις ὑπὲρ τῶν Κῶν καὶ τοῦ Κου Μενέα Κλέο καὶ Χάρρυ Νιουλάνδ.
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. »Τὸ Πανόραμα».
ΚΥΒΕΛΗΣ. Σίνεμα Καμπαρέ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 2 Νοεμβρίου 1919.— Ἀρχηλιόν (Ναύπλιον) 6 π. μ. Κύθηρον, Σύρον, Ἤρον, Νάξον, Ἴον, Θῆραν, Θήραν (Τύρας) 12. Χίον, Μυτιλήνην, Λῆμνον (Ρουμελη) 12. Κρήτην (Ἀργολίς) 12. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ποταμὸν, Κύθηρα (Πρόδρομος) 12.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΟΥ

Ἀγορὰ Πώλησις

Ἐπὶ Ἡρωΐων	56 1)4 --	56 3)4
» Λονδίνου	22 22 1)2 --	22 80
» Νέας Ὑόρκης	532 1)2 --	537 1)2
» Ἰταλίας	42 1)2 --	43 1)2
» Ἑλβετίας	98 1)2 --	99 1)2

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1919

ΕΞΕΛΟΘΗ

ΒΑΣΙΛ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ

Περιέχει τὰς μέχρι τέλους Ἰουνίου 1919 διατάξεις περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Τιμᾶται Δρ. 16.—
Διὰ τὰς Ἐπαρχίας » 17.—
Ἔκδοσις Βιβλιοπωλείου ὡ ὦτ
Ἔκδοσις Βιβλιοπωλείου ΕΣΤΙΑΣ
ΙΩΑΝ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ
Σταδίου 44

ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

—Μὴ βλέπετε! Πέστε μιὰ σεῖς τοῦ φατέρασας νὰ σᾶς ἀγοράσῃ ἕνα..

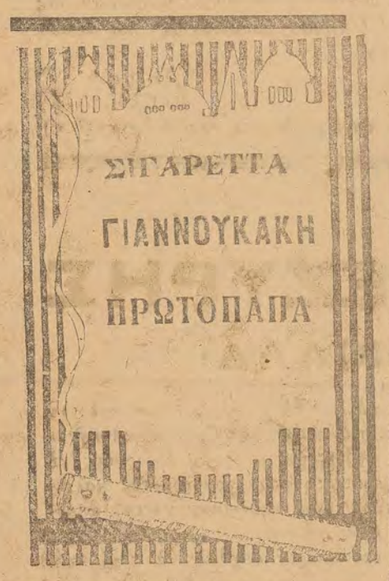

Ἠλεκτροθεραπευτήριον Παποπούλου τ. Ἀφηγητοῦ, θεραπεύονται τὰ ΝΕΥΡΙΚΑ νοσήματα, ἡ Ἐπιληψία κ.λ.π., ἡ Ἀρθρῖτις, ἡ Ἀρτηριοσκλήρωσις δι' ἠλεκτρικῶν λουτρῶν. Ἡ Ἀνεκανότης δι' εἰδικῆς μεθόδου. Ἐκτελοῦνται Ἀκτινοσκοπήσεις. Ὁδὸς Πειραιῶς ἀριθ. 10 τὰς ὥρας 10 -- 12 π. μ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παῖς διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κλητὴρ γραφείου. Πληροφορίαι εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν».

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ

Ἕνεκα τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Πὼπ ὁ κ. Δούσμανης ἐτιμωρήθη, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἠμνήστευσε τὴν τιμωρίαν ταύτην.

Προκειμένου, κατὰ παρείκλησιν τοῦ ἰδίου κ. Πὼπ, δηλώσαντος ἀσθένειαν καὶ ἀδυναμίαν, ὡς ἐκ τούτου τῆς συνεχίσεως τῆς ἐξετάσεώς του, νὰ διακοπῇ αὕτη καὶ ἐπανέλθῃ ἄλλην ἡμέραν, ὁ κ. Δούσμανης παρακαλεῖ νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ νὰ μὴν ἀφήσῃ ἄνευ ἐξηγήσεως τὸ ὑπὸ τοῦ μάρτυρος κατατεθὲν μερὶ ἀμνηστείας του καὶ ἐξηγεῖ εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων ὁ κ. Βενιζέλος τοῦ ἀπηύθυνε φιλοφρονεστάτην ἐπιστολήν, δι' ἧς τοῦ ἀνεκρίνου, ὅτι ἐθεώρει καθῆκόν του, ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς ποινῆς.

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ

Καλεῖται ἀκολούθως ὁ μάρτυς κ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Ἀντιστράτηγος, ὅστις ἀφηγεῖται ὅτι τὴν 7ην Φεβρουαρίου 1915 ἦλθεν Ἀγγλικὸς στόλος εἰς Θεσσαλονίκην καὶ παρουσιάσθη ἐπιτροπὴ ἐκ μέρους τοῦ Στολάρχου τῶν Δαρδανελλίων καὶ τῷ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι σκοπὸς τοῦ κατάπλου τοῦ στόλου ἦτο νὰ συνεργασθῇ διὰ τὴν ἄμυναν. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκείνην ὁ κ. Μοσχόπουλος ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἄμυνα οὐδένα λόγον ἔχει ἐλλείψει ἐχθροῦ. Ἀμέσως, προσθέτει ὁ κ. Μοσχόπουλος, ἐτηλεγράφησα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τὸ γεγονὸς, ὅστις μοῦ ἀπήντησεν ὅτι ἔχει καλῶς καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι μέχρι τῆς μεσημβρίας θὰ ἐλύετο τὸ ζήτημα εὐνοϊκῶς. Μετ' ὀλίγον ἐξακολουθεῖ ὁ μάρτυς, ἡ Ἐπιτροπὴ τὸν ἐπεσκέφθη ἐκ νέου, συνοδευομένη τὴν φορὰν ταύτην ὑπὸ τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Γαλλίας, ὅστις ἐπανέλαβε τὴν πρότασιν, ἔτυχε δ' αὐτῆς τῆς αὐτῆς ὑποδοχῆς. Ὁ Γάλλος πρόξενος μὲ ἠρώτησεν ἀκολούθως τί θὰ ἔπρατον ἐὰν τυχὸν ἤθελον ἀποβιβασθῇ. Ἀπήντησα ὅτι θὰ τοὺς ἠμπόδιζον μεταχειριζόμενος τὴν πειθὼ καὶ τὴν λογικήν. Ἐὰν ὅμως καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου δὲν κατώρθωνον τίποτε, μὲ ἠρώτησε, τί θὰ ἔπρατον. Ἀπήντησα, ὅτι θὰ προσεπάθουν νὰ τοὺς ἐμποδίσω, προβάλλων ἀντίστασιν.

Ὁ Γάλλος πρόξενος ἀπῆλθε, ἐγὼ δὲ τηλεγραφικῶς ἀνεκοίνωσα τὰ διαπρεξάντα εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, ὅστις μοῦ ἀπήντησεν ἐπιδοκιμάζων τὴν στάσιν μου καὶ μοῦ συνέστησε νὰ παρατείνω τὴν ἐκκρεμῆ ταύτην κατάστασιν, διότι ἐπρόκειτο νὰ ἐπέλθῃ ἡ συμφωνία.

Μετὰ μεσημβρίαν εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα καταδρομικὸν, συγχρόνως δὲ ἐλάμβανον τηλεγράφημα τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ παρεμποδίσω τὴν ἀπόβασιν. Κατόπιν τούτου ἐπέτρεψα τὴν ἀποβίβασιν καὶ τοὺς παρέσχον πᾶσαν εὐκολίαν. Ἡμέρα δὲ τῇ ἡμέρᾳ αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις ηὔξανον καὶ ἦτο πλέον προφανὲς ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μονίμου ἐγκαταστάσεως.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Μοσχόπουλος, ἐκηρύχθη γενικὴ ἐπιστράτευσις, ἔλαβον δὲ διαταγὰς φερούσας τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. Δούσμανη σχετικῶς μὲ τὴν ἐπιστράτευσιν.

ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ. Δὲν ἐλαμβάνατε διαταγάς, ἀλλ' ὁδηγίας.

Μ. Ναί, ὁδηγίας.

Β. ΕΠ. Ἐγὼ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐγίνοντο αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀφηγεῖσθε, ἐδῶ ἐν Ἀθήναις τί ἐγίνετο;

ΑΙ ΕΠΕΛΘΟΥΣΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Μ. Ἡ Κυβέρνησις διεξῆγε συνεννοήσεις μετὰ τῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων καὶ ἐπῆλθε συμφωνία. Οἱ Σύμμαχοι, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Μοσχόπουλος, ἤθελον κατόπιν νὰ βοηθήσουν τοὺς Σέρβους, ἐνηκολούθησε δ' ὑποχώρησις αὐτῶν μετὰ τὴν μάχην τοῦ Κριβολάκ. Ἡ θέσις μου, λέγει ὁ κ. Μοσχόπουλος, καθίστατο δυσχερὴς, προκειμένου οἱ ὑποχωροῦντες νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Β. ΕΠ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθεν ἡ Κυβερνητικὴ μεταβολή;

Συνεχίζων ὁ κ. Μοσχόπουλος, ἀναφέρει τὸ γεγονὸς τῆς ἀπελάσεως ἐκ Θεσσαλονίκης τῶν Γενικῶν Προξένων τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, ὡς ὑπόπτων κατασκοπείας. Ἀφηγεῖται εἶτα τὴν γενομένην ὑπὸ τῶν Συμμάχων ὀχύρωσιν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὴν ἀνατίναξιν τῆς γεφύρας Δεμίρ Ἰσάρ ὑπὸ τῶν ὑποχωρούντων Συμμαχικῶν στρατευμάτων. Ὁ κ. Μοσχόπουλος τονίζει ὅτι ἐπέκρινεν ἐν συζητήσει μετὰ τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Σαράϊγ, τὸ γεγονὸς τῆς ἀνατινάξεως τῆς γεφύρας, εἰπὼν πρὸς αὐτὸν ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἔργον σοβαροῦ στρατηγοῦ. Τὴν γνώμην μου ταύτην, εἶπεν ὁ κ. Μοσχόπουλος, συνεμερίζον το καὶ οἱ Ἄγγλοι στρατηγοί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Διατί κατέστρεψαν τὴν γέφυραν οἱ Σύμμαχοι;

Μ. Διότι ἐφοβοῦντο τὴν συνέχειν τῆς ἐπιθέσεως ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ φόβος ὅμως οὗτος δὲν ἦτο δάσιμος, καθόσον ὁ ἐχθρὸς θὰ ἠμποδίζετο ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων νὰ προελάσῃ. Ἀλλὰ φαίνεται οἱ Σύμμαχοι δὲν εἶχον πεποίθησιν εἰς ἡμᾶς.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐγείρεται διαλογικὴ συζήτησις μεταξὺ τοῦ μάρτυρος καὶ τοῦ κ. Δούσμανη καθ' ἣν ὁ τελευταῖος ὑποστηρίζει ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς γεφύρας ἠδύνατο νὰ ἐπανορθωθῇ ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας.

ΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

Ἀκολούθως ὁ μάρτυς ἀφηγεῖται τὰς ἐπιδρομὰς Γερμανικῶν ἀεροπλάνων κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἀνθρώπινα θύματα καὶ καταστροφαὶ ὁλοκλήρων ἀποθηκῶν ὑλικοῦ πολέμου. Ἀνέφερα, εἶπε, τὸ γεγονὸς τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπέστησα τὴν προσοχὴν αὐτῆς ὅτι ἐὰν παρέμενε παρὰ τοῖς πρόθυμοι τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν ἵνα μὴ ἐπαναληφθοῦν αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν συμμορειῶν τῶν ἀεροπλάνων, ἔλαβον δὲ τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἐγένοντο τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα διαβήματα. Εἰς μάτην ὅμως, διότι μεσὰ 15 ἡμέρας ἐφανίσθησαν νέαι συμμορίαι Γερμανικῶν ἀεροπλάνων καὶ εἴχομεν νέα θύματα καὶ νέας καταστροφάς.

Η ΠΑΡΑΒΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΑΣ ΖΩΝΗΣ

Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Μοσχόπουλος, λέγει ὅτι κατόπιν τῶν γενομένων συγκρούσεων μεταξὺ τῶν Βουλγαρικῶν προφυλακῶν καὶ τῶν ἡμετέρων ἐχαράχθη οὐδετέρα ζώνη μεταξὺ τῶν δύο στρατῶν, ἀλλ' οἱ Βούλγαροι πάντοτε παρεβίαζον τὴν οὐδετέραν ζώνην καὶ προέβαινον εἰς ἀδικήματα κατὰ τῶν ὁμογενῶν, ἀπήγαγον δὲ καὶ τοὺς προκρίτους χωρίου τινός.

ΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ κ. ΔΟΥΣΜΑΝΗ

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Εἶναι ἀναφισβήτητον κ. Μοσχόπουλε, ὅτι ἐτηλεγραφήσατε, ὅτι οὐδὲν δέχεσθε διαταγὰς ἀπὸ τὸν Δούσμανη; καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπεκρότησε τοῦτο;

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Ἔκαμα καὶ δεύτερο τηλεγράφημα, ὅτι δὲν δέχομαι διαταγὰς τοῦ Δούσμανη.

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Ἐκ τούτου ὑπεστρέμεθα, ὅτι σοβαρώτεροι λόγοι σᾶς ἔφεραν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Μᾶς λέγετε ποῖοι οἱ λόγοι;

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Ἠδύνατο νὰ μὲ περιπλέξῃ μὲ τοὺς Συμμάχους μὲ δολίαν τινὰ διαταγήν.

ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ. Ἐξέδιδα ἐγὼ δολίας διαταγάς;

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Ὄχι, ἀλλὰ ἠμπορεῖτε νὰ ἐκδώσητε. Παραδείγματος χάριν ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν Σέρβων. Ὅταν ὑπεχώρουν οἱ Σέρβοι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἔλαβον διαταγὴν νὰ ἀφοπλίσω τοὺς Σέρβους, τηλεγραφικῶς, μὲ ὑπογραφὴν «Δούσμανης».

ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ. Ἐπρόκειτο περὶ μεμονωμένων στρατιωτῶν.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Ὄχι, ὄχι, ἐπρόκειτο περὶ στρατοῦ, περὶ ὑπολοίπου στρατοῦ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ (συνήγορος). Δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον τηλεγράφημα.

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Ἂς μὴ καταστρέφετε τὸ Ἀρχεῖον διὰ νὰ ὑπάρχῃ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Θὰ τὸ φέρομεν.

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Τὰ ἔκλειναν τὰ ἔγγραφα κ. Πρόεδρε, τὰ ἔκλειναν ἐκεῖνοι πῶς νὰ τὰ φέρομεν.

Τί ἄλλην ἄλλως βεβαίωσιν θέλετε, ὅταν ἕνας στρατηγὸς βεβαιοῖ ἕνα γεγονός.

Ἐπεμβαίνει ὁ κ. Ζυμβρακάκης καὶ λέγει, ἐξ ὃν εἶπεν οὐδὲν περὶ κηρύξεως πολέμου.

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Τὸ σημεῖον τὸ σοβαρὸν εἶναι, ὅτι ἐλήφθη διαταγὴ τοῦ Δούσμανη καὶ διεφαρτυρήθη ὁ στρατηγὸς Μοσχόπουλος, ὅτι λαμβάνει τοιαύτας διαταγάς.

ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗΣ. Ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι καλὰ αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶπον.

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Δύο τινὰ εἶναι. Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἐνθυμηθῆτε.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐδῶ ἦτο κέντρον προπαγάνδας, οἱ Σύμμαχοι εἶχον ἐξεγερθῆ, αὐτὸς ἦτο ὁ φόβος μου καὶ δι' αὐτὸ τότε ἦλθον εἰς Ἀθήνας καὶ τὰ εἶπα εἰς τὸν πρώην Βασιλέα καὶ εἰς τὸν Σκουλούδην.

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Τί εἴπατε;

ΤΣΙΜΙΚΑΛΗΣ (Στρατοδίκης). Τὸ Ἐπιτελεῖον εἶχεν ἐκδώσει διαταγὴν, ὅπως ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Διοικητοῦ νὰ ἐκδίδηται διαταγὴ διαταγὰς μήπως καὶ ἐν προκειμένῳ συνέβαινε καὶ τοῦτο; Διότι εἰς τὸν Ἀντιστράτηγον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται διαταγαὶ ἄνευ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ.

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Ἐγὼ ἐπιμένω νὰ μᾶς εἴπῃ ὁ μάρτυς τί εἶπε μετὰ τοῦ τότε Βασιλέως καὶ τοῦ Σκουλούδη.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐγὼ εἶπον εἰς τὸν Βασιλέα, ὅτι πρέπει νὰ ἐξέλθωμεν.

Μοὶ ἀπήντησεν, ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου. «Ἐγὼ πρέπει νὰ μείνω οὐδέτερος, διότι οὐδεὶς, ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι θὰ εἶναι νικητής.»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τοῦ ὑπεδείξατε ποῖοι ἔχουν ἐναντίαν γνώμην; Η

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Βεβαίως, καὶ μοῦ εἶπεν ὁ τότε Βασιλεὺς, ὅτι αὐτὰ εἶναι «ἀνοησίαι τοῦ Ἐπιτελείου».

Εἰς τὰς 10 Αὐγούστου ἐπεσκέφθην τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Καλλάρην καὶ τὸν ἠρώτησα ἐὰν ἐξακολουθῇ ὁ Δούσμανης νὰ διευθύνῃ. Μοῦ εἶπεν, ὅτι ναί. Τότε μετέβην καὶ εὗρον τὸν Βασιλέα εἰς τὸ Τατόϊον ἐντὸς τοῦ δάσους.

Μεγαλειότατε θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς πικρένω τοῦ εἶπον. Πῶς; μοῦ εἶπεν. Πρέπει νὰ διώξητε τὸν Δούσμανην. Καὶ ποῖος θὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ; Ἐγὼ ἂν καὶ συγχίνομαι αὐτὴν τὴν θέσιν, τότε βλ δώσω ἄδειαν εἰς τὸν Δούσμανην, μοῦ εἶπεν ὁ Βασιλεύς. Δὲν δέχομαι ἔτσι. Θέλω τοποθετήσιν. Ταῦτα εἶπα καὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ δὲ κ. Ζαΐμης εἶπε κάμε τὸ Διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐπῆγεν εἰς τὸ Τατόϊον διὰ νὰ ὑπογραφῇ.

Ὁ Βασιλεὺς ἐδίστασε. Τότε τοῦ εἶπεν ὁ κ. Ζαΐμης, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ αὐτό. Μετὰ 6 ἡμέρας εἰς τὰς 16 Αὐγούστου παρέλαβον πάλιν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐπιτελείου καὶ ἐπῆγα καὶ εἶδα πάλιν τὸν Βασιλέα καὶ τοῦ εἶπον, ὅτι πρόκειται περὶ 5,000 ἀξιωματικῶν εἵτινες ἀγανακτοῦν κατὰ τοῦ Δούσμανη, ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τῆς κακῆς του πίστεως.

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Μὰ διατί τὰ εἴπατε αὐτά;

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Συνέβαινεν τὸ ἑξῆς: Ἐγὼ ἦτο ἔξω τοῦ Ἐπιτελείου διηθύνεν ἐξωθεν.

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἂν τὸν ἐτοποθετήτε αὐτὸς θὰ διηθύνε. Τί ἐκάματε ὅμως ὅταν εἴδατε πάλιν τὸν Δούσμανην διευθύνοντα;

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Ἔκαμα ἀναφορὰν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ παρεπονούμην.

Ἀναγινώσκει ὁ κ. Κούνδουρος τὴν ἀναφορὰν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς κατὰ λέξιν:

Η ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ κ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ

. . . . . .

Ἡ μέχρι σήμερον τηρηθεῖσα οὐδετερότης τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῶν διαμαχομένων παρεβιάσθη ἐκ μέρους τῶν Γερμανοβουλγάρων, οἵτινες παρέβησαν τὰς δοθείσας ἐγγυήσεις καταπατήσαντες ἄνευ λόγου καὶ χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ ἀπέναντι αὐτῶν οὐδαμοῦ ἐχθρὸς, τὴν χαραχθεῖσαν κατόπιν ὡρισμένης συμφωνίας οὐδετέραν ζώνην τῇ ἐγκρίσει τοῦ πρώην Ἐπιτελάρχου ἐνεργήσαντες καὶ τὴν κατάληψιν πόλεως καὶ τὸ χεῖμαστον πάντων προβάντες καὶ εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, μετὰ πολεμικοῦ αὐτοῦ ὑλικοῦ, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς καὶ δικαιολογίας μὴ παραλείποντα ἅμα ὅτι ἡ τελευταία αὕτη αὐθαίρετος πρᾶξις ἐξήγειρε καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Ἔχων πάντα ταῦτα ὑπ' ὄψιν, κύριε Ὑπουργὲ, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀπαλάξετε τῶν καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελάρχου, μὴ δυνάμενος ὑπὸ τοιαύτας ἀτυχεῖς συνθήκας νὰ παραμείνω ἐν τῇ θέσει ταύτῃ. ἀφοῦ δὲν δυνάμεθα σήμερον διὰ λόγους οὓς ἀγνοῶ, νὰ ὑποστηρίθωμε διὰ τῶν ὅπλων τὰ ἀπὸ τριετίας κληθέντα Μακεδονικὰ καὶ Ἠπειρωτικὰ ἐδάφη, κατόπιν δύο ἐνδόξων πολέμων μας.

Κ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀντιστράτηγος

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Δὲν εὑρίσκω οὐδὲν εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο περὶ τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἐξετάζομεν.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐγὼ εἶπον εἰς τὸν Βασιλέα, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ παραμείνω εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον, τὸ ὁποῖον ὀργιάζει ὑπὲρ τῶν Γερμανῶν.

Καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου κατόπιν ἠναγκάσθην νὰ πάρω ἄδειαν ἑνὸς μηνὸς μεθ' ἣν ἀπεσύρθην.

ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ. Ἐγὼ ἤμην Γενικὸς Ὑπασπιστὴς δι' αὐτὸ μὲ ἔβλεπεν ὁ κ. Μοσχόπουλος διαρκῶς εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐπιμένω, ὅτι ἀρχίζεν ἡ προπαγάνδα. Εἰς τοὺς κινηματογράφους ἐφαίνοντο οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἐπιτελείου, ὅταν ἔβλεπον ταινίας μὲ Γαλλικὰ στρατεύματα. Εἰς τὰ ἑστιατόρια, εἰς τὰ καφενεῖα καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Χρηματιστήριον, ὅπου παρ' ὀλίγον νὰ ἱδρυθῇ διὰ Βασ. Διαταγματος παράρτημα τοῦ Ἐπιτελείου πανταχοῦ.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. Ἐγὼ ἐνδιαφέρομαι ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι ἤμην ἀμέσως μετὰ ἀπὸ σᾶς καὶ σᾶς ἀντικαθίστων.

Ἀφοῦ εἴχατε τὴν ἰδέαν, ὅτι ὅλο τὸ Ἐπιτελεῖον ἦτο Γερμανόφιλον, διατί μᾶς ἐκαλέσατε εἰς τὸ γραφεῖόν σας καὶ μᾶς εἴπατε, ὅτι δὲν ἐνιστεῖτε νὰ φύγῃ οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τοῦ Ἐπιτελείου;

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Αὐτὸ ἤθελα νὰ σᾶς δείξω, ὅτι ἐγὼ πεποίθησιν εἰς σᾶς.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. Τότε σεῖς δὲν εἴσθε ποῦ μοῦ εἴπατε, ὅτι ἠθέλατε μόνον νὰ ἔχητε διαταγὴν, διὰ νὰ ρίξητε εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Σεράϊγ;

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ. Βεβαίως, διότι εἶχα αἷμα μέσα μου καὶ δὲν ἠνεχόμην τὰς ὑπερβασίας.

ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ. Ἕνα πρωὶ ἐπῆγα εἰς τὸν κ. Ζαΐμην, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπεν, ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἀξιοῦν νὰ βγάλωμεν τοὺς Σωτήλην καὶ Γεννάδην. Δὲν εἶμαι πρεπῆ νὰ τὸ εἰπῆτε σεῖς εἰς τὸν πρώην Βασιλέα, μοῦ εἶπεν;

Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Ἤθελε νὰ μὲ σολαβίσῃ δι' Ὑμῶν;

ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ. Ὄχι μοῦ εἶπε δὲν ἠξεύρω ἐὰν θὰ τὸ κάμῃ ὁ Βασιλεύς. Καὶ ἐπῆγα καὶ τὸ εἶπα εἰς τὸν Βασιλέα.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διακόπτεται ἡ δίκη διὰ νὰ συνεχισθῇ σήμερον π. μ.

ΔΕΥΤΕΡΑΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΘΑ ΔΡΑΣΗ ΜΟΝΟΜΕΡΩΣ ΕΙΣ Μ. ΑΣΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1 Νοεμβρίου ('Ιδ. τηλ. Ἀκρ.).- Εἰς τὴν Πόλιν ἐπεδόθη ὑπὸ τοῦ ἐν Κῶν πόλει Ἄγγλου ἁρμοστοῦ ἐντονωτάτη διακοίνωσις, διὰ τῆς ὁποίας δηλοῦται, ὅτι ἂν ἡ γαλήνη ἐν Μ. Ἀσίᾳ δὲν ἀποκατασταθῇ ἀμέσως διὰ μέτρων ἀποφασιστικῶν καὶ ἀποτελεσματικῶν, ἡ Μ. Βρεττανία θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπεβάλῃ τὴν τάξιν διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων.

Η ἐπέχουσα θέσιν τελεσιγράφου διακοίνωσις αὕτη τῆς Ἀγγλίας προυξένησε κατάπληξιν εἰς τοὺς Τουρκικοὺς κύκλους.

Ἔνε προφανὲς ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν διάβημα ἀποτελεῖ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΟΝ συνέχειαν τῶν δηλώσεων τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ διὰ τὴν λύσιν τοῦ Τουρκικοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν νέα δραστηρία Ἀγγλικὴ ἐπέμβασις ἐγένετο ἐν Φυᾶσιγκτῶνι πρὸς τερματισμὸν τῆς ἐκκρεμότητος.

ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1 Νοεμβρίου ('Ιδ. τηλ. Ἀκρ.). Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τῆς Βουλγαρικῆς συνθήκης ἀνεβλήθη διὰ τὴν 5 Νοεμβρίου.

Η Ἑλληνικὴ ἀποστολὴ ἀνακοινοῦ ἐπίσης ὅτι ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς ὑπογραφῆς ἀναβάλλεται καὶ ἡ ἐκ Παρισίων ἀναχώρησις τοῦ κ. Ε. Βενιζέλου, ὅστις θ' ἀναχωρήσῃ εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργὸς ἀνεχώρησεν ἤδη μεταβαίνων εἰς Παρισέους διὰ τὴν ὑπογραφήν.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΙΑΤΑΣΕΝΤΟΛΑΣ

ΛΩΝΔΙΝΟΝ 1 9)βρίου. ('Ιδ. τηλ.).- Τηλεγραφοῦν ἐκ Βασιγκτῶνος, ὅτι ἐπίσημος Ἀμερικανικὴ διακοίνωσις διαψεύδει τὴν ἀναγραφεῖσαν εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν καὶ Συμμαχικὸν τύπον εἴδησιν, καθ' ἣν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀμερικῆς ἐν Παρισέοις ἐδήλωσεν εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ δεχθοῦν ἐντολὰς διὰ τὴν Τουρκίαν.

ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡ, ΤΡΙΓΩΝΟΥ

Ὁ Διοικητὴς τῆς

Η ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ,,

ΓΕΩΡΓΙΑ, ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ, ΑΔΙΕΙΑ

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΙ Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΜΑΣ

(ἄρθρον τοῦ κ. Σ. ΧΑΣΙΩΤΟΥ)

Εἰς τὸ προηγούμενον εἴδομεν ὅτι τὴν τῶν σιτηρῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον ἔλλειμμα ἀνήρχετο πρὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου εἰς 300 περίπου ἑκατομμ. ὀκ., ἡ Ἑλλὰς ὄχι μόνον εἶχεν ἐπάρκειαν ἀεωργικῶν προϊόντων διὰ τὴν συντήρησίν της, ἀλλὰ καὶ πλεονάσματα ἐξαγόμενα ἀξίας διπλασίας καὶ πλέον τῆς ἀξίας τῶν ἔξωθεν εἰσαγομένων σιτηρῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν ἀσημάντων ποσῶν κτηνοτροφικῶν εἰδῶν καὶ ὀσπρίων. Δηλαδὴ παρῆγεν ἡ Ἑλλὰς τὰ δύο τρίτα περίπου τῶν σιτηρῶν, ὅσα κατηνάλισκεν, ἤτοι τὰ 65 περίπου ἐπὶ τοῖς 100. Τὰ 90 τοῖς 100 ἐκ τῶν ὀσπρίων της καὶ περίπου 95 τοῖς 100 ἐκ τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων καὶ ζώων ἐργασίας, ὅσα ἐχρησιμοποίει διὰ τὰς ἀνάγκας της ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ὀπώρας δὲν εἰσήγομεν πλὴν ὀλίγων ξηρῶν καρπῶν (ἀμυγδάλων, καρύων) οὔτε γε ὠμηλα, οὔτε λαχανικά. Τοὐναντίον δὲ ὑπῆρχεν ἐπάρκεια τοιαύτη, ὥστε πλὴν τῶν ὀφθόνων σταφυλῶν, ἑσπεριδοειδῶν καρπῶν, σύκων κλ. καὶ αὐτὰ τὰ θεωρούμενα σπανίζοντα μῆλα καὶ ἀχλάδια ἐπωλοῦντο ὑπὸ τῶν παραγωγῶν Ἀχαΐας, Λεωνιδίου, Πηλίου, χονδρικῶς πρὸς 25 μέχρι 40 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν καὶ τὰ ἀμύγδαλα πρὸς 60 λεπτά, ἀδιάφορον ἐὰν ἐν Ἀθήναις μετεπωλοῦντο διὰ λόγους κακῆς ἐμπορικῆς ὀργανώσεως καὶ κακῆς συγκοινωνίας εἰς τιμὴν τριπλασίαν καὶ τετραπλασίαν τῆς ἀρχικῆς των τιμῆς. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι πρὸ ἐτῶν ἀφήσας τὰ ὡραῖα ἀχλάδια Λεωνιδίου εἰς τιμὴν 1 δραχ. κατ' ὀκᾶν ἐν Ἀθήναις, τὰ εὗρον τὴν ἑπομένην ἡμέραν εἰς Λεωνίδιον πλεονάζοντα, σηπόμενα καὶ διατρέχοντα ἐν γένει σοβαρὰν κρίσιν, χρησιμοποιούμενα ὡς τροφὴ ἀγελάδων καὶ χοίρων.

Καὶ εἰς τὰ πέριξ ἀκόμη τῶν Ἀθηνῶν βερύκοκκα συνέβαινε πολλάκις νὰ πωλοῦνται πρὸ τοῦ πολέμου πρὸς 15 - 20 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν καὶ κάποιος κτηματίας μοῦ εἶπεν ὅτι διὰ νὰ ξεφορτώσῃ τὰ δένδρα του ἄφηνε νὰ τὰ μαζεύουν δωρεὰν, ἐπειδὴ δὲν ἐξωδεύοντο. Ἂν ἠξεύρατε δὲ πόσον ὡραῖα κεράσια πλεονάζουν πολλάκις εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἄνευ συγκοινωνίας Κυνουρίας, τῆς Εὐρυτανίας, τῆς Κορινθίας, εἰς τὸ Ζαγόριον τῶν Ἰωαννίνων κλπ. Ἀλλὰ μήπως ἡ πατάτα δὲν ἐπωλεῖτο πρὸ του πολέμου ὑπὸ τῶν παραγωγῶν ἐκ Νάξου ἀντὶ 8 - 10 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν, εἰς τὰ χωρία τοῦ Βόλου ἀντὶ 10 - 12 λεπτῶν, εἰς τὴν Τεγέαν καὶ Ἀλαγωνίαν ἀντὶ 14 - 15 λεπτῶν, εἰς τοὺς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν κήπους ἀντὶ 18 - 20 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν ; Λαχανικὰ δὲ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν κατὰ τὰ ὁποῖα εὑρισκόμην εἰς Ναύπλιον ἐπωλοῦντο εἰς τὰ χωρία τῆς Ἀργολίδος, ὅπως καὶ πέριξ τῶν Πατρῶν, εἰς τὴν Μεσσηνίαν, εἰς τὸ Μεσολόγγιον, εἰς τὰς νήσους, εἰς Σπάρτην, εἰς λαχανοκήπους τοῦ Βόλου ὡς ἑξῆς περίπου: Τομάτα 4 - 6 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, φασόλια χλωρὰ 15 - 25 λεπτὰ, κουκιὰ χλωρὰ 6 - 10 λεπτὰ, μπάμιες 30 - 40 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, μελιτζάνες, κολοκυθάκια 2 - 3 εἰς τὴν πεντάραν. Εἰς πλεῖστα δὲ μέρη τῆς Ἑλλάδος πεπόνια καὶ καρπούζια ἀντὶ 5 - 10 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν. Καὶ τὰ λάχανα καὶ τὰ κρομμύδια ἀντὶ 10 - 15 λεπτῶν τὴν ὀκᾶν. Εἰμπορεῖ λοιπὸν νὰ εἴπῃ κανεὶς, ὅτι ἦτο τόσον πολὺ ὀπίσω ἡ λαχανοκομία μας μὲ τοιαύτας τιμὰς εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς ; Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ κρέας ὅταν ἐπωλεῖτο εἰς Ἀθήνας πρὸς 2 - 2 1)2 δραχ., εἰς τὴν Λαμίαν καὶ εἰς τὰ Τρίκκαλα καὶ εἰς τὴν Κοζάνην καὶ εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ εἰς τὴν Πρέβεζαν ἐπωλεῖτο ὅταν πρὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἐπέρασα ἀπὸ τὰ μέρη ταῦτα πρὸς 1 καὶ 20 ἕως 1 καὶ 50 τὴν ὀκᾶν λιανικῶς εἰς τὰ κρεοπωλεῖα, ὁ χοῖρος δὲ ἐπωλεῖτο εἰς τὰ χωριὰ πρὸς 1 δρ. καὶ 20 κατ' ὀκᾶν περίπου. Τὸ δὲ βούτυρον εἰς τὰ μέρη ταῦτα πρὸς 3 ἕως 4 δρ. τὴν ὀκᾶν. Τὸ τυρὶ πρὸς 1 ἕως 2 δραχ. καὶ τὸ γάλα πρὸς 25 λεπτά. Καὶ τὰ αὐγὰ πρὸς 10 ἕως 15 λεπτὰ τὸ ζευγάρι καὶ τὰ καλὰ κοτόπουλα πρὸς 1 δρ. τὸ ἕνα. Ὥστε ὑπὸ ἔποψιν παραγωγῆς τῶν εἰδῶν α τῶν εἴχομεν νομίζω ἐπάρκειαν ἀνάλογον πρὸς τὴν ζήτησιν καὶ σχετικὴν εὐθηνίαν, περίπου ὅσην καὶ εἰς τὰ πλέον προηγμένα μέρη τῆς ἄλλης Εὐρώπης. Ἡ κατανάλωσις τοῦ τόπου δὲν ἐζήτει περισσότερα. Ἐγίνετο δέ καὶ σημαντικὴ ἐξαγωγὴ τυροῦ, δερμάτων καὶ μαλλίου. Ἂν ὅμως κατὰ τὸν πόλεμον παρετηρήθη ἔλλειψις καὶ μεγάλη ὑπερτίμησις ὀφείλεται ὄχι μόνον εἰς τὰς μεγίστας δυσκολίας τῶν μεταφορικῶν μέσων ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς τὰς ἀγορὰς τῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν κατανάλωσιν τῶν εἰδῶν τούτων ὑπὸ τῶν ἰδικῶν μας καὶ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων καὶ στόλων καὶ ὑπὸ τοῦ μεγίστου πλήθους τῶν προσφύγων, τοῦ διπλασιασθέντος σχεδὸν πληθυσμοῦ Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης κλ. Ἀλλὰ καὶ ἡ δυσκολία εἰσαγωγῆς σίτου ἔξωθεν καὶ ἡ ἐάτωσις τῆς μερίδος τοῦ ἄρτου πρὸ ταχοῦ τῆς κατ' ἐξοχὴν ψωμοφάγου χώρας μας συντελεῖ εἰς τὴν κατανάλωσιν μεγαλειτέρων ποσῶν γεωμήλων, ὀσπρίων, λαχανικῶν, κρέατος, αὐγῶν, γάλακτος ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων. Ἰδοὺ πῶς προῆλθεν ἡ μεγάλη ἐνεπάρκεια καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν παραγωγικῆς ἐργασίας ἐκ μέρους τῶν ἀγροτῶν μας, οἱ ὁποῖοι μεθ' ὅλας τὰς ἐπιμόνους προσπαθείας των ἦτο ἀδύνατον δι' ἔλλειψιν νέων κεφαλαίων, κτηνῶν, φρεάτων καὶ μηχανῶν ποτίσματος, λιπασμάτων, σπόρων, μέσων φορτώσεως τῶν προϊόντων καὶ μὲ τὴν ἀρνίωσιν μάλιστα λόγῳ τῆς ἐπιστρατεύσεως τῶν ἐργατῶν τῆς γῆς νὰ ὠθήσῃ τὴν παραγωγὴν ἀποτόμως καὶ ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος μέχρι τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπῄτει ἑκάστοτε ἡ ἁλματικῶς ἀναπτυχθεῖσα μεγάλη κατανάλωσις καὶ ἀσυνήθης ζήτησις. Ἡ δὲ παρατηρηθεῖσα ἐπέκτασις τῆς καλλιεργείας λαχανικῶν, γεωμήλων κλ. εἰς τὰ πέριξ ἰδίᾳ τῶν πόλεων δὲν ὑπῆρξεν ἐπαρκὴς, μεθ' ὅλην τὴν μανίαν τῶν κηπουρῶν ν' αὐξήσωσι τὴν παραγωγήν. Ὅτε δὲ ἠθέλησε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας νὰ διαδώσῃ τὴν καλλιέργειαν γεωμήλων κατὰ τὸ 1916 καὶ ἐζήτησε συμφώνως μὲ τὰς δηλώσεις τῶν γεωργῶν πολλὰ ἑκατομμ. ἀκάδας ἵνα στείλῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας τὸ ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ δὲν κατώρθωσε νὰ δώσῃ εἰμὴ δεκάδας τινὰς χιλιάδων ὀκάδων ὅσαι δὲν ἤρκουν οὐδὲ διὰ δέκα χωρία πρὸς ἀπογοήτευσιν τῶν γεωργῶν. Δὲν ὑπῆρχον σπόροι ὡς δὲν ὑπῆρχον καὶ μέσα μεταφορᾶς διαρκοῦντος τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ας ἀφήσωμεν τὰ λαχανικὰ τῶν ὁποίων τὸ ζήτημα θεωροῦμεν σχεδὸν λελυμένον σήμερον δι' ἐσωτερικὴν ἐπάρκειαν, ἀδιάφορον ἂν πωλοῦνται ἔτι πολὺ ἀκριβὰ διὰ λόγους γενικῆς ὑπερτιμήσεως τῶν ὑπὸ τῶν κηπουρῶν καταβαλλομένων ἐξόδων καλλιεργείας καὶ συντηρήσεως των καὶ ἔτι μᾶλλον λόγῳ υδυσκολιῶν συγκοινωνίας, ὑπερβολικῶν κερδῶν τῶν μεσολαβούντων προσώπων μεταξὺ παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν καὶ ἃς ἔλθωμεν εἰς τὸ σπουδαιότατον ζήτημα τῶν σιτηρῶν, μεθ' ὃ θὰ ἐξετάσωμεν τοὺς κυριωτέρους ἄλλους κλάδους τῆς παραγωγῆς μας, διὰ ποίων μέσων δύνανται ν' ἀναπτυχθῶσιν εἰς τὸν τόπον μας ὑπὸ συμφέροντας οἰκονομικοὺς ὅρους.

ΣΠ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ὑπρμιμνήσκει τοῖς φορολογουμένοις ὅτι:

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1919 δέον νὰ ἐπιδοθῶσιν ὑπὸ τῶν φορολογουμένων, συμφώνως τῷ νόμῳ 1640, αἱ δηλώσεις τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, νὰ καταβληθῇ δὲ σὺν τῇ δηλώσει καὶ ὁλόκληρος ὁ συνθετικὸς οὗτος φόρος, ὅστις εἶναι ὅλως ἄσχετος πρὸς τοὺς καταβληθέντας τυχὸν δι' ἑκάστην ἰδιαιτέρως κατηγορίαν ἀναλυτικοὺς φόρους.

Ἐν τῇ δηλώσει δέον νὰ περιληφθῶσι πᾶσαι αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ὁπουδήποτε καὶ ὁποσδήποτε ἐτήσιαι πρόσοδοι τοῦ φορολογουμένου εἴτε ἐξ οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν, κειμένων ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἴτε ἐκ κινητῶν ἀξιῶν (μετοχῶν, ὁμολογιῶν, καταθέσεων, δανείων κλπ.) εἴτε ἐξ ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς ἢ γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀσκουμένης ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἴτε ἐξ ἀμοιβῶν μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, εἴτε ἐξ ἀσκήσεως ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος.

Καὶ ἂν δὲ ἀπὸ μίαν μόνον τῶν κατηγοριῶν τούτων εἶχέ τις φορολογούμενος πραγματοποιήσει πρόσοδον, δέοντα δηλωθῇ ἡ μοναδικὴ αὕτη πρόσοδος

Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον καὶ συνεπῶς δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς δήλωσιν ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ἡ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος δὲν ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς χιλιάδας (3,000) δραχμάς.

Ἡ ὑπηρεσία θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῶν φορολουμένων ὅτι οὐδεμία παράτασις τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας θέλει παρασχεθῇ, οἱ δ' ἐκπροθέσμως δηλοῦντες θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς τὸν κατὰ νόμον πρόσθετον φόρον.

Δέον ἐπίσης νὰ δηλωθῇ ὅτι οἱ κακοπίστως ἢ οὐδόλως δηλοῦντες οὐ μόνον ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ἀλλ' ὑπέχουσι καὶ ποινικὴν εὐθύνην.

Αἱ δηλώσεις διὰ τὰς Ἀθήνας θέλουσιν ἐπιδοθῇ ὡς ἑξῆς:

Ἐκεῖνοι, ὧν τὸ ἐπώνυμον ἀρχίζει ἀπὸ Α ἕως Κ εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Ἀττικῆς (ὁδὸς Βερανζέρου ἀριθ. 44).

Ἐκεῖνοι δὲ, τῶν ὁποίων τὸ ἐπώνυμον ἀρχίζει ἀπὸ Λ ἕως Ω εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ (ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 12).

Τέλος αἱ δηλώσεις διὰ τὰς ἐπαρχίας θέλουσιν ἐπιδοθῇ εἰς τὰς οἰκείας Οἰκονομικὰς Ἐφορίας.

Πληροφορίαι καὶ ἔντυπα δηλώσεων παρέχονται εἰς τὰς κατὰ τόπους Οἰκονομικὰς Ἐφορίας, διὰ δὲ τὰς Ἀθήνας εἰς τ' ἀνωτέρω ὁριζόμενα μέρη.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1919

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν

Ο ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ

Η ΕΣΜΕ Η ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛΑ ΚΑΙ Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΛΑΜΠΡΟΣ

ΥΠΟ ΑΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἀκριβῶς τὴν ὥραν ποῦ στὸ σπῆτι τῆς Χατηγκιὲ ἦσαν ὅλα ἕτοιμα γιὰ τὸν γάμον ποῦ θὰ ἐγίνετο, ἐκείνην τὴν στιγμὴν καταφθάνει ἀσθμαίνων Τοῦρκος ἀξιωματικὸς καὶ ὀλίγον πρὸ τῆς τελέσεως τῶν γάμων ἐγχειρίζει ἕνα ἔγγραφον στὸν Ἰτζεδίν. Ἦτο ὁ Μπίρκος μὲ τὴν ψεύτικη διαταγὴ τοῦ Λάμπρου.

Ὁ Ἰτζεδὶν ἀναγκάζεται νὰ ἀναβάλῃ τὸν γάμον καὶ ἀναχωρεῖ ἀμέσως ἐκτελῶν τὴν διαταγήν. Ἔτσι σώζεται ἡ Ἐσμέ.

Τὸν Ἰτζεδὶν τὸν συλλαμβάνει καθ' ὁδὸν ὁ Λάμπρος παραφυλάττων. Δὲν τὸν φονεύει ὅμως, διότι τὸ θεωρεῖ ἀνανδρον. Τοῦ ἐξηγεῖται τὸν ἔρωτά του πρὸς τὴν Ἐσμὲ καὶ τὴν ἀγάπην των τελευταίως καὶ τοῦ λέγει· «Ἕνας ἐκ τῶν δύο μας πρέπει νὰ λείψῃ. Ἐμπρὸς θὰ μονομαχήσωμεν». Ἀγρία μονομαχία τότε λαμβάνει χώραν μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων. Μετ' ὀλίγον ὁ Ἰτζεδὶν κεῖται κατὰ γῆς βαρέως τραυματισμένος. Ταὐτοχρόνως ὅμως καὶ ἡ θέσις τοῦ Λάμπρου εἶνε δεινή, διότι ναὶ μὲν ἐξῆλθεν ἀτρωτος ἐκ τῆ ςμονομαχίας, ἀλλὰ πολυάριθμος Τουρκικὸς στρατὸς ὑπὸ -ὸν Μουσταφᾶν εὑρίσκεται εἰς πλησιεστάτην ἀπόστασιν. Ὁ Λάμπρος ἔχει μόνον 50 παλληκάρια. Οἱ Τοῦρκοι εἶνε πολλοί.

Ὁ Λάμπρος ταχὺς καὶ ἀποφασιστικὸς ἐνεργεῖ θαυμασίαν ὑποχώρησιν πρὸς παρακείμενον λόφον, ὅπου γιγαντώδης μάχη μετ' ὀλίγον πρόκειται νὰ συναφθῇ.

Ὁ Λάμπρος διὰ ταχυτάτης κινήσεως δίδει εἰς τὸν ἐχθρὸν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πρόκειται νὰ ταμπουρωθῇ εἰς τὸν παρακείμενον λόφον.

Ὁ Μουσταφᾶς ἐπιβραδύνει τὰς κινήσεις του, διότι καθ' ὁδὸν συναντᾷ τὸν Ἰ-ζεδὶν ἐκτάδην κείμενον καὶ αἱμόφυρτον. Διατάσσει δὲ τὴν μεταφοράν του διὰ φορείου εἰς τὸ χωρίον καὶ τὴν νοσηλείαν εἰς τὴν πρώτην καπάλληλον Ὀθωμανικὴν οἰκίαν, τὴν ὁποίαν οἱ τραυματιοφορεῖς θὰ συναντήσουν.

Ἡ νὺξ ἐπέρχεται ἐν τῷ μεταξὺ ἐνῷ Ἕλλην ποιμὴν μακρόθεν θεώμενος τὴν δυσχερῆ θέσιν τοῦ Λάμπρου καὶ τῶν παλληκαριῶν του ἀπέναντι τῆς πολυαρίθμου Τουρκικῆς στρατιᾶς σπεύδει εἰς Καλάβρυτα καὶ εἰδοποιεῖ περὶ αὐτῶν τὸν Πετιμεζᾶν.

Ὁ Πετιμεζᾶς δὲν χάνει καιρόν. Συγκεντρώνει ἀμέσως τὰ παλληκάρια του καὶ ὁδηγούμενος ἀπὸ τὸν ποιμένα ἐνεργεῖ κίνησιν δεξιὰν καὶ κατορθώνει ὥστε οἱ πολιορκοῦντες τὸν λόφον Τοῦρκοι νὰ εὑρεθοῦν μεταξὺ δύο πυρῶν, καθόσον καὶ ὁ Λάμπρος δι' ἄλλης κινήσεως εὑρέθη ἔξω τῆς πολιορκίας χωρὶς οἱ Τοῦρκοι νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν.

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΑΓΡΙΟΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ

Μία ἱστορία ποῦ σατυρίζει τὸ ἀδιάλλακτο καὶ ἄκαμπτο τῶν ἀρχόντων.

ὑπὸ ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΛΤΥΚΩΦ

— *Περίμενε μονάχα λιγάκι, ἀνόητε ἄρχοντα, καὶ θὰ ἰδῆς κακομοίρη τί ἔχω νὰ σοῦ κάμω. Ὄχι μονάχα θὰ φάω ὅλα τὰ τρσπουλόχαρτα, ἀλλὰ καὶ τὴ ρόμπα σου, ὅταν τὴ γεμίσῃς καὶ αὐτὴ λύγδα ἀρκετή.*

Ἀργὰ ἢ γρήγορα γρήγορα ἢ ἀργὰ ὁ ἄρχοντας εἶδε πῶς τὰ μονοπάτια στὸν κῆπό του ἐφούντωσαν κι' ἔκλεισαν ἀπὸ ἄγρια βότανα καὶ χόρτα ποῦ φύτρωσαν καὶ πῶς στὰ θάμνα πλήθυναν φείδια καὶ ὀχιὲς καὶ τὸ δάσος γέμισε ἀπὸ θηρία ποῦ ἐμούγκριζαν τὴ νύχτα. Μιὰ φορὰ μιὰ ἀρκοῦδα εἶχε προχωρήσει ἴσα μὲ τὸν κῆπο, κάθησε στὰ πισινά της πόδια, ἐκύτταζε τὸν ἄρχοντα ποῦ ἦταν καθισμένος πάνω στὸ παράθυρό του κι' ἄρχισε νὰ γλύφῃ τὰ πλευρά της

---Συμεών, φώναξε τρομαγμένος ὁ ἄρχοντας, καθὼς ἡ ἀρκοῦδα ἔδειχνε πῶς θάμπαινε καὶ μέσα. Θυμήθηκε ὅμως καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ.

Ἐν τούτοις ἡ σταθερότητα τοῦ χαρακτῆρός του δὲν τὸν εἶχεν ἐγκαταλείψῃ ἀκόμη. Πολλὲς φορὲς ἄρχισε νὰ μαλακώνῃ, μόλις ὅμως ἔννοιωθε πῶς ἡ καρδιά του ἔχανε τὴ δύναμί της καταφεύγεν ἀμέσως στὴν εὐνοούμενή του ἐφημερίδα καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ξανάβρισκε τὴ σκληρότητα καὶ σταθερότητά του.

—Ὄχι. Καλλίτερα νὰ πάω νὰ γίνω ἄγριος, καλλίτερα νὰ πάω νὰ πλανιέμαι μέσα στὰ δάση παρέα μὲ τὰ ἄγρια θηρία παρὰ νὰ ἐπιτρέψω ἔστω καὶ ο, ἕνα ἄνθρωπο νὰ πῇ ὅτι ὁ Ρῶσσος εὐπατρίδης κόμης Οὐροὺς - Κουτσοὺμ -Κιλτσὶμ ἐγκατέλειψε τὰς ἀρχάς του.

Καὶ ἔγινε ἄγριος. Ἂν καὶ εἶχε πιὰ φθάσει τὸ φθινόπωρο καὶ ἔκανε παγωνιὲς δὲν ἔννοιωθε καθόλου κρύο. Εἶχε γεμίσει ὅλος ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς τὰ νύχια μὲ τρίχες ἔπως ὁ Ἠσαῦ τὸν παλαιὸν καιρὸ καὶ τὰ νύχια του ἔγιναν σὰν σίδερο. Εἶχε καιρὸ πιὰ νὰ φυσήξῃ τὴ μύτη του, περπατοῦσε μέρα μὲ τὴν ἡμέρα ὅλο καὶ περισσότερο μὲ τὰ τέσσαρα, καὶ τοῦκανε ἐντύπωσι μάλιστα πῶς ἴσα μὲ τὰρα δὲν εἶχε παρατηρήσει πόσο πιὸ ἄνετο καὶ καλλίτερο εἶνε νὰ περπατῇ κανεὶς μὲ τὰ τέσσερα. Ἔφθασε ἀκόμη καὶ νὰ χάσῃ τὴν ἰδιότητα νὰ βγάζῃ καθαρὲς συλλαβὲς καὶ μόνο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντὶ γιὰ κάθε ἄλλη μιλιὰ ἔβγαζε μιὰ θριαμβευτικὴ κραυγὴ — κάτι ποῦ ἦταν μεταξὺ σφυρίγματος καὶ μουγκρίσματος. Ἀλλὰ οὐρὰ δὲν εἶχε κάνει ἀκόμη

Ἔμπαινε μέσα στὸ δάσος, εἰς τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἀπελάμβανε καὶ χαίρονταν τὸ ἄσπρο, μαλακὸ σὰν σφουγγάρι καὶ πλαδαρὸ κορμί του καὶ μποροῦσε λυγερὸς καὶ γρήγορος σὰν γάτα μ' ἕνα πήδημα νὰ βρίσκεται πάνω στὴν κορφὴ ἑνὸς δένδρου κι' ἀπὸ κεῖ νὰ φρουρῇ μὴν περάσῃ τίποτα. Νὰ πραγματικὰ ἕνας λαγὸς ποῦ τρέχει ἔπειτα θαφνικὸ σταματᾷ, σηκώνεται στὰ πισινά του καὶ μὲ ὠρθωμένα αὐτιὰ προσπαθεῖ ν' ἀκούσῃ γύρω μήπως ὑπάρχει κανένας κίνδυνος ἐκεῖ κοντά. Ὁ ἄρχοντας κάθεντανταν ἀκόμα μαζευμένος πάνω στὸ δένδρο. Ἔξαφνα σὰν σαΐτα χυμίζει χάμου, ρίχνεται πάνω στὸ θῦμά του, τὸ καταξεσχίζει μὲ τὰ νύχια του καὶ τὸ καταβροχθίζει μὴν ἀφίνοντας τίποτε, οὔτε τὰ ἔντερα, οὔτε καὶ τὸ πετσὶ ἀκόμα.

Καὶ ἔγινε τρομερὰ δυνατὸς, τόσο δυνατὸς μάλιστα, ποῦ συλλογίσθηκε ἀκόμη καὶ πῶς μποροῦσε νὰ συνάψῃ φιλικὰς ἐχέσεις μὲ τὴν ἴδια ἀρκοῦδα, ἡ ὁποία, ὅπως θυμᾶσθε, μπῆκε κάποτε στὸν κῆπό του καὶ τὸν ἠπείλησε ν' ἀνέβῃ νὰ τὸν φάγῃ.

—Μιχαὴλ γυιὲ τοῦ Ἰβὰν, λέει στὴν ἀρκοῦδα· πᾶμε μαζὺ στὸ κυνῆγι, τί λές ;

— Εὐχαρίστως, ἀκοῦς ἐκεῖ λέει, ἀποκρίθηκε ἡ ἀρκοῦδα, ἀλλὰ φίλτατέ μου δὲν ἔκαμες καλὰ νὰ ξεφορτωθῇς ἐκείνους τοὺς χωριάτες.

— Γιατί ;

—Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ λέῃ γιατί. Ἐπειδὴ, καλὲ, ἦταν τόσο πιὸ πολὺ εὔκολο νὰ φᾷς ἕνα χωριάτη ἢ ἕναν ἀπὸ τοὺς εὐγενεῖς συναδέλφους σου. Κι' ἐγὼ θέλω νὰ σοῦ μιλήσω ἴσια καὶ νὰ σοῦ πῶ τὰ πράμματα ὅπως εἶνε. Εἶσαι ἕνας ἀνόητος ἄρχοντας, ἂν καὶ φίλος μου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, μολονότι ἐπροστάτευε τοὺς ἄρχοντας, δὲν μποροῦσε ὅμως καὶ νὰ παρασιωπήσῃ ἕνα τόσο σπουδαῖο γεγονὸς ὅπως τὴν ἐξαφάνισι τῶν χωρικῶν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Ἔπειτα οἱ διοικητικὲς ἀρχὲς ἄρχισαν νὰ τὸν σκοτίζουν κάθε λίγο καὶ λιγάκι καὶ νὰ τοῦ ζητοῦν ὅλο καὶ πληροφορίας· «Ποιός, κατὰ τὴ γνώμη σου, θὰ πληρώσῃ τοὺς φόρους ; Ποιὸς θὰ πίνῃ ποτὰ στὶς ταβέρνες ;» Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἀπαντοῦσε· «Τὸ ταμεῖο πρέπει νὰ καταργηθῇ προσωρινῶς διότι κατηργήθησαν τὰ ποτά. Στὴν ἐπαρχία ὅμως ἡ λῃστεία, ἡ κλεψιὰ, καὶ οἱ φόνοι βασιλεύουν. Ἀφοῦ τὴν ἴδια μέρα ποῦ σᾶς γράφω ἀπάντησα στὸ φρόμο μου μιὰ ἀρκοῦδα ποῦ δὲν ἦταν ἀρκοῦδα, θέλω νὰ πῶ ἕναν ἄνθρωπο ποῦ δὲν ἦταν ἄνθρωπος καὶ ἐπροσπάθησε νὰ μοῦ ἐπιτεθῇ. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀρκουδάνθρωπος ὑποπτεύομαι πῶς θὰ εἶνε ὁ ἴδιος ἀνόητος ἄρχοντας ποῦ ἔγινε ἀφορμὴ ὅλων τῶν κακῶν».

Ἡ ἀρχὲς ἔγιναν νευρικὲς καὶ συνεκλήθη ἐδικὸν συμβούλιον. Ἀπεφάσισαν νὰ πιάσουν χωριάτες καὶ νὰ τοὺς τοποθετήσουν πάνω στὴν ἐπαρχία καὶ νὰ πείσουν μὲ εὐγενικὸ τρόπο τὸν ἀνόητον ἄρχοντα ποῦ ἦταν ἡ πρώτη ἀφορμὴ τοῦ κακοῦ, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ νὰ καυχιέται καὶ νὰ παρεμβάλλῃ ἐμπόδια εἰς τὴν εἴσπραξι φόρων χάριν τοῦ ταμείου.

Καὶ σὰν νάγινε θάλεγε κανεὶς ἐπίτηδες, ἐκείνη ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ σμήνη ἀπὸ χωριάτες, ὡς νὰ ἦσαν ἀκρίδες, ἄρχισαν νὰ πετοῦν στὸ μέρος καὶ πῆγαν καὶ κάθισαν στὴν ἀγορά. Ἀμέσως μάζεψαν τὸ δῶρο αὐτὸ τοῦ οὐρανοῦ, τὸ βάλαν σὲ καλάθια καὶ τὸ σκόρπισαν στὰ χωράφια.

Κι' ἀμέσως ἄρχισε πάλι τὸ μέρος νὰ μυρίζῃ χωριατίλας, ἀμέσως ὅμως ἄρχισε κιόλας νὰ φαίνεται στὴν ἀγορὰ καὶ ἀλεῦρι καὶ κρέας καὶ κοτόπουλα. Καὶ τὴν ἴδια ἡμέρα ὁ εἰσπράκτωρ ἐμάζεψε τόσους φόρους γιὰ τὸ ταμεῖο ποῦ καὶ ὁ ἴδιος κινῶντας μὲ ἀπορία τὰ χέρια του εἶπε·

— Ποῦ βρήκατε βρὲ κατεργαρέοι τόσα χρήματα ;

Ἀλλὰ τί νὰ πόγινε μὲ τὸν ἄρχοντα ; θὰ ρωτήσῃ ὁ ἀναγνώστης. Εἰς τὴν ἐρώτησι αὐτὴ σᾶς πληροφορῶ ὅτι τὸν ἔπιασαν, ἂν καὶ μὲ πολὺ μεγάλη δυσκολία. Ὅταν τὸν ἔπιασαν ποῦ σφούγγισαν ἀμέσως τὴ μύτη, τὸν ἔπλυναν καὶ τοῦκοψαν τὰ νύχια. Ἔπειτα ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τοῦ πῆρε τὶς ἀντιδραστικὲς ἐφημερίδες ποῦ εἶχε μαζύ του, τὸν παρέδωσε στὴ φρουρίδα τοῦ Συμεὼν καὶ ἔφυγε.

Ζῇ ἀκόμα. Ρίχνει πασιέντσες, ἀναζητᾷ τὴν παληά του ζωὴ μέσα στὸ δάσος, πλένεται μονάχα ὅταν τὸν ἀναγκάζουν καὶ καμμιὰ φορὰ μουγκρίζει.

ΤΕΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΕΤΟΣ Α'—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 73 ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1919

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 36 ΕΞΑΜΗΝΙΟΣ 8
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » » 60 » 40
ΠΑΣΑΙ ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ : ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ
ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ,,

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 2 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. ΑΓΡ. ΒΛΑΧΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 11-60

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ

Ο κ. ΙΩΑΝ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Η ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ "ΕΤΣΙ ΘΕΛΩ,, - ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΘΑ ΦΑΝΗ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ. - Η ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. - Η ΠΑΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΠΙΕΣΙΣ. - Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ. - ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΘΑ ΔΩΣΗ Ο ΛΑΟΣ.

Ἀπαντᾷ σήμερον, μετὰ τὸν κ. Ν. Στράτον, διὰ τῆς «Καθημερινῆς» εἰς τὸν τελευταῖον προωθυπουργικὸν λόγον ὁ κ. Ἰωάννης Στ. Δραγούμης, διατυπῶν τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρὰ τῇ Ἀντιπολιτεύσει ἀντιλήψεις.

Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἀπέχουσα τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὡς μὴ ἀναγνωρίζουσα ὑπάρχουσαν αὐτήν, διατηροῦ ἐντεῦθεν τὰς ἀπόψεις της, ὅπως δώσῃ τὴν ἀπαραίτητον κατεύθυνσιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἐπὶ οὐσιωδῶν διὰ τὴν ἐλευθερίαν του ζητημάτων.

Ὁ κ. Ι. Δραγούμης κρίνων τὰς ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀπαντᾷ ὡς ἑξῆς ἐπὶ σχετικῆς ἐρωτήσεώς μας.

—Δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν παρακολουθήσω ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φέρει τὴν συζήτησιν. Διαφωνοῦμεν κατὰ βάσιν. Ὅταν ἕνας κυβερνήτης θέτῃ ὡς βάσιν τῶν πρὸς τὸν λαὸν δηλώσεών του τὸ «ἔτσι θέλω» ἢ τὸ «l' etat c'est moi!» δὲν χωρεῖ συζήτησις. Δὲν γίνονται ἐκλογαί, διότι ἔτσι τὸ θέλει, δὲν δίδεται ἀμνηστεία, διότι ἔτσι τὸ θέλει, καὶ συνεχίζεται ἡ λογοκρισία, διότι ἔτσι τὸ θέλει. Αἱ ἐλευθερίαι τοῦ λαοῦ ποδοπατοῦνται, καταδιώκονται οἱ ἀντιφρονοῦντες, Βουλὴ δὶς ἐκπνεύσασα διατηρεῖται, τὸ σύνταγμα ἀγνοεῖται, διότι ἔτσι τὸ θέλει. Δὲν εἶναι τύραννος ὁ κυβερνήτης αὐτός, ἀφοῦ τὸ ἐξωτερικόν του δὲν τὸ δείχνει, ἐν τούτοις ἀπ' αὐτὸν ἐξαρτᾶται «νὰ ἀφήσῃ νὰ γίνουν ἐκτελέσεις». Καί, ἀλήθεια, εἰς τὰς δηλώσεις ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων, ἂν ἐξαιρέσῃς τὴν περιβολὴν τῶν ἐπιχειρημάτων, δὲν διαφαίνεται ἄλλο παρὰ αὐταρχισμός, ὅπως εἰς τὰς δηλώσεις του τὰς γενομένας εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων ἐμφανίζονται κυρίως αἰσιοδοξίαι καὶ ἐλπίδες. Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων εὔχομαι καὶ ἐλπίζω καὶ ἐγὼ νὰ ἐπαληθεύσουν αἱ ἐλπίδες τοῦ Ἔθνους, ἐπὶ δὲ τῶν ἐσωτερικῶν ἔχω μεγάλας ἀμφιβολίας ἂν θὰ φανῇ ποτὲ φιλελεύθερος κυβερνήτης, ὅστις λέγει ὅτι ἔχει ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ συγχρόνως τὸν παιδεύει. Διότι ἂν ἦτο φιλελεύθερος, θὰ ἐπροτίμουσε νὰ ἀφήσῃ μᾶλλον τὸν λαὸν νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ τὴν δείξῃ κατὰ τὸν νόμιμον τρόπον.

Βεβαιώνει ὅτι διήλθομεν δι' ἑνὸς ἐμφυλίου πολέμου, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ πολέμου, καὶ τὸ δέχομαι, ἀλλὰ παρατηρῶ ὅτι, διὰ νὰ ἐξακολουθῇ ἀκόμη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐξωτερικοῦ, σημαίνει ὅτι ἔχει κάποιαν βαθυτέραν αἰτίαν. Μήπως ἡ αἰτία αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνάμιξις τῶν ξένων εἰς τὰς οἰκογενειακάς μας ὑποθέσεις; Εἰξεύρω ὅτι, ὅταν εἰς ἕνα σπίτι μαλώνουν τὰ ἀδέλφια, εἶναι βέβαια κακόν, ἀλλ' εὑρίσκουν τέλος τρόπον νὰ συμβιβασθοῦν. Ἂν ὅμως ἀνακατωθῇ ξένος εἰς τὸ μάλλωμα, τότε δὲν τελειώνουν ποτὲ αἱ διχόνοιαι, τότε γίνονται πᾶν πάθη ἀκράτητα καὶ τὰ μίση γιγαντοῦνται καὶ διαιωνίζονται.

—Δὲν νομίζετε ὅτι κάτι σχετικὸν εἶπεν ὁ κ. Πολίτης καταθέτων τὰς συνθήκας;

—Κάτι σχετικὸν μὲ τὸ θέμα τοῦτο εἶπε, πράγματι, ὁ κ. Πολίτης. Τὸ δελτίον τοῦ τύπου τῆς Βουλῆς τὸ διατυπώνει ὡς ἑξῆς: «Ἐθεωρήθη ὅτι ἦλθε τέλος ἡ ὥρα τῆς τελευταίας χειραφετήσεως καὶ αἱ διάφοροι ὑποθῆκαι, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐγγραφῇ εἴτε κατὰ τὴν σύσταση τοῦ Βασιλείου εἴτε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ προσαυξήσεων ἐδαφικῶν ἐδόθησαν τὸ Βασίλειον ἀπέναντι Δυνάμεών τινων, αἱ ὑποθῆκαι αὗται αἴρονται σήμερον». Μία δὲ ἐφημερὶς κυβερνητικὴ εἰδικεύει τὸ θέμα ἀναφέρουσα καὶ τὰ ἑξῆς μὴ περιληφθέντα —ἄγνωστον διατί— εἰς τὸ δελτίον τοῦ τύπου: «Ἐπεξηγῶν (ὁ κ. Πολίτης) τὴν σύμβασιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν προσέθηκεν ὅτι δι' αὐτῆς καταργοῦνται αἱ προστασίαι καὶ οἱ ἔλεγχοι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐπὶ τῶν μικρῶν κρατῶν. Συνεπείᾳ τῆς διατάξεως ταύτης ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία προέβησαν εἰς παραίτησιν ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου τοῦ 1830 περὶ ἐνασκήσεως προστασίας καὶ ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ ὁπωσδήποτε εὐτυχὴ ταύτην λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἐπεμβάσεως τῶν ξένων εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, ὀφειλομένην πιθανῶς εἰς πίεσιν ἐξ Ἀμερικῆς, παρατηρῶ ὅτι δὲν διευμπάνισεν ὡς κατόρθωμα ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ κυβερνητικὸς τύπος. Καὶ ἀπορῶ διὰ τοῦτο, διότι ἀντιβαίνει εἰς τὴν κλασικὴν τακτικὴν τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος νὰ δημιουργῇ ἕνα κακὸν καὶ κατόπιν νὰ παρουσιάζῃ ὡς κατόρθωμά του τὴν θεραπείαν αὐτοῦ, καίτοι προελθοῦσαν ἀπὸ αἴτια ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεώς του πολλάκις, ὡς π.χ. τὴν ἀναχώρησιν τῶν ξένων ἐκ Κερκύρας ἢ τὸν διχασμὸν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἕνωσίν του κατόπιν. Κατόρθωμά των καὶ σφάλμα των τῷ ὄντι ἦτο νὰ πείσουν τὰς δύο βυτικὰς Δυνάμεις ὅτι εἶχον ἐκ τῶν συνθηκῶν δικαίωμα ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος. Τώρα δὲ ὅπου δι' οἱουσδήποτε λόγους παρῃτήθησαν αἱ Δυνάμεις αὗται τοῦ δικαιώματος — ὅπερ δὲν εἶχον — περὶ ἐνασκήσεως προστασίας καὶ ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος, ἀπορῶ πῶς δὲν ἐπανηγυρίσθη καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο ὡς κατόρθωμα.

Κατὰ τὴν αὐτὴν κυβερνητικὴν ἐφημερίδα, ὁ κ. Πολίτης ἐδήλωσεν ὅτι συμφώνως πρὸς τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης αἴρεται διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁ οἰκονομικὸς ἔλεγχος ἐπ' αὐτῆς ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας. Τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς εὐτύχημα, διότι εὐτύχημα θὰ ἦτο ἂν ἤρετο συνολικῶς ὁ οἰκονομικὸς ἔλεγχος· ἡ ἄρσις ὅμως αὐτοῦ ὡς πρὸς μόνον τὰς πρώην δύο Κεντρικὰς Δυνάμεις ἐπιβαρύνει μᾶλλον, νομίζω, τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, εὑρισκομένης τοῦ λοιποῦ ἀπέναντι ὁμάδος ἐλεγκτῶν στενῶς συνδεδεμένων μεταξύ των, ἀντὶ τῆς προτέρας θέσεώς της ἀπέναντι ἐλεγκτῶν μὴ ἐχόντων τοιοῦτον σύνδεσμον. Ἀλλὰ περὶ ὅλων τούτων θὰ κρίνω καλλίτερα, ὅταν λάβω γνῶσιν καὶ τῶν κειμένων τῶν κατατεθεισῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης καὶ τῶν πλήρων δηλώσεων τοῦ κ. Πολίτου.

—Γενικῶς ποίαν θεραπείαν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως διαβλέπετε;

—Ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον θὰ μᾶς βγάλῃ μόνος ὁ λαός, τοῦ ὁποίου ἡ κυρίαρχος θέλησις ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων θὰ ἐκδηλωθῇ, κατόπιν ἐκλογῶν ἐλευθέρων, ἀδολεύτων καὶ τιμίων, εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν. Ἀλλ' ἀμφιβάλλω ἂν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὁ ἔχων ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν λαόν, θὰ σπεύσῃ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τούτου.

Καθημερινά

ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
Ἀν. ἡλ. ὥρ. 7 λ. 32—Δ. 5 λ. 4
Ἰακώβου μεγαλ.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ἤργησεν ἡ Κυβέρνησις νὰ «λάβῃ μέριμναν ὑπὲρ τῆς δεινοπαθούσης τάξεως τῶν διδασκάλων», ἀλλὰ τὴν ἔλαβεν. Εἰς τοὺς διδασκάλους παρέχεται μισθὸς μικρότερος τοῦ παρεχομένου καὶ εἰς τὸν κατώτερον ἀπὸ τοὺς ἀέργους ὑπαλλήλισκους· οἱ ὁποῖοι, ἄνευ προσόντων, διωρίσθησαν κατὰ ἑκατοντάδας εἰς τὰς νεοσυστάτους καὶ περιττὰς θέσεις τῶν ἀρτισυστάτων καὶ ἀχρήσων ὑπηρεσιῶν. Ἀλλ' οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων δὲν θὰ μείνουν οἷοι εἶνε. Θ' αὐξηθοῦν, οὕτως ὥστε νὰ φθάνουν καὶ εἰς τὸ ἀπόγαιον τῶν τετρακοσίων δραχμῶν. Διὰ νὰ κατορθώσῃ ὅμως ὁ διδάσκαλος νὰ πάρῃ τὰς τετρακοσίας δραχμὰς, ἀπαιτοῦνται τόσα ἔτη, ὥστε πρέπει νὰ εἶνε ἢ αἰωνόβιος κόραξ, ἢ Μαθουσάλας. Ἂν εἶνε κοινὸς θνητὸς, ἔστω καὶ ἁπλῶς μακρόβιος, οὐδέποτε θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐγγίσῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ τῶν τετρακοσίων δραχμῶν. Ἐκτὸς ἐὰν, μαζὶ μὲ τὸν νέον νόμον, ἐφαρμοσθῇ ὑποχρεωτικῶς ἡ μέθοδος Βορονώφ.

ΤΑ ΤΕΡΑΤΟΓΕΝΗ

Τὰ δύο τερατογενῆ ἔμβρυα τῆς «Ἑστίας», τὰ ὁποῖα εἰς κάθε ἄλλον εὐνομούμενον τόπον θὰ εἶχον ἐκτεθῇ εἰς κοινὴν θέαν ἐντὸς γυάλας μὲ οἰνόπνευμα, ἐξακολουθοῦν ἐδῶ νὰ ἐκδίδουν ἐφημερίδα καὶ νὰ γράφουν ἄρθρα σοφά. Καί εἰς ἐν ἄρθρον των χθεσινὸν, κρίνοντα τὴν πολιτείαν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, δηλαδὴ τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐνυβέρνησεν ἔως τώρα τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰργάσθη καὶ ἐμόχθησε διὰ τὸν τόπον αὐτὸν, τὸν τόπον του, ἐπιρρίπτουν κατὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων μίαν εἰδεχθῆ συκοφαντίαν, διὰ τὴν ὁποίαν, ἂν εἴμεθα Κράτος, ὡς ἐλέγομεν, εὐνομούμενον, θὰ ἐκλείνοντο τὰ ἔμβρυα εἰς τὸ Ἐφηβεῖον τοῦλάχιστον ἢ εἰς ἄλλο καταλληλότερον ἵδρυμα. Ἔργαγαν τὰ ἔμβρυα: «Δὲν ἀπεδοκίμασε τὴν συνωμοσίαν ἡ Ἀντιπολίτευσις, καίτοι προσκλήθη. Ἂν ἐπομένως δὲν εἶναι συνέχοντος ἦτο ὅμως ἐν γνώσει τῆς συνωμοσίας ἦτο ἐπίσης, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξέδοκε ψήφισμα ἀποδοκιμασίας, ὁ ἔναντι τῶν γραφομένων μας κατανάς, τὸ ἐσωτερικὸν Ἀρεόπαγον, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Μόνον τὰ ἔμβρυα διετέλουν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς συνωμοσίας καὶ τῆς αἰδοῦς.

ΤΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ;

Ἡ «Πατρὶς» καὶ ἄλλαι βενιζελικαὶ ἐφημερίδες μαίνονται, διότι ἡ Ἀντιπολίτευσις δὲν προσέρχεται εἰς τὸ ἐπί τῆς ὁδοῦ Σταδίου βουλευτήριον, ὅπου συνεδριάζουν καὶ αὐτὰς οἱ κύριοι φιλελεύθεροι βουλευταί. Πῶς ὅμως νὰ μετέχουν τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταί, ἀφοῦ δὲν εἶναι μέλη τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων; Ἄλλως τε τί τοὺς θέλουν τοὺς ἀντιπολιτευομένους οἱ Φιλελεύθεροι; Μήπως πρὸς πλουτισμὸν μόνον τοῦ θεματικοῦ μέρους τῶν συνεδριάσεων;

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ;

Μία ἐφημερὶς γράφει: «Ὁ Ναύαρχος Κουντουριώτης, εἰς ὃν ἐγένετο πρότασις, ὅπως γίνῃ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, δὲν ἀπεδέχθη ταύτην». Ἀλλὰ δὲν εἶνε λοιπὸν ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ὁ Ναύαρχος Κουντουριώτης; Καὶ ἂν δὲν εἶναι ὁ Ναύαρχος, ποῖος εἶναι ἐπί τέλους;

ΤΟΤΟΣ ΘΛΙΑΜΒΕΥΩΝ...

Μέγας θρίαμβος διὰ τὴν γεωργικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ἐπὶ τοῦ διαμελισμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν γεωργικῶν περιουσιῶν ὑπουργεῖόν μας, ὡς ἐξήγγειλε προχθὲς ὁ κ. Καφαντάρης, κατώρθωσε (φωναί: εὖγε, εὖγε) νὰ μετρήσῃ ἐντὸς ἔτους περισσότερα στρέμματα διανεμητέων κτημάτων (φωναί: κι' ἐμένα, μπάρμπα) παρ' ὅσα ἐμέτρησε τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον εἰς τὴν Ρουμανίαν.

Ἤγουν·

—Τοτὸ, μετίλαμε ὡς τὸ ἑκατό; Ὁποιος μετήσῃ πειὸ γλήγολα..

ΠΡΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Σήμερον περὶ ὥραν 6 μ.μ. ἐν τῷ θεάτρῳ Κοτοπούλη ἡ δευτέρα διάλεξις τοῦ κ. Καραχάλιου περὶ τῶν πρώτων κατοίκων τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργησαν τὸν προελληνικὸν πολιτισμὸν, καὶ περὶ τῆς γραφῆς τῶν Μινωϊκῶν χρόνων. Ἐνδιαφέρουσα θὰ εἶνε ἡ ἐξήγησις τῆς σημασίας ἣν ἔχει ἕκαστον γράμμα τοῦ Ἀλφαβήτου, καὶ ἰδίως τῶν ἑλληνικῶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν περὶ τὰ δέκα. Ἡ ἐπιτυχία τῆς πρώτης διαλέξεως θὰ προσελκύσῃ πολὺ ἀκροατήριον διὰ τὴν σημερινὴν καὶ τὰς ἄλλας τρεῖς, αἱ ὁποῖαι θὰ συμπληρώσουν τὴν ὅλην ἱστορικὴν μελέτην.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Γιατὶ ἔγινεν ἡ διαδήλωσις εἰς τὸ Σύνταγμα;

—Διὰ νὰ καταλληφθῇ ἐπὶ τοῦ Φιλελευθέρου.

ΠΕΤΡΟΥ ΔΕΙΛΙΝΟΥ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΒΡΑΔΥ..

20 Φεβρουαρίου

Αὐτὴν τὴν ὥραν δὲν θὰ εἴμεθα μαζί ἂν ἤρεσαν αἱ μάσκες εἰς τὸν πατέρα σας; Ἀοιπὸν ἐλάτε νὰ καθήσωμεν οἱ δύο, ἀφοῦ τὰ χέρια μας δὲν εἶνε τόσον μακρὰ ὥστε ἀπὸ τὰ στενὰ τῆς Πλάκας ν' ἁπλωθοῦν διὰ νὰ χορεύσωμεν.

Θὰ κουβεντιάσωμεν ἡσυχα-ἡσυχα, τόσον περισσότερον ἡσυχα διότι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μὲ διακόψετε μὲ τὰς διαμαρτυρίας σας. Καὶ πρῶτα-πρῶτα μὴ μεταχειρίζεσθε ποτὲ τὴν λέξιν «λωσάριασμα». Ἔχει σημασίαν διαφορετικὴν, καὶ οὔτε ἐγὼ θὰ τὸ ἔκαμνα οὔτε σεῖς ἔπρεπε νὰ τὸ δεχθῆτε. Δεύτερον ὁ χορὸς τοῦ Πατριοῦ ἔρχεται—καθὼς μοῦ εἴπαν, διότι δὲν ἐπῆγα—ἐορτασίσας ἀποτυχίαν λόγῳ τῶν πολλῶν ἐμφανίσεων εἰς τὰς ὁποίας καλὸν εἶνε νὰ μὴ φιλοδοξῆτε ὅτι καταλέγεσθε καὶ σεῖς. Ἂν ἐπεράσατε ἀπαραιήρητος, εἶνε κέρδος σας. Διότι εἶδα τὰ ἐφετεινὰ φωτάνια εἰς τοὺς δύο-τρεῖς χοροὺς ὅπου παρευρέθην καὶ δὲν σᾶς συγχαίρομαι διὰ τὰς περισσοτέρους συναδέλφους σας. Μόνον δύο παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον. Ἡ δεντέρα δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει. Μ' ἐνδιαφέρει ὅμως ἡ πρώτη. Ἄλλως τε καὶ ποῖον δὲν ἐνδιαφέρει ἂν κρίνω ὅπως χθὲς ἀπὸ τὸ παρνέ σας, καὶ ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ τὰ ὀλίγα λεπτὰ ποὺ ἐθυσιάσατε δι' ἐμέ. Ἐκτὸς ἂν ἤσθε θυμωμένη καὶ μοῦ τὸ ἐκρύβατε, ἔτοιμη ν' ἀρπάσετε τὴν πρώτην εὐκαιρίαν. Μὴ λησμονεῖτε ὅμως ὅτι εἴσθε ξανθὴ καὶ ὅτι συνεπῶς δὲν σᾶς πηγαίνει διόλου ὁ θυμός. Βλέπετε, καὶ τὰ χρώματα ἔχουν τὴν ἰδικήν των ψυχολογίαν. Μελαγχολικὴ μία Ἄνοιξις δὲν θὰ εἴπῃ τίποτε ὅπως καὶ ξανθὴ μία Ἀντιγόνη. Ἡ ἀκόμη ἂν ἠμπορεῖτε, φαντασθῆτε κοκκινομαλλοῦσαν τὴν κυρίαν Πομπαδοὺρ ἢ πουδραρισμένην μίαν ροδοκόκκινην χωριατοπούλαν. Θυμὸς λοιπὸν καὶ ξανθὰ μαλλιὰ εἶνε ἀντίπαλοι οἱ ὁποῖοι μοιραίως μονομαχοῦν μέχρις ἀποτελέσματος. Ἂς δὲ μὲ λυπῇ νὰ εἶμαι μάρτυς τοιᾶς τέτοιας μονομαχίας, πόσον περισσότερον θέλω ν' ἀποφύγω τὸ γεγονὸς νὰ εἶμαι ἐγὼ ἡ αἰτία; Κι' ἔπειτα ἐγὼ νὰ σᾶς θυμώσω!; Ἐγὼ νὰ συσπῶ δύο φρύδια τὰ ὁποῖα θὰ ἔβγαιναν ἀπὸ τὸν προορισμόν των ἐὰν μετεβάλλοντο εἰς τόξα μόνον διὰ νὰ τοξεύσουν τῆς ὀργῆς τὰ βέλη; Ἀφήνω τὰ τόξα αὐτὰ εἰς τὰ βέλη διὰ τὰ ὁποῖα προωρίσθησαν. Ἀλλὰ καὶ σεῖς γενῆτε συγκαταβατικὴ καὶ προσπαθήσατε νὰ μὴ θυμώνετε ποτὲ διότι τὸ ξανθὸν σιτάρι καὶ ἡ χαραυγὴ πολὺ θὰ λυπηθοῦν ποὺ τὰ κακοσυταίνετε. Δὲν σᾶς κρίθω δὲ ὅτι κ' ἐγὼ ἐλυπήθην διὰ τὸ γράμμα σας. Ἂν τὸ ἐγράφατε βιαστικὰ ἦτο πολὺ σύντομον. Ἂν ὅμως τὸ ἐσυλλογισθήκατε, πολὺ μακρόν. Τὰ περὶ τῆς ἀνυπάρκτου ποιήσεώς μου ὡς καὶ τὰ παράπονά σας ἦσαν κάπως περιττά. Ἔπειτα τί ἠμπορῶ νὰ ἐνδιαφέρω ἐγώ, ἀφοῦ ἔχω ἀποιορθῆ ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ κοντεύω νὰ εἶμαι ἄγνωστος εἰς τὰς Ἀθήνας; Ἤλθαν τόσοι νέοι ἄνθρωποι ὥστε ἡμεῖς οἱ παλαιότεροι πρέπει νὰ παραμερίσωμεν ἐφ' ὅσον δὲν μᾶς ἀρέσει νὰ διαγωνιζώμεθα.

Ἰδοὺ ποῦ κατήντησα. Νὰ φλυαρῶ ἀντὶ νὰ σᾶς ἀκούω. Διότι σᾶς βλέπω εὐχαριστημένην ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ κοσμικοῦ καὶ κοινωνικοῦ σας βίου, ἐνδυνειασμένην ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν ἡ ὁποία ἐκλείσθηκε πόρε μαζὶ μὲ τὰ φορέματά σας εἰς ἕνα σκοτεινὸν νιάλι, ἀλλὰ κατεγεμάτη ἀπὸ ἐντυπώσεις ξανθὰς ὅσον καὶ σεῖς. Σᾶς ἀρέσει ὁ κόσμος καὶ διακρίνω εἰς τὴν τελευταίαν φράσιν σας μίαν ἐπανάστασιν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀγαποῦν τὸ σπιτάκι των. Ἔτσι σκέπτονται ὅλαι αἱ πεταλοῦδες ὅταν ξεπετιαχθοῦν ἀπὸ τὸ ταπεινὸν κουκοῦλι των. Τρέχουν εἰς τὸ φῶς, εἰς τὰ λουλούδια, εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα. Πρὶν κουρασθοῦν, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ σταματήσουν τὸ τρελλὸν πέταγμα; Εὐτυχῶς προβλέπω ὅτι θ' ἀρχήσετε νὰ αἰσθανθῆτε καὶ σεῖς αὐτὴν τὴν κούρασιν.. Σᾶς τὸ εὔχομαι.

Καὶ τώρα καλὴν Σαρακοστὴν, μικρά μου δεσποσύνη. Παρηγορηθῆτε διότι θὰ λείψουν οἱ χοροί. Ἔρχεται ὅμως ἡ Ἄνοιξις μὲ τοὺς ἰδικούς της. Κι' ἔχει τὰ ὡραιότερα σαλόνια γεμάτα φῶς καὶ δροσιὰν κάτω ἀπὸ τὸν πολυέλαιον ἥλιον. Γεμάτα μυστήριον ὅταν εἰς τὸ φεγγαράκι αἱ σκιαὶ χορεύουν εἰς τὸ παρκέττον τῆς χλόης. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔβαλε τόσον χαριέστατα ὁ δέκατος ὄγδοος αἰὼν ὥστε, ἡμεῖς οἱ μαθηταί του, καὶ οἱ θαυμασταί του πρέπει νὰ εὑρίσκωμεν ἕνα τέτοιον παρκέττον θελκτικώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λουστραρισμένα. Ἄντιον πρῶ θὰ ἔλθω νὰ σᾶς ἰδῶ θὰ σᾶς ἐποβάλω εἰς ἐξετάσεις.

Φιλῶ τὸ χέρι τῆς μαμᾶς σας
Σ. Ἀργυρόπουλος.
(Ἀκολουθεῖ)

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ηὔξησε τὸν τόκον καταθέσεων εἰς πρώτην ζήτησιν:
Δραχμῶν 3 ο/ο.
Ἀτρῶν Ἀγγλίας τσέκ 4 ο/ο.
Φράγκων τσέκ 3 ο/ο.
Καταθέσεων προθεσμίας μέχρι 5 1/2 ο/ο
Ταμιευτήριον
Εἰς πρώτην ζήτησιν μέχρι δραχμῶν 5,000· 4 ο/ο.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ **ΦΑΛΗΡΟΥ**

Τέτα Κονσέρτ μὲ τὸν καλλιτέχνην βιολιστὴν Γρ. Καραντζᾶν, Τίτην, Πίμπην καὶ Κυριακήν.

ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ "NEMBY HALL,,

Ἀποπλεύσει Παρασκευὴν, 29 Νοεμβρίου, διὰ Θεσσαλονίκην, Σμύρνην, Κῶν) κολίν, καὶ Γαλάζιον (ἂν εἶνε ἀνοικτὸν) δεχόμενον ἐμπορεύματα, Κρῶβς καὶ Στῆβενς. Πειραιεύς.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΕΠΙΚΡΙΣΙΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἐπιμελητηρίων ἐπὶ τῆς κατασιάσεως τοῦ Συναλλάγματος καὶ τῆς γενικωτέρας οἰκονομικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἔχει καὶ ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν ὡς ἑξῆς·

Χαίρω πολὺ, διότι μοῦ δίδεται εὐκαιρία νὰ παραστῶ εἰς τὸ συνέδριον τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων. Εὐχαριστῶ τὸν κ. πρόεδρον αὐτοῦ διὰ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς ἐμέ. Θεωρῶ καθήκόν μου νὰ σᾶς εἴπω ὀλίγας τινὰς λέξεις περὶ τῶν ἀντιλήψεων τῶν κυβερνητικῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ συνεδρίου. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς εἴπω ὅτι θὰ ἐξετάσωμεν μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰς ἀντιλήψεις τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου, ἀλλὰ εἶνε καλὸν νὰ γνωρίζῃ καὶ ὁ ἐμπορικὸς καὶ βιομηχανικὸς κόσμος ἀντιλήψεις τινὰς κυβερνητικάς, ἵνα μὴ ἐν ἀγνοίᾳ τούτων φθάσῃ τὸ συνέδριον εἰς συμπεράσματα ἃ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο νὰ εἶνε ἀντίθετα πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τὰς κυβερνητικάς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἔφερε σύγχυσιν, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἐδύνατο νὰ διευκολύνῃ τὸ ἐπιδιωκόμενον ἔργον.

—Οἰκονομικὴ αἰσιοδοξία

*Εἶμαι εὐτυχὴς, διότι ὁ πρόεδρος συμμερίζεται τὴν αἰσιοδοξίαν τ

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἐδέχθη χθὲς εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον εἰς συνεργασίαν τὸν ὑφυπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Γρίβαν, τὸν στρατηγὸν Γκραμμὰ καὶ τὸν στρατηγὸν κ. Ἰωάννου, εἰς ἀκρόασιν δὲ τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας λόρδον Γκράνθιλ.

— Τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπεισκέφθησαν χθὲς π. μ. οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας.

ΘΕΑΤΡΑ

ΟΛΥΜΠΙΑ. (Ἑλληνικὸν Μελόδραμα). — «Λουκία» μὲ τὴν ντὲ Ἰντάλγκο. Θὰ παραστῇ καὶ ὁ Βασιλεύς. Ἡ ντὲ Ἰντάλγκο θὰ ἐμφανισθῇ τρεῖς ἀκόμη φορὰς εἰς τὰ «Ὀλύμπια», ἀναχωροῦσα ἔπειτα εἰς Ἰταλίαν.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. «Ριγολέττο».

ΚΥΒΕΛΗΣ. «Σενεμὰ Κομπαρέ».

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Παναθήναια».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ὥρα 6 μ.μ.) Ἡ δευτέρα διάλεξις τοῦ κ. Δ. Καραχάλιου. Ἑσπερινὴ «Ἰσραήλ».

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Μαντὰμ ντὲ Τέμπε».

ΕΤΟΥΑΛ. «Ὁ πεπεινός».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 27 Νοεμβρίου. — Ἀργολικὸν «Ὕδρα» 6 π.μ. Κέρκυραν. Ἰταλίαν «Μικάλη» 7 π.μ. Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον «Ἅγιος Ἰωάννης» 7 π.μ. Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην «Ἀτρόμητος» 11 π.μ. Χίον, Σμύρνην «Βυζάντιον» 12. Κρήτην «Λέρος» 12. Κόρθιον, Ἄνδρον «Ἰουλία» 4 μ.μ. Σύρον, Τῆνον, Μύκονον «Πρόδρομος» 4 μ.μ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ὁ ἀφροδισιολόγος - δερματολόγος Ἰατρὸς κ. Κ. ΜΟΣΧΟΥΛΑΣ, ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του ὁδὸς Βερανζέρου 23.

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΙΚΑΝΩΝ

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὁρίζεται ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς συσταθείσης ἐπιτροπῆς περὶ ἐπανεξετάσεως ἀνικάνων καὶ βοηθητικῶν ἡ 1η προσεχοῦς Δεκεμβρίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συνεδριάσῃ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 1ης μέχρι τῆς 7ης Δεκεμβρίου, ἐν Πειραιεῖ ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 13ης ἰδίου καὶ ἐν Πάτραις ἀπὸ τῆς 16ης μέχρι τῆς 21ης τοῦ αὐτοῦ μηνός· Ἡ ἐπανεξέτασις περιορισθήσεται μόνον εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς κλάσεις 1915, 1916, 1917, 1918, 1919 καὶ 1920 ἀνικάνους καὶ βοηθητικοὺς τῶν ὁρισθέντων δήμων, οἵτινες καὶ μόνον καλοῦνται ἤδη ὅπως προσέλθωσι πρὸς τοῦτο ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

Ἐπανεχίσθη καὶ χθὲς ἡ δίκη κατὰ τοῦ παλαιοῦ Ἐπιτελείου. Ἐξητάσθησαν ὁ συνταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ κ. Παπαζαφειρόπουλος καὶ ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Λαμπρίης. Ἡ δίκη συνεχίζεται σήμερον τὴν 9ην π. μ.

Η ΛΟΛΙΤΤΑ

Προχθὲς ἐπαίχθη διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ κινηματοθέατρον «ΠΑΝΘΕΟΝ» «Η ΛΟΛΙΤΑ», μέγα καὶ πλουσιώτατον εἰς σκηνὰς καὶ διάκοσμον ἔργον μὲ ἱσπανικοὺς πρωτοτύπους χοροὺς καὶ ταυρομαχίας εἰς τὸ πρῶτον ἱπποδρόμιον τοῦ κόσμου, τὸ τῆς Σεβίλλης, ἐπὶ παρουσίᾳ 50 χιλ. θεατῶν. Πρωταγωνιστεῖ ἡ ὡραία ΜΠΕΛΛΙΝΤΣΙΟΝΗ, ἡ θαυμαστὴ διὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν τέχνην της, ἐκ τῶν λαμπροτέρων ἀστέρων τῆς ἰταλικῆς κινηματογραφικῆς τέχνης. «Η ΛΟΛΙΤΑ» θὰ ἐξακολουθήσῃ παιζομένη ὀλίγας ἀκόμη ἡμέρας εἰς τὸ «Πάνθεον».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΠΛΗΟΥ)

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀτμόπλοιον «ΝΑΥΠΛΙΟΝ» Πέμπτην 28 Νοεμβρίου 6 μ.μ. διὰ Μονεμβασίαν, Βάτικα, Ἁγίαν Πελαγίαν, Καψάλιον, Γύθειον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας, Κορώνην, Μεθώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἁγίαν Κυριακὴν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον.

Ἀτμόπλοιον «ΚΡΗΤΗ» Πέμπτην 28 Νοεμβρίου 6 μ.μ. διὰ Σύρον, Καρλόβασι Βαθὺ, Χίον, Μυτιλήνην, Χίον, Βαθὺ Σύρου, Πειραιᾶ.

Ἀτμόπλοιον «ΣΠΕΤΣΑΙ» Παρασκευὴν 29 Νοεμβρίου 6 μ. μ. διὰ Χίον, Μυτιλήνην, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιᾶ.

Ἀτμόπλοιον «ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ» Σάββατον 30 Νοεμβρίου 6 μ.μ. διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον, Κέρκυραν.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 24 Νοεμβρίου 1919.
(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)
(Ἀκὴ Τζελέπη)

ΗΜΠΟΡΕΛΗ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΜΠΕΗΣ
Chaussures de luxe

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο ΤΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. - ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ. - Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ Συνεδρίασις ἄρχεται τὴν 5 καὶ 1)4 μ.μ.

Ἀνακοινοῦνται διάφοροι ἀναφοραὶ καὶ συζητοῦνται αἱ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ διατάξει. Ἀνακοινοῦται ἐπίσης αἴτησις τῆς Εἰσαγγελίας προϊσταμένων τῶν Ἐφετείων, ὅπως δοθῇ ἡ ἄδεια διώξεως τῶν βουλευτῶν Ἀργολιδοκορινθίας κ. Ἀθ. Χρίστου καὶ Μεσσηνίας κ. Παν. Φλέσσα. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Ἀντεισαγγελέως Στρατοδικείου Τριπόλεως περὶ διώξεως τῶν βουλευτῶν κ. κ. Ν. Βάρβογλη καὶ Χ. Παμφίλη.

Ἀποφασίζεται νὰ προηγηθῇ τὸ πολιτικὸν ζήτημα καὶ δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΑΛΗΝ, ὅστις δικαιολογῶν τὴν ἐρώτησίν του περὶ ἄρσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου κλπ. τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος ἥτις θὰ ἐπέλθῃ διὰ τῆς ἀμνηστείας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ αἰρουμένου τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καὶ τῆς λογοκρισίας.

Ὁ κ. ΠΩΠ, ἐξηγῶν τὴν προσέλευσίν του εἰς τὴν Βουλὴν, ὁμιλεῖ διὰ μακρῶν, ζητῶν τὴν ἄρσιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, τὴν παροχὴν ἀμνηστείας καὶ τὴν ἄρσιν τῆς λογοκρισίας.

Κ. ΣΟΚΟΛΗΣ. Ὁμιλῶν περὶ τῆς πολιτικῆς, τῆς ἀντιθέτου πρὸς τὴν πολιτικὴν τὴν ὁ ποίαν ἠκολούθησε τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, λέγει ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη οὐσα προϊὸν φυσικῆς ἀνάγκης, δὲν ὑπῆρξε πολιτικὴ ἀντιπολιτευομένη τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἦτο πολιτικὴ προδοτική. Τὸ καθεστὼς δὲ τὸ ὁποῖον εἶχον ἐγκαθιδύσῃ αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐσεβάσθη πάντοτε, ὁ δὲ ἀείμνηστος Θεοτόκης, ὑπῆρξε φιλαντανατικώτερος.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθυπουργός). Φιλαντανικώτερος ὄχι. Ἀγαπῶν ἴσως τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ φιλαντανατικώτερος ὄχι.

Κ. ΣΟΚΟΛΗΣ. Ὄχι, κ. Πρόεδρε, πάντοτε ὁ ἀείμνηστος Θεοτόκης εἰς τὰς κρισιμωτάτας περιστάσεις τοῦ Ἐθνικοῦ μας βίου. Καὶ ἀναφέρει πῶς ἐσκέπτετο ὁ ἀείμνηστος Θεοτόκης ἀκολουθήσας ἐκ φόβου μὴ ἀπομονωθῇ ποτὲ ἡ Ἑλλάς. Κατακρίνει τὴν διατήρησιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καὶ τῆς λογοκρισίας καὶ καταδικάζει τὰς ἀθρόας ἀπελάσεις αἱ ὁποῖαι γίνονται δι' ἀσήμαντον ἀφορμὴν ὡς τὸ τελευταῖον τῆς συνωμοσίας.

Ε. ΡΕΠΟΥΛΗΣ (διακόπτων). — Θὰ εἶχον νὰ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς ἓν ἐρώτημα· Ὑποτεθήσθω ὅτι εἰσθε ὑπουργὸς, εἴχατε δὲ ἀκόμη καὶ ἐλεγχθῇ ἐπὶ ὑπερβολικῇ ἐπιεικείᾳ πρὸς ἐκείνους τῶν ὁποίων ἡ προτέρα διαγωγὴ παρεῖχεν ὑποψίας εἰς τὴν κυβέρνησιν ἐνεργειῶν ἀνατρεπτικῶν τοῦ καθεστῶτος, εἰς στιγμὰς δὲ τοιαύτας ἐν τῇ συναισθήσει τῆς εὐθύνης τὴν ὁποίαν ὠφείλατε νὰ εἴχατε ὡς ὑπουργὸς εὑρίσκεσθε ἀπέναντι μιᾶς ἀκαναλύψεως συνωμοσίας ὅπως αὐτή. Ὅλα δὲ τὰ τεκμήρια σᾶς ἀπεδείκνυον ὅτι ὑπάρχει γενικὴ κίνησις, γενικὴ συνεννόησις ὅλων τῶν ἀποστάκτων τούτων σασίας ἔλεγαν δὲ ὅλαι αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ αὐτὸ, σᾶς ἐρωτῶ τί θὰ ἐκάματε, καὶ ποῖον τὸ πρῶτον μέτρον τὸ ὁποῖον ὠφείλατε νὰ λάβετε; Τί νομίζετε ἐκάμαμεν ἡμεῖς;

Κ. ΣΟΚΟΛΗΣ. Δὲν ἐξεδιώξατε ἀποτάκτους μόνον.

ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ. Ὑπῆρξα τόσον φειδωλός. Δὲν ἐνηργεῖτο ἄλλως τε συνεννόησις μόνον μεταξὺ ἀποτάκτων. Ὑπῆρξε δὲ τόση ἐπιφυλακτικότης καὶ ἐκινδύνευσα τόσον βάρος εὐθύνης, ὥστε κατὰ τὰς πρώτας τέσσαρας ἡμέρας νὰ μὴ γνωσθῇ οὔτε γρῦ περὶ τῆς ἐνεργείας ἐκείνων καὶ περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως, ἐγὼ αὐτὸς ἀνέλαβα εὐθύνην νὰ μὴ γίνωσιν συλλήψεις οὔτε ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἐδάρουνον αἱ πρῶται ἐνδείξεις, αἱ πρῶται ἀποδείξεις ἐνοχῆς εἰς τοιαύτην καταχθονίαν, κακοῦργον συνωμοσίαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι σωστὰ ἐλήφθησαν συνελήφθησαν πότε φανάζεσθε; Ὅταν οἱ προσυλληφθέντες μᾶς εἶπον ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀρχηγοί μας καὶ μᾶς ὡμολόγησαν τὰ πάντα, τότε καὶ μόνον διετάχθη ἡ σύλληψις καὶ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἀπὸ μηνῶν ἠκούομεν ὅτι εὑρίσκονται ἐπὶ κεφαλῆς τοιαύτης συνωμοσίας. Ποῖον ἦτο τὸ πρῶτον μέτρον τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία ἔχει τὴν εὐθύνην; Οὐδέποτε διὰ κινδύνους τοιούτων γεγονότων ὄχι· ἐγὼ σήμερον καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐν τῷ συνόλῳ ὄχι σήμερον ἀλλὰ ἀπὸ διετίας ὅτε ὑπῆρχον πολλοὶ καὶ μεταξὺ Φιλελευθέρων οἱ πράγματι φοβούμενοι καὶ εὐλόγως φοβούμενοι, ὅτε ὑπῆρχον οἱ τρομοκρατούμενοι καὶ εὐλόγως τρομοκρατούμενοι, οὐδέποτε ἐπτοήθην ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανισθῇ κίνδυνος ἱκανὸς νὰ κλονίσῃ τὸ καθεστώς. Καὶ ἐὰν πρὸ διετίας ἢ τὸ τόσῃ ἡ πεποίθησις ὁπότε ἀκόμη εὑρισκόμεθα εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἑνότητος τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐξελίξεως τῆς πολεμικῆς ἡμῶν πολιτικῆς διάτοῦ Κράτους τοῦ ἑνιαίου, ὁπότε ἄγνωστα ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα ὄχι κἂν τῆς πολιτικῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ πολέμου ἐν τῷ συνόλῳ, ἐὰν τότε δὲν εἴχομεν φόβον, διότι δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἔχωμεν, διότι ἔπρεπε νὰ εἴμεθα ἀνίδεοι τῆς ψυχολογίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν πέσει ἐκ τοῦ Ἄρους Κυβερνῆται διὰ νὰ φαντασθῶμεν ὅτι διέτρεχε φόβον τὸ καθεστὼς ἐὰν τότε δὲν εἴχομεν φόβον, ἐφαντάσθη κανεὶς ὅτι ὁ φόβος μᾶς παρεκίνησεν εἰς διαταγὰς κάπως αὐθαιρέτους; Ἀλλ' ὅταν εὑρέθημεν ἀπέναντι τοιαύτης συνεννοήσεως, γενικῆς συνεννοήσεως πρῶτον μέτρον τὸ ὁποῖον ὤφειλον νὰ λάβωσιν αἱ ἀρχαὶ ἦτο ἡ διαταγὴ ἀπελάσεως ὅταν δὲ αἱ κατὰ τόπους ἀρχαὶ σᾶς ἀνέφερον εἰς σᾶς ὡς ὑπουργὸν δι' αὐτὸ ἀντιστρέφω τὸ ἐρώτημα καὶ τὸ θέτω εἰς ὑμᾶς· παρακαλῶ νὰ ὑποθέσητε τὸν ἑαυτόν σας ὑπουργὸν, ὅταν αἱ ἀρχαὶ σᾶς ἔλεγον προτείνω νὰ φύγῃ ὁ Α ὁ Β τοὺς ὁποίους σεῖς δὲν ἐγνωρίζατε, θὰ ἐτολμᾶτε νὰ ἐνεργήσητε τὸ πρῶτον ἀνακρίσεις ποῖοι ἦσαν οἱ Πρόεδροι ἐπιστράτων, πόσοι οἱ ἐπίστρατοι, ποῖοι οἱ ἀρχιεπίστρατοι, ποῖοι ὑπῆρξαν τοιοῦτοι καὶ τότε νὰ ἐπιτρέψητε τὴν ἀπέλασιν; Τί δὲ ἐγένετο; Ἐν συνεννοήσει τῶν ὑπουργῶν ἐκείνων ἐξ ἡμῶν οἱ ὁποῖοι εἴμεθα ἁρμόδιοι πρὸς τὸ ἔργον τοῦτον τὸ ἀρκετὰ δυσάρεστον, τί ἐγένετο; Εἴπομεν θὰ γίνωσιν αἱ ἀπελάσεις ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἐρευνῶμεν τὰ πράγματα κατὰ πόσον ἐνέχονται ἄλλοι. Ἐγὼ αὐτὸς δὲν ἐδίστασα νὰ εἴπω εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἐγὼ αὐτὸς θεωρῶ πολὺ φυσικὸν προκειμένου καὶ περὶ τῶν ἀποστάκτων ὅτι ὅλοι οἱ ἀπότακτοι καὶ ὅσοι δὲν συμμερίζονται τὴν λογικότητα τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τοῦ κινήματος, θεωρῶ φυσικὸν καὶ οὗτοι νὰ ἐφάνησαν στέργοντες καὶ ἑπομένως ὅτι συμπράττουσιν. Ἐν τούτοις εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ κρίνῃ μέχρι τίνος ὁρίου ἐξικνεῖται ἡ εὐθύνη ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν ἀποστάκτων, νὰ ἤσθε δὲ βέβαιος ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἡ ὁποία ἐφάνη τόσον ἐπιεικής, ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἐσκέφθη μεταχειριζαμένη τὸν Στρατιωτικὸν Νόμον νὰ πιέσῃ καὶ νὰ τυραννήσῃ. Γνωρίζετε δὲ τὴν ψυχολογίαν τῶν Φιλελευθέρων, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς. Οἱ Κωνσταντινικοὶ πρὶν, καὶ οὐχὶ μόνον οἱ Κωνσταντινικοὶ, οἱ Ἀντιβενιζελικοὶ γνωρίζετε τί ἔκαμνον; Προσκάλουν, ἐξηρέθιζον εἰς ὕβρεις, εἰς διαπαγάς, εἰς λεηλασίας ἐναντίον τῶν Φιλελευθέρων, οἱ Φιλελεύθεροι ἐκίνουν πάντα λίθον ὑπὸ τῶν πρώτων διωκτῶν των. Αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ ψυχολογία τῆς Κυβερνήσεως ψυχολογία τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσε πάλιν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς καθ' ἣν ὡμίλησεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Κ. ΣΟΚΟΛΗΣ. Συμφωνῶ, λέγει, πρὸς ὅσα εἶπεν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ τόσην μεγάλην ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ ὄργανα αὐτῆς, διότι διὰ πολλοὺς λόγους τὰ ὄργανα αὐτὰ δὲν κάμνουσιν ὅπως πρέπει τὸ καθῆκον των καὶ ἀπελαύνονται καὶ διώκονται ἀδίκως πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶναι πάντως ἀθῶα τῶν κατηγοριῶν αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἀποδίδονται εἰς αὐτά. Συνιστῶ ἐν τέλει εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀναθεωρήσῃ τὰς ἀποφάσεις του χάριν τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν.

Ὁ κ. ΣΙΔΕΡΗΣ νομίζει ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν ν' ἀφήσῃ ἀδιαμαρτύρητον τὴν προχθεσινὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Εὐρισκόμεθα, λέγει, ἀπὸ τοῦ 1917 πρὸ μιᾶς ἐπαναστάσεως τῆς μειοψηφίας τοῦ Ἔθνους.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθ.) Διακόπτων, διαμαρτύρεται, λέγων ὅτι ἡ ἐπανάστασις δὲν ἦτο ἔργον τῆς μειοψηφίας τοῦ Ἔθνους, ἀλλ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους, ἐξεγερθέντος ἐναντίον ἑνὸς Βασιλέως, ὅστις ἐπικαλεσθεὶς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, προσεπάθησε νὰ ἐπιβάλῃ ἰδικήν του πολιτικήν.

Ὁ κ. ΣΙΔΕΡΗΣ λέγει, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐγνώριζε τότε ἐὰν εἶχε ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν πλειοψηφίαν.

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ὑπενθυμίζει εἰς τὸν κ. βουλευτὴν, ὅτι ἐξ μῆνας πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐπέτυχε κατὰ πληκτικὴν πλειονοψηφίαν κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἂν καὶ ἀπόντος τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ὁ κ. ΣΙΔΕΡΗΣ, ἐξακολουθῶν, φρονεῖ ὅτι δὲν δικαιολογεῖται ἡ παράτασις τοῦ βίου τῆς Βουλῆς, ἀφοῦ καὶ ἄλλα Κράτη, εἰς ἰδίαν μὲ ἡμᾶς εὑρισκόμενα ἀνώμαλον καταστασιν, διενήργησαν ἐκλογάς. Εὑρέθημεν, λέγει, πρὸ μιᾶς συνωμοσίας, ἤτις ἐπ' εὐκαιρίᾳ, δέον νὰ γονισθῇ ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὸν σοσιαλισμὸν ἔχει, ὡς ἀφέθη νὰ ὑπαρεθῇ.

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, διακόπτων, λέγει, ὅτι πράγματι ἡ συνωμοσία δὲν ἦτο Σοβιετική, ἀλλὰ πάντως ἐπεδίωκεν ἀνατροπὴν ὄχι μόνον Πολιτειακὴν ἀλλὰ καὶ Κοινωνικήν. Διὰ τὴν παράτασιν τοῦ βίου τῆς Βουλῆς λέγει ὅ,τι καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν του ἀγόρευσιν. Ὅτι δηλαδὴ εἶναι δίκαιον νὰ κληθῇ ὁ λαὸς καὶ κρίνῃ ὄχι ἐπὶ τῆς αἰσιοδοξίας του, ἀλλὰ ἐπὶ γεγονότων. Βεβαίως ἐὰν ἐντὸς τετραμήνου δὲν λυθῇ τὸ Τουρκικὸν ζήτημα, ἔχομεν τὸν καιρὸν νὰ ἀναθεωρήσωμεν τὴν ἀπόφασιν μας αὐτὴν, καὶ ἴσως θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ τὴν ἀναθεωρήσωμεν.

Ὁ κ. ΣΙΔΕΡΗΣ ἀναφέρει πιεστικὰ μέτρα τῶν ἀρχῶν ἐναντίον τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν σοσιαλιστῶν.

Ὁ κ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ ἐξιστορεῖ τὸ εὐμενὲς ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἔδειξε πάντοτε ἐπὲρ τῶν ἐργατῶν.

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ δὲν εὑρίσκει ὀρθὸν νὰ ἀμνηστευθῶσι τὰ ἀδικήματα τῶν ἐργατῶν καθ' ὃν χρόνον δὲν ἀμνηστεύονται τὰ ἀδικήματα τῶν ἄλλων. Οἱ ἐργάται, λέγει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔχουν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τηρῶσι τοὺς Νόμους. Εἶνε κακὸν, νὰ δοθῇ εἰς τὸ ἐργατικὸν στοιχεῖον τὸ δικαίωμα νὰ ἀσεβῇ πρὸς τοὺς Νόμους.

Ὁ κ. ΣΙΔΕΡΗΣ ἐπιμένει εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποφυλακίσεως τῶν κρατουμένων καὶ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ ἐν ἀπελάσει Ἀβ. Μπεναρόγια.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Ὄχι ὄχι. (Διαμαρτυρίαι ἐκ τῆς αἰθούσης).

Ὁ κ. ΣΙΔΕΡΗΣ καταλήγων ζητεῖ ὅπως τοὐλάχιστον ἐφόσον διατηρεῖται ὁ Στρατιωτικὸς Νόμος ἐξαιρεθῶν τὰ ἀδικήματα τῶν ἐργατῶν ἐν τῷ Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων καὶ ὑπαχθοῦν εἰς τὰ πολιτικά.

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ νομίζει ὅτι ἐπιδάλλεται ἡ διατήρησις ἐπὶ τινα ἀκόμη χρόνον τῆς παραμονῆς τοῦ Μπεναρόγια ἐν ἀπελάσει πρὸς ἡσυχίαν τῶν ἐργατῶν.

Ὁ κ. ΑΡΓΥΡΟΣ οὐδεμίαν εὑρίσκει δικαιολογίαν διὰ τὴν παράτασιν τοῦ βίου τῆς Βουλῆς, κρίνει δὲ ἀνίσχυρα τὰ ἐπὶ τούτου ἐπιχειρήματα τῆς Κυβερνήσεως.

ΝΕΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, παρηκολούθησα μετὰ τοῦ μεγαλυτέρου ἐνδιαφέροντος τὰς ἀγορεύσεις τῶν κυρίων βουλευτῶν· λυποῦμαι ὅτι ὁ ἀξιότιμος κύριος βουλευτὴς Ψαρῶν δὲν κατώρθωσε μὲ ὅλην τὴν λεκτικὴν δεινότητά του νὰ μὲ πείσῃ ὅτι ὁ πόλεμος πράγματι ἔληξεν, διότι τοῦτο ἂν κατώρθωνε; μόνον τότε καὶ ἡ παράτασις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καὶ τῆς λογοκρισίας καὶ ἡ παράτασις τοῦ βίου τῆς Βουλῆς δὲν θὰ ἐδικαιολογοῦντο. Μοὶ εἶπεν, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Δυτικῆς Μικρᾶς Ἀσίας θὰ λυθῇ κατὰ τὰς ἰδικάς μου προσδλέψεις. Δὲν ὡμίλησα μὲ τὴν αὐτὴν πεποίθησιν διὰ τὸ ζήτημα τῆς Θράκης, ἀλλὰ καὶ ἂν ὡμίλουν μὲ τὴν αὐτὴν πεποίθησιν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Θράκης δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῇ ὅτι ἔληξεν ὁ πόλεμος πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ἀφίνω δὲ ὅτι ἔχομεν καθημερινῶς ἐχθροπαξίας εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς καρδίας μας, ὅτι δὲν εἶναι μόνον δι' ἡμᾶς ἐνδεχόμενον καὶ δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἐχθροπαξίαι ἐν Τουρκίᾳ ἀλλ' εὑρισκόμεθα καὶ σήμερον οὐσιαστικῶς οὐχὶ ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ἀνακωχῆς ἀλλ' ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ ἀκηρύκτου πολέμου. Δὲν δύναται λοιπὸν κανεὶς σοβαρῶς νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ περίοδος τοῦ πολέμου ἔληξεν. Καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔληξεν ἡ περίοδος τοῦ πολέμου, ὅλα τὰ ἄλλα πλέον ἐπακολουθοῦν φυσικῶς. Ἐὰν ἡ Γαλλία δὲν ἔκαμνε τὰς ἐκλογάς της παρὰ μῆνας πολλοὺς μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης με τὰ τῆς Γερμανίας ἡ ὁποία ἦτο ἡ κυρίως ἐνδια φέρουσα αὐτὴν εἰρήνη ἐὰν ἡ Γαλλία δὲν ἤρε τὴν λογοκρισίαν παρὰ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν ὑπὸ τῆς Γερμανίας τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης, βεβαίως, κύριοι, θ' ἀναγνωρίσητε ὅτι δὲν ἀποδεικνύει τάσεις δεσποτικὰς ἢ τυραννικὰς τῆς στρεφοῦσας κυβερνήσεως τὸ ὑπιπαρατεινομενῦπ' εὐθύνην ἡμῶν τὸν βίον τῆς παρούσης Βουλῆς μέχρις οὗ κατορθώσωμεν νὰ τερματισθῇ ἡ πολεμικὴ περίοδος. Ἀλλ' ἐὰν ἔχωμεν τοῦτο δεδομένον ὅτι εὑρισκόμεθα ἀκόμη ἐν πολέμῳ, δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι καὶ ὁ στρατιωτικὸς νόμος εἶνε τότε Συνταγματικὸς καὶ ἠφαρμογὴ τῆς λογοκρισίας ἐπίσης. Ἐὰν δ' ἐξαρχόμενος κανεὶς ἀπὸ τὴν συνταγματικὴν ἄποψιν, ἤθελε συζητήσει πολιτικῶς διὰ νὰ ἐρωτήσῃ διατὶ ἐνδεικνύονται τὰ μέτρα αὐτὰ τότε θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω ὅτι αὐτὸ ἀφορᾷ τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία εἶναι ὑπεύθυνος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Καὶ δικαίωμα τῆς Βουλῆς βεβαίως εἶναι νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν Κυβέ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 74 · ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 · ΠΕΜΠΤΗ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1919

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 36 ΕΞΑΜΗΝΙΟΣ 8
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » » 60 » 40

ΠΑΣΑΙ ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ : ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ
ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ,,

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 2 · ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ · ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 11-60

Ο ΥΠΕΡΥΘΡΟΣ ΘΥΡΕΟΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΥ ΜΑΝΔΡΟΤΟΙΧΟΥ

Ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου εἶναι σοσιαλιστικὴ Κυβέρνησις. Ὁ Πρόεδρός της προέβη προχθὲς Τρίτην, περὶ ὥραν ἑνάτην ἑσπερινήν, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, εἰς μίαν ὁμολογίαν πίστεως πρὸς τὸν νέον Θεὸν-Σοσιαλισμόν. Ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἐκείνου βήματος, ὁπόθεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξεδίπλωσεν ἄλλοτε τὸν χάρτην τῆς Μείζονος Ἑλλάδος, ἐξεδίπλωσε προχθὲς καὶ τὴν σημαίαν τοῦ «Κρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ». Καὶ τὴν ἀνεπέτασεν. Ἡ κίνησις ἦτο τόσῳ καταπληκτική, τοσοῦτον ἀπροσδόκητος, ὥστε ὁ ἡρωϊκὸς μικρὸς στρατὸς τῶν φιλελευθέρων βουλευτῶν, ἀποσβολωθεὶς, δὲν ἀπένειμε κἂν τὰς νενομισμένας τιμάς! Ὁ ἡρωϊκὸς στρατὸς, τοῦ ὁποίου εἷς στρατιώτης, παρασυρθεὶς ἀπὸ τὴν συνήθειαν καὶ τὸ καθήκον, ἐχειροκρότησε τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, ὅταν ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὁ ἡρωϊκὸς στρατὸς, τοῦ ὁποίου ὅλοι οἱ στρατιῶται, παρασυρθέντες ὁμαδικῶς τὴν φορὰν αὐτὴν, ἐχειροκρότησαν, πρὸ ἑξαημέρου, τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, ὅταν ἐδήλου ὅτι εἰς δεδομένας περιπτώσεις «θὰ ἠναγκάζετο μὲ συντριβὴν ψυχῆς νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ γίνουν ἐκτελέσεις», αὐτὸς, ὁ πειθαρχικώτατος στρατὸς, δὲν ἐξεπλήρωσε προχθὲς τὴν μοναδικὴν ἄλλως τε ἀποστολήν του: Δὲν ἐχειροκρότησεν, ὅταν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεπετάννυε τὴν ὑπέρυθρον σημαίαν:

— Δὲν ὑπάρχει τι καλλίτερον καὶ εὐγενέστερον ἀπὸ τὸν σοσιαλισμὸν, ὅλα δὲ τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη ἀσκοῦν σοσιαλισμὸν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν...

Καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔπλεξε περὶ τὸν πυρῆνα τοῦτον τὰς παραδόξους θεωρίας του, δηλώσας προσχώρησιν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ κρατικοῦ σοσιαλισμοῦ, ἕτοιμος νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ καὶ πάλιν, μετὰ τὰς ἐκλογὰς, χάριν τοῦ φίλου κεφαλαιοκρατισμοῦ ἢ τοῦ φιλτάτου ἐφοπλισμοῦ. Δὲν εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ἀσκόπως καὶ ἀλόγως, ἐγκαινιάζει τὸ νέον κεφάλαιον τοῦ βιβλίου τῆς ζώσης ἱστορίας του, βιβλίου πραγματικῶν ὀδιδιακῶν Μεταμορφώσεων, καὶ χαράσσει ὁ ἴδιος τὸν τίτλον τοῦ νέου κεφαλαίου: «Περίοδος νέα.—"Οπου ἐμφανίζεται ὁ σοσιαλισμός». Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προβαίνει ἀσκόπως καὶ ἀλόγως εἰς τὴν παράτολμον ὁμολογίαν, ἱκανὴν νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν πανικὸν εἰς τὸ τόσῳ ἀπαραίτητον διὰ τὸν τόπον, πρὸ παντὸς σήμερον, Κεφάλαιον, ἀρκετὰ ἤδη διστακτικὸν ἐκ τῶν τάσεων τῶν ἐργατοκαπήλων, ἔμφοβον ἐκ τῶν προσφάτων ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ «βασιβουζουκισμῶν» τῶν ἐν προκειμένῳ ἁρμοδίων, βεβιλιάσαν ἐκ τῆς χθεσινῆς ἀπὸ ἡμιεπισήμου βήματος ἐπισήμου ἐπιθέσεως ἐναντίον τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων τοῦ τόπου. Ἀσκόπως καὶ ἀλόγως... Ὄχι. Δὲν προέβη ἀσκόπως καὶ ἀλόγως εἰς τὴν ἀπροσδόκητον προχθεσινήν του μεταπήδησιν ὁ κ. Πρωθυπουργός. Διὰ ποῖον λόγον καὶ πρὸς ποῖον τέλος προέβη εἶναι δυνατὸν νὰ διερευνηθῇ, χρησιμοποιουμένης ὡς ἀφετηρίας μιᾶς ἀρχῆς, ἣν ἀποδίδουν οἱ ἀντίπαλοί του εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Τῆς ἀρχῆς: «σκοπός μου τὸ κυβερνᾶν».

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ἐπαναστάτης αὐτὸς, φοβεῖται ὅσον οὐδεὶς τοὺς ἐπαναστάτας καὶ τοὺς ἀντάρτας. Ἐπολογίζει ἕνα ἀντάρτην, τὸν Μουσταφὰ Κεμάλ, προκειμένου νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν χώραν διατελοῦσαν ἀκόμη ἐν καταστάσει «ἀκηρύκτου πολέμου» καὶ νὰ διατηρήσῃ τὸν τόπον ἐν ἐκτροπῇ ἀπὸ τῆς κανονικῆς πολιτειακῆς του τροχιᾶς. Εἶναι παράδοξον ἂν ὑπολογίζῃ ἐξ ἴσου ἕνα μέγαν κοινωνικὸν ἐπαναστάτην, τὸν Λενὶν, ὅπως ἐκτρέψῃ τὸν τόπον καὶ τῆς κοινωνικῆς του τροχιᾶς—στῆθι ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαὼν—ἐκ φόβου μὴ ἀχθῇ πρὸς τὴν τροχιὰν τοῦ τρομεροῦ κοινωνοῦ.

Καὶ ὅπως ἀποφύγῃ τὸν ἐξ αὐτοῦ κίνδυνον, εὑρίσκει μόνον μέσον νὰ ἐξακολουθήσωμεν πορευόμενοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν, τὴν ὁποίαν ἐχαράξαμεν ἀπὸ μιᾶς ὅλης ἐνεαετίας. Τὴν ὁδὸν, ἡ ὁποία, μετὰ μίαν ἐνεαετίαν, ἔφερε προχθὲς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν εἰς τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς μὲ τὴν σοσιαλιστικὴν σημαίαν εἰς τὰς χεῖρας!

Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅπως προβῇ εἰς τὸ προχθεσινὸν κίνημα, ἦτο τολμηρά. Ἀλλὰ καὶ σκληρὰ ἡ θέσις του. Αὐτὸς, καὶ οἱ ὑπουργοί του, διὰ νομοθετημάτων παραβόλων, ὡμοσαν τῶν ὁποίων οὐδ' εἰς τὴν μάλλον ἐργατοκρατουμένην χώραν ἐψηφίσθησαν, προεκάλεσε πεπονημένον ἐργατικὸν ζήτημα ἐν Ἑλλάδι, ἐνεφύσησε δανείαν καὶ κακῶς ἐννοουμένην ἐργατικὴν συνείδησιν εἰς πολλοὺς, ἐδημιούργησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ προλεταρέου καὶ τὴν βιομηχανίαν τοῦ ἐργατοκαπήλου. Σκοπός: ἡ συσσωμάτωσις τῶν ἐργατῶν... ὑπὸ τὰς βενιζελικὰς σημαίας. Ἀλλ' ἡ κατωφέρεια ἦτο ὁλισθηρὰ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, ἐπανελθὼν ἤδη, μετὰ δωδεκάμηνον ἀπουσίαν, ἀντελήφθη ὅτι ἐκεῖνοι, χάριν τῶν ὁποίων προελείανεν ἰδέας χερσὶ τὴν κατωφέρειαν, παρασυρόμενοι ἐκ τῆς κτηθείσης φορᾶς, εἶχον ὑπερβῇ τὸν φράκτην τῆς κομματικῆς μάνδρας τῶν Φιλελευθέρων. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐνδιαφέρεται πάντοτε διὰ τ' ἀπολωλότα πρόβατα, ὅταν μάλιστα ὀλίγοι μῆνες τὸν χωρίζουν ἀπὸ ἐκλογῶν, καθ' ἃς αἱ ψῆφοι θὰ εἶναι, φαίνεται, τόσον περιζήτητοι... Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, διὰ νὰ ἐγκλείσῃ πάλιν ἐντὸς τῆς μάνδρας τὰ διαφυγόντα πρόβατα, ἐκρήμνισε τὸν φράκτην καὶ διέγραψε προχθὲς, εὐρύτατα, τὰ σύνορα τοῦ νέου μανδροτοίχου. Δὲν ἐπανέρχονται τὰ πρόβατα: Ἐκτείνομεν καὶ ἡμεῖς τὴν μάνδραν πέραν τῆς ἀκτῖνος τῆς φυγῆς των.

Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος, ὑψώνων τὴν σημαίαν τοῦ κρατικοῦ σοσιαλισμοῦ, κινδυνεύει νὰ δυσαρεστήσῃ ὅλους ἐκείνους, ὅσοι εἰς τὰ κοινωνιολογικὰ ἐγχειρίδια μὲ τὸ κόκκινον ἐξώφυλλον καὶ τὸ ἀσήμαντον περιεχόμενον καταγράφονται ὑπὸ τὴν περιεκτικὴν καὶ περιφρονητικὴν προσωνυμίαν τῶν ἀστῶν. Ὅλοι οἱ ἀστοὶ εἶναι φυσικὸν νὰ διατεθοῦν ἐχθρικῶς πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Βενιζέλος, ἡγέτης Κράτους ἀστικοῦ, μεταπηδᾷ εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ἀγωνιζομένων τὸν λεγόμενον ἀγῶνα τῶν τάξεων ἐναντίον τῶν ἀστῶν. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος γνωρίζει ὅτι οἱ ἀστοὶ εἶναι ἀνοργάνωτοι, ἐνῷ οἱ ἐργάται εἶναι ὠργανωμένοι, καὶ θὰ ψηφίσουν αὔριον ὡς ὠργανωμένον σύνολον. Διὰ τοῦτο τοὺς ἐργάτας πρὸ παντὸς φοβεῖται ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ πρὸς αὐτοὺς, καίτοι μικρὰν ἀποτελοῦντας, ὡς εἶπε, μειοψηφίαν, ἐζήτησε νὰ συνθηκολογήσῃ προχθὲς καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος φοβεῖται τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπὸ τῆς ἐθιουσυγκρασίας του καὶ ἀπὸ τῶν ἐντυπώσεων, ἃς ἀπεκόμισεν ἐκ Παρισίων, ὅπου οἱ συνηγμένοι διπλωμάται ἔζησαν στιγμὰς ἀδικαιολογήτου μπολσεβικικοῦ πανικοῦ—τοῦ πανικοῦ, ὅστις τοῖς ἐνέπνευσε τὴν ἀποτυχοῦσαν ἰδέαν νὰ συστήσωσι τὸ διπλωματικὸν λοιμοκαθαρτήριον τῆς Πριγκήπου, ἀντὶ νὰ δεχθῶσιν ἐν τῇ Γαλλικῇ πρωτευούσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Λενὶν καὶ διαλεύκανωσι τὸ ζήτημά των.

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν ἐργατικῶν διαδηλώσεων, ὄπισθεν τῶν ἐρυθρῶν λαβάρων μὲ τὸ καβαλιστικὸν «Σ» τοῦ ἐργατικοῦ ὀκτώρου, καὶ μέσῳ τῶν καπνῶν τῶν βεγγαλικῶν, διαβλέπει τὴν εἰκόνα τῆς φλεγομένης Μόσχας, τὴν ὁποίαν πυροβολεῖ, ὄχι ὁ Ροστοφὶν, ὅπως διώξῃ τοὺς ἀστοὺς τοῦ Ναπολέοντος, ἀλλ' ὁ Λενὶν, ὅπως ἐκκολάψῃ τὸν φοίνικα τῆς νέας κοινωνίας του. Καὶ πρὸ τῆς εἰκόνος αὐτῆς εὑρεθεὶς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, κατέλιπε τὸ στρατόπεδον τῶν ἀστῶν καὶ ὕψωσε τὴν ὑπέρυθρον σημαίαν τοῦ Κρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ...

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

"ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ,,

Τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ κ. Ἐπαμ. Θωμοπούλου εἶναι ὅτι πρῶτος αὐτὸς ἠγνόησε καὶ ἠσθάνθη τὸ μυστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως. Ἡ ἀτομική του συγκίνησις ἐπιτνέεται ἀπ' εὐθείας καὶ διερμηνεύει τὴν πραγματικότητα τοῦ περιβάλλοντος, τὴν Ἑλληνικὴν δημιουργίαν μὲ τὸ φῶς καὶ τὴν ἀτμοσφαῖραν της.

Ὁ κ. Θωμόπουλος ἠγνόησε ὅτι τὸ μυστικὸν αὐτὸ περικλείεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν χρωματιστικὴν καὶ τὴν διακοσμητικὴν ἔννοιαν τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως. Πράγματι τὸ ἔπαιθρον τοῦ τόπου μας δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πλοῦτον προσπτικῶν ἐπιπέδων ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους ὄγκους καὶ προσπτικὸν βάθος φωτοσκιάσεως. Εἶναι ἐξαιρετικῶς «διακοσμητικόν», δηλαδὴ ἐκδηλώνεται εἰς συνεχόμενα εὐρέα στρώματα χρωματικῶν ἐπιπέδων καὶ εἰς καθαρογραμμένας καὶ διαυγεῖς γραμμάς. Δικαίως ὁ κ. Θωμόπουλος δείχνει κάποιαν προτίμησιν εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τῶν θερμῶν Ἑλληνικῶν καλοκαιριῶν, ὅταν ὁ καταχόρυφος ἥλιος φωτίζῃ τὰ διάφορα σχήματα τοῦ ὑπαίθρου, ὡς ἐὰν ἦσαν τοποθετημένα σχεδὸν ἐπὶ ἑνὸς μοναδικοῦ προσπτικοῦ ἐπιπέδου, παρουσιάζοντα ὅλην τὴν ἀκτινοβόλον λάμψιν των, ὅλην τὴν θέρμην καὶ τὴν γοητείαν τῶν χρωμάτων τῶν τόπων τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ κ. Θωμόπουλος δὲν εἶνε ὅπως κακῶς τὸν ἐχαρακτήρισαν, ψυχρὸς μελετητὴς τῆς φύσεως, εἰκονίζων τυχαίας ἁρμονίας χρωμάτων· εἶνε ἀπεναντίας συγκεκινημένος πάντοτε ἀπὸ τὸ ὅραμα τῶν μενεξεδένιων βουνῶν, τῶν ξανθῶν κάμπων καὶ τῶν χλωρῶν λειβαδίων ποῦ ἀναπαριστάνει, ἡ δὲ συγκίνησίς του φανερώνει πάντοτε, εἰς ἐκεῖνα τοὐλάχιστον τὰ ἔργα του εἰς τὰ ὁποῖα ἀρτιώτερον ἐκφράζεται, τὴν αἴσθησιν τοῦ «χρώματος», τὴν αἴσθησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡλιακοῦ φάσματος. Εἶνε ὀρθὸν τὸ ἀξίωμα ὅτι τὸ αἴσθημα παντὸς ζωγράφου τοπείων εὑρίσκεται κυρίως εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ χρώματος. Τὸ λεχθὲν κατὰ τρόπον δογματικὸν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἰδίας ἐκθέσεως, ὅτι ὁ ζωγράφος ἀπεικονίζει μόνον αἰσθήματα, εἶνε ἀλήθεια σχετική, ἡ ὀρθότης τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς της. Πράγματι ὁ ὁρισμὸς οὗτος, ἀνήκων κυρίως εἰς τὴν ποίησιν ἡ ὁποία δημιουργεῖ ἀνθρωπίνους χαρακτῆρας μὲ πολλαπλᾶ αἰσθήματα καὶ πλοῦτον ψυχικῶν διαθέσεων, ἐφαρμοζόμενος κατὰ τρόπον δογματικὸν εἰς τὴν ζωγραφικὴν τέχνην κινδυνεύει νὰ φέρῃ σύγχυσιν εἰς τὰ ὅρια τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς τέχνης. Ὁ ζωγράφος τοπειογράφος δὲν ἀπασχολεῖται εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ ἠθικοῦ κόσμου, καθὼς ὁ δραματικὸς ἢ ὁ λυρικὸς ποιητής, ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἀναπαράστασιν τοῦ ὁρατοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου. Ἡ ἀναπαράστασις αὐτὴ παύει νὰ εἶνε μίμησις καὶ μεταβάλλεται εἰς δημιουργίαν καὶ ἑρμηνείαν ἑνὸς περιβάλλοντος, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἀφ' ἧς ὁ ζωγράφος ἀφήσῃ καὶ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸν πίνακά του ἡ ἀτομική του συγκίνησις. Ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς πηγάζει ὁ γνωστὸς ὁρισμὸς τῆς ζωγραφικῆς, ὅτι ὁ ζωγράφος δὲν εἰκονίζει τὰ ἀντικείμενα, ἀλλὰ τὴν ἐντύπωσιν ποῦ τοῦ γεννοῦν. Ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ φθάνῃ μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀλλοιώνῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ θέματος. Ἡ μεγαλειτέρα ἀρετὴ τοῦ κ. Θωμοπούλου εἶνε ὅτι ἡ ἀτομική του συγκίνησις πηγάζει ἀπ' εὐθείας καὶ συγταυτίζεται μὲ τὸν χαρακτῆρα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοσφαίρας, καὶ ὅτι ἡ ἀτομική του καλλιτεχνικὴ συγκίνησις, ἐκδηλουμένη διαρκῶς καὶ κατὰ τρόπον ὁμοιογενῆ, ὄχι μονότονον, συνίσταται εἰς τὴν αἴσθησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ χρώματος τοῦ Ἑλληνικοῦ φωτός.

Ὁ κ. Θωμόπουλος εἰς τὴν ἔκθεσίν του αὐτὴν μᾶς παρουσίασε καὶ μίαν καινοτομίαν. Οἱ μεγαλείτεροι πίνακές του ἔχουν καὶ «φιγοῦρες». Ἐνοῶ τὰς ἀνθρωπίνους μορφάς. Αἱ μορφαὶ αὗται δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν ὡς ἔμψυχα πλάσματα, μὲ ἰδικόν των ψυχολογικὸν περιεχόμενον· εἶνε μέρη τοῦ εἰκονιζομένου φυσικοῦ κόσμου, ἐνούμενα εἰς τόνους χρωμάτων μὲ τὴν ὅλην ὀπτασίαν, καὶ ἀποτελοῦντα ἓν ἀδιαίρετον σύνολον, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ ἄψυχον ὑλικὸν ἔχει τὴν ἰδίαν καλλιτεχνικὴν σημασίαν. Καθὼς π. χ. οἱ τρεῖς πίνακές του «Εὐτυχισμένη ἡλικία σὲ χαρούμενα λειβάδια», «Τελευταῖες στιγμὲς ἐργασίας», καὶ αἱ «Σταχυολογίστρες». Καὶ διὰ νὰ φθάσω εἰς τὸ συμπέρασμα, ὁ κ. Θωμόπουλος μὲ τὴν γοητείαν, τὴν θέρμην καὶ τὴν ποίησιν τῶν χρωμάτων του, εἶνε ὁ πρῶτος Ἕλλην ζωγράφος ποῦ ἐπλησίασε τὸ μυστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοσφαίρας.

ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΗΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἀν. ἡλ. ὥρ. 7 λ. 33—Δ. 5 λ. 4

Στεφάνου τοῦ νέου

ΚΑΙ ΠΑΕΙ ΛΕΟΝΤΑΣ

Ἐὰν, διὰ νὰ εὕρωμεν βάσιν συζητήσεως, εἶναι ἀνάγκη νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὰ πάντα ἔβαινον κατὰ κρημνὸν πρὶν ἢ κυβερνήσῃ τὸ Κράτος τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, τὸ δεχόμεθα εὐχαρίστως. Καὶ ἀφοῦ τὸ δεχθῶμεν, τολμῶμεν νὰ ἐρωτήσωμεν: Ἔστω, ἀφοῦ τὸ θέλετε, ὅτι τότε θεσμοὶ καὶ σύνταγμα καὶ νόμοι ἐποδοπατοῦντο· τοῦτο λοιπὸν εἶναι δικαιολογία ἐπαρκὴς διὰ νὰ καταστρατηγοῦνται ἀκόμη; Διότι αὐτὸ ἀπὸ πάσης στήλης ἐπαναλαμβάνεται τελευταίως. Ἂν ἐφημερὶς ἀντιπολιτευομένη ἢ ἀντιπολιτευόμενος βουλευτὴς κατηγορήσουν τι ὡς μὴ καλῶς ἔχον, οὐδεὶς ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον. Ἀλλὰ λέγουν ὅλοι —τὸ ἔλεγε χθὲς τὸ «Ἔθνος»— ὅτι «ἄλλοτε ἐγίνοντο τὰ ἴδια». Καὶ οὕτω πάει λέοντας, ὡς λέγει ὁ σοφὸς λαός.

ΤΟ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΝ

Ἀπαντῶν εἰς ἕνα «σοσιαλιστὴν» βουλευτὴν προχθὲς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ἐδήλωσεν ὅτι, ἂν, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ὁρισθέντος τετραμήνου, δὲν ἔχῃ ὑπογραφῇ ἡ συνθήκη μὲ τὴν Τουρκίαν, θ' ἀναθεωρηθῇ ἡ ἀπόφασίς Του περὶ ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν μετὰ τὴν ὑπογραφήν της. Ὁ ἐστί μεθερμηνευόμενον· Ἀναβάλλομεν τὰς ἐκλογὰς, ὄχι διὰ νὰ ὑπογραφῇ προηγουμένως ἡ συνθήκη, ἀλλὰ διὰ νὰ κερδίσωμεν ἓν ἀκόμη τετράμηνον. Ἔχει τις ἀντίρρησιν;

Ο ΕΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ

Εἰς τὸν συγγραφέα τῆς μελετώσης ἱστορίας μας παραδίδομεν μίαν χαρακτηριστικὴν διὰ τὰ σημερινά μας πράγματα πληροφορίαν· Ἡ πρώτη κατατεθεῖσα εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἐπερώτησις προέρχεται ἀπὸ τὸν στρατηγὸν, τέως μέλος τῆς Τριανδρίας, καὶ βουλευτὴν Ἰωαννίνων κ. Παναγ. Δαγκλῆν, παρακαλοῦντα «ὅπως καταθέσῃ καὶ ἀναπτύξῃ ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς ἀναφορὰν τῆς Κοινότητος Δογαζητσίου ὡς καὶ τῶν κατοίκων Ζαγορίου.»

ΜΙΑ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Παρὰ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Β. Μπένση ἐλάβομεν ἐπιστολὴν ἀνασκευάζουσαν εἴδησίν μας σχετικὴν πρὸς τὴν προσεχῆ παρουσίασιν τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὄχι μόνον ἀντίρρησιν δὲν ἔχομεν, ἀλλ' εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι ἡ βεβαίωσις τοῦ κ. Μπένση μᾶς πείθει ὅτι εὑρισκόμεθα ἡμεῖς ἐν πλάνῃ. Ὁ κ. Μπένσης «δὲν ἀναμιγνύει τὴν πολιτικὴν εἰς τὰ Πανεπιστημιακά του καθήκοντα». Λυπούμεθα μόνον,—καὶ τοῦτο ὄχι διὰ λογαριασμόν μας, —ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Μπένση δὲν εἶναι δημοσιεύσιμος, διότι ὁ κ. Μπένσης, θέλων νὰ δηλώσῃ ἁπλῶς ὅτι δὲν ἀναμιγνύει καὶ τὸ Πανεπιστήμιον εἰς τὴν πολιτικὴν, ἀναμιγνύει πολλὴν χολὴν εἰς τὴν δήλωσιν.

Ἐνταῦθα οἱ Λατῖνοι λέγουσιν.·

— Sic τράνζιτ γλλόρια...

ΘΕΟΔ. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη χθὲς ἐν Ναυπλίῳ ἐξέχουσα πολιτικὴ φυσιογνωμία, ὁ Θεόδωρος Φαρμακόπουλος. Ὁ ἀποθανὼν πολιτευτὴς ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων παραγόντων τοῦ Νομοῦ Ἀργολιδοκορινθίας, ὑπὸ πάντων τιμώμενος καὶ ὑπὸ πάντων ἀγαπώμενος, εἰς μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἀδιαλείπτως ἐκλεγεὶς βουλευτὴς καὶ διατελέσας ὑπουργὸς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ράλλη κατὰ τὰ 1903. Ἰατρὸς πολλῆς μορφώσεως καὶ πείρας, ἐξήσκησε μὲ ἀγάπην καὶ ἀφιλοκέρδειαν τὸ ἐπάγγελμά του καὶ κατέκτησε τὴν κοινὴν ἀγάπην σκορπίων τῆς μεγάλης του καλωσύνης καὶ τῶν πολλῶν του ἀρετῶν τὰ χαρίσματα.

ΗΜΕΣΑΙΑ ΘΕΣΙΣ ΚΕΝΗ...

Τριῶν εἰδῶν ἀπολυταρχίας γνωρίζει ὁ κ. Πρωθυπουργός.· Ἀπολυταρχίαν τοῦ ἑνὸς, ἀπολυταρχίαν τῶν ὀλίγων, ἀπολυταρχίαν τῶν «πλειόνων». «Ἀπολυταρχία τοῦ ἑνὸς» εἶνε ὁ μοναρχισμὸς, κατὰ τὸν κ. Βενιζέλον. «Ἀπολυταρχία τῶν πλειόνων» ὁ μπολρεβικισμός. Ἀπολυταρχία δμως τῶν ὀλίγων, δὲν μᾶς εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ποία εἶναι...

ΜΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

Ὁ κ. Μπάμπης Ἄννινος, ὁ παρὰ πᾶσαν ἔννοιαν δικαίου καὶ ἐν ἡμέραις σοσιαλιστικῆς κοινοκτημοσύνης ἐπιμένων νὰ διατηρῇ τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τοῦ ὡραίου ἀττικοῦ ἄλατος, ἑορτάζει μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὴν πενηκονταετηρίδα τοῦ φιλολογικοῦ του βίου. Ἡ «Καθημερινὴ» ἐν πλήρῃ γνώσει τοῦ ὅτι καὶ ὁ ἰδιοκτήτης καὶ τὸ ἄφθονον ἅλας του διατελοῦν ὑπὸ κυβερνητικὴν ἐπίταξιν, ἀνοίγει μίαν μεγάλην ἀντιπολιτευτικὴν παρένθεσιν, διὰ νὰ εὐχηθῇ εὐτυχισμένην τὴν πενηκονταετηρίδα τοῦ ἐπιφανοῦς λογίου.

ΜΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ἀπὸ τὸ Λονδῖνον πληροφορούμεθα ὅτι ἐδημοσιεύθη ἡ διαθήκη τῆς Ἀδελίνας Πάττη, κληροδοτοῦσα περιουσίαν 2,750,000 φράγκων. Τὴν ἀκίνητον περιουσίαν καὶ τὴν χρηματικὴν ἡ διάσημος ἀοιδὸς ἀφῆκεν εἰς τὸν κληρονόμον σύζυγόν της, βαρῶνον Ὀλὰφ Σέδερστρομ. Μικρότερα κληροδοτήματα, ἰδίως κοσμήματα, ἀφῆκεν εἰς φίλας της, καὶ συντάξεις εἰς τὴν σύνοδόν της κυρίαν καὶ εἰς πρίσσοπα τῆς ὑπηρεσίας της. Εἰς τὸν πνευματικόν της Βόγκαν ἐκληροδότησε μεγαλοπρεπῆ ἱερατικὴν στολὴν, τὴν ὁποίαν ἐφόρει ὁ Πάπας Λέων 13ος, καὶ ἐδώρησεν εἰς τὴν Πάττη ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Ὥστε ἡ ἀμνηστεία θὰ δοθῇ μισή;

— Βέβαια, τὸ ἀ μ ν ή.—ἦταν φαίνεται τοῦ γάλακτος καὶ τὸ ἔφαγεν ὁ κ. Μαρκαντωνάκης.

ΤΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΟΥΓΛΙΑΝΟΥ ΛΕ ΚΑΙ

ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ
Ο ΦΟΒΕΡΟΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ

— Νίκι, δὲν εἰμποροῦμεν νὰ ὑποστῶμεν αὐτὴν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐπέμβασιν. Κίνε ἀπαίσιον. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸν ἀγαπητόν μας Πατέρα. Δῶσε διαταγὰς νὰ γίνῃ κατάλογος ὅλων τῶν ἐγθρῶν ὅσους ἔχει εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ παῦσέ τους αὐθωρεί. Οἱ φίλοι μας πρέπει νὰ λάβουν τὰς θέσεις των.

— Ἂν θέλῃς νὰ μὲ ἀφήσῃς νὰ ἐνεργήσω, εἶπεν ὁ ψευδοάγιος ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν μικρόψυχον Αὐτοκράτορα, θὰ σᾶς προμηθεύσω ἐγὼ τὸν κατάλογον μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἐιαδόχων.

— Σᾶς δίδω ἀπόλυτον ἐλευθερίαν, ἀγαπητὲ Γρηγόριε, ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ Αὐτοκράτορος.

Δώδεκα ὥρας μετὰ ταῦτα, ὅλοι ὅσοι εἰς τὸν ρωσσικὸν κλῆρον προσεπάθησαν νὰ ρίψουν τὸ προσωπεῖον τοῦ εὐλαβοῦς κακούργου, ἐπαύθησαν, καὶ εἰς τὴν θέσιν των διωρίσθησαν οἱ πλέον διεφθαρμένοι οἱ πλέον μέ

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΘΕΑΤΡΑ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Εἰσαγγελεὺς Χάλερ».
ΟΛΥΜΠΙΑ. (Ἑλληνικὸν Μελόδραμα).— «Κάρμεν», μὲ τὴν μεσόφωνον δεσποινίδα Ντεγκράντι, τὸν τενόρον Μωραΐτην, τὸν βαρύτονον Περδάρην κλπ. Αὔριον ἐμφάνισις τῆς ντὲ Ἰντάλγκο.
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Σινεμὰ Καμπαρέ».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. «Καβαλλερία Ρουστικάνα» καὶ «Παλιάτσοι».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Μαντὰμ ντὲ Τέμπε».
ΕΤΟΥΛΑ. «Ὁ Πετεινός».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ξάνθω».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ, 28 Νοεμβρίου. — Εἰς Ἀργολικὸν «Ναύπλιον» 6 π.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ποταμὸν, Κύθηρα «Ναύπλιον» 12. Εἰς Σύρον, Σάμον, Χίον, Μυτιλήνην «Κρήτη» 12. Εἰς Πάργαν, Παξοὺς, Γουμενίτσαν «Κωνσταντῖνος» 4 μ.μ. Εἰς Σκίαθον, Σκόπελον «Ἴλιος» 12.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ὁ ἀφροδισιολόγος - δερματολόγος ἰατρὸς κ. Κ. ΜΟΣΧΟΥΛΑΣ, ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του ὁδὸς Βερανζέρου 23.
— Ὁ οὐρολόγος κ. Ι. ΦΛΑΓΑΚΛΟΣ δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του 3-5 μ.μ. ὁδὸς Σωκράτους 48.
— Ὁ Μαιευτὴρ-Γυναικολόγος Ἰατρὸς ΠΑΝΑΓ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται 10—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ. Θεμιστοκλέους 3.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

(Κλείσιμον χθεσινῆς μεσημβρίας)

ΤΕΤΑΡΤΗ, 27 Νοεμβρίου 1919.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ. — Δαν. 1881 333.—Δαν. 1884 320. Μονοπολ. 281. — Πάγιον 259.— Λαρίσσης 320.—Ἡνοποιημένων 73 3)4. Μελιγαλᾶ 91.— Ἀμύνης 84. — 500 ἑκατ. 377. Ἐπιτάξεως 88 3)4. Λαχ. Ἐθν. 3 ο)ο 453.— Λαχειοφ. Ἐθν. 2 2)2 ο)ο 115. — Λαχειοφ. Ἐθν. 2 1)2 ο)ο νέαι 103 1)2. 110 ἑκατομμύρια 300 1)2.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ. Ἐθνικῆς 7270. Ἀθηνῶν 80 1)2. Ἀνατολῆς 114. — Ἐμπ. 131 1)2. — Λαϊκῆς 560. — Πειραιῶς 196.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ.—Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς 655. — Σιδ. Πελοπ. 77. — Σιδ. Θεσσαλίας 143.— Διαχ. Ὑπεγγ. Προσόδων 359. — Παν. Ἀτμοπλ. 590. —Μεταλ. Λαυρίου 35. — Πυριτ. 136. — Ἑλληνικ. Ἠλεκτρικῆς 61. — Ἐπιχ. 53 3)4. Προνομιούχου Σταφ. 312 1)2. Ἱδρ. Τίτλοι Προν. 39 Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων 212 1)2. Χημικῶν προϊόντων 260.—Ἑταιρ. Τσιμέντων 189.— Χρωματουργ. Πειραιῶς 184.—Ἐθν. Ἀτμοπλ. 332 1)2. Μιχ. 225.—Θαλ. Ἐπιχ. (Παληοῦ) 133. — Ἀνατολικῆς 131. — Χιακῆς 103.— Βασιλειάδη 135.— Ἀγκύρας 20'—Ἀλιβερίου 43 1)2. Ἀνθρ. νέα 40.—Ἡσαΐα 82.—Πειρ. Ἐπιχ. 94. — Ἐπιχ. (Προν.) 80.—Οἰνοπν. 268.—Ἡρακλῆς 155.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ.— Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐπὶ Παρισίων 61.63. —Ἐπὶ Ἀγγλίας 25.30 Ἐπὶ Ἀμερικῆς 6.55.

(Γραφεῖον Στουπάθη καὶ Φιλαρέτου)

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ συνεδρίασις ἄρχεται τὴν 10 π. μ. Καλεῖται ὁ μάρτυς Ι. ΛΕΛΑΚΗΣ ἀπόστρατος ὑποστράτηγος ὅστις καταθέτει ὅτι τὸ Ἐπιτελεῖον ἐχάραξε τὴν πολιτικὴν τῆς οὐδετερότητος μὲ σκοπὸν ἐξόδου ὑπὲρ τῆς Γερμανίας ἐπειδὴ δὲ τοῦτο δὲν ἦτο δυνατὸν διὰ τὴν φιλαντανικότητα τοῦ λαοῦ, ἐσκέφθη νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο προκαλοῦν προστριβὰς Ἑλλάδος Ἀγγλογάλλων. Ἀναφέρει εἶτα τὰ τῆς παραδόσεως τοῦ Καρὰ Μπουρνοῦ ὡς καὶ τὴν ἐνέργειάν του σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόβασιν τῶν Ἀγγλογάλλων τονίζων ὅτι τὸ Ἐπιτελεῖον ἐπέδειξεν ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν, ἐγκαταλείψαν τὸ ὑλικὸν Καβάλλας εἰς τοὺς Βουλγάρους. Τὴν ἐπιστράτευσιν θεωρεῖ ἀπὸ σκοποῦ γενομένην καὶ προσθέτει ὅτι δὲν ἐλαμβάνετο οὐδεμία πρόνοια νοσηλείας τῶν στρατιωτῶν, ἵνα πιστευθῇ ὅτι τὰ πάντα προήρχοντο ἐκ τοῦ κ. Βενιζέλου. Προσθέτει ὅτι τὸ Ἐπιτελεῖον δὲν ἀπέστελλε ἀναγκαιοῦντα πλοῖα διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ὑλικοῦ ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, κωφεῦον εἰς τὰς παραλήσεις μας. Ἀναφέρει εἶτα τὰ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ 4ου Σώματος καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Χατζόπουλος τοῦ εἶπε χαρακτηριστικώτατα ὅτι «ὁ Δούσμανης εἶναι προδότης καὶ θὰ φάγῃ καὶ τὸν Βασιλέα» προσθέσας ὅτι τὰ τηλεβόλα —λάφυρα τοῦ Βουλγαρικοῦ πολέμου διετάχθη νὰ παραδοθοῦν εἰς τοὺς Βουλγάρους. Διεκτραγωδεῖ τὰ δεινὰ τῆς Ἀν. Μακεδονίας χαρακτηρίζων ὡς προδοτικὴν τὴν ἐγκατάλειψιν αὐτῆς. Ἐκφράζει δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ πάντα διηύθυνον καὶ μακρὰν προῦ Ἐπιτελεῖου ὁ Δούσμανης καὶ Μεταξᾶς. Διακόπτεται ἐνταῦθα ἡ συνεδρίασις τὴν 12ην μεσημβρινήν.

Ἐπαναληφθείσης δὲ τὴν 3 καὶ 30' μ. μ. συνεχίζει τὴν κατάθεσίν του ὁ κ. ΛΕΛΑΚΗΣ λέγων ὅτι τὸ Ἐπιτελεῖον ἐνήργει φιλογερμανικώτατα ἴσως μὲν ἀγνῶς κατ' ἀρχήν, σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως ἰδιοτελῶς καὶ προδοτικῶς.

Μετ' αὐτὸν καταθέσαντος ὀλίγα τοῦ κ. Καλογερογιάννη ταγματάρχου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δυσφορίαν τοῦ στρατοῦ μας διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας προσκαλεῖται ὁ μάρτυς κ. ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ στρατηγός, ὅστις καταθέτει ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπ' ἀρχῆς ἦτο φιλαντανικὸς καὶ μόνον τὸ Ἐπιτελεῖον ἀπετέλεσε ἐξαίρεσιν καὶ προσθέτει ὅτι ὡς ἤκουσε τὰ ἄρθρα τῶν «Ἀθηνῶν» ὑπογραφόμενα Α—Ω ἐγράφοντο εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς συμπράξει τῶν στρατιωτικῶν ἀκολούθων τῶν Κεντρικῶν. Τὰ ἄρθρα αὐτὰ ἀστήρικτα στρατιωτικῶς συνετέλεσαν εἰς τὴν μεταστροφὴν τῆς κοινῆς γνώμης. Θεωρεῖ τὴν ἄνοδον τοῦ Γουναρη εἰς τὴν ἀρχὴν ἔργον τοῦ Δούσμανη, τοῦ ὁποίου αἱ πρὸς τὴν Ἀντάντ διαπραγματεύσεις ἦσαν καθαρῶς δόλιαι καθὼς καὶ ἀστεῖαι ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως ἐτέθη δὲ ὁ ὅρος τῆς ἀκεραιότητος ὅπως ἀπορριπτομένων τῶν στρατιωτικῶν ὅρων καθὼς καὶ τοῦ τῆς ἀκεραιότητος δικαιολογηθῇ ἀπέναντι τοῦ λαοῦ ἡ Κυβέρνησις. Τὴν πρότασιν τοῦ Δούσμανη πρὸς τὸν Χαίνιγκ, στρατιωτικὸν ἀκόλουθον τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας περὶ ἐξόδου ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ ἀρκεῖ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ὁ Βενιζέλος παρ' αὐτῆς θεωρεῖ λίαν χαρακτηριστικὴν τῶν τότε ἀνθιλήψεων. Προσθέτει ὅτι ἀπὸ τοῦ 1915 καταρτίσθη ἐν τῷ Ἐπιτελείῳ πρωτόκολλον ὅπερ ἀπεστάλη εἰς τὰ σώματα πρὸς ὑπογραφὴν παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦτο ἵνα γνωσθοῦν τὰ φρονήματα τῶν ἀξιωματικῶν. Τὸ ἐν λόγῳ πρωτόκολλον διελάμβανε δήλωσιν πίστεως πρὸς τὸν Βασιλέα. Ἐκ παραλλήλου ὁ κ. Ραζέλος διέταξε τὰς μοιραρχίας νὰ καλέσουν τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ νὰ ζητήσουν παρ' αὐτῶν δήλωσιν πίστεως πρὸς τὸν Βασιλέα. Προχωρῶν ἀφηγεῖται, ἐπιδεικνύων τὰ κείμενα τὴν πλαστογράφησιν παρὰ τοῦ Ἐπιτελείου νόμου ἀφορῶντος τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν αὐτεπαγγέλτως ἀποστρατευθέντων ἀξιωματικῶν καὶ λέγει ὅτι ἐμήνυσε τὴν πρᾶξιν αὐτήν. Ἐξακολουθῶν ἀναφέρει τὴν ἀποστολὴν 20000 σάκκων ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Βουλγαρίαν, τὸν ἀφοπλισμὸν Σερβικοῦ τάγματος καταφυγόντος εἰς Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Καὶ ταῦτα ἔκαμνε τὸ Ἐπιτελεῖον ἀποβλέπον νὰ δημιουργήσῃ ἀφορμὴν συρράξεως Ἑλλάδος—Ἀντάντ. Πρὸς ἀποσόβησιν τῆς συρράξεως ὁ μάρτυς λέγει, ὅτι μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1915 ἐπὶ 3 μῆνας ὅπου ἔμαθεν ὅτι ἐσκέφθησαν οἱ ἰθύνοντες τότε νὰ τὸν συλλάβωσι, προχωρῶν δὲ λέγει ὅτι ἡ μεγαλειτέρα πρὸς τὴν Γερμανίαν ὑπηρεσία ἦτο ἡ περερμηνεία τῆς Σερβικῆς Συνθήκης καὶ ὅτι ἡ ἐπιστράτευσις ἦτο ἀντιανταντική. Περαίνων δὲ νομίζει ὅτι τὸ Ἐπιτελεῖον καὶ δὴ ὁ Δούσμανης μετὰ τοῦ Βασιλέως ἔστησαν παγίδα κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου κηρύξαντες δι' ἄλλον αὐτοὶ σκοπὸν τὴν ἐπιστράτευσιν.

Ἡ συνεδρίασις λύεται τὴν 8ην μ. μ. διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ σήμερον τὴν 9ην π. μ.

ΠΡΩΤΑ ΠΕΜΠΤΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΚ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝΤΟΣ
Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ

ΙΔ. ΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 Νοεμβρ.- Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας Πὸλκ, προκειμένου νὰ ἀναχωρήσῃ σήμερον μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας ἐπιστρέφων εἰς Οὐασιγκτῶνα, ἐδέχθη δημοσιογράφους διαφόρων ἐθνικοτήτων πρὸς τοὺς ὁποίους προέβη εἰς μακρὰς δηλώσεις ἐπὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως.

Διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἀμερικῆς ὁ Πὸλκ ἐφάνη εἰς ἄκρον ἐπιφυλακτικός, ἀρκεσθεὶς μόνον νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἀναχώρησις των οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν τελευταίαν ψῆφον τῆς Γερουσίας ἐπὶ τῆς συνθήκης. Φρονεῖ ὅτι ἡ συνθήκη δὲν θὰ ἀπορριφθῇ τελειωτικῶς, ἀλλ' ὅτι θὰ ἐπέλθῃ συμβιβασμὸς ὥστε αὕτη νὰ ἐπικυρωθῇ μετ' ἐπιφυλάξεων τινων.

« Ἀναχωροῦμεν, προσέθηκε, διότι αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως τῆς εἰρήνης ἔληξαν. Μένουν μόνον αἱ συνθῆκαι τῆς Οὐγγαρίας, περὶ ἧς αἱ διαπραγματεύσεις ἀρχίζουν προσεχῶς, καὶ τῆς Γουλγαρίας. Ἡ τελευταία αὕτη ἑτοίμη κατ' οὐσίαν θὰ ὑπογραφῇ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως εἰς τὰς χώρας ταύτας.»

Ἐν τέλει ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα πρὸς τὴν Γερμανίαν διαφορὰ δὲν πρόκειται νὰ καταλήξῃ εἰς πόλεμον.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ Συνεδρίασις ἄρχεται τὴν 5ην μ. μ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν παρίσταται. Ὁ κ. ΠΡΩΕΑΡΟΣ ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ βουλευτοῦ Φαρμακοπούλου.

Ἀνακοινοῦνται διάφοροι ἀναφοραὶ καὶ συζητοῦνται αἱ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ διατάξει.

Ὁ κ. Γκέκας ζητεῖ νὰ ληφθῇ πρόνοια ὥστε νὰ μὴ καταδιώκωνται ἐν Θεσσαλίᾳ πολῖται ἀπαλλαγέντες τῷ 1881 διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ σχετικοῦ ἀντισταθμίσματος ἀποτελοῦντος χρέος διαγραφέν.

Ὁ κ. ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ ἀπαντᾷ ὅτι ἐδόθησαν σχετικαὶ διαταγαὶ εἰς τὸν Ταμίαν Λαρίσης θὰ σταλοῦν δὲ παρόμοιαι εἰς τοὺς ἄλλους ἐν Θεσσαλίᾳ Ταμίας. Ἐπὶ συστάσεων τῶν κ. κ. Φλώρου καὶ Ζαρλῆ διὰ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, ὁ κ. ΔΙΓΚΑΣ (ὑπουργ.) δηλοῖ ὅτι πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἀκριβῶς ἔτους ἐψηφίσθη νόμος βελτιώνων τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Μὲ τοῦτο, λέγει ὁ κ. ὑπουργός, δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι ἔληξεν ἡ δι' αὐτοὺς μέριμνα τῆς κυβερνήσεως ἀφοῦ ἄλλως τε ἔτυχον καὶ οὗτοι ὅλων τῶν ἄλλων πολεμικῶν ἐπιδομάτων ἅτινα ἐχορηγήθησαν εἰς τοὺς Δημ. ὑπαλλήλους ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ἀφιχθεὶς ὅτι κύριον μέλημα τῆς κυβερνήσεως θὰ εἶνε ἡ ὁριστικὴ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἂς εἶναι βέβαιοι οἱ κ. κ. βουλευταὶ ὅτι καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως θὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν μέριμναν ταύτην.

Ὁ κ. Γκλαβᾶς συνιστᾷ τὴν αὔξησιν τῆς χορηγουμένης εἰς τοὺς ὁπλίτας τῆς χωροφυλακῆς συντάξεως.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (ὑπ.) παρέχει πληροφορίας διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῶν ἑλῶν τῆς Τριχωνίας. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Φλώρου, ὁ κ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ (ὑπ.) δηλοῖ ὅτι οἱ καταδικασθέντες, ἀλλ' ὑπηρετοῦντες ἤδη εἰς τὸν Στρατὸν δὲν ἐκτελοῦν τὴν ποινήν των. Ἀπολυόμενοι ὅμως, ὀφείλουσιν ἐντὸς μηνὸς νὰ παρουσιασθοῦν εἰς Εἰσαγγελέα τῆς περιφερείας τῶν πρὸς ἔκτισιν τῆς ποινῆς των ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐν τῷ στρατῷ συμπεριφορά των ὑπῆρξεν ἄμεμπτος ὁπότε ὑπολογίζεται ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὸν χρόνον τῆς ποινῆς.

Ὁ κ. ΓΡΙΒΑΣ δηλοῖ ὅτι σχετικὴ ἐγκύκλιος ἐστάλη καὶ πρὸς πάντα τὰ Σώματα. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Καραπάνου ὁ κ. ΓΡΙΒΑΣ δηλοῖ ὅτι δὲν ἐμονιμοποιήθη ὁ ἀνθυπασπιστὴς Πίσπερης διότι δὲν ὑπεβλήθη σχετικὴ πρότασις. Εἰς ἐρώτησιν τῶν κ. κ. Π. Δαγκλῆ καὶ Σ. Χατζῆ ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (ὑπ.) ἐκθέτει τὰ ληφθέντα πρὸς συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Πρεβέζης Ἰωαννίνων μέτρα. Εἰς ἐρώτησιν τῶν κ. κ. βουλευτῶν Κρήτης ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (ὑπ.) παρέχει πληροφορίας διὰ τὰ ἐν Κρήτῃ συντελούμενα καὶ ὑπὸ μελέτην εὑρισκόμενα, Δημόσια ἔργα. Παρέχει ἐπίσης πληροφορίας ὁ κ. ὑπουργὸς, διὰ τοὺς μη χριστιανοὺς τῶν ὁδοστρωτήρων Κρήτης.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Χατζῆ διατί διατηρεῖται εἰς τὰς Νέας Χώρας ὁ φόρος τῆς Δεκάτης ἂν καὶ ἐπεξετάθη ἐκεῖ ὁ φόρος τῆς καθαρᾶς προσόδου ὁ κ. ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ ἐκθέτει τὰς συναντηθείσας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ φόρου τούτου εἰς τὰς Ν. Χώρας δυσχερείας καὶ δηλοῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠλάττωσε τὸν φόρον τῆς δεκάτης κατὰ 50 ο)ο. Ὅταν ἐν τούτοις ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὰς Νέας Χώρας ὁ νόμος τῆς φορολογίας τῆς καθαρᾶς προσόδου διὰ τὰς Γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις, ἡ Δεκάτη θὰ καταργηθῇ. Ὁ κ. ὑπουργὸς, δηλοῖ ἐπίσης ὅτι θὰ λάβῃ μέτρα διὰ τὴν μονοπώλησιν τοῦ ἅλατος ἐν ταῖς Νέαις Χώραις.

Ὁ κ. Ἀργυρὸς παρατηρεῖ ὅτι ἂν καὶ κατετέθησαν εἰς τὴν Βουλὴν ἀποτοῦ παρελθόντος Σαββάτου, τὰ Νομοσχέδια περὶ κυρώσεως τῶν συνθηκῶν Γερμανίας Αὐστρίας καὶ Βουλγαρίας, ἐν τούτοις, δὲν διενεμήθησαν εἰσέτι ἀντίτυπα αὐτῶν εἰς τοὺς κ. βουλευτάς. Ὁ κ. ΠΟΛΙΤΗΣ (ὑπ.) δηλοῖ ὅτι κατεβλήθη πᾶσα προσπάθεια πρὸς τοῦτο, ἀλλ' ἀτυχῶς προσέκρουσεν ἡ ταχεῖα ἐκτύπωσις εἰς τεχνικοὺς λόγους. Αἱ ρουμένων τῶν λόγων τούτων ἡ διανομὴ τοῦ κειμένου τῶν συνθηκῶν εἰς τοὺς κ. κ. Βουλευτὰς θὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν Ἡμερησίαν διάταξιν τὴν Νομοθετικήν. Καταψηφίζεται (ὑπερεξήκοντα Νομοσχέδια ἀφορῶντα εἰς τὴν κύρωσιν Ν. Διαταγμάτων. Ψηφίζονται τὰ εἰς Α' συζήτησιν ἀναφερόμενα ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει Νομοσχέδια καὶ ὥρα 6 καὶ 40' λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5ην μ. μ. τῆς σήμερον.

Ο ΝΤ' ΕΣΠΡΑΙ ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Χθὲς τὴν 3 καὶ 5' μ.μ. ἀφίχθη ἐκ Θεσσαλονίκης ἐνταῦθα ὁ Γάλλος ἀρχιστράτηγος ἐν Ἀνατολῇ κ. Ντ' Ἐσπραί, γενόμενος δεκτὸς εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Λαρισσαϊκοῦ ὑπὸ τῶν ἐπισήμων, ἐν οἷς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὅλοι οἱ ὑπουργοί, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Ντὲ Μπιγύ, ὁ στρατηγὸς Γκραμμᾶ, ὁ στρατηγὸς Μπονιὲ καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς

Τὸν κ. Ντ' Ἐσπραί συνώδευεν ἐκ Θεσσαλονίκης μέχρις Ἀθηνῶν ὁ Ἕλλην ἀρχιστράτηγος κ. Παρασκευόπουλος.

Ξεναγοὶ τοῦ κ. Ντ' Ἐσπραί ὡρίσθησαν ὁ συνταγματάρχης κ. Ἰσχόμαχος καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ρόζης.

Ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ μέχρι τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μ. Βρεττανίας» ὅπου κατέλυσεν, συνώδευσαν τὸν κ. Ντ' Ἐσπραί οἱ κ. κ. Βενιζέλος καὶ Πολίτης.

Τὴν 5ην μ.μ. ὁ κ. Ντ' Ἐσπραί ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ. Κατελθὼν τῶν Ἀνακτόρων, ἐπεσκέφθη τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν καὶ κατόπιν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, μεθ' οὗ παρέμεινε συνομιλῶν ἐπί μακρόν.

Σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ κ. Ντ' Ἐσπραί συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Πικὰρ, θὰ ἐπισκεφθῇ ὅλας τὰς ἀρχαιότητας τῶν Ἀθηνῶν, τὴν δὲ μεσημβρίαν θὰ προγευματίσῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν.

Εἰς τὸ πρόγευμα θὰ παρασταθῶσιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, οἱ ὑπουργοί κ. κ. Πολίτης καὶ Γρίβας καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας.

Αὔριον θὰ παρατεθῇ πρὸς τιμὴν τοῦ Γάλλου Ἀρχιστρατήγου πρόγευμα εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Τὴν δὲ προσεχῆ Δευτέραν ὁ κ. Ντ' Ἐσπραί θὰ ἀναχωρήσῃ σιδηροδρομικῶς διὰ Κων)πολιν, ἀφοῦ προηγουμένως, κατὰ ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν του, ἐπισκεφθῇ τὴν Ὀλυμπίαν καὶ τὴν Μονὴν τῆς Ἁγ. Λαύρας.

ΑΝΑΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Γρίβα χορηγεῖται ἀναστολὴ προσελεύσεως εἰς τοὺς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1919—1920 ἐγγραφέντας σπουδαστὰς τῶν Ἀν. Σχολῶν καὶ τῶν προσηρτημένων σχολείων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, στρατευσίμους καὶ ἐφέδρους. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἐξ αὐτῶν θὰ ἀπολυθῶσιν ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ πιστοποιητικοῦ τῆς ἐγγραφῆς των.

ΔΥΣΜΕΝΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Συνελήφθη ὁ Κωνσταντῖνος Σακελλαρίου στιλβωτὴς, διότι ἐν μὲν τῇ οἰκίᾳ του εὑρέθη ἐλαιογραφία τοῦ πρώην Βασιλέως, ἑτέρα δὲ εἰς τὸ στιλβωτήριόν του. Ἐπίσης συνελήφθη καὶ κατηγγέλρη ἐπὶ δυσμενείᾳ πρὸς τὸ καθεστὼς ὁ Κ. Εὐθυμίου ὑπάλληλος καφφενείου ἐπὶ τῆς πλατείας Βάθης, διότι ἔκαυσε τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰκόνος τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τῆς ἐφημερίδος «Πατρίς».

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ τρίτη κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου γενήσεται τῇ 30ῇ Νοεμβρίου (13ῃ Δεκεμβρίου) 1919. Σύνολον κερδῶν δρ. 200 χιλ. Μέγα κέρδος δραχ. 80 χιλ.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ

ΤΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΚΑΙ Ο ΣΥΝΘΕΤΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος θὰ ἐξακολουθήσουν, καθὼς πληροφορούμεθα, ἐπί τινας ἀκόμη ἡμέρας πρὸς πλήρη διεξονύχισιν τοῦ ζητήματος τοῦ συναλλάγματος καὶ πολλῶν ἄλλων ἐμπορικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως ζητημάτων.

Χθὲς τετάρτην ἡμέραν τοῦ συνεδρίου, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν κ. Χαρίλαος, ἀναπτύξας ὅτι οἱ περιορισμοὶ, τοῦ Ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος εἶνε καταπτερωτικοὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον. Ἐν τούτοις ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἔλθῃ ὅσῳ τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ τῆς εἶνε δυνατὸν νὰ ἄρῃ τὸν ἔλεγχον.

Ὁ κ. Χαρίλαος ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἄρσις τοῦ ἐλέγχου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἔνταστν τῶν βιομηχανικῶν προσπαθειῶν τῆς χώρας καὶ τὴν ἀνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς τοῦ πολιτικῆς.

Τέλος ἐσημείωσε μὲ ἐξαιρετικὰ χρώματα τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου τροποποιήσεως τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τινων σημείων καὶ ἰδίως ἐπὶ τῆς διαδικασίας μὲ τὴν ὁποίαν διενεργεῖται οὗτος.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ὡμίλησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐπιμελητηρίου Βόλου κ. Χατζηκωνσταντίνου, ἀναφέρας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὴν ἀνάγκην ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν κρατουμένων εἰσέτι ὑπὸ τῶν Συμμάχων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων. Σήμερον, αἱ πλεῖσται τῶν θαλασσίων μεταφορῶν, εἶπεν ὁ κ. Χατζηκωνσταντίνου, γίνονται διὰ ξένων ἀτμοπλοίων καὶ ἐξέρχεται οὕτω πολὺ χρῆμα εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ο ΣΥΝΘΕΤΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ

Ὁ πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν κ. Φούντης, λαβὼν κατόπιν τὸν λόγον ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν δανείων καὶ ἐπὶ τῶν ἐντόκων γραμματίων, κατακρίνας τὴν φορολογίαν τούτων. Τοὐναντίον ὁ καθηγητὴς τῆς Δημοσιολογίας κ. Ἀνδρεάδης, ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Φούντην, εὑρίσκει τὸν συνθετικὸν φόρον δίκαιον καὶ λογικόν. Παρ' ὅλα ταῦτα ὁ κ. καθηγητὴς ὡμολόγησε τὸ παράνομον τοῦ ἐν λόγῳ φόρου.

Τέλος ὁ κ. Κοφινᾶς, ὁμιλήσας μετὰ τὸν κ. Ἀνδρεάδην, ἐξήτασεν ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως τὴν συνθετικὴν ἐπὶ τῶν χρεωγράφων φορολογίαν.

Σήμερον πρὸ μεσημβρίας, κατὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, θὰ συνέλθουν ε

ΑΘΗΝΑΙ. — ΕΤΟΣ Α΄—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 78 ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1919

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 36 ΕΞΑΜΗΝΙΟΣ 8
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » » 60 » 40
ΠΑΣΑΙ ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒαΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ : ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ
ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ,,

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 2 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 11-60

Η ΜΑΝΔΡΑ, Ο ΑΥΛΟΓΥΡΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΚΡΑ ΤΕΙΧΗ

Εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τοῦ εὐρυτάτου ὁρίζοντος καὶ τῶν στενωτάτων ἀντιλήψεων, ὑπῆρχον ἄλλοτε οἱ διαπνεόμενοι ἀπὸ ἀκατάσχετον μένος ξενηλασίας. Ἦσαν οἱ πουριτανοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας. Ἐπὶ τῶν περιωρισμένων συνόρων τῆς τότε Ἑλλάδος, εἶχον ὀρθώσῃ ἐν νοητὸν σινικὸν τεῖχος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐχώριζον τὸν προνομιοῦχον αὐτὸν τόπον ἀπὸ τῆς ἄλλης ἀνθρωπότητος. Καὶ εἶχον ἐξαπολύσῃ τὸν ἀφορισμόν: Πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος. Ξενηλάται πουριτανοὶ ἐνεφανίσθησαν καὶσήμερον. Ἀλλ' ἡ μανία τῆς ξενηλασίας των, ἐκφυλισμένη, παραμορφωθεῖσα, παραδοξοτάτη, δὲν τοῖς ἔχει μεταδοθῇ ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἐκείνων πουριτανῶν δι' εὐθείας, ἀλλὰ διὰ μεταπηδήσεων ἀμφιβόλου τινὸς ἀταβισμοῦ. Οἱ ξενηλάται τῆς σήμερον ἔχουν ὑχυρωθῇ εἰς τὴν λέσχην τῶν Φιλελευθέρων. Ἐπύργησαν περὶ τὸν αὐλόγυρόν της νέον σινικὸν τεῖχος, ἐχωρίσθησαν δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων καὶ ἐξαπέλυσαν τὸν νέον ἀφορισμόν: Πᾶς μὴ Βενιζελικὸς βάρβαρος. Οἱ σύγχρονοι ὅμως ξενηλάται ἐπρωτοτύπησαν: Τὸν αὐλόγυρον τῆς Λέσχης τὸν ἤνωσαν καὶ μετὰ τῶν αὐλογύρων τῶν ἀνεγνωρισμένων συνοικιακῶν Συλλόγων τῶν Φιλελευθέρων διὰ μακρῶν τειχῶν, μέσῳ τῶν ὁποίων κινοῦνται ἱλιγγιωδῶς λαμπρὰ αὐτοκίνητα τοῦ Δημοσίου. Ὅσοι εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς Λέσχης, ἐντὸς τῶν Συλλόγων καὶ ἐντὸς τῶν αὐτοκινήτων, εἶνε Ἕλληνες. Τί ὅμως εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, ὅσοι ζῶμεν ἔξω τῶν τειχῶν, ἔξω τῆς μάνδρας, ἐκτὸς τῶν αὐτοκινήτων; Ὅλοι, συλλήβδην, δὲν εἴμεθα Ἕλληνες. Ἀπολαύομεν κατ' ἀνοχὴν τῆς ζωῆς ὡς εὐεργετήματος καὶ τῆς ἐλευθερίας, οἱ τυχὸν ἐλεύθεροι, ὡς δῶρον. Ἐκεῖνοι οἱ ἄλλοι εἶνε, μόνοι, οἱ προνομιοῦχοι Ρωμαῖοι πολῖται. Ἐὰν οἱοσδήποτε ἐξ αὐτῶν ἀπεπειρᾶτο νὰ θέξῃ ὄργανον τῆς τάξεως, θὰ ἠδύνατο, ὅπως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, νὰ σταματήσῃ τὴν δέρουσαν χεῖρα, διὰ μόνης τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ἀποστόλου:

— Οὕτω τύπτεις Ρωμαῖον πολίτην;

Ἐὰν δὲν ἦτο Ρωμαῖος πολίτης; Θὰ ἐρραπίζετο ἀνηλεῶς, ὡς [illegible] εἷς ἀτυχὴς βιοπαλαιστὴς εἰς τὸ Βον Ἀστυνομικὸν τμῆμα. Καὶ τὼρα ἀναφέρομεν τὸ παράδειγμα, ὡς ἔχει, διότι εἶνε πραγματικῶς χαρακτηριστικόν:

Ἡ ὥρα ἑνδεκάτη πρωϊνὴ τῆς προχθὲς Πέμπτης, εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας. Ὁ φρουρὸς χωροφύλαξ, ἐπινεύσει καὶ διαταγῇ ἴσως παρισταμένου ἐνωμοτάρχου—πρώτης τάξεως—συνέλαβε τὸν ἐφημεριδοπώλην Διονύσιον Κακολύραν, διότι «ἐφώναζεν ἀντιβενιζελικὰς ἐφημερίδας». Τὸν συλληφθέντα ὡδήγησαν, ἐνωμοτάρχης καὶ χωροφύλαξ εἰς τὸ παρὰ τὸ Βαρβάκειον Βον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, ὅπου τὰ ὄργανα τῆς τάξεως τὸν ἐρράπισαν ἐπανειλημμένως. Ἐρρίφθη κατόπιν ὁ συλληφθεὶς εἰς τὸ καλούμενον «κρατητήριον» μεταξὺ χασισοποιῶν καὶ λωποδυτῶν, ἐκρατήθη καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἀπελύθη τέλος μόλις χθὲς περὶ τὴν ἑβδόμην πρωϊνήν, μετὰ πολλὰς προσπαθείας καὶ ἱκεσίας. Εἰς ἐπίμετρον, ἐξελθὼν τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἀντελήφθη, ὁ βιοπαλαιστής, ὅτι τῷ εἶχον κλαπῇ 22 δραχμαί.

Αὐτὴ ἡ αὐθαιρεσία διεπράχθη προχθὲς εἰς τὴν πρώτην πλατεῖαν τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους καὶ ἐπεκυρώθη καὶ συνεπληρώθη εἰς τὸ δεύτερον τμῆμα τῆς πρώτης Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑλλάδος.

Εὔγλωττον τὸ παράδειγμα: Ὁ συλληφθεὶς «ἐφώναζεν ἀντιβενιζελικὰς ἐφημερίδας». Πᾶσα ἐκδήλωσις ὑπάρξεως ἀντιβενιζελικῆς ἀποτελεῖ ἔγκλημα. Ἡ ἀντιβενιζελικὴ ἐφημερίς, ἡ ὁποία ὑψίσταται τὸ καθαρτήριον τῆς βενιζελικῆς λογοκρισίας, ἡ ὁποία δημοσιεύει, ἐκοῦσα ἄκουσα, τύσα «δελτία ἐπισήμων πρακτικῶν» καὶ ὑποχρεωτικῶν δημοσιεύσεων, εἶνε, ἡ ἀντιβενιζελικὴ ἐφημερίς, ὄργανον ἐγκλήματος. Ὅστις φωραθῇ μὲ ἀντιβενιζελικὴν ἐφημερίδα εἰς τὰς χεῖρας, προκαλεῖ τὴν μῆνιν τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως, ὡς ἂν ἐφωράθη προσπαθῶν ν' ἀνατινάξῃ τὰ θεμέλια τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων μὲ ἓν φυσίγγιον δυναμίτιδος εἰς τὰς χεῖρας!...

Οἱ συνταγματολόγοι θὰ ἔχουν ἀναγνώσῃ πολλὰ περὶ ἐλευθεριῶν τοῦ ἀτόμου καὶ ἐλευθεριῶν τοῦ Τύπου. Οἱ πολιτικολογοῦντες θὰ ἔχουν κρατήσῃ ὑπὸ σημείωσιν ὅσα συναφῆ καὶ ὅσα, ἀφορῶντα τὸν πόθον πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος, εἶπεν ἐν τῇ Βουλῇ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ὁ κ. Βενιζέλος. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ, ἂν θέλουν νὰ μάθουν πῶς ἐν τῇ πραγματικότητι ἐφαρμόζονται ὅλαι αὐταὶ αἱ θεωρίαι, αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τὰ θέσφατα, ἂς παρακολουθήσουν τὸν ἐγκληματίαν πωλητὴν τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἐφημερίδων, δερόμενον εἰς τὸ Τμῆμα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἀν. ἡλ. ὥρ. 7 λ. 35—Δ. 5 λ. 1

Ἀνδρέου τοῦ ἀποστόλου

ΝΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐνεφανίσθη προχθὲς ἱππεύων τὸν μεσότοιχον, ὅστις χωρίζει τὸ ἀστικὸν ἀπὸ τοῦ σοσιαλιστικοῦ οἰκοπέδου. Ἀλλ' ἀνετράπη καὶ κατέπεσε πρὸς τὸ σοσιαλιστικὸν οἰκόπεδον. Ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Ἐλευθέρου Τύπου» πειρᾶται ἤδη νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν ἀνατραπέντα ἀναβάτην ἐπὶ τοῦ ὀλισθηροῦ σάγματος τοῦ μεσοτοίχου. Καὶ προσπαθεῖ ν' ἀντικρούσῃ ὅσα ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ θέματος ἡ «Καθημερινή». Ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ «Ἐλευθέρου Τύπου» ἔχομεν νὰ διατυπώσωμεν τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις: Δὲν εἶνε ἀκριβὲς ὅτι ἡμεῖς ἐχαρακτηρίσαμεν «τὴν μέριμναν τοῦ Κράτους ὑπὲρ τοῦ ἐργάτου ὡς ἔγκλημα», ἐκτὸς ἂν ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος» ὑπονοῇ τὴν παλαιά[illegible]ολιτικὴν τῆς Κυβερνή[illegible]εως τῶν Φιλελευθέρων, ὁπότε εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι. Δὲν εἶνε ἀκριβὲς ὅτι μόνοι ἡμεῖς ἐχαρακτηρίσαμεν τοὺς ἐργάτας ὡς ἀσήμαντον μειοψηφίαν· τὴν ἐχαρακτήρισε καὶ ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὰς δηλώσεις του τῆς 26 τρέχοντος, λέγων: «ἔχω καθῆκον νὰ εἴπω πρὸς τὴν μειοψηφίαν τὴν μικρὰν τῶν φίλων μου, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἐργάται», καὶ τὴν ἐχαρακτήρισε χθὲς ἀκόμη ἐν αὐτῇ τῇ ἀρθρογραφικῇ του στήλῃ ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος», γράφων: «εἰς τοὺς κόλπους τοῦ μικροσκοπικοῦ καὶ ἀνισχύρου Ἑλληνικοῦ προλεταριάτου...». Δὲν εἶνε τέλος ἀκριβὲς ὅτι ἡμεῖς, ἢ ὁ... Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ἐζητήσαμεν «ὅπως ὁ Ἥλιος σταθῇ κατὰ φάραγγα ἐλῶν»· ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, ὡς ὑπεστηρίξαμεν, ἐζήτησαν νὰ σταθῇ ὁ Ἥλιος κατὰ Γαβαών», ὄχι κατὰ φάραγγα ἐλῶν. Αὐταὶ καὶ μόναι αἱ ἀστεῖαι καὶ αἱ σοβαραὶ διαφοραὶ ὑφίστανται μεταξὺ ὅσων ἐγράψαμεν ἡμεῖς καὶ ὅσων μᾶς ἀπέδωκεν ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος». Τὰ κείμενα — τὸ ἄρθρον τοῦ «Ἐλευθέρου Τύπου», τὸ ἄρθρον τῆς «Καθημερινῆς», αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, ἡ ἐργατικὴ νομοθεσία τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἡ... ἱστορία τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ—εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς εὐσυνειδήτου ἐρευνητοῦ. Ἂν, ἐπὶ τῇ βάσει πάντων τούτων, μᾶς ἀποδείξῃ τις ἀνακριβῆ λέγοντας ὀμνύομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ νὰ προσχωρήσωμεν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸν Κρατικὸν Σοσιαλισμὸν ἢ καὶ εἰς ἄλλην, ἀκόμη χειροτέραν, αἵρεσιν.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Φαίνεται ὅτι τὸ Συνέδριον τοῦ Συναλλάγματος διέφυγε, ἄγνωστον διὰ ποίους λόγους, ἀπὸ τὸ κύριον θέμα αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο—κατὰ γενικὴν ἀναζήτησιν—ἡ μελέτη τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς βαθμιαίας ἢ ταχείας ἄρσεως τοῦ ἐλέγχου. Καταγίνεται δὲ εἰς μεταρρυθμίσεις τῶν ἀπειραρίθμων διατάξεων καὶ ἐγκυκλίων, ἀποτελματούμενον ὁσημέραι εἰς λεπτομερείας μὲ βάσιν τὴν διατήρησιν τοῦ ἐλέγχου.

Ἡ μόνη φωτεινὴ ἀκτὶς εἶνε ἡ, ἐπιθυμία τῆς Κυβερνήσεως, ἐνίσχυσις τοῦ Συνεδρίου διὰ τῆς συμπράξεως τῶν διευθύνσεων τῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, αἵτινες ἐγγύτερον εὑρισκόμεναι πρὸς τὰ ἄγνωστα εἰς τοὺς κοινοὺς θνητοὺς «κρατικὰ συμφέροντα» ἐλπίζεται νὰ κατορθώσουν νὰ φέρουν τὸ Συνέδριον εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ριζικωτέρων μεταρρυθμίσεων. Ἄλλως ὅλον τὸ Συνέδριον θὰ καταλήξῃ εἰς μίαν «μπουμπουνοσπηλιάν». Τοῦτο εἰς γνῶσιν τῶν Πατρῶν, τοῦ Βόλου, τῆς Θεσσαλονίκης, ὅλων τῶν ἐμπορικῶν λιμένων, ἐναγωνίως προσδοκώντων νὰ μάθουν ἀπὸ τὸ Συνέδριον ἂν ἔχῃ τὴν δύναμιν τὴν οἰκονομικὴν ἡ Ἑλλὰς, ὅπως ὅλαι αἱ μὴ νοσοῦσαι ἐκ τοῦ πολέμου χῶραι, νὰ ἀπορρίψῃ πάντα ἔλεγχον συναλλαγῶν ὡς περιττὸν ἢ ὄχι.

Μήπως ὁ κ. Χαρίλαος παρεξήγησε τὰς διαθέσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἠμπόδισεν ἄνευ λόγου τὸν κόσμον νὰ εἰπῇ τὸν πόνον του; Ἢ μήπως ἡ Κυβέρνησις ἀρέσκεται κατ' ἀποκοπὴν εἰς αὐταρέσκους κατακερανώσεις, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ θεάματος;

Εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ εἰδήμονας μία ἀπομένει ἀπορία. Ἀφοῦ ἔχομεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρωτάκουστα διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀποθέματα συναλλάγματος, ἀφοῦ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους εἶνε, ὅσον ἐξαγγέλλει τοὐλάχιστον ἡ Κυβέρνησις, ἀνθηρὰ —καὶ ὁ μόνος μας πόθος εἶνε νὰ λέγῃ τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν κατὰ τοῦτο—ἀφοῦ τέλος εἶνε γνωστὸν ὅτι κρατεῖται μακρὰν τῆς Ἑλλάδος μέγιστος ἐθνικὸς πλοῦτος, κτηθεὶς σὺν Θεῷ ἀπὸ τοῦ 1914 καὶ ἐντεῦθεν, ὁ ὁποῖος δὲν εἰσρέει λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν περιορισμῶν καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος «λογοκρισίας», πρὸς ποῖον τότε κοινὸν ὄφελος ἡ διατήρησις τοῦ Ἐλέγχου, αἱ ἐπ' αὐτοῦ βυζαντινολογίαι τοῦ κ. Λεκατσᾶ, τὸ Συνέδριον τοῦ Συναλλάγματος καὶ ἡ καταυράννησις τοῦ κόσμου;

Ἐρωτῶμεν.

ΤΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Πρόχειρος στατιστική, τῆς ὁποίας ἀκριβῆ ἀποτελέσματα θὰ δημοσιεύσωμεν, ἀναβιβάζει εἰς ἑξακόσια περίπου τὰ μέχρι καὶ τοῦ 1912 ἐκδοθέντα Νομοθετικὰ Διατάγματα.

Ἂν δὲν ἀπαιτῶμεθα ἐν τούτοις, παλαιότεραι Κυβερνήσεις διατελοῦν ἀκόμη ὑπόδικαι διότι δὲν ἐξέδωκαν οὔτε τὸ πέμπτον.

ΔΙΑΖΥΓΙΑ

Τρέμετε σύζυγοι. Ὁ παλαιὸς περὶ διαζυγίου Νόμος, μὲ τοὺς παραλογισμούς του καὶ τὰς δυσχερείας του, καταργεῖται. Ἕως χθὲς λόγοι διαζεύξεως ἦτο «νὰ συλλύεται ἡ σύζυγος μετ' ἀνδρῶν» ἢ νὰ «παρίσταται εἰς ἱπποδρομίας»· τὼρα, χάρις εἰς τὸν κ. Τσιριμῶκον, τὰ πράγματα εὐκολύνονται. Θέλει ἡ κυρία καν τῆλι καὶ ὁ κύριος δὲν θέλει; Διαζύγιον. Θέλει τὰ παράθυρα ἀνοικτὰ καὶ ὁ σύζυγος κλειστά; Διαζύγιον. Καὶ ἡ ἀνδρικὴ ἀπιστία, καὶ ἡ ἀδιαφορία καὶ τὸ ἀσιμιβίβαστον τοῦ χαρακτῆρος, ὅλα αὐτὰ ἀναγνωρίζονται ὡς ἀφορμαί. Μὲ τὰς εὐκολίας αὐτὰς θὰ αὐξήσουν ἀρά γε τὰ διαζύγια;

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους τὰ λέμε.

ΤΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛΕΠΤΑ

Δὲν μᾶς ἔφθανε δηλαδὴ ὅλη αὐτὴ ἡ ἀθλιότης τῶν μονοδράχμων καὶ διδράχμων χαρτονομισμάτων, τῶν ὁποίων μένουν τὰ ράκη μόνον μετὰ μιᾶς ἑβδομάδος κυκλοφορίαν, καὶ ἰδοὺ ὅτι τὸ Κράτος ἀπεφάσισε καὶ τὴν ἔκδοσιν πεντηκονταλέπτου χαρτονομίσματος. Ἀλλὰ πρὸς τί;. Τί ἀγοράζει κανείς—ἐκτὸς συνειδήσεων—μὲ πενῆντα λεπτά, ὥστε νὰ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἔκδοσις χαρτονομίσματος;

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀναγνῶσται μας συγχωροῦν τὸν εἰς ἐλάχιστον περιορισμὸν τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης τοῦ Ἐπιτελείου. Ἡ δίκη αὐτή, τὴν ὁποίαν μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησε τὸ κοινόν, δὲν φαίνεται ἐνδιαφέρουσα κανένα πλέον ἀφ' ὅτου δημοσιεύεται ἐξ ἐπισήμου δελτίου· ἡ δὲ πληθὼρα τῆς ἀπαραιτήτως δημοσιευσίμου ὕλης θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ παραλείψωμεν ὁλοσχερῶς ἴσως τὴν δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν της.

ΠΑΡΑΦΩΝΙΑΙ

Οἱ ἀγαθοί «Καιροί» παραπονοῦνται διὰ τὴν ψυχικὴν ἀτολμίαν, τὴν ἀφάνειαν καὶ τὴν ἀνυπαρξίαν τῶν ἀντιπολιτευομένων πολιτευτῶν καὶ ἐξανίστανται διότι ἐθρυλλήθη ὅτι παραιτοῦνται. Ὁ ἄλλος πάλιν κυβερνητικὸς τύπος πνέει μένεα διὰ τὴν αὐθάδειαν, τὸ θράσος καὶ τὴν τόλμην τῶν ἀντιπολιτευομένων. Τὴν παραφωνίαν αὐτὴν τῶν ὀργαννέτων της πῶς δὲν προσέχει ἡ Κυβέρνησις;

ΚΑΙ Ο ΒΑΓΝΕΡ

Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν τὰ δύο τεραστογενῆ νεογνὰ τῆς «Ἑστίας», καταλιπόντα τὸ πλῆρες χολῆς μπιμπερὸν, ἀσχολοῦνται εἰς ἐμβριθῆ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων σιελόρροιαν, τὸ πρᾶγμα ὑποφέρεται· ἀλλ' ὅταν ἐπιχειροῦν καὶ πνεῦμα νὰ κάμουν, τότε δὴ τότε ὑπερβαίνουν εἰς σάκλαν πᾶν γνωστὸν ὅριον. Καὶ δὲν ἀφίνουν κανένα ἀπείρακτον τὰ παιδιά. Χθὲς λ. χ. ἐπείραξαν τὸν Βάγνερ. «Ἡ μουσική του εἶναι... μπσσεκή καὶ μπόσκη!» Ὁ καϋμένος ὁ συνθέτης τοῦ Ταγχόϋζερ, ποῦ νὰ ἐγνώριζε ὅτι θὰ ἤρχετο ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ εὑρίσκοντο τὰ λαμπρὰ αὐτὰ νεογνὰ διὰ νὰ πτύσουν καὶ ἐπάνω εἰς τὴν λιτανείαν τοῦ Μπαϋρεϋτ!

ΕΥΤΥΧΩΣ

Ὁ κ. Ἀλ. Θρ. Α. Ζαΐμης θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐργαζόμενος ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ παρ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου κακοβούλως διασπαρείσας φήμας. Καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ ἄλλως. Ὁ κ. Ἀλ. Θρ. Α. Ζαΐμης φυσικὸν ἦτο ἐν ἡμέραις ἐπιλύσεως τοιούτων ἐθνικῶν καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων νὰ μὴ ἀφήσῃ ὀρφανὸν τὸ ἵδρυμα, ἐπὶ τὴν διοίκησιν τοῦ ὁποίου τὸν ἔταξεν ἡ ὀξυδέρκεια καὶ ἡ εὐφυΐα τῶν μετόχων.

ΜΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἐμφανίζεται πάλιν, εἰς συναυλίαν δοθησομένην ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ, ὁ καλλιτέχνης τοῦ βιολοντσέλλου κ. Ἀχ. Παπαδημητρίου. Ἡ πρώτη του ἐμφάνισις ἐδικαίωσε τόσον τὴν φήμην του, ὥστε ἡ συναυλία τοῦ νεαροῦ μουσικοῦ ν' ἀγαμένεται ἀπὸ τοῦδε ὡς μία ἀληθινὴ καλλιτεχνικὴ ἀπόλαυσις.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Θάλασσα λοιπὸν τὰ ἔκανε ὁ Ἀρχιραβίνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως μὲ τοὺς Ἑβραίους....

— Ναί. Ἀλλὰ ἀφοῦ εἶναι Ἀρχιραβίνος θὰ τὰ μπαλώσῃ.

ΠΕΤΡΟΥ ΔΕΙΛΙΝΟΥ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΒΡΑΔΥ...

IV.

(Μακρυνοὶ περίπατοι)

15 Μαρτίου

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπέστρεψα κι' ἔμεινα ἀπολιθωμένη ἀπὸ τὸ γράμμα σας. Αὐτὸ δὲν τὸ ἐπερίμενα. Κι' ἔχω φρικτὰ παράπονα νὰ σᾶς κάνω ὅταν θὰ σᾶς ἰδῶ. Μοῦ χαλνᾶτε ἐξαφνικὰ μίαν ἀπὸ τὰς ὀλιγοστὰς ἀπολαύσεις ποῦ ἐδοκίμασα ἕως τώρα, καὶ τοῦτο τὸ γράμμα μου, σᾶς τὸ ὑπόσχομαι εἶνε τὸ τελευταῖον. Φαντάζομαι ὅτι κάποιος ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μου θὰ σᾶς εἴπε τίποτε, ἴσως ἡ μαμά, ἴσως καμμία ἀδελφή μου, καὶ τὰ μισὰ τὰ ἐγράψατε ὑπὸ τὴν ἐντύπωσίν των, ἐνῷ εἰς τ' ἄλλα μισὰ ἀφήσατε νὰ μοῦ γράψῃ κάποιος ἄλλος καὶ ὄχι ἐσεῖς. Ὤ, ἀσφαλῶς ὄχι ἐσεῖς! Διότι πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθῆτε εἰς τόσην ἀντίφασιν μὲ τὸν ἑαυτόν σας! Διατί νὰ γελάσω μαζί σας ἢ διατί θὰ κλαύσετε δι' ἐμένα; Ἂν εἶνε κακὸν αὐτὸ ποῦ ἐκάμαμεν, διατί τὸ ἐκάμαμεν, καὶ σεῖς κι' ἐγώ; Καὶ ἂν δὲν εἶνε πάλιν, διατί θὰ σταματήσωμεν; Εἴτε σεῖς εἴτε ἐγώ; Μοῦ δείχνετε τὸν δρόμον. Ἂς γίνῃ τὸ θέλημά σας! Σᾶς ὑπήκουσα εἰς τὴν ἀρχήν. Καὶ δὲν θ' ἀρνηθῶ νὰ τὸ κάμω εἰς τὸ τέλος; Ἀλλὰ πρίν σιωπήσω, ἐπιθυμῶ νὰ δώσω μίαν ἐξήγησιν καὶ θὰ τὴν κάμω μὲ ὅσην εἰλικρίνειαν χρειάζομαι διὰ νὰ γίνω πιστευτή! Δὲν θὰ μὲ εἰρωνευθῆτε ὅμως καὶ ἰδίως, ἂν οἱ ἰδικοί μου ἀνεκατεύθησαν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, θέλω νὰ μοῦ ὁρκισθῆτε ὅτι δὲν θὰ τοὺς δείξετε αὐτὸ τὸ γράμμα, οὔτε θὰ τοὺς εἰπῆτε, οὔτε θὰ τοὺς ἀναφέρετε τίποτε. Μὲ φωνάζουν διὰ νὰ φᾶμε. Θὰ μάθω τί συνέβη.

— Δὲν ἐννοῶ πλέον τί συμβαίνει! Ὅλοι μοῦ ἐφέρθησαν ὅπως πάντοτε, καὶ γελαστοὶ ὅπως πάντοτε μὲ ἠρώτησαν τί μοῦ ἐγράψατε. Δὲν σᾶς εἶπα ἕως τώρα ὅτι ὅλοι διαρκῶς μὲ πειράζουν διὰ σᾶς, χωρὶς κακίαν βέβαια ἀλλὰ καὶ μὲ κάποιαν βεβαιότητα ὅτι δὲν εἶνε γελασμένοι. Καὶ ὅμως σήμερα τὸ ἴδιον συνέβη. Ἤθελα νὰ ὁμιλήσω, νὰ διαβάσω τὸ γράμμα σας, νὰ τοὺς ἐρωτήσω. Δὲν ἐτόλμησα ὅμως. Ὅλοι ἦσαν ὅπως χθὲς καὶ ἀντίπροχθες. Μόνον ἐγὼ εἶχα ἀλλάξει. Ἐγὼ καὶ σεῖς. Ἐγὼ ἐξ αἰτίας σας καὶ ὄχι ἐξ αἰτίας ἰδικῆς μου!

Κυττάζω τὸ κουτί μὲ τὸ χαρτί ποῦ ἐπῆρα σήμερον διὰ νὰ σᾶς γράψω. Ποιὸς ξεύρει τὼρα πότε θὰ τελειώσῃ ἐνῷ εἶχα κρυφὴν χαρὰν ὅτι θὰ ἐτελείωνε πρίν νὰ περάσῃ ἕνας μῆνας. Καὶ δὲν θὰ λάβω ἄλλο γράμμα σας διότι δὲν περιμένω ἀπάντησίν σας. Τί κρῖμα! Αὐτὴ ἦτον εἶνε ἡ ἀγάπη; Αὐτὴν αἰσθάνομαι πληγωμένην καὶ μελαγχολῶ; Ἐμελαγχολοῦσα ὅμως καὶ πρίν μοῦ τὴν πληγώσετε, πρίν νὰ μοῦ εἰπῆτε αὐτὰ τὰ «Φθάνει πειά, ἐβαρέθηκα. Γλυστρᾶμε. Καιρὸς νὰ σταματήσωμεν!» Δηλαδή: Μὲ ἄλλους λόγους «Κυρία μου ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πόρταν σας καὶ σᾶς ἀφήνω τὴν καληνύκτα». Ποῖα ὡραῖα. Σᾶς συγχαίρομαι. Εἶσθε ἀλήθεια εὐγενέστατος. Δὲν ἠμπορῶ νὰ δώσω ἀκριβῶς τὸν ὁρισμὸν τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα δοκιμάζω τόσην ὥραν. Εἶνε πεῖσμα, λύπη, ἐγωϊσμός; Εἶνε ἁπλοῦν παράπονον, διότι καταρρέει ἕνας ὁλόκληρος πύργος, τὸν ὁποῖον ἔκτιζα χωρίς νὰ ξεύρω ὅτι τὸν κτίζω ἀπὸ χαρτί; Εἶνε ἀπορία διὰ τὸ ἀπροσδόκητον γράμμα καὶ διὰ τὴν ἐξαφνικὴν ἐξομολόγησιν; Δὲν τὸ ὑποθέτω. Τὴν ἐσυλλογιζόμην παρὰ πολὺ αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Τὴν ἔνοιωθα μέσα εἰς τὰ μάτια σας, εἰς τὸν τρόπον ποῦ μοῦ ὡμιλούσατε, εἰς τὴν στενοχώριαν ποῦ ἐδείχνατε κοντά μου. Ἔβλεπα τόσην ἀδεξιότητα εἰς ἐσᾶς τὸν πλέον φημισμένον ἄνθρωπον τῶν σαλονιῶν, σᾶς ἔβλεπα τόσον ἀφηρημένον καὶ νὰ τὰ χάνετε τόσον συχνὰ κάθε φορὰν ποῦ σᾶς ὡμιλοῦσα, ὥστε σιγὰ σιγὰ ἐπείσθην ὅτι δὲν ἐγελάσθηκα, καὶ ἤμουν εὐχαριστημένη. Ἂν ἠξεύρατε πόσον γλυκὰ ἐκοιμήθηκα τὴν περασμένην Τετάρτην ποῦ ἐπείσθην. Καὶ πόσα ὄνειρα ἔκαμα τὴν Παρασκευήν. Ἔπειτα ἀπὸ ὅσα τρυφερὰ λόγια μοῦ εἴπατε γιὰ ὅσους ξεύρουν ν' ἀγαποῦν. Ὦ, θὰ ἐσπρώχνατε ἀκόμη τὴν κούνιαν μου γιὰ νὰ πετῶ ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην τοῦ οὐρανοῦ ἕως τὴν ἄλλην, ἀφοῦ ἠμποροῦσα νὰ γλυστρῶ κοντὰ εἰς τὴν γῆν χωρίς νὰ τὴν ἐγγίζω. Πόσον ἀπότομα μ' ἐσταματήσατε εἰς τὸ πέταγμά μου.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΚ

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΥΛΗ

Ο Αυλάρχης τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐπεσκέφθη χθὲς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Πολίτην.

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Γρίβας, συνεργάσθη μετὰ τοῦ ἐπιτελάρχου τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου συνταγματάρχου κ. Παγκάλου, ὅστις βραδύτερον ἐγένετο δεκτὸς εἰς μακρὰν συνεργασίαν παρὰ τῷ στρατηγῷ Γκραμμά.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας σήμερον, ὥρᾳ 5 μ. μ. διάλεξις μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Δημ. Νομικὸν καὶ θέμα «ἡ σημασία καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν βιβλίων».

ΘΕΑΤΡΑ

ΟΛΥΜΠΙΑ.— «Μπάλο ἐν Μάσκαρ».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ.— «Παληάτσοι».
ΚΥΒΕΛΗΣ.— «Σινεμὰ Καμπαρὲ»
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ.— «Μανταμ ντὲ Τέμπ».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ.— «Εἰσαγγελεὺς Χάλερ».
ΑΠΟΛΛΩΝ.— «Ἡ Ξάνθω».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Τὸ Πανόραμα τοῦ 1919».

— Πρωτοφανὴς ἐπιτυχία ἔσχεψε τὴν παράστασιν ὑπὲρ τῶν νυκτερινῶν σχολῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐμπορυπαλλήλων εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη. Ἐπαίχθη ὁ «Εἰσαγγελεὺς Χάλλερ» ὅπου διαπρέπει ἡ Δὶς Μαρία Κοτοπούλη εἰς τὸν ρόλον τῆς Ρώσσας καὶ ὁ κ. Μυράτ εἰς τὸν τοῦ Χάλλερ. Εἰς τὴν δεσποινίδα Κοτοπούλη προσφέρθη πολυτελέστατον ἀνθοδοχεῖον μὲ τὴν ἀφιέρωσιν «Εἰς τὴν μοναδικὴν μας καλλιτέχνιδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου». Ὁ «Εἰσαγγελεὺς Χάλλερ» ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἀπόψε.

— Αὔριον εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἡ πρωτελευταία τῆς δεσποινίδος Ντὲ Ἰντάλγκο.

— Μεθαύριον Δευτέραν ἀναβιβάζεται ὁριστικῶς εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης ἡ νέα Ἐπιθεώρησις «Πειρασιώς», τοῦ κ. Δραγάτση.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 30 Νοεμβρίου.— Ζάκυνθον, Ἀληθεῖον, Ἀργοστόλιον, Κέρκυραν «Ἑρμοῦπολις» 3 μμ. Σύρον, Σάμον, Χίον, Μιτυλήνην «Κρήτη» 12, Χίον, Σμύρνην, Μιτυλήνην «Ξενοῦλα» 12.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς Δόας Ἑλένης Γκολφινοπούλου μετὰ τοῦ κ. Καμίλλου Στόρ. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Σπυρ. Παπαφράγκος.

— Ἐδόσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, ὁ ἔμπορος ἀπταικῶν κ. Ἰωάν. Μπάρλας καὶ ἡ κυλλήμορφος δεσποινὶς Παναγούλα Σωτήρχεννα ἐκ Λεβαδείας. Τοὺς εὔχομαι νὰ ζήσουν καὶ νὰ εὐτυχήσουν. Παπανασταίου.

— Σήμερον ἑορτάζει ὁ κ. Ἀνδρέας Ἀσουμῆς, καπνοπώλης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

(Κλείσιμον χθεσινῆς μεσημβρίας)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 29 Νοεμβρίου 1919.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ. — Δαν. 1881 333.—Δαν. 1884 330. — Μονοπολ. 289.—Πάγιον 261. Λαρίσσης 330. — Ἡνοποιημένον 94. —Μελιγαλᾶ 91. Ἀμύνης 85. — 500 ἑκατ. 375. — Ἐπιτάξεως 88 3)4. Λαχ. Ἐθν. 3 ο)ο 454. Λαχειοφ. Ἐθν. 2 1)2 ο)ο 113. — Λαχειοφ. Ἐθνικ. 2 1)2 ο)ο νέαι 103.— 110 ἑκατομμύρια 299.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ. Ἐθνικῆς 7430. Ἀθηνῶν 79.25. Ἀνατολῆς 115. — Ἐμπορ. 132.—Λαϊκῆς 560.— Πειραιῶς 195 1)2.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ.—Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν—Πειραιῶς 655. — Σιδ. Πελοπ. 77.25. Σιδ. Θεσσαλίας 143.— Διαχ. Ὑπογγ. Προκάδων 360.— Παν. Ἀτμοπλ. 590.— Μεταλ. Λαυρίου 35.— Πυριτ. 135 1)2. Ἑλληνικῆς Ἠλεκτρικῆς 59 1)2. Ἐπιχ. 53 1)2. Προνομιοῦχοι Σταφ. 312 1)2. Ἰδρ. Τίτλοι Προν.39 Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων 212 1)2. Χημικῶν προϊόντων 260.—Ἑταιρ. Τσιμέντων 189 1)2 Χρωματουργ. Πειραιῶς 187.—Ἐθν. Ἀτμοπλ. 335.50. Μιχ. 226.50. Θαλ. Ἐπιχ. (Παληοῦ) 134. — Ἀσιατολικῆς 133. — Χιακῆς 104.— Ἀλιθερίου 43 1)2. Ἄνθρ. νέα 40. — Ἡσαΐα 79. — Πειρ. Ἐπιχ. 94 1)2. Ἐπιχ. (Προν.) 80.50. Οἰνοπν. 267.50. Ἡρακλῆς 155.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ.— Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐπὶ Παρισίων 58.35. Ἐπὶ Ἀγγλίας 25.30. Ἐπὶ Ἀμερικῆς 6.76.

(Γραφεῖον Σκουπάθη καὶ Φιλαρέτου)

ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ. (Ἀγορά). Μάρκα 18 3)4. Λεῦ 23 1)8. Λέβι 14. Κορῶναι 6 1)4. Ρούβλια Ρωμανόφ 9 1)4. Ρούβλια Κερένσκυ 2 7)10.

αὐξησις τοῦ μισθοῦ τούτων γίνεται κατὰ τὰς νομίμους χρονικὰς περιόδους καὶ μέχρι τῶν κα τὴν κλίμακα τοῦ παρόντος κανονιζομένου ποσοῦ.

Τὸ κατὰ τὸν νόμον 1273 ἐπίδομα τῶν ὑπαλλήλων τῆς στατιστικῆς καὶ τοῦ ποινικοῦ μητρώου, ἐξισοῦται πρὸς τὸ κατὰ τὴν 1ην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπίδομα.

Ἄρθρον 4ον

Διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ μισθοῦ τῶν γραμματέων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ τῶν Εἰσαγγελιῶν, ὑπολογίζεται καὶ ἡ προηγουμένη ὑπηρεσία ἐν θέσει ἐμμίσθου ὑπογραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου. Ἐπίσης διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν ὑπογραμμ. πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν ὑπολογίζεται ἡ ὑπηρεσία ἐμμίσθου ὑπογραμματέως Εἰρηνοδικείου. Εἰς τοὺς ἤδη ὑπηρετοῦντας ηὐξημένος μισθός, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τοιούτου ὑπολογισμοῦ δὲν παρέχεται διὰ χρόνον προγενέστερον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5ον

Τὸ ἐδάφιον Δ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου τῆς 4ης Ἰουλίου 1842 περὶ ἀντιμισθίας τῶν ὑποθηκοφυλάκων τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

1ον) Διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν ὑποθήκης μέχρι μὲν 1000 δραχμῶν συμπεριλαμβανομένων δρ. 2. Ἀπὸ τῶν 1000 δὲ μέχρι τῶν 9,000 πᾶσαν 500 δρ. ποσότητα ἢ καὶ μέρος αὐτῆς οἱονδήποτε δραχμὴν ἡμίσειαν. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ δικαίωμα τοῦτο δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 10 δραχμῶν.

2ον) Ἡ Α' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου τῆς 4ης Ἰουλίου 1842 τροποποιεῖται οὕτω.

Ὅταν διὰ τὴν αὐτὴν πίστωσιν γίνωνται συγχρόνως παρὰ τῷ αὐτῷ ὑποθηκοφύλακι πράξεις ἐπὶ πολλῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν ὀφειλέτην, πληρώνεται δι' ἕκαστον τῶν ἐπὶ πλέον τοῦ ἑνὸς κτημάτων δραχμὴ ἡμίσεια. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ ὁμοίων περιπτώσεων καὶ διὰ πᾶσαν ἐξάλειψιν ἀποθήκης ἢ προσημειώσεως ἐκ πλειόνων τοῦ ἑνὸς κτημάτων, μὲ ἡλαττωμένην τὴν ἀμοιβὴν δι' ἕκαστον τῶν ἐπὶ πλέον τοῦ ἑνὸς κτημάτων εἰς λεπτὰ εἴκοσι πέντε.

3ον) Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου ΤΖ' τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1856 περὶ μεταγραφῆς τροποποιεῖται οὕτω.

Διὰ πᾶσαν μεταγραφὴν πληρώνονται εἰς τὸν φύλακα τῶν μεταγραφῶν δραχμαὶ τρεῖς, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου ἢ τοῦ ἐμπραγμάτου δικαιώματος δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 1,000 δραχμάς, δραχμαὶ δὲ τέσσαρες ἐὰν ἡ ἀξία αὐτοῦ ὑπερβαίνῃ τὰς 1,000 οὐχὶ δὲ καὶ τὰς 2,500 δραχ., δραχμαὶ δὲ πέντε ἐὰν ἡ ἀξία αὐτῶν ὑπερβαίνῃ τὰς 2,500 οὐχὶ δὲ καὶ τὰς 5,000. Ἐπὶ ἀξίας ἄνω τῶν 5,000 πλὴν

ΠΡΩΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Η ΑΥΣΤΡΙΑ ΠΡΟ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ

ΙΔ. ΤΗΛ. "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ,,

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29 Νοεμβρίου. — Ὁ Παρισινὸς τύπος γράφει ὅτι τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Διασκέψεως ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας. Μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὑπολογίζεται ὅτι, τερματιζομένων τῶν ἐν Λονδίνῳ συνεννοήσεων, θὰ ἔχουν ἐπιστρέψει εἰς Παρισίους οἱ μεταβάντες εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν Κλεμανσὼ, ὁ Ἄγγλος πληρεξούσιος παρὰ τῇ Διασκέψει λόρδος Κρόου καὶ ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς Σιαλόγια.

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι τὸ πρῶτον θέμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπασχολήσῃ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον θὰ εἶνε ἡ κατάστασις τῆς Αὐστρίας.

Ἤδη ἔφθασαν ἐνταῦθα ὁ Αὐστριακὸς καγγελάριος Ρέννερ μεθ' ὁλοκλήρου σχεδὸν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ Αὐστρία σήμερον δὲν ἀντιμετωπίζει τὴν φρικωδεστέραν μόνον πεῖναν, ἀλλὰ συγχρόνως στερεῖται πάντων τῶν μέσων ὅπως κινηθῇ καὶ ἐργασθῇ, ἐνῷ συγχρόνως εὑρίσκεται ἐνώπιον ἀμέσως ἐπικειμένης χρεωκοπίας.

Ἡ λῆψις ἀποφάσεων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Αὐστρίας ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀπαιτήσῃ περίπου 4 ἕως 5 ἡμέρας.

τοῦ τελευταίου τούτου πενταδράχμου δικαιώματος, πληρώνεται ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἓν δέκατον τοῦ διὰ τὴν μεταγραφὴν καταβαλλομένου τέλους χαρτοσήμου.

Ἐπὶ ἀποσβέσεως ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων πληρώνεται εἰς τὸν φύλακα τῶν μεταγραφῶν τὸ ἥμισυ τῶν ἄνω δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 6ον

Τὰ περὶ δικ. κλητήρων καὶ συμβολαιογράφων ἄρθρα τοῦ σχετικοῦ Νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς.

Ὑπὲρ τῶν δικαστικῶν κλητήρων ἐπὶ μὲν τῶν πράξεων τῶν ὑπαγομένων εἰς τέλος δραχμῆς, εἰς δραχμὴν μίαν, ἐπὶ δὲ τῶν ὑπαγομένων εἰς τέλος δραχμῶν δύο, εἰς δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τέλος δραχμῶν πέντε εἰς δραχμὰς δύο.

Ὑπὲρ τῶν συμβολαιογράφων εἰς τὰ δύο πέμπτα τοῦ τιμήματος. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀνωτέρου τῶν 100 δραχμῶν οἱ συμβολαιογράφοι πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου, λαμβάνουσιν ἀντὶ παντὸς δικαιώματος μόνον 4 ο)ο.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 1372 καταργεῖται.

Ἄρθρον 7ον

Εἰς πάντα νεοδιοριζόμενον εἰς δικαστικὴν θέσιν προκαταβάλλονται τὰ ἐδοιπορικὰ αὐτοῦ ἔξοδα διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν θέσιν του ὧν τὸ ποσὸν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 300 δραχμῶν διὰ τοὺς λαμβάνοντας μισθὸν μέχρι δραχ. 300 κατὰ μῆνα. Μέχρις ἑνὸς δὲ μηνιαίου μισθοῦ διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἄνω τῶν 300 δραχμῶν κατὰ μῆνα. Δύνανται ἐπίσης νὰ προκαταβληθῇ αὐτῷ τῇ αἰτήσει του καὶ ὁ μισθὸς ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρον 8ον

Ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις τῶν παρὰ τοῖς Δικαστικοῖς γραφείοις Πειραιῶς ἐμμίσθων κλητήρων, ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν τῶν ἀντιστοίχων γραφείων Ἀθηνῶν.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐμμίσθων κλητήρων τῶν ἀνακρίσεων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν τῶν λοιπῶν ἐν ταῖς αὐταῖς πόλεσιν ἐμμίσθων κλητήρων.

Ἄρθρον 9ον

Εἰς τοὺς παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν ἐμμίσθους κλητῆρας, πρὸς οὓς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου ΡΨΟΑ' δικαιωμάτων, ἐξ ἐπιδόσεως κλητηρίων ποινικῶν δικογράφων, ἕνεκα τῆς μὴ κυρώσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 22ον περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ρηθέντος νόμου, ΒΔ' τῆς 20 Ἀπριλίου 1911 διβλίου ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ ἀντὶ τῶν δικαιωμάτων τούτων, ποσὸν μέχρι δρ. 300 εἰς ἕκαστον μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 10ον

Ὁ ἄμισθος Ὑπογραμματεὺς Εἰρηνοδικείου παρ' ᾧ δὲν ὑπηρετεῖ ἔμμισθος ὑπογραμματεὺς ἀναπληρῶν τὸν ἀπόντα ἢ μὴ ὑπάρχοντα γραμματέα ἢ τὸν ὑπάρχοντα μέν, ἀλλ' ἐκπληροῦντα τὰ χρέη τοῦ εἰρηνοδίκου ἀπόντος ἢ μὴ ὑπάρχοντος λαμβάνει ἐφ' ὅσον χρόνον λειτουργεῖ τὸ Εἰρηνοδικεῖον διὰ τῆς παρουσίας Εἰρηνοδίκου ἢ γραμματέως ἀποζημίωσιν ἡμερησίαν ἐκ δραχμῶν τεσσάρων.

Ο ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΙΣΘΩΝ

Κανονίζεται δι' ἑτέρου ἄρθρου ἡ σύνταξις τῶν δικαστῶν ἀναλογική.

Οὕτω ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νομοσχεδίου τούτου οἱ μισθοὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θὰ εἶνε οἱ ἑξῆς.

Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου ἀπὸ δραχ. 1,000 εἰς δραχ. 1.500.

Ἀντιπρόεδρος Ἀρείου Πάγου ἀπὸ δρ. 850 εἰς δραχ. 1.300.

Ἀρεοπαγῖται, Ἀντεισαγγελ. Ἀρ. Πάγου Πρόεδροι καὶ Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν ἀπὸ δραχ. 750 εἰς δραχ. 1150.

Ἐφεται Ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν ἀπὸ δρχ. 600 εἰς δραχ. 950.

Πρόεδροι καὶ Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν ἀπὸ δραχ. 525 εἰς δραχ. 850.

Τῶν κατωτέρω ὁ ἔναντι ἑκάστου βαθμοῦ ἀρχικὸς μισθὸς μένει πάγιος μέχρι τῆς συμπληρώσεως πενταετίας εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ κατ' ἔτος μεταβάλλεται ἀκολούθως κατὰ τὰ κάτωθι σημειούμενα ποσὰ μέχρι τῆς παρελεύσεως καὶ τοῦ τρίτου ἀπὸ τῆς πρώτης πενταετίας ἔτους ὡς ἑξῆς.

Πρωτοδίκαι καὶ ἀντεισαγγελεῖς Πρωτοδικῶν ἀρχικὸς μισθὸς δρ. 550 μετὰ ἓν ἔτος 600 τὸ δεύτερον 650 καὶ γ' ἔτος 700.

Γραμματεὺς Ἀρείου Πάγου ἀρχικὸς μισθὸς 550 α' ἔτος 600 β' ἔτος 650 καὶ γ' ἔτος 700.

Γραμματεῖς ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελιῶν αὐτῶν ἀρχικὸς μισθὸς 340 μετὰ ἓν ἔτος 390 β' ἔτος 440 καὶ γ' ἔτος 480.

Γραμματεῖς Πρωτοδικῶν καὶ εἰσαγγελιῶν αὐτῶν ἀρχικὸς μισθὸς 330 α' ἔτος 380 β' ἔτος 420 καὶ γ' ἔτος 450.

Ἀρχειοφύλακες καὶ ὑπογραμματεῖς Ἀρείου Πάγου ἀρχικὸς μισθὸς 240 α' ἔτος 280 β' ἔτος 310 καὶ γ' ἔτος 330.

Ὑπογραμματεῖς Ἐφετείων καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν ἀρχικὸς μισθὸς 230 α' ἔτος 270 β' ἔτος 300 καὶ γ' ἔτος 320.

Ὑπογραμματεῖς πρωτοδικῶν καὶ εἰσαγγελιῶν αὐτῶν ἀρχικὸς μισθὸς 220 α' ἔτος 250 β' ἔτος 280 καὶ γ' ἔτος 300.

Γραφεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων ἀρχικὸς μισθὸς δρ. 160. α' ἔτος 180 β' ἔτος 200 καὶ γ' ἔτος 220.

Πταισματοδίκαι καὶ Εἰρηνοδίκαι α' τάξεως ἀρχικὸς μισθὸς 360 μετὰ ἔτος 400 β' ἔτος

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Ἡ ἐπὶ τῶν συνθηκῶν συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ δὲν φαίνεται ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος. Ἐν τούτοις δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι δὲν πρόκειται νὰ λάβῃ μεγάλην ἔκτασιν, ἐκτὸς ὡρισμένων σημείων τῆς Βουλγαρικῆς, ἰδίᾳ τοῦ προοιμίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ παρακολουθοῦντες τὰς συνεδριάσεις ἀντιπολιτευόμενοι θὰ ζητήσουν ὡρισμένας ἐπεξηγήσεις.

Τὴν προσεχῆ Τρίτην ἢ Τετάρτην ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Νεγροπόντης θὰ εἰσηγηθῇ τὸν προϋπολογισμόν, κατατεθειμένον ἤδη εἰς τὸ Προεδρεῖον.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Τὸν θόρυβον ὅστις ἐδημιουργήθη ἐκ μιᾶς ἀορίστου ἀνακοινώσεως τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλη, χαρακτηρίζει ἐπαρκῶς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κ.κ. Π. Τσαλδάρης, Γ. Μπαλτατζῆς καὶ Χ. Βοζίκης, μὴ ἀναγνωρίσαντες τὴν ἀναβίωσιν τῆς Βουλῆς ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1917, οὐδέποτε οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν βουλευτικὴν ἐξηγόρασαν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Οὐδὲν μέχρι τοῦδε τὸ ὁριστικὸν ἀπεφασίσθη σχετικῶς μετὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ναυάρχου Κουντουριώτη ἐντῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν. Ὁ κ. Ρέπουλης, προσωρινῶς κατέχων τὸ χαρτοφυλάκιον, δὲν θέλει νὰ παραμείνῃ ἐπὶ πλέον. Ὡς πιθανοὶ ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν φέρονται ὁ κ. Α. Μιαούλης καὶ ὁ ναύαρχος Γκίνης, ἐκ τούτων ὅμως ὁ πρῶτος ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ, μέχρι δὲ τῆς χθεσινῆς ἑσπέρας δὲν εἶχε πεισθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, περὶ δὲ τοῦ δευτέρου ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις τινές.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας θὰ δημιουργηθῇ καὶ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν θέσις ὑφυπουργοῦ, ἥτις θὰ δοθῇ εἰς τὸν κ. Γέροντα.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΘΗΚΑΣ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ

ΦΙΛΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΛΥΡΙΣΜΟΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατῆλθεν εἰς Πειραιά, ἐπισκεφθεὶς τὰς νέας ἀποθήκας τοῦ Τελωνείου. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν νέων ἀποθηκῶν, συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Τελωνείου τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ Συλλόγων, τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων, ταῦ Συλλόγου τῶν Βιομηχάνων, ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Δημ. Συμβούλιον Πειραιῶς, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Δημεν. Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἐργατικῶν Σωματείων.

Ὡμίλησαν κατ' ἀρχὰς ὁ κ. Νεγροπόντης καὶ ὁ κ. Ρηγόπουλος, κατόπιν δὲ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδικάτου τῆς Συγκοινωνίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν ἐργατῶν τοῦ Τελωνείου, ὅστις προσέφερεν ἀνθοδέσμην εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, εὐχαριστήσας διὰ τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν εὐχαριστήσας τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὴν Δημενικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὰ συντελεσθέντα ἔργα καὶ δηλώσας ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1920 θ' ἀρχίσουν νέα ἔργα ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς.

Κατόπιν δὲ ὁ κ. Βενιζέλος, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἐργάτας, εἶπεν ὅτι οὗτοι εὑρίσκονται μεταξὺ δύο ὁδῶν. Τῆς μιᾶς τῆς συνεργασίας μὲ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῆς ἄλλης τῆς πρὸς τὸν ἀγῶνα τῶν τάξεων.

«Ἐγὼ ὅμως σᾶς συμβουλεύω νὰ μὴ ἐγκαταλείψετε τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, λέγει ὁ κ. Βενιζέλος, καὶ νὰ μὴ ριφθῆτε εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν τάξεων, διότι οἱ ἐργάται ἐν Ἑλλάδι μειοψηφοῦν, ἀποτελοῦν ἀναλογίαν 100 πρὸς 650. Ἐὰν θέλουν ἂς σχηματίσουν κόμμα ἐργατικὸν, ἀλλὰ νὰ μὴ παρασυρθοῦν καὶ καταλήξουν εἰς ἐπαναστατικὸν κόμμα, διότι τότε θὰ ἐξεγείρουν τὴν ἀστικὴν τάξιν.

Ἐν τέλει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ τάξεως.

Ο ΝΤ' ΕΣΠΡΑΙ ΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΝ

Χθὲς τὴν 1ην μμ. παρετέθη ἐν τοῖς Ἀνακτόροις πρὸς τιμὴν τοῦ Γάλλου ἀρχιστρατήγου Ντ' Ἐσπραῖ πρόγευμα εἰς ὁ παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοί, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ρέπουλης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Ντὲ Μπιγύ, ὁ Ἀλλάχος κ. Γουπάρης, ὁ ὑποστράτηγος κ. Σκουμπουρδῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἀντιστράτηγος κ. Κόρακας, ὁ Γεν. ἐπιμελητὴς τῆς Βασιλικῆς χορωδίας κ. Ψάλτης, ὁ ὑπασπιστὴς τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἀνακτόρων συνταγματάρχης κ. Σοῦτσος, ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Γάλλου ἀρχιστρατήγου λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Ντ' Ἐσπραῖ καὶ οἱ ξεναγοί του συνταγματάρχης κ. Τσχόμακος, διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρέντης καὶ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ρόζης.

Τὸ πρόγευμα διεξήχθη ἐν ζωηρᾷ ἐγκαρδιότητι, ἐπαρατάθη δὲ τὴν 2 παρὰ 20' μ.μ. ὥραν.

Ὁ Γάλλος ἀρχιστράτηγος ἀνεχώρησε τὴν 3ην μ.μ. δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου μεταβαίνων εἰς Ὀλυμπίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ ἀρχαιοτήτων, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Νικάρ, τῆς ἀκολουθίας του καὶ τῶν ξεναγῶν του.

ΑΤΤΙΚΟΝ
"ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ,,
ΜΕ ΤΗΝ
ΩΡΑΙΑΝ ΟΤΕΡΟ

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Η ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ
ΜΕ ΤΗΝ
ΔΙΟΜΙΡΑΝ ΖΑΚΟΜΠΙΝΙ

ΠΑΛΛΑΣ
"Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΥΦΑΛΟ,,

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
Τὸ ὑπερωκεάνειον «ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ» ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς τὴν 16ην Δεκεμβρίου ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.
Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον :
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. Ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀρ. 1. Τηλεφ. 3—20.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ. Ὁδὸς Φίλωνος ἀριθ. 44. Τηλέφ. 2—27.

PURÉE AU FOIE EXTRA TRUFFÉE
ANCHOYT PASTE
POTTED HAM
POTTED CHICKEN
POTTED TONGUE
Διὰ σάντουϊτς νωπότατα.
ΕΙΣ ΤΟ ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΣΤΑΜΑΤΗ
23 Σταδίου. Τηλέφ. 598.

ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ἐν ἀναμονῇ τῶν δασμῶν καὶ τῶν ἐν ἀναμονῇ τῶν δασμῶν ἐμπορευμάτων τῶν ἐν ἀναμονῇ τῶν δασμῶν ἐμπορευμάτων τῶν ἐν ἀναμονῇ τῶν δασμῶν ἐμπορευμάτων τῶν ἐν

ΑΘΗΝΑΙ. — ΕΤΟΣ Α'—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 75 ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1919

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 36 ΕΞΑΜΗΝΙΟΣ 8
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » » 60 » 40
ΠΑΣΑΙ ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ : ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ
ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ,,

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 2 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 11-60

ΧΩΡΙΣ ΔΥΝΑΜΙΝ, κ. ΠΡΟΕΔΡΕ

Αἱ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες εἰς μάτην ζητοῦν νὰ ἀφήσουν καὶ τὴν πήταν ἀφάγωτην καὶ τὸ σκυλὶ χορτᾶτον. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρουσιάσθη εἰς τὴν προχθεσινὴν Βουλὴν σοσιαλιστής· δικαίωμά του. Τὰ δικαιώματα τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ εἶναι τόσον ἀσυλλήπτως ἀχανή, ὥστε οὐδεὶς σκέπτεται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ τὰ περιορίσῃ. Ἀφοῦ ὅμως παρουσιάσθη σοσιαλιστὴς, εἴτε τὸν κρατικὸν σοσιαλισμὸν συμπαθεῖ εἴτε τὸν ἀκράτητον,

Διότι ἡμεῖς, οἱ ἄλλοι εἴμεθα ἁπλοῖ ἄνθρωποι. Χωρὶς νὰ μᾶς καταπλήσσῃ ἡ σοφία τῶν λέξεων καὶ τὸ περίπλοκον τῶν θεωριῶν, κατορθώνομεν νὰ βλέπωμεν τὰ πράγματα καθαρὰ καὶ φωτεινὰ ὅπως παρουσιάζονται. Καὶ βλέπομεν ἐδῶ τὸ δηλητηριῶδες αὐτὸ φυτὸν· τὸ ὁποῖον μετεκόμισαν ἐξ Εὐρώπης πέντε ἕξ φιλόδοξοι κύριοι, πλουτίσαντες κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς, τὸ φυτὸν αὐτὸ τοῦ ὁποίου τὰς ρίζας ἐπότισε λίαν ἐπιτηδείως ὁ μηδέποτε περὶ τοῦ κόμματός του μεριμνήσας κ. Πρωθυπουργὸς, τὸ ὁποῖον εἰς νεαρὰν ἡλικίαν λέγεται Σοσιαλισμὸς, καὶ Μπολσεβικισμὸς ὅταν μεγαλώσῃ· Τὸ βλέπομεν τώρα καλούμενον ν' ἀποδώσῃ τὰ ἐρυθρά του ἄνθη ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ σκιὰν τῶν κυβερνητικῶν πτερύγων. Αὐτὸ βλέπομεν. Αἱ θεωρίαι τοῦ κ. Βενιζέλου περὶ κράτους καὶ κοινωνίας δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν, ἐφ' ὅσον δὲν μᾶς θίγουν. Ὅταν βλέπωμεν ὅμως ὅτι καὶ τὸ μειδίαμά του γίνεται Νόμος τοῦ Κράτους, καθῆκον ἔχομεν ν' ἀντιτάξωμεν πράγματα εἰς τὰς θεωρίας, ἄμυναν κατὰ τοῦ κινδύνου καὶ νὰ τὸν ἱκετεύσωμεν τέλος πάντων, ἂν εἶναι ἀνάγκη, εἴτε ὡς Θεὸν, εἴτε ὡς ἀρχηγὸν τῆς Φυλῆς, εἴτε ὡς Κυβερνήτην, εἴτε ὡς Πρωθυπουργὸν πρὶν θέσῃ τὰς θεωρίας του εἰς πρᾶξιν—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὐδεὶς θὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ κάμῃ—νὰ πληροφορηθῇ περὶ τοῦ τί συμβαίνει εἰς τὸν τόπον αὐτὸν, νὰ ἐρωτήσῃ ποῖοι ζοῦν καλὰ, ποῖοι στεροῦνται, τί ἀνάγκας ἔχουν οἱ κάτοικοί του, ποιὸς τρώγει, ποιὸς πεινᾷ, ποία τάξις εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην βοηθείας, ποία τάξις ἔχει ἀνάγκην συμβουλῶν καὶ ποῖοι ἄνθρωποι θέλουν πνίξιμο. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καταλιπὼν τὴν Βίλλαν Μερσεδὲς, ἀπὸ τὸ τέταρτον πάτωμα τῆς ὁποίας ἐπληροφορεῖτο τὰ ἐγκόσμια, δὲν θὰ ἔμαθε βέβαια, ὅτι μεγαλειτέρα θέσις τοῦ Κράτους εἶναι νὰ κουβαλᾷ κανεὶς μίαν βαλίτσαν ἀπὸ τὴν παραλίαν Πειραιῶς εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου. Δὲν θὰ ἐπληροφορήθη βέβαια ὅτι τὰ ροῦχα ἔφθασαν 400 δραχμὰς καὶ τὰ παπούτσια ἑκατὸ, ὅτι οἱ διάφοροι ὁδηγοὶ καὶ μυστικοσύμβουλοι τῶν ἐργατῶν δὲν ὑπῆρξαν ξένοι πρὸς τὰς τρομακτικὰς αὐτὰς αὐξήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἄφθαστον αἰσχροκέρδειαν τοῦ Ἕλληνος ἐμπόρου ἐτσάκισαν τὴν οἰκονομικὴν γαλήνην τοῦ Ἕλληνος ἀστοῦ. Δὲν θὰ ἔμαθεν, οὔτε θὰ ἠρώτησε τί ὑπέφερε καὶ τί ὑποφέρει ἐδῶ κόσμος ὁλόκληρος νοικοκυραίων, ὁ ὁποῖος στερεῖται ὄχι πλέον τῶν μικρῶν ἐκείνων ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ θέλγητρον τῆς ζωῆς, τῆς ἐλαχίστης δηλαδὴ διασκεδάσεως καὶ τῆς πλέον στενῆς εὐμαρείας, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν στοιχειωδῶς ἀπαραιτήτων. Δὲν γνωρίζει ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ τραγικὴ χορεία τῶν ἀνθρώπων, ἡ ὁποία ἀρχίζει μὲ τὸν ἐλεύθερον ἐπαγγελματίαν καὶ τὸν ἐπιστήμονα καὶ κλείνει μὲ τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν ὑπάλληλον, ἐργάζεται, μοχθεῖ, σκέπτεται, γράφει, κινεῖται, ὑπηρετεῖ, φτύνει αἷμα διὰ νὰ ἀντεπεξέλθῃ, χωρὶς νὰ τὸ κατορθώνῃ ποτὲ, εἰς τὰς ἀπαραιτήτους ὑποχρεώσεις τῆς ζωῆς· Καὶ ἦλθεν ἐδῶ, καὶ ἀντὶ —ἀφοῦ ἀπεφάσισε νὰ εἶναι πανίσχυρος—ἀντὶ νὰ ἁρπάξῃ ὅλην τὴν ἑλλαδικὴν αἰσχροκέρδειαν τοῦ ἐμπόρου καὶ τοῦ μπακάλη ἀπὸ τὸν γιακᾶν καὶ νὰ γεμίσῃ τὰ δημόσια ταμεῖα ἀπὸ τὸ αἷμά των,—τὸ ἰδικόν μας αἷμα,—ἀντὶ νὰ στείλῃ εἰς τὴν Πετρούπολιν πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν των ὅλους αὐτοὺς τοὺς κηφῆνας τῆς ζωῆς, οἱ ὁποῖοι λέγονται ριζοσπάσται καὶ ἀπεργοδηγοὶ, καὶ Πετσόπουλοι. ἦλθε καὶ μᾶς εἶπεν ὅτι ὁ κρατικὸς σοσιαλισμὸς πνέει εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ ὅτι καλὰ θὰ κάμωμεν νὰ τὸν ὑποστῶμεν καὶ ἡμεῖς ὀλίγον. διὰ νὰ εἴμεθα ἐν τάξει μὲ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Καὶ ἡ Βουλὴ ἐχειροκρότησε. Τί Βουλή !.. Χρόνια ἀνέμεναν τὰ κοινοβούλια τῆς ὑφηλίου τὸ ἀχνάρι της, διὰ νὰ τὸ ἀντιγράψουν. Ἡμεῖς ὅμως ; Ὑπάλληλοι, μικροκτηματίαι, συνταξιοῦχοι, στρατιωτικοὶ, δικηγόροι, γιατροὶ, ἐπιστήμονες, νοικοκυραῖοι ; Ἐμεῖς οἱ «ἀστοί» ; Ἐμεῖς οἱ ἄθλιοι ;.. Τί θὰ κάμωμεν ; Θὰ χειροκροτήσωμεν καὶ ἡμεῖς ὑποχρεωτικῶς, διότι ἔτσι τὸ θέλει ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός ;... Ἂς χειροκροτήσωμεν λοιπόν. Ἀλλὰ χωρὶς δύναμιν, κ. Πρόεδρε, διότι εἴμεθα ὀλίγον νηστικ.

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Ὁ Κακλαμᾶνος μ' ἐκύτταξε χωρὶς λέξιν. Τὸν ἐκύτταξα κ' ἐγὼ, περιμένων νὰ ὁμιλήσῃ.. Ἐπέρασαν ἔτσι ὀλίγαι στιγμαὶ καὶ, πρὶν νὰ μάθω, πρὶν νὰ μαντεύσω κἂν τί ἐσκέπτετο ὁ κ. διευθυντὴς, εἰσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον ὁ ἀρχιεργάτης διὰ νὰ πάρῃ ὕλην.

Καὶ τότε συνέβη κάτι θαυμάσιον.· Ὁ Κακλαμᾶνος τοῦ ἔδωσε πρῶτα πρῶτα τὸ χειρόγραφον ποῦ τοῦ εἶχα πετάξει, λέγων.·

— Αὐτὸ μὲ τῶν 10. Ἐπιφυλλίς. Γιὰ τὸ φύλλο τῆς Κυριακῆς.

Ἔτσι, χωρὶς νὰ τοῦ ρίξῃ οὔτε ματιὰν χωρὶς νὰ ἰδῇ οὔτε κἂν τὸν τίτλον!

Καὶ ἀφοῦ ἔφυγεν ὁ συνοργράφος, στρεφόμενος πρὸς ἐμὲ, ἐπρόσθεσε.·

— Εἶδες ὅτι σ' ἐμπιστεύομαι. Δυστυχία σου ὅμως, ἂν δὲν εἶνε καλό !..

— Ἄ, ὅσο γι' αὐτὸ, εἶμαι ἥσυχος. Θὰ σοῦ ὑπεραρέσῃ.

Καὶ ἤμουν πραγματικῶς διότι εἶχα πλήρη πεποίθησιν εἰς τὸ γοῦστο τοῦ Κακλαμάνου. Τὸ ζήτημα ἦτο νὰ στοιχειοθετηθῇ τὸ διήγημα, διὰ νὰ τὸ διαβάσῃ ἀπὸ τὰ τυπογραφικὰ δοκίμια, ὅπως συνήθως. Καὶ ἤμουν βέβαιος, ὅτι δὲν θὰ διέτασσε τότε νὰ τὸ διαλύσουν...

Λοιπὸν, ἔγεινε κάτι παραπάγω.· Ὅταν ὁ Κακλαμᾶνος ἐδιάβασε τὸ διήγημα, ἐνθουσιάσθη περισσότερον καὶ ἀπὸ ἐμέ. Ἦτο δὰ τὸ περίφημον ἐκεῖνο

"UT DiESE MINEUR,,

ἀπὸ τὴν σειρὰν τῶν «Τσελλῶν Διηγημάτων» τοῦ Ἐπισκοποπούλου. Τὸ ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκοον τῶν παρόντων ἐκείνην τὴν ὥραν εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ τὸ θαυμάσουν ἐπίσης. Ἐκάθισε δὲ ἀμέσως κ' ἔγραψεν ἓν δυνατὸν πλαγιότιτλον διὰ τοῦ ὁποίου παρουσίαζεν εἰς τὸ κοινὸν «τὸν νεαρώτατον καὶ ἄγνωστον συγγραφέα, περὶ τοῦ ὁποίου, σᾶς ἐγγυώμεθα, πολὺς λόγος θὰ γίνῃ.»

Οὕτως ὁ Ἐπισκοπόπουλος, κεκμηκὼς τὴν νύκτα ἐκείνην ἄσημος, ἐξύπνησε διάσημος. Τὸ διήγημά του μὲ τὰ σχόλια τοῦ Κακλαμάνου, ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν. Τὸ πρῶτον αὐτὸ, δὲ δέχθησαν εἰς τὸ «Ἄστυ» καὶ ἄλλα. Μετ' ὀλίγον ὁ συγγραφεὺς προσελαμβάνετο καὶ ὡς ἀρτικὸς χρονογράφος. Εἶνε περιττὸν νὰ προσθέσω, ὅτι ἡ πρώ- ἐκείνη ἀντιπάθεια τοῦ Κακλαμάνου μετεβλήθη εἰς συμπάθειαν θερμοτάτην, ἀτενὴ δὲ φιλία συνέδεσεν ἔκτοτε καὶ συνδέει ἀκόμη τοὺς δύο αὐτοὺς ἀνθρώπους, τόσον γνωστοὺς καὶ διαπρεπεῖς, καθεὶς εἰς τὸν κλάδον του. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἂν σήμερον, ὁ Ἐπισκοπόπουλος, ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἔστελλεν εἰς τὸν Κακλαμᾶνον, εἰς τὸ Λονδῖνον, μίαν μπατίλλιαν κονιὰκ ἰδικῆς του κατασκευῆς, ὁ προσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος θὰ τὴν ἐδέχετο μὲ χαρὰν καὶ συγκίνησιν.

Ο κ. ΠΑΛΗΟΣ

Υ. Γ.—Νοστιμώτατος πάλιν ὁ «Νουμᾶς».

Ἀφοῦ ἐξέφυγε προχθὲς τὸ στιμωγμα ποῦ τοῦ ἔκαμα, εἰς τὸ ζήτημα τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν «ἐκτιμώμενον» ὑπ' αὐτοῦ Ξενόπουλον, μ' ἓν ἐπίγραμμα ἐναντίον του, ποῦ δὲν ἦτο οὔτε κἂν ἔξυπνον.—εἰς τὸ χθεσινόν του φύλλον ἀναδημοσιεύει τὴν δηθεν γνώμην μου περὶ Ροΐδου καὶ Ψυχάρη, μὲ τὸ σχόλιον αὐτό.·

«Ἐπειδὴ τὰ Εἴδωλα, καθὼς εἶναι πασίγνωστο πιὰ καὶ στὰ γκαρσόνια τῶν καφενείων, γραφτήκανε μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ δικαιολογήσουν κ' ἐπιβάλλουν τὸ Ταξίδι, πάει γὰ πῇ. κατὰ τὴ λογική τοῦ κ. Παληοῦ, πῶς ἂν δὲν ὑπῆρχε Χριστὸς, ἀλλὰ μόνον Ἀπόστολος Παῦλος. θάπλωνότανε πιὸ γλήγορα ὁ...Χριστιανισμὸς σὸν κόσμο. «χωρὶς κλονισμοὺς χωρὶς βιαιότητας καὶ χωρὶς ἐξεγέρσεις».

Καὶ πρῶτον. αὐτὴ δὲν εἶνε γνώμη δική μου. Ἄλλως τε εἶπα καὶ ξαναεῖπα, ὅτι τελειωτικὴν γνώμην, δι' ὅλ' αὐτὰ τὰ ζητήματα. δὲν εἰμποροῦν νὰ ἔχουν οἱ σύγχρονοι. Ἀλλ' ἀφίνω κατὰ μέρος αὐτὸ, τὴν κακοπιστίαν τοῦ «Νουμᾶ». —πότε δὰ ἔγραψε μὲ καλὴν πίστιν;—καὶ ἔρχομαι εἰς τὸν συλλογισμόν του. Ποῦ τὸν στηρίζει; Εἰς μίαν διαστροφὴν τῶν γεγονότων τῆς ἱστορίας. Διότι καὶ τὰ γκαρσόνια τῶν καφενείων γνωρίζουν. ὅτι τὰ «Εἴδωλα»—ὅπως τὸ εἶπα καὶ τὸ ἐτόνισα,—«εἶχαν γραφῆ ἔτη ὁλόκληρα πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ «Ταξιδιοῦ» Τὸ δὲ «Ταξίδι» καὶ ὁ Ψυχαρισμὸς δὲν ἐπηρέασαν διόλου, μὰ διόλου, τὸν Ροΐδην. ὁ ὁποῖος ἔμεινε μέχρι τέλους μὲ τὸν...ροΐδισμόν του. (βαθμιαῖος καθαρισμὸς τῆς καθαρευούσης).

Ἀλλ' ὁ «Νουμᾶς» θέλει τώρα νὰ στραβώσῃ τὸν κόσμον. ἐπωφελούμενος τοῦ τηχαίου ὅλως καὶ ἀσχέτου γεγονότος ὅτι τὰ «Εἴδωλα» ἐτυπώθησαν μετὰ τὸ «Ταξίδι». ὅπως ἤμποροῦσαν ἐξαίρετα νὰ τυπωθοῦν καὶ πρὶν αὐτοῦ. ὅπως θὰ ἐτυπώνοντο ἀφεύκτως. ἀπαράλλακτα καὶ ἂν τὸ «Ταξίδι» δὲν ἐφαίνετο ποτέ. Ἢ μήπως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶχε γραμμένας τὰς Ἐπιστολάς του.... πρὸ Χριστοῦ;—Μετὰ τοῦτο. δὲν ξεύρω πλέον ποῖον πρέπει νὰ πάρῃ μὲ τὸ σοπάκι ὁ Καραγκιόζης.

Ὁ κ. Π

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΝ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΣΤΟΛΑΡΧΟΥ

Εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον Πειραιῶς ἐκοινοποιήθη ἐγκύκλιος τοῦ Ἀγγλου στολάρχου τῆς Μεσογείου. δι' ἧς καθίσταται γνωστὸν τοῖς ναυτιλλομένοις ὅτι πολλαὶ νάρκαι ἀπεσπάσθησαν τῶν ἀγκυροβολίων των καὶ εἶνε ἐνδεχόμενον οἱ ναυτιλλόμενοι νὰ τὰς συναντήσωσιν ἀπὸ τοῦ λόγω τῆς ἀδιακόπου ἐκροῆς ὑδάτων ἐκ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τῶν Στενῶν καὶ τοῦ Αἰγαίου. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν σήμερον, ὁ Ἐπισκοπόπουλος. ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἔστελλεν εἰς τὸν Κακλαμᾶνον. εἰς τὸ Λονδῖνον. μίαν μπατίλλιαν κονιὰκ ἰδικῆς του κατασκευῆς. ὁ προσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος θὰ τὴν ἐδέχετο μὲ χαρὰν καὶ συγκίνησιν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
Ἀν. ἡλ. ὥρ. 7 λ. 34—Δ. 5 λ. 4
Παραμόνου μάρτυρος

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΤΑΤΑ

«Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν Ἡμερησίαν Νομοθετικὴν Διάταξιν. Κατατίθενται ὑπερεξήκοντα νομοσχέδια ἀφορῶντα εἰς τὴν κύρωσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων. Ψηφίζονται τὰ εἰς α' συζήτησιν ἀναφερόμενα ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει Νομοσχέδια καὶ ὥρα 6.40' λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5ην μ. μ. τῆς σήμερον». Αὐτὰ φθέγγεται τὸ χθὲς δημοσιευθὲν ἐπίσημον δελτίον τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς. Κατατίθενται «ὑπερεξήκοντα» νομοθετικὰ διατάγματα πρὸς κύρωσιν, τὰ δὲ ἀναγεγραμμένα νομοσχέδια μελετῶνται, ἐξονυχίζονται καὶ ψηφίζονται μετ' εὐνοήτου εὐσυνειδησίας καὶ... ἀπαρτίας. Πόσον ἔχει ἁπλοποιηθῇ ἡ τόσον ἄλλοτε πολύπλοκος καὶ ἀργὴ νομοθετικὴ ἐργασία ! Ἐτελείωσε : Ζῶμεν τὸν αἰῶνα τοῦ ἀεροπλάνου, τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων.

ΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ

Αἱ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες «ὁπολογίζουν» ὅτι μέχρι τῶν διακοπῶν διὰ τὰς ἑορτὰς, ὅ ἐστι ἐντὸς εἰκοσαημέρου, θὰ κυρωθοῦν ὑπὸ τῆς Βουλῆς αἱ τρεῖς συνθῆκαι καὶ αἱ συναφεῖς συμβάσεις. Θὰ κυροῦντο ἴσως καὶ ταχύτερον. Μόνος λόγος, ἐπιβραδύνων τὴν συζήτησιν καὶ κυρωσίν των, εἶναι ἡ ἀργοπορία τῆς ἐκτυπώσεως εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον. Διατί ὅμως νὰ περιμένουν καὶ τὴν ἐκτύπωσιν ; Διὰ νὰ «μελετήσουν» τὰς τρεῖς ὀγκωδεῖς συνθήκας οἱ «ἡμέτεροι» βουλευταί ; Τί λόγος !.. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κυρωθοῦν χωρὶς νὰ μελετηθοῦν ;

ΠΕΡΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ....

Ἔγινε λόγος εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς κυκλοφορίας ὡρισμένων ἐφημερίδων εἰς τὸ στράτευμα. Συμπληρωματικῶς πληροφορούμεθα ἡμεῖς ὅτι εἰς τοὺς στρατιώτας παρέχεται ἐκ παραλλήλου κάθε εὐκολία διὰ νὰ διαβάζουν ὡρισμένας ἄλλας ὅλας, κατὰ σύμπτωσιν, βενιζελικάς. Καὶ «Ἀκρόπολιν» δηλαδὴ καὶ «Πατρίδα». Ζήτημα μόνον εἶναι ἂν τὰς διαβάζουν οἱ στρατιῶται.

ΠΩΣ ΕΔΙΔΕΤΟ ΑΛΛΟΤΕ

Εἰς παλαιὰ χαρτιὰ εὑρίσκομεν κιτρινισμένον ἀπὸ τὸν καιρὸν ἕνα ἔκτακτον παράρτημα τῆς «Παλιγγενεσίας» :

«Ζήτω ἡ Δικαιοσύνη

Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις κατήργησε σήμερον τὸ ψήφισμα τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1863 τὸ καταδικάσαν τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Ὄθωνος εἰς δεκαετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

Ζήτω ἡ Δικαιοσύνη ! Ζήτω ἡ συνέλευσις !

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους, ἰδόντες ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς 5ης Ὀκτωβρίου ἦτο ἀποτέλεσμα στιγμιαίας παραφορᾶς καὶ ἐξάψεως, ἀνεκάλεσαν αὐτὸ σήμερον παμψηφεί. οὐδενὸς ἀντιστάντος. οὐδενὸς ἀρνηθέντος.

Ἡ δικαιοτάτη αὕτη ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως, ἀστραπηδὸν διαδοθεῖσα καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν, ἐνέπλησε τὸν λαὸν χαρᾶς· διότι, ἐν τῷ τέρματι τῶν ἐργασιῶν της, ἡ συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ ἐπανορθώσῃ ὅ,τι ἡμαρτημένον καὶ ἐκ στιγμιαίας ὁρμῆς ἔπραξεν.

Ὁ πληρεξούσιος Φθιώτιδος κ. Τιμολέων Βάσος ὑπέβαλεν, ὁ δὲ κ. Καλὸς ἐπεστήριξε καὶ σύμπασα ἡ συνέλευσις παρεδέχθη τὴν περὶ ἀνακλήσεως πρότασιν, ἥτις, ἐπαναφέρουσα εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου τρεῖς υἱοὺς ἐνδόξων καὶ πολυφήμων κατέρων καὶ δύο ἄλλους ἱκανοτάτους καὶ διακεκριμένους ἄνδρας, ἐξαλείφει πάντα μῶμον ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ ἀποδεικνύει εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι ἡ δικαιοσύνη δὲν ἐξέλιπεν ἀπὸ τῆς χώρας ταύτης. Τὴν δικαίαν ταύτην ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως ἐδέχθη τὸ πολυπληθὲς αὐτῆς ἀκροατήριον μετὰ παταγωδῶν χειροκροτημάτων καὶ ζωηρῶν ἐπευφημιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 5 ὥρα μ. μ. 1864».

ΦΗΜΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ ;

Ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος» διέψευσε χθὲς «ποικίλας φήμας καὶ διαδόσεις, εἰς ἃς ἔδωκεν ἀφορμὴν ἡ ἐνταῦθα ἄφιξις τοῦ Γάλλου Ἀρχιστρατήγου». Φήμας καὶ διαδόσεις: Ὀμνύομεν ὅτι οὐδεμία φήμη ἢ διάδοσις ἠκούσθη, σχετικὴ μὲ τὸ ταξείδιον τοῦ Ἀρχιστρατήγου. Πρὸς τί λοιπὸν ἡ διάψευσις καὶ ἡ βεβαίωσις ὅτι τὸ ταξείδιον εἶνε ὅλως ἀσήμαντον;

ΑΝ ΔΕΝ ΚΡΟΕΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝ...

Ὅσοι, διὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα καταδικοι, στρατευθέντες, μετέσχον τοῦ πολέμου, ἀντὶ νὰ μείνουν εἰς τὰς φυλακὰς, ἀπολυόμενοι τώρα, παραπέμπονται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ποίαν διαγωγὴν ἔδειξαν ὡς πολεμισταί. Ἂν ἔδειξαν ἄμεμπτον, στέλλονται εἰς τὰς φυλακὰς, ὡς ἀνακοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Τσιριμῶκος διὰ νὰ συμπληρώσουν τὸν χρόνον τῆς ποινῆς των, ἀφαιρουμένου ἁπλῶς τοῦ χρόνου. καθ' ὃν προεκινδύνευον ὑπὲρ πατρίδος. Ἐρωτᾶται : Ἐκεῖνος. ὁ ὁποῖος ἔδειξεν εἰς τὸν πόλεμον διαγωγὴν ἄμεμπτον, ὁ ὁποῖος δηλαδὴ ἤσκησε τὴν ὑψίστην πατριωτικὴν ἀρετὴν ἐπί τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, δὲν εἶνε δίκαιον νὰ συγχωρηθῇ δι' ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν εἶχε κάμῃ προηγουμένως ; Ἐκεῖνοι, οἱ κοινοὶ ἐγκληματίαι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπονέμονται χάριτες, τί τὸ ἀνάλογον ἔχουν εἰς τὸ ἐνεργητικόν των, ὥστε ν' ἀποσβέννυται τὸ ἔγκλημά των ; Τὸν κ. Τσιριμῶκον, ὄχι τὸν κ. Βενιζέλον, ἐρωτῶμεν

ΝΑΡΚΙΣΙΣΜΟΙ

Ἀφοῦ ὅλα καταπατοῦνται αὐτὸν τὸν καιρὸν ἃς καταπατήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰλημμένην ἀπόφασιν. Καὶ ἃς σημειώσωμεν τὰ κάτωθι σημαντικὰ ἐκ τοῦ χθεσινοῦ πολιτικοῦ ἄρθρου τῆς ἐφημερίδος «Ἀθῆναι». Λέγουν αἱ «Ἀθῆναι».· «Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι ὀρθῶς ἀπὸ ψυχολογικῆς ἀπόψεως ὁ Βουλευτὴς Ψαρῶν κ. Γ. Πῶπ ἠθέλησε, δευτερολογῶν, νὰ ἐπιγραμματίσῃ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.· Οὕτω ὁ κ. Πῶπ. ὁμιλῶν εἰς τὴν Βουλὴν λαμβάνει ἔπειτα τὸν πίλον, τρέχει εἰς τὰς «Ἀθήνας», ἀφίνει τὸν πίλον καὶ πέρνει τὴν πένναν καὶ βεβαιώνει ὅτι ὀρθῶς ὡμίλησεν ὁ κ. Πῶπ.

Αὐτὲς ἡ ἀηδίες μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα γίνονται.

ΤΙ ΕΙΠΕΝ

Οἱ λειτουργοὶ τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἱκανοὶ νὰ ἑρμηνεύουν καὶ τὰ στρυφνότερα τῶν ἀρχαίων κειμένων, θὰ ἡρμήνευσαν, ὑποθέτομεν, ὀρθῶς, τὰς προχθεσινὰς δηλώσεις τοῦ κ. Δίγκα, διὰ τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ των. Ὁ κ. Δίγκας εἶπε, σχεδὸν σαφῶς, ὅτι οἱ λειτουργοὶ τῆς Μέσης πρέπει νὰ περιμένουν ἕως ὅτου βαρεθοῦν. Ἂν δὲν βαρύνωνται ἃς περιμένουν, μέχρις ὅτου ληφθῇ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν μέριμνα, ἀνάλογος πρὸς τὴν μὴ ληφθεῖσαν καὶ ὑπὲρ τῶν μικροτέρων ἀδελφῶν των τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Δὲν τὰ προείπαμεν;.. Δὲν ἐφάνημεν ἀρκετὰ σοφοί. ὥστε νὰ ζητήσωμεν νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ εἴσοδος τῶν ἀτόμων εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ κ. Λάππα; Τὰ εἴπαμεν. ἀλλ' οὐδεὶς μᾶς ἤκουσε. Καὶ ἐνῶ τὸ χοῆμα τῶν ἀνδρῶν πίπτει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἕλληνος ὑψιφώνου αἱ καρδίαι τῶν ὡραίων κτυποῦν τὴν θύραν τῶν παρασκηνίων. πόθοι νὰ πέσουν εἰς τὴν ἀγκάλην του. Ἡ στρατιωτικὴ Δικαιοσύνη δὲν εἶναι δυνατὸν, πρὸς ἡσυχίαν τοῦ ἀγήμου φύλλου. ν' ἀπελάσῃ τὸν ἐπικίνδυνον καλλιτέχνην;

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Τί θὰ γίνῃ λοιπὸν εἰς τὴν Τράπεζαν ;

— Τίποτα.

—Ὁ κ. Ζαΐμης ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ψαραιτεῖται.

ΠΕΤΡΟΥ ΔΕΙΛΙΝΟΥ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΒΡΑΔΥ...

11 Μαρτίου

Φίλη θεοποινίς.

Δύο λέξεις μόνον διὰνὰ δικαιολογηθῶ. Εἶμαι ἀκόμη κρυωμένος. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀπογεύματα ὅμως θὰ ἔλθω ἀνυπερθέτως.

Τὰ σέβη μου εἰς τὸ σπῆτι.

Ἀργυρόπουλος

* * *

11 Μαρτίου.

Δύο λέξεις κι ἐγὼ. Καὶ χθὲς καὶ προχθὲς καὶ σήμερα ἀκόμη ἐβρήκατε ἔξω, ὥστε μὴ δικαιολογεῖσθε. Ἀλλὰ ἔτσι συμβαίνει πάντοτε, μὲ τοὺς κυρίους. Πλήττετε μαζί μας καὶ ἔχετε δίκαιον νὰ μᾶς ἀποφεύγετε. Σᾶς εἶπα τὸ παράπονόν μου καὶ ὅταν ἐπὶ τέλους δὲν ἔχετε τίποτε χειρότερον καὶ πονηρὸ νὰ πλήξετε περισσότερον, παρακαλῶ νὰ μᾶς ἐνθυμηθῆτε. Περαστικά.

Ἐγκαρδίως

Α. Παρῶδη

*Υ. Γ. — Σὲ

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος συνειργάσθη χθὲς π.μ. εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον μετὰ τοῦ κ. Ρέπουλη, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Καφαντάρη καὶ τῶν κ. κ. Σαχτούρη καὶ Ντυρμαγὲρ τῆς Ἀν. Δ. Μεταφορῶν.

— Συνειργάσθησαν χθὲς π. μ. μετὰ τοῦ κ. Γρίβα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὁ ὑποστράτηγος κ. Σπηλιάδης καὶ ὁ ἐπιτελάρχης τοῦ Γεν. Στρατηγείου κ. Πάγκαλος.

ΘΕΑΤΡΑ

ΚΥΒΕΛΗΣ. «Σινεμὰ Καμπαρέ».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Μαντὰμ ντὲ Τέμπε».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Ἀργεῖ.
ΕΤΟΥΑΛ. «Πετεινός».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ Ξάνθω».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ μέλισσα».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 29 Νοεμβρίου.—Ἀργολικὸ «Ὕδρα» 6 π.μ. Ρόδον, Σμύρνην «Ἰταλικὸν» 10 π.μ. Χίον, Μιτυλήνην «Σπέτσαι» 12. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Πεταμόν, Κύθηρα «Πρόδρομος» 12. Σύρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον «Ἰουλία» 12.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Αὔριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου δὲν ἑορτάζει ἐν Ἄργει, ἕνεκα πένθους, ὁ κ. Ἀνδρ. Μιλτ. Ζωγράφος, ἀπότακτος ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ.

— Ὁ ἀφροδισιολόγος - δερματολόγος ἰατρὸς κ. Κ. ΜΟΣΧΟΥΛΑΣ ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του ὁδὸς Βερανζέρου 23.

— Ὤτων, ρινὸς καὶ λάρυγγος, εἰδικὸς ὁ κ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ, διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 2.

Αἱ Οἰκογένειαι
ΦΕΡΝΑΝΔΟΥ ΣΕΡΠΕΡΗ καὶ
ΕΛΕΝΗΣ Α. ΑΒΕΡΩΦ
εὐχαριστοῦσι ἐγκαρδίως πάντας τοὺς συμμετασχόντας τοῦ πένθους των ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν μητρὸς καὶ μάμμης Αἰμιλίας Γ. Παχύ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

(Κλείσιμον χθεσινῆς μεσημβρίας)

ΠΕΜΠΤΗ, 28 Νοεμβρίου 1919.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ. — Δαν. 1881 333.—Δαν. 1884 330.—Μονοπολ. 291.— Πάγιον 259.—Λαρίσσης 330.—Ἡνοποιημένον 93 1)2. Μελι γαλᾶ 91. Ἀμύνης 84 1)4. 500 ἑκατ. 375.—Ἐπιτάξεως 88 1)4. Λαχ. Ἐθν. 3 ο)ο 454. Λαχειοφ. Ἐθν. 2 1)2 ο)ο 114 1)4. Λαχειοφ. Ἐθνικ. 2 1)2 ο)ο νέαι 103.— 110 ἑκατομμ. 299.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ. Ἐθνικῆς 7250. Ἀθηνῶν 80.— Ἀνατολῆς 112 1)2.—Ἐμπ. 132.—Λαϊκῆς 560.— Πειραιώς 195 1)2.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ.—Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν - Πειραιώς 655.—Σιδ. Πελοπ. 76 1)2. Σιδ. Θεσσαλίας 143.— Διαχ. Ὑπεγγ. Προσόδων 360.— Παν. Ἀτμοπλ. 590.— Μεταλ. Λαυρίου 35.— Πυρίτ. 135 1)2. Ἑλληνικῆς Ἠλεκτρικῆς 59 1)2. Ἐπιχ. 53 1)2. Προνομιούχου Σταφ. 312 1)2. Ἱδρ. Τίτλοι Προν.39 Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων 211 1)2. Χημικῶν προϊόντων 260.—Ἑταιρ. Τσιμέντων 189 1)2 Χρωματουργ. Πειραιῶς 187.—Ἐθν. Ἀτμοπλ. 332.—Μιχ. 225.—Θαλασ. Ἐπιχ. (Παληοῦ) 134 1)2. Ἀνατολικῆς 131 1)2. Χιακῆς 104. 43 1)2. Ἀλφ. νέα 40.—Ἠσαΐα 79.—Πειρ. Ἐπιχ. 94. — Ἐπιχ. (Προν.) 80.—Οἰνοπν. 268.—Ἡρακλῆς 155.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ.— Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐπὶ Παρισίων 56.035. Ἐπὶ Ἀγγλίας 25.30. Ἐπὶ Ἀμερικῆς 6.557.

ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ. (Ἀγορά). Μάρκα 19 1)2. Λεῖ 23 1)2. Λεῖ 13 3)4. Κορῶναι 6 1)4. Ρούβλια Ρωμανῶφ 9 1)4. Ρούβλια Κερένσκυ 2 3)4.

(Γραφεῖον Στουπάθη καὶ Φιλαρέτου)

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς συνεδρίασιν τὴν 30 Νοεμβρίου 1919, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 4 1)2 μ. μ. πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ὑπομιμνήσκονται τοῖς κ. κ. Δικηγόροις αἱ ἐκεῖθι μὴ προσελεύσεώς των νόμιμοι συνέπειαι.

Ἀθήνησι 25 Νοεμβρίου 1919

Ὁ Προεδρεύων — Ὁ Γραμματεύς
Θ. Παπαγιαννόπουλος — Π. Ἀναστασόπουλος

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ι. ΤΡΙΚΑΡΔΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΣΑΓΙΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ
Ὁδὸς Σταδίου 4, ἐναντι Βουλῆς (πρώην Γραφεῖα «Νέας Ἡμέρας»). Τηλεφ. 17.

ΗΜΠΟΡΕΛΗ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΜΠΕΗΣ
Chaussures de luxe

«Φασοῦλι τὸ φασοῦλι
γεμίζει τὸ σακκοῦλι»

Ὁ καθένας ἠμπορεῖ νὰ δάζῃ κάτι κατὰ μέρος καὶ γ' ἀγοράζῃ κι' αὐτός

ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

ΠΡΩΪ ΑΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΤΟ ΑΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΙΔ' ΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΡΩΜΗ, 28 Νοεμβρίου. — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι συνεργάζονται ἐκεῖ ἀπὸ ἡμερῶν, οἱ κ. κ. Λόϋδ Τζώρτζ, Κλεμανσὼ καὶ Σιαλόγια. Τὰς συνεργασίας ταύτας μερικαὶ ἐφημερίδες χαρακτηρίζουν ὡς συνεδριάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμμαχικοῦ Συμβουλίου τῆς Διασκέψεως, μετατοπισθείσης προσκαίρως ἐν Λονδίνῳ. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὑπὸ τῶν κ. κ. Λόϋδ Τζώρτζ, Κλεμανσὼ καὶ Σιαλόγια ἐν Λονδίνῳ, ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἀμερικῆς, συζητοῦνται τὸ ζήτημα τῆς Ἀδριατικῆς καὶ τὰ ἄλλα παραμένοντα ἐκκρεμῆ ζητήματα τῆς Διασκέψεως, ἐν' οἷς τὸ Τουρκικὸν καὶ τὸ Ρωσσικόν.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ

ΙΔ. ΤΗΛ. "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ,,

ΡΩΜΗ, 28 Νοεμβρίου. — Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βασιγκτῶνος, οἱ Ρεπουμπλικάνοι Γερουσιασταὶ ἀντετέθεναι εἰς τὴν κήρυξιν πολέμου κατὰ τοῦ Μεξικοῦ, φαίνεται δὲ πιθανὸν ὅτι θὰ παρασύρουν πρὸς τὴν γνώμην των καὶ ὁλόκληρον τὴν Γερουσίαν.

ΤΑ ΝΕΑ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης θὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον ἀφορῶν τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους, μεταρρυθμιζομένων ριζικῶς τῶν μέχρι σήμερον ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἡ σειρὰ τῆς διαδοχῆς τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων μεταρρυθμίζεται ὡς ἑξῆς· 1ον) οἱ κατιόντες τοῦ κληρονομουμένου. 2ον) οἱ γονεῖς ἢ ἐκ τῶν κατιόντων τὰ τέκνα. 3ον) οἱ πάπποι καὶ αἱ μάμμαι τοῦ κληρονομουμένου καὶ ἐκ τῶν κατιόντων τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ 4ον) οἱ προπάπποι καὶ αἱ προμάμμαι. Ὁ ἐπιζῶν τῶν συζύγων καλεῖται κληρονόμος ἐξ ἀδιαθέτου μετὰ τῶν συγγενῶν τῆς πρώτης τάξεως. Ὁ νόμος ἀναφέρει καὶ περὶ τῶν θετῶν τέκνων, τῶν νόθων κλπ. Ἄθικτα μένουσι τὰ κεφάλαια τῆς κληρονομίας ἐπὶ τῶν Μοναχῶν καὶ τῶν Ἐπισκόπων.

— Δικαστικοὶ μισθοί

Τὸ καταρτισθὲν ἀρχικῶς νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐπεξεργασθὲν τελικῶς, θὰ κατατεθῇ κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, εἰσηγουμένου διὰ μακρῶν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Τσιριμώκου. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἐκτὸς τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν φυλακῶν, αὐξάνονται αἱ ἀντιμισθίαι καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ὑποθηκοφυλάκων, συμβολαιογράφων καὶ δικαστικῶν κλητήρων.

— Οἰκονομικὰ νομοσχέδια

Ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως ὑπεβλήθη νομοσχέδιον περὶ διαθέσεως ποσοῦ μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ἵνα χορηγῶνται εἰς ἕκαστον ἀπολυόμενον ἢ μεταβαίνοντα εἰς ἀόριστον ἄδειαν ἔνδορον ἐκ Θράκης, Μ. Ἀσίας καὶ τῶν ἄλλων ἐδαφῶν, δραχμαὶ ἑκατὸν, ἔναντι τοῦ βοηθήματος τὸ ὁποῖον θὰ χορηγηθῇ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν. Ἕτερον νομοσχέδιον προβλέπει τὴν ἵδρυσιν Ὀρφανοτροφείου εἰς Δράμαν μὲ παραρτήματα ἐν Σέρραις, Δεμὶρ-Ἰσσὰρ, Καβάλλᾳ καὶ Πραβίῳ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΥΕΛΠΙΔΕΣ
ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ

Διὰ κοινοποιουμένης διαταγῆς τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καθίσταται γνωστὸν ὅτι εἰσάγονται εἰς τὸ σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων ὡς μαθηταὶ τῆς 1ης τάξεως αὐτοῦ οἱ κάτωθι ὁπλῖται κατὰ σειρὰν ἐπιτυγίας.

Γ. Κωστόπουλος Α. Δημητᾶς, Ι. Χατζηῖω ἄνγου, Η. Κατωπόδης, Β. Λαλαούνης, Ν. Χατζόπουλος, Δ. Σολδᾶτος, Τρ. Κετσέας, Α. Ζαγκλῆς, Π. Πολυχρονιάδης, Ν. Κιούσης, Ν. Βιζοινάκος Β. Μπράσγος, Ε. Γαΐς, Ι. Ἀλεξανδρόπουλος, Ε. Μπουρμπούλης, Β. Διονυσόπουλος.

Ἐπίσης κατατάσσονται εἰς τὸν λόχον ὑποψηφίων μαθητῶν τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου Εὐελπίδων οἱ κάτωθι ὁπλῖται καὶ ἰδιῶται κατὰ σειρὰν ἐπιτυγίας.

Ὁπλῖται· Σ. Πουλαγίος, Κ. Ἀγγίλης Π. Κριεκούκης, Δ. Παπαδόπουλος, Α. Λαϊνιώτης, Π. Μαντούβαλος Μ. Καλογεροπουλος, Ι. Λάππας, Κ. Ἀντωνόπουλος, Γ. Καλαϊντζῆς Σ. Ἀρβανίτης, Γ. Πανανῆς, Παπαβασιλείου, Σ. Τσιλιμήγκας, Χ. Δρακούσης, Σ. Κρυιακᾶτος, Α. Φροντιστῆς, Β. Μοσγίδης Ι. Λυμπάρης, Μ. Μάντζος, Τρ. Σκανδαβίδης, Η. Μπαϊζάνος, Κ. Μπαρτζάκας, Δ. Φεφὲς καὶ Χρ. Φωτιᾶς.

Ἰδιῶται· Ν. Σκαμβῆς, Ι. Γιαννόπουλος Κ. Δούλης, Κ. Χρηστοφῆς, Σ. Μάλλιος, Ε. Βοαγνὸς Α. Ξένος, Μ. Κλαδάκης, Δ. Μαύρης Ν. Κονταράτος, Α. Μπαζέος, Α. Μόρφης, Π. Κλεουένης, Α. Φούντρης, Ν. Παπαοδος, Ε. Ἀγγελόπουλος, Ι. Βόρδος, Β. Θεοδωρόπουλος Α. Τζοβάρας, Θ. Ἀρτελάρης, Δ. Πιπιλιαγκόπουλος, Γ. Κουρούκλης, Π. Χριστίδης, Κ. Παπαδημητρίου, καὶ Π. Γκουμᾶς.

ΤΑ ΔΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἰδοποίησε τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ὅτι κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως, ἐπιτρέπεται ἡ διὰ τοῦ Σερβοκροατικοῦ ἐδάφους ἀποστολὴ ἐμπορευμάτων εἰς Ρουμανίαν ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀποστέλλονται ἐντὸς βαγονίων ἐσφραγισμένων.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ συνεδρίασις ἄρχεται τὴν 5 καὶ 15' μ. μ. Ἀνακοινοῦνται διάφοροι ἀναφοραί. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Φλώρου ὁ κ. ΠΟΛΙΤΗΣ (ὑπουργ.) δηλοῖ ὅτι ἐγένοντο αἱ δέουσαι ἐνέργειαι παρὰ τῇ Ἰταλικῇ κυβερνήσει, διὰ τὴν καταδίωξιν Τουρκαλβανικῶν ἐν Ἠπείρῳ συμμοριωταίτινες λυμαίνονται τὰς ἐκεῖ περιφερείας. Μέλη τινὰ μάλισα τῶν συμμοριῶν τούτων συνελήφθησαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἕλληνα Γενικὸν Πρόξενον ἐν Ἀδῖς Ἀμπέμπα δηλοῖ ὅτι ὑπάρχουν πράγματι καταγγελίαι κατ' αὐτοῦ ἀλλ' ἀντιφατικαί. Ἐκλήθη ἐν τούτοις ὅπως ἐρχόμενος εἰς Ἀθήνας ἀπολογηθῇ.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Λεκανίδου, ὁ κ. ΓΡΙΒΑΣ (ὑπουργ.) ἀπαντᾷ ὅτι ἐχορηγήθη ἀναστολὴ προσελεύσεως εἰς τοὺς τελειοφοίτους τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Χημικοῦ τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς λόγῳ τῶν ἀναγκῶν τῶν κλάδων τούτων. Ἀτυχῶς τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῇ δι' ὅλην τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν. Εἰς ἐρώτησιν τῶν Κρητῶν Βουλευτῶν ὁ κ. ΓΡΙΒΑΣ (ὑπουργ.) δηλοῖ ὅτι ἀπελύθησαν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς τῶν κλάσεων μέχρι 1902 ἐπὶ βάσει προτάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Δι' αὐτοὺς ἐν τούτοις θὰ ληφθῇ εἰδικὴ μέριμνα διὰ σχετικοῦ Νόμου. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Τερζάκη ὁ κ. ΔΙΓΚΑΣ (ὑπουργ.) δηλοῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει στατιστικὴ διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἐνοριῶν. Ὑπάρχουν πράγματι ἀρκεταὶ ἐνορίαι ἄνευ ἱερέων, ἐλήφθησαν ὅμως τὰ καταλληλα μέτρα ὅπως συμπληρωθοῦν τὸ ταχύτερον αἱ θέσεις αὗται. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Πολυχρονιάδου, ὁ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (Ὑπουργὸς) δηλοῖ ὅτι διὰ τὴν νόσον «μύταν» τῶν δπωρῶν δὲν ὑπάρχει ἄλλο φάρμακον ἐκτὸς τῆς καταστροφῆς τῶν δεβλαμμένων ὀπωρῶν ἤτις καὶ διετάχθη. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Γκλαβᾶ διὰ τοὺς κραζουμένους εἰσέτι ὑπὸ τὰ ὅπλα—ἂν καὶ ἀπολυθείσης τῆς κλάσεως των—ἐφέδρους κατηγορηθέντας μὲν ἐπὶ κηρύξει εἰς ἀγγοιαν, ἀλλ' ἀπολυθέντας ὁ κ. ΓΡΙΒΑΣ (Ὑπουργὸς) δηλοῖ ὅτι θὰ ληφθῇ πρόνοια. Εἰς ἐρώτησιν πολλῶν βουλευτῶν ὁ κ. ΓΡΙΒΑΣ (ὑπουργὸς), δηλοῖ ὅτι διὰ τοὺς πρώτους ὀρφανοὺς μέχρι τοῦ 1917 περιλαμβανομένου ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις νὰ μεταφερωθοῦν εἰς τὴν ζώνην Ἐσωτερικοῦ καὶ ἀπολυθοῦν διὰ δὲ τοὺς ἐξ ἀναβολῆς φοιτητὰς ὁ κ. ὑπουργὸς δηλοῖ ὅτι θὰ ληφθῇ πρόνοια ὅταν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἐπιτρέψῃ. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Μπουργιᾶ ὁ κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ (ὑπουργὸς) παρέχει πληροφορίας διὰ τὰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας ἐν τῷ χωρίῳ Μελετιάνα (Κύμης) καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ζημίας τοῦ χωρίου τούτου. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Παπαβασιλείου ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (ὑπουργ.) ἀπαντᾷ ὅτι δὲν λειτουργοῦν δύο συρμοὶ ἐπὶ τῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν—Λαυρίου λόγῳ ἐλλείψεως καυσίμου Ὕλης. Ὁ κ. ὑπουργὸς παρατηρεῖ ἐπίσης εἰς ἄλλην ἐρώτησιν τοῦ κ. βουλευτοῦ, ὅτι δὲν ἐγκαταλείφθη εἰς τὴν ζύχην της ἡ ἀμαξιτὴ ὁδὸς Ἀθηνῶν—Λαυρίου ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξακολουθοῦν αἱ ἐργασίαι ἐπισκευῶν καὶ συντηρήσεως.

Ὁ κ. Μπρισιμιτζάκης συνιστᾷ νὰ λειτουργοῦν διπλοῖ συρμοὶ εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην τοὐλάχιστον δὶς ἢ τρὶς τῆς ἑβδομάδος. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Ἀνδροεαδάκη ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (ὑπουργὸς) παρέχει πληροφορίας διὰ τὸ ἐν Σταμνᾷ Αἰτωλίας λυγνιτωρυχεῖον.

Η ΒΟΥΛΗ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. Γερμανὸς παριστᾷ τὴν ἔλλειψιν πάσης συγκοινωνίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ καὶ συνιστᾷ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας τὸ μὲν νὰ διατάξῃ νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης-Πολυγύρου, τὸ δὲ νὰ ἱδρυθῇ ἀτμοπλοϊκὴ συγκοινωνία διὰ τὰ παραλιακὰ μέρη τὰ ὁποῖα τώρα τὸν χειμῶνα ἰδίως ἀποκλείονται ὁλοσχερῶς ἐπὶ ἡμέρας καὶ ἑβδομάδας πολλάκις ἀπὸ πάσης μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης ἐπικοινωνίας. Συγχρόνως δὲ ὅτι εἶνε τῆς ἀπολύτου ἀμέσου ἀνάγκης ἡ ἀμαξιτὴ ὁδὸς ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Κασσάνδραν τῆς ὁποίας ἡ κατασκευὴ καὶ δαπάνη πολὺ μικρὰν θὰ ἀπαιτήσῃ καὶ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου δύναται νὰ συντελεσθῇ. Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (ὑπουργ.) δηλοῖ ὅτι τὸ ζήτημα εὑρίσκεται ὑπ' ὄψει τῆς Κυβερνήσεως μετ' ἄλλων συναφῶν, ἰδίως διὰ τὴν ἀτμοπλοΐκὴν ταύτην συγκοινωνίαν διεταχθὴ ἡ σχετικὴ μελέτη. Εἰς ἐπερώτησιν τῶν Βουλευτῶν Κρήτης ὁ κ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ (ὑπουργ.) δηλοῖ ὅτι ἡ αἴτησις χάριτος τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς Ἐπταπυργίου Θεσσαλονίκης θὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν χαρίτων. Ὁ κ. Γκλαβᾶς συνιστᾷ νὰ ληφθοῦν μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν ὀφειλετῶν ἐν περιπτώσει ἄρσεως τοῦ Δικαιοστασίου. Ὁ κ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ (ὑπουργὸς) παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι πλησίον ὁ χρόνος τῆς ἄρσεως τοῦ Δικαιοστασίου ὥστε νὰ σκεφθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ Κυβέρνησις περὶ τοῦ μέτρου τούτου. Ὁ κ. Γερμανὸς συνιστᾷ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διατάξῃ νὰ μὴ εἰσπράττωνται τόκοι ὑπερημερίας καὶ πρόσθετα τέλη διὰ τοὺς ἀμέσους φόρους ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς ἐφ' ὅσον ἡ καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς δὲν προέρχεται ἐξ ὑπαιτίοτητος τῶν φορολογουμένων ἀλλὰ ἐκ τῆς μὴ ἐμπροθέσμου μεταβάσεως τῶν εἰσπρακτόρων εἰς τὰ χωρία πρὸς εἴσπραξιν τῶν φόρων. Ὁ κ. ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ (ὑπουργ.) δηλοῖ ὅτι ἐλήφθησαν πάντα τὰ καταλληλα μέτρα θὰ διατάξῃ δὲ τὴν μὴ εἴσπραξιν τόκου ὑπερημερίας. Ὁ κ. Κάλδης ὡμιλεῖ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ριζικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Διοικητικοῦ μας συστήματος, διὰ τῆς Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως. Ὁ κ. Κάλδης παρατηρεῖ ἰδιαιτέρως τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν τῶν σχεδίων τῶν Διοικητικῶν Κωδίκων. οὐδὲν σχεδὸν ἔπραξεν μέχρι τοῦδε. Ὁ κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ (ὑπουργὸς) διαιολογεῖ τὴν ἀργοπορίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας ἀνεύρισκε εἰς τὸ ἔργον της. Εἰς ἐπερώτησιν τοῦ κ. Πολυχρονιάδου ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (ὑπουργὸς) ἀπαντᾷ ὅτι ἐστάλη ἐντολὴ πρὸς ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος διὰ τὴν ὁδοποιΐαν Τεμένης. Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (ὑπουργὸς) εἰς ἐπερώτησιν τῶν Κρητῶν Βουλευτῶν δηλοῖ ὅτι θὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφώνων εἰς ὑπερεξήκοντα χωρία τῆς Κρήτης. Εἰς ἐπερώτησιν τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ ὁ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπουργὸς) ἀπαντᾷ ὅτι ἐλήφθη τὸ μέτρον τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐν Σολυγίᾳ ὑλοτομιῶν πρὸς πρόληψιν καταχρήσεων. Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (ὑπουργὸς) εἰς ἐπερώτησιν τοῦ κ. Πολυχρονιάδου δηλοῖ ὅτι διετάχθη ἡ μελέτη διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Πατρῶν. Ὁ αὐτὸς κ. Ὑπουργὸς εἰς ἐπερώτησιν τῶν κ. κ. Νικολαΐδου καὶ Παπαζώννου δηλοῖ ὅτι εἶνε ἑτοίμη ἡ μελέτη διὰ τὴν τηλεγραφικὴν σύνδεσιν τῆς Ἰκαρίας μετὰ τῆς Σάμου καὶ Μυκώνου. Εἰς συστασιν τοῦ κ. Παπαμιχελάκη ὅπως χορηγηθοῦν καὶ εἰς τοὺς ἐφέδρους χωροφύλακας τὰ ἐπιδόματα ἅτινα ἐχορηγήθησαν εἰς τοὺς ἄλλους ἐφέδρους ὁ κ. ΣΙΜΟΣ (ὑπουργὸς) ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ὑπάρχει Νόμος. Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Ὑπουργὸς) εἰς παρώκλησιν τοῦ κ. Φίλιου ὅπως συσταθῇ εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων νὰ ἱδρύσῃ σταθμὸν εἰς τὴν στάσιν Μεγ Καλυβίων, ἀπαντᾷ ὅτι ἐγένετο τοιαύτη σύστασις.

Εἰσερχομένης κατόπιν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν (τὴν Νομοθετικὴν), ψηφίζονται τὰ εἰς α' συζήτησιν ἀναγραφόμενα Νομοσχέδια καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 7ην μ. μ. διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 5ην μ. μ. τῆς σήμερον.

ΔΕΝ ΠΑΡΑΙΤΟΥΝΤΑΙ
ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐγράφη χθὲς, ἐξ ἀφορμῆς τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Προθυπουργοῦ περὶ τῆς ἐθνίνης τῶν Τραπεζῶν, καὶ ἰδίως τῆς Ἐθνικῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν εἰς ἣν εὑρέθη ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ ἀπόψεως συναλλάγματος, ὅτι παρητήθησαν καὶ οἱ τρεῖς Διοικηταὶ αὐτῆς.

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν πληροφορίαν αὐτὴν, ἀνακριβῆ κατ' ἀρχὴν, ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ Συνδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ι. Δροσοπούλου ;

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ περὶ παραιτήσεως τῶν Διοικητῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ.κ. Ζαΐμη, Διομήδους καὶ ἐμοῦ δημοσίευμα ἐν τῇ χθεσινῇ ἐφημερίδι «Ἀθηναϊκῇ» εἶναι ἀνακριβέστατον. Οὐδεὶς συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἔσχε μετ' ἐμοῦ τὴν ἀναφερομένην συνέντευξιν, ἔτι δὲ πλέον, καὶ ἂν ἐλάμβανε χώραν τοιαύτη συνέντευξις, ὁ συντάκτης θὰ ἐδέχετο τὴν ἀπάντησιν, ἣν ἔδωκα εἰς πολλοὺς συναδέλφους του ἐρωτήσαντας, ὅτι δηλαδὴ αἱ διασπειρόμεναι φῆμαι στεροῦνται ἴχνους ὑποστάσεως καὶ βασιμότητος, καθόσον οὐδεμία ἐξεδηλώθη πρόθεσις περὶ παραιτήσεως, οὐδὲ σκέψις ἐγένετο, οὐδενὸς ἀπολύτως πρὸς τοῦτο ὑπάρχοντος λόγου.

29 Νοεμβρίου 1919.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ
Συνδιοικητὴς τῆς Ἐθν. Τραπέζης

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Διὰ Β. Δ. μετατίθενται οἱ Πρωτοδίκαι Πειραιῶς κ. Σ. Στεφανίτσης καὶ Φλωρίνης κ. Χρ. Οἰκονόμου ἐναλλὰξ καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν Ἠλείας κ. Σ. Ἠλιόπουλος εἰς Πάτρας.

Μετατίθενται οἱ γραμματεῖς τῶ

ΕΠΙΤΡΑΦΑΙ
ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ ΔΡ. 36.00
ΔΙ' ΕΞ ΜΗΝΑΣ » 18.00
ΔΙΑ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΑΣ » 9.00
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΙΜΑΙ ΑΓΓΕΛΔΩΝ
ΣΕΛΙΣ Α' ΔΡ. 1.00
ΣΕΛΙΣ Β' » 1.00
ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
ΣΕΛΙΣ Α' ΔΡ. 1.00
ΣΕΛΙΣ Β' » 1.00

ΓΡΑΦΕΙΑ : Παπαρρηγοπούλου 7. ♦ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1919 ♦ ΕΤΟΣ ΔΗ'. Ἀριθ. φύλλου 14,050

ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ...

Οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἀνέκρουον τὸν γοργόν τους ρυθμόν. Νίκη. Αἱ ὁδοὶ ἐσημαιοστολίσθησαν κομψότατα καὶ αἱ πλατεῖαι ἔβαλαν τὰ ἑορτάσιμά των τὴν ἡμέραν, κυκλωθεῖσαι τὴν νύκτα ἀπὸ φωτοδέσμας, ἐνῷ ἡ ὁδὸς Σταδίου περιεβάλλετο τὴν ἠλεκτρικήν της ἀλουργίδα. Νίκη. Τὸ κανόνι κροτοῦσε κάθε τόσον τὴν ξηράν, ἀλλὰ βαθεῖαν, μουσικήν του. Νίκη. Ὁ Λυκαβητὸς εἶχε περιβληθῆ διάδημα ἐξ ἀδαμάντων καὶ ρουμπινέων. Νίκη. Τί ἑωρτάζαμεν ; Ὄχι προσαρτήσεις. Ἀλλὰ τὴν ἔξωσιν τῶν Βουλγάρων ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Θράκην καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Αἰγαῖον. Ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τοῦ «Ἐλευθέρου Ἀνθρώπου» τακτικὰ δημοσιεύων ἄρθρα εἰς τὸν «Ἐλεύθερον Τύπον» ἀναγράφει εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τί τοῦ ἔλεγεν ὁ Βενιζέλος τὸ 1914, ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ πολέμου, παραπονούμενος ὅτι δὲν τὸν ἐννοοῦν οἱ ἀντίπαλοί του :

-- «Φαντάζονται ὅτι ἐγὼ καυχῶμαι διὰ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ τοῦτο δι' ἐμὲ εἶνε δευτερεῦον καὶ τριτεῦον ζήτημα. Τὸ κύριον καύχημα τῆς πολιτικῆς μου εἶνε ὅτι κατώρθωσα νὰ «βάλω κάτω» τὴν Βουλγαρίαν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ὑπόληψιν».

Ἀλλὰ χθὲς δὲν ἑωρτάζετο ἡ ἀνυποληψία τῆς Βουλγαρίας. Ἑωρτάζετο ἡ ἐξωσίς της. Ἑωρτάζετο ἡ ἀποστείρωσις τοῦ Βουλγαρικοῦ ἰοῦ. Ἑωρτάζετο ὁ ἐμβολιασμὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ προληπτικοῦ ὁροῦ κατὰ τῆς φοβερᾶς Βουλγαρικῆς πανούκλας. Ἑωρτάζετο κάτι περισσότερον, ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὸ νὰ ξαναγίνῃ θεατὴς νέων Βουλγαρικῶν ὠμοτήτων, αἵτινες καταισχύνουν ὄχι μόνον τὸν ἄνθρωπον. Ἀλλὰ καὶ τὸ τσακάλι. Οὔτε εἶνε γνώμη αὕτη Ἑλληνική. Ἀλλὰ γνώμη τῆς Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ ἐξακρίβωσε τὰ μετὰ τὴν κατοχὴν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας Βουλγαρικὰ ἐγκλήματα. Ἐχαρακτήρισαν ἐπὶ λέξει τὸ Βουλγαρικὸν Κράτος ὡς «ἐπικίνδυνον ὄχι μόνον διὰ τοὺς ἀμέσους γείτονάς του, ἀλλὰ καὶ δι' ὁλόκληρον τὴν πολιτισμένην ἀνθρωπότητα».

Καὶ τὼρα τί νὰ ἔλεγαν τῶν χθεσινῶν καμπανῶν ἡ γοργὴ πατινάδα καὶ τοῦ κανονιοῦ οἱ νικητήριοι ἦχοι εἰς τὰς ψυχὰς καὶ εἰς τὰ μυαλὰ -- ἂν ὑπάρχουν καὶ τοιαῦτα -- τῶν ἀποκαλυφθέντων καὶ συλληφθέντων συνωμοτῶν ; Τί νὰ ἔλεγαν διὰ τοὺς οἰκτροὺς ἑαυτούς των τὸ ὅτι εἶχαν ἀποφασίσει νὰ δολοφονήσουν τὸν συντελεστὴν αὐτῆς τῆς νίκης ; Μίαν τοιαύτην ἡμέραν τὴν ἐφαντάζοντο μὲν οἱ ποιηταὶ -- τοῦ Βουλγαρισμοῦ ἡ ψὼρα Μακεδόνας δὲν φοβίζει -- τὴν ἔψαλλαν τὰ ἐμβατήρια, τὴν ὠνειρεύοντο μόνον οἱ τολμηρότεροι καὶ ἀνισορροπώτεροι τῶν ἐνθουσιαστῶν, δὲν ἐτόλμα νὰ τὴν θεωρήσῃ ὡς δυνατὴν νὰ ἀνατείλῃ ὁ Μακεδονικώτερος ὅλων τῶν συγχρόνων πολιτικῶν ἀνδρῶν, ὁ Στέφανος Δραγούμης, ὅστις ἐχώριζε τὴν Μακεδονίαν εἰς ζώνας -- καὶ ὅμως ἡ ἡμέρα αὕτη, τὴν ὁποίαν δὲν προσδοκοῦσαμεν, οὔτε τὴν ἐφαντάζομεθα, οὔτε τὴν ἐπιστεύομεν, ἰδοὺ ὅτι ἐορτάσθη χθὲς, ἔργον ἀκριβῶς ἐκείνου, ὅστις κατὰ τὸν πρῶτον Βαλκανικὸν πόλεμον ἄφινε τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ τὸ Μοναστῆρι εἰς τοὺς Σέρβους καὶ ἐτρόμαζε νὰ κρατήσῃ τὴν Θεσσαλονίκην δι' ἡμᾶς. Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ δὲν εἶνε δογματικὴ θεολογία. Ἡ πιστεύεις εἰς τὸ δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἢ δὲν εἶσαι χριστιανός. Δὲν εἶσαι ὀρθόδοξος. Αὐτὸν τὸν δογματισμὸν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τὸν κατέρριψεν ὁ Βενιζέλος. Ἐπροτίμησε νὰ ἐργάζεται κατὰ σταθμούς. Ἐπροτίμα τὸ μισὸ ψωμὶ ἀπὸ τὸ τίποτε. Ἐπροτίμα νὰ ὑποχωρῇ διὰ νὰ προχωρῇ. Ἐπροτίμα νὰ συμβιβάζεται μὲ κάτι στὸ χέρι, παρὰ νὰ κάνῃ τὸν ἀδιάλλακτον μὲ τίποτε στὸ χέρι. Μίαν ἡμέραν κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς πρώτης πρωθυπουργίας του μᾶς ἔλεγε ;

-- Σήμερα ἔκαμα τὸν Δραγούμη νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν καρέκλα του, ὡς νὰ τοῦ εἶχαν βάλει ἀναμμένα κάρβουνα.

-- Τί συνέβη ;

-- Τοῦ εἶπα ὅτι ἐγὼ θὰ συνεννοηθῶ μὲ τοὺς Βουλγάρους διὰ νὰ κτυπήσω τοὺς Τούρκους.

Ὁ ἀείμνηστος Τρικούπης εἶχε καὶ αὐτὸς συλλάβει τὴν αὐτὴν σκέψιν. Ἀλλὰ μόλις τὸν ἐπρότεινεν ὁ Σταμπουλώφ, τὴν ἐγκατέλειψε. Ἴσως δὲν ἦσαν καὶ οἱ καιροὶ ἀκόμη ὡριμοι. Ἀλλὰ πόσας προλήψεις δὲν εἶχε νὰ καταρρίψῃ ὁ Βενιζέλος, ἐναντίον πόσων ἀντιλήψεων δὲν εἶχε νὰ πολεμήσῃ, πόσην ἀπληστίαν νὰ ἀνταγωνισθῇ, πόσην δογματικότητα νὰ τσαλαπατήσῃ ; Ὅλα αὐτὰ τὰ ὑπερέβαλε καὶ τὰ ὑπερηκόντισε, μὲ τὴν πίστιν πάντοτε εἰς τὴν ψυχήν του, μὲ τὴν φαιδρότητα τῆς αἰσιοδοξίας του, μὲ τὸ δαιμόνιον τῆς ἀνησυχίας του, μὲ τὴν διαίσθησιν ὅτι ὁ χρόνος μέγας ἰατρὸς, μὲ τὴν ἐξασφάλισιν ὅτι ἡ αὔριον δύναται νὰ εἶνε καλλιτέρα τῆς σήμερον.

Αὐτὸ τὸν ἔσωσε· αὐτὸ τὸν ἐσπρωξε· αὐτὸ τὸν προήγαγε μέχρι τοῦ ἑορτασμοῦ ἀπὸ μακρυὰ τῆς μεγάλης χθεσινῆς ἡμέρας. Τὴν ὁποίαν βεβαίως θὰ διαδεχθοῦν ἄλλαι μεγαλείτεραι.

Καὶ αὐτὸν τὸν Ἐλευθεροτὴν ἐσκέφθησαν νὰ σφάξουν οἱ ὀδελυροὶ τοῦ Λυκαβητοῦ γλεντζέδες.

ΑΝΩ-ΚΑΤΩ

Η ΠΕΡΙ αἰσχροκερδείας καὶ ἄλλων συναφῶν θεμάτων μελέτη τοῦ «Ἀμερικανοῦ πολίτου, ποὺ ἀρχίζομεν νὰ δημοσιεύωμεν σήμερα, κάμνει χαρακτηριστικὰς καὶ αὐτὴ ἀποκαλύψεις τοῦ πῶς ληστευόμεθα, ἀλλὰ καὶ ἐνδεικνύει συγχρόνως μέσα τινὰ διὰ τῶν ὁποίων θὰ εἶνε δυνατὸς ὁ ἔλεγχος τῆς ληστείας καὶ συνεπῶς ἡ λῆψις μέτρων ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὀφείλει νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια του τέσσερα, διότι ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ κυνηγηθῇ εἶνε τὸ ἐμπόριον.

ΝΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΑΛΛΟ τερατούργημα αἰσχροκερδείας, τοῦ ὁποίου παθοὶ εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ἴδιοι. Ἐστείλαμε νὰ πάρουμε εἰς τὸ γειτονικὸν φαρμακεῖον Δούρου τίλιο μιᾶς δραχμῆς. Καὶ μᾶς ἔδωκε δράμια ἐννέα. Ἀκριβῶς ἐννέα, διότι τὸ ἐζυγίσαμεν εἰς ἄλλο φαρμακεῖον. Ἐκάναμεν τὸν λογαριασμὸν καὶ εὕρομεν ὅτι πουλάει τὸ τίλιο ὁ ἀθεόφο βως 40 δρ. καὶ 44 λεπτὰ ἡ ὀκᾶ. Μὴ ὄντες εἰς θέσιν νὰ πίνωμεν τόσῳ ἀκριβὸν ρόφημα, τὸ ἐκρατήσαμεν εἰς τὸ γραφεῖόν μας ὡς περίεργον τέρας καὶ ὡς μνημεῖον τῆς ἐμπορικῆς αἰσχροκερδείας τῶν Ἀθηνῶν.

ΕΑΝ ΔΕ το τίλιο τὸ πουλᾶνε μὲ τοιαύτην ὑπερτίμησιν 500 ἢ 600 τοῖς ο/ο, μὲ τί ὑπερτίμησιν πωλοῦνται ἀρά γε τὰ ἄλλα φάρμακα ;

χωράει, εὐλογάει τοιαύτας ληστοπραξίας ;

Καὶ πῶς τὸ Κράτος ἐπιτρέπει, συγ- Ἄρα Κράτος ἴσον ἂν ὄχι ληστὴς, ἀλλὰ βεβαιότατα ληστανάδοχος.

ΔΙΑ νὰ μὴ μᾶς μείνῃ ὅμως οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ τοῦ μεγέθους τῆς αἰσχροκερδείας καὶ μὲ τὴν ὑπόνοιαν μήπως ὁ ὑπάλληλος ποὺ ἔδωσε τὴν πρώτην φορὰν τὸ ἀντάλλαγμα τῆς δραχμῆς εἰς τίλιο ἦτο πάρα πολὺ ἄπληστος, ἀνεθέσαμεν τὴν ἐπιοῦσαν εἰς δύο ἄλλους, νὰ ἀγοράσουν καὶ αὐτοὶ μιᾶς δραχμῆς τίλιο. Εἰς τὸν πρῶτον λοιπὸν ἐδόθησαν 15 δράμια, ποὺ ἔρχεται ἡ τιμὴ 26 δρ. καὶ 26 λεπτὰ, εἰς δὲ τὸν δεύτερον 18 δράμια ποὺ τὴν φέρουν εἰς 24 δροχμάς.

Ἐπήγαμεν δὲ μόνοι μας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς φαρμακεῖον τοῦ κ. Γεωργοπούλου καὶ ἀγοράσαμεν τίλιο μόνον πρὸς 12 δρ. ἡ ὀκᾶ.

ΜΕ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ τὼρα πλέον, διὰ νὰ πεισθῇ ὁ κόσμος περὶ τοῦ ὅτι τρομακτικῶς ληστευόμεθα καὶ ὅτι ὅσα δίδομεν εἰς φόρους εἰς τὸ Κράτος καὶ αὐτὸς ὁ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φόρος εἶναι ἕνα τίποτε ἀπέναντι ἐκείνων ποὺ μᾶς κλέβουν οἱ ἔμποροι.

Μᾶς ἀνεκοίνωσε λοιπὸν ὁ μὲ τόσην λαϊκὴν ψυχὴν καὶ τόσον φωτεινὸν οἰκονομολογικὸν πνεῦμα προικισμένος κ. Ε. Πολιτάκης, ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, ὅτι ὁ ἰατρὸς κ. Πρωτοπαπᾶς ἠγόρασεν ἀπὸ τὸ Λούβρον εἰς τὸ Παρίσι ὁλομάλλινη φορεσιὰ ὡραιοτάτη ἀντὶ 150 φράγκων, ὁ ἐστὶ ἀντὶ 90 δραχμῶν. Ὁ δὲ δερματέμπορος κ. Ν. Μπίτσιος καὶ αὐτὸς εἰς τὸ Παρίσι πλῆρες χειμερινὸν κοστούμι εἰς τὴν αὐτὴν τιμήν. Ἕνα δὲ ὡραῖο παλτὸ ὡραῖα φοδραρισμένον ἀντὶ 125 φρ. ἤτοι 80 δραχμῶν.

Τί θὰ ἐπλήρωναν οἱ συμπολῖται μας οὗτοι διὰ νὰ ἐνδυθοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας ;

Βεβαιότατα τὰ τριπλάσια, ἀφοῦ μόνον διὰ ραφτικὰ θὰ ἔδιδαν 150 - 170 δραχμάς.

Νὰ ποιὸ εἶνε λοιπὸν τὸ μέγα κοινωνικὸν ζήτημα, τό ὁποῖον ξεμυτίζει ἄγριον καὶ ἀπελπιστικὸν καθημερινῶς ἀπὸ τὰς στήλας τῆς «Ἀκροπόλεως».

ΕΛΑΒΟΜΕΝ διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀντίτυπον τῆς ἀπαντήσεως τὴν ὁποίαν ἡ ἀντιπροσωπεία μας ἔκαμεν εἰς τὰ διάφορα ὑπομνήματα ποὺ ὑπέβαλαν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Βουλγαρίας περὶ τῆς πολιτικῆς της καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Θράκης ἀξιώσεών της.

Ἡ ἀπάντησις τῶν ἰδικῶν μας εἶνε γεμάτη ἀπὸ ἀκαταγώνιστα ἐπιχειρήματα κατὰ τῶν Βουλγαρικῶν ψευτοαξιώσεων ἱστορικὰ, στατιστικὰ, πολιτικὰ, ἐθνογραφικὰ, γεωγραφικά. Διαστίζεται δὲ καὶ ἀπὸ δόσιν τινὰ χιοῦμορ, τόσῳ ἀπαραίτητον διὰ βουλγαρικὴν διανοητικότητα καὶ ἀδιαντροπιάν. Ἐν γένει ἔχει συνταχθῆ τέλεια, μὲ πληρομονὴν εἰλικρινείας καὶ μὲ περίσσειαν ἀληθείας καὶ λογικῆς.

Διὰ νὰ ἀποδείξουν οἱ Βούλγαροι ὅτι ἡ Ἀδριανούπολις, ἡ ὁποία καὶ πρὸ τοῦ πολέμου τοῦ 1912 δὲν ἀριθμοῦσε περισσοτέρους ἀπὸ 300 Βουλγάρους, εἶνε Βουλγαρική, μνημονεύουν ὅτι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος τὴν εἶχαν τιμήσει δύο ἔξοχα Βουλγαρικὰ ὑποκείμενα, δύο προὔχοντες, ὁ Νέσο Κουρινὸφ καὶ ὁ Τσιφοὺτ Στογιάν. Ἀπὸ τὸ παρατσοῦκλι τοῦ δευτέρου καταλαμβάνετε, ὅτι αἱ Βουλγαρικαὶ αὐταὶ ἐξοχότητες εἶχαν καταδέσει. Αὐτὸν τὸν Τσιφοὺτ Στογιὰν ἀντέταξαν οἱ Βούλγαροι εἰς τὸν Στέφανον Καραθεοδωρῆν καὶ τοὺς σοφοὺς καθηγητὰς Σχινᾶν καὶ Κουμανούδην.

Ὁ δὲ Σχινᾶς ἦτο γαμβρὸς τοῦ μεγάλου Ρωμαίστοῦ Σαβινοῦ.

ΧΑΡΙΣ εἰς ἕνα τηλεφωνητὴν, ὀνόματι Κωνστ. Οἰκονόμου, ἠδυνήθημεν δὶς μέχρι τοῦδε νὰ συνεννοηθῶμεν ἀλλεπαλλήλως μὲ ὀκτὼ γραφεῖα εἰς διάστημα ἐλαχιστότερον τῶν πέντε λεπτῶν, χωρὶς διακοπὰς, οὔτε καὶ σύγχυσιν φωνῶν καὶ γλωσσῶν.

Αὐτὸ λέγεται τηλεφωνικὸν θαῦμα ἐν Ἑλλάδι.

ΕΙΣ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνήκουν ἀδιοφιλονεικήτως τὰ σκῆπτρα τῆς χθεσινῆς φωταγωγήσεως καὶ διακοσμήσεως. Καλαισθησία, Πρωτοτυπία, καὶ εἰδικῶς πλημμύραφος καὶ χρωμάτων. Ὄχι ἡ συνηθισμένες τρεμοσβύνουσαι πυγολαμπίδες. Ὁ Γενικός της Διευθυντὴς κ. Δημ. Μισούλης κατορθώνει, φαίνεται, νὰ μεταδίδῃ καὶ διὰ τὴν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν ὅλο τον τὸ δαιμόνιο τῆς δράσεως καὶ τῆς πρωτοβουλίας.

ΝΑ ΤΙ ΚΑΝΟΥΝ οἱ Ἀμερικανοί. Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ὑπουργὸς μαθὼν ὅτι κάποιος μεσίτης εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην — σημειώσατε ὅτι ἀπό τινος παρατηρεῖται ἔλλειψις ζάχαρης εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας — ἦτο κάτοχος 6,000 τόννων ζάχαρης, ποὺ τὴν εἶχε μέσα σὲ πλοῖα εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀμερικῆς, προσεφέρετο δὲ νὰ τὴν πωλήσῃ δύο δενάρες ἀκριβώτερα ὑπὲρ τὴν διατίμησιν, τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὸ τηλέφωνον καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι αὐτὸ ποὺ κάνει εἶναι αἰσχροκέρδεια. Ὁ μεσίτης ἀπήντησεν ὅτι ἡ ζάχαρη ἀνήκει εἰς ἕνα ἐμπορικὸν οἶκον τοῦ Καναδᾶ. Ὁ Καναδᾶς, ὡς γνωστὸν, δὲν ἀποτελεῖ μέλος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, διότι εἶναι ἀγγλικὴ ἀποικία. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ εἶπε νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸν οἶκον τοῦ Καναδᾶ ἄλλα καὶ τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι ἡ ποινὴ διὰ τὴν αἰσχροκέρδειάν του εἶνε ἢ πρόστιμον 25,000 φράγκων ἢ δεκαετὴς φυλάκισις. Ὁ μεσίτης ἐξανατηλεφώνησε τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ὁ οἶκος τοῦ Καναδᾶ τὸν διέταξε νὰ στείλῃ τὴν ζάχαρη πίσω εἰς τὸν Καναδᾶν, ἀφοῦ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν πωλήσῃ ὑπὲρ τὴν διατίμησιν. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἀπήντησεν ὅτι τὰ τερτίπια αὐτὰ καταισχύνουν καὶ τὸν μεσίτην καὶ τοὺς ἐντολεῖς του καὶ ὅτι ἔδωσε διαταγὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης νὰ ἐπιταχθῇ ὅλον τὸ φορτίον τῆς ζάχαρης.

Πῶς σᾶς φαίνονται ;

ΗΛΘΕΝ ἡ συνωμοσία τῶν Γλεντζέδων τοῦ Λυκαβητοῦ καὶ ἐπεσκίασε τὴν δίκην τοῦ Δουσμανῆ σχεδὸν κατὰ τὸ ἥμισυ. Θὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Βενιζέλου καὶ αἱ ἐκ τῆς ἐπανόδου του ἐντυπώσεις καὶ αἱ ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς του δράσεως ἀναμεναὶ καὶ θὰ τὴν ἐπισκιάσουν κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ.

Διὰ τοῦτο, κύριοι δικασταὶ καὶ κύριοι ἡάρτυρες, ἀφῆστε τὸν Λευκαλίωνα καὶ τὸν Νῶε καὶ περιορισθῆτε εἰς τὸ Ρουπέλ, τὴν δοῆσιν τῶν ἐπιστράτων καὶ εἰς τίποτε ἄλλο.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ δίνουν σημασίαν καὶεἰς τὴς δεκάρες ἀκόμη. Ἐμεῖς οἱ ψωρεῖται περιφρονοῦμεν καὶ τὴν δραχμή. Οὔτωὴ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ τῆς Ἀγγλίας ἀνήγγειλε μὲ πολλήν του ὑπερηφάνειαν, ὅτι ἐλαττώνει κατὰ 2 δεκάρες κατὰ λίτραν τὴν τιμὴν τοῦ ἐξ Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας βοείου καὶ ἀρνίσιου κρέατος.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ γροθιὰ κατὰ τῶν μούτρων τοῦ Λενὶν καὶ τοῦ Τρότσκη. Κατὰ τὰς τελευταίας συλλήψεις χιλίων ἀναρχικῶν — ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ρῶσσων-- πυῦ ἔγιναν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ἐπισήμως, ὅτι οἱ κύριοι Λενὶν καὶ Τρότσκη ἐξέφαινον ἐπανάστασιν εἰς τὴν Ἀμερικήν. Καὶ ὁ μὲν ψευδοπρόεδρος τῶν Ρωσσικῶν Σοβιὲτ Μάρτενς διεμαρτυρήθη διὰ τὴν δήλωσιν, ἀλλ' ἡ γροθιὰ κατέβηκε.

Ω ΘΑΥΜΑΣΙΟΙ Ἀμερικανοί. Καμμιὰ διαστρόβωσις Ἀμερικάνων καὶ Ἑλληνίδων δὲν εἶναι δυνατή;

Ἀπὸ τὰ τελευταῖα Ἀγγλικὰ φύλλα πληροφορούμεθα ὅτι μία ἀπεργία ἀνθρακωρύχων ἐλύθη εἰς τὴν Ἰνδιανόπολιν δι' ἁπλῆς διαταγῆς τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ δικαστοῦ.

Καὶ οἱ μὲν ἐργάται θὰ εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ κάμουν ἔφεσιν εἰς τὸ Ἐφετεῖον, ἀλλ' ἡ διαταγὴ ἦτο ἐκτελεσμένος καὶ ἡ ἀπεργία ἔλαβε τέλος.

ΘΕΡΜΟΤΕΡΟΝ καὶ ἐνθουσιαστικώτερον λόγον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προσφωνήσῃ ὁ Δήμαρχος τοὺς ἀπολυθέντας ἐφέδρους, ἀλλὰ εἰς τοῦτο συνετέλεσε πολὺ ἡ ζωντανὴ ἐθνικὴ γλῶσσα τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη. Ὁ κ. Πάτσης, ἂν καὶ δικηγόρος, εἶναι ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὴν ψῶρα τῆς καθαρευούσης.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΒΟΗΘΕΙ ΤΟΥΣ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΣ

— Ἐμπορικὰ ληστάρχεῖα
-- Τούρκικες παλάντζες
— Ψευδεῖς στατιστικαὶ
-- Ὑπουργεῖα χωρὶς βιβλιοθήκας
— Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν
-- ΣΥΟ Ἑλληνικὰ προξενεῖα ἀγνοοῦντα τὸν προορισμόν των
— Φῶτα ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν

(Μελέτη Ἀμερικανοῦ πολίτου)

Κάθε μέρα, κάθε ὥρα ἀκούομεν τὰ στερεότυπα

«Μὰ δὲν εἶνε Κράτος αὐτό». «Ἡ αἰσχροκέρδεια, ἡ ληστεία ἐκ μέρους τῶν ἐμπόρων, τῶν χαμάληδων, τῶν καραγωγέων, τῶν ὑμαξάδων, τῶν βαρκάρηδων, τῶν μανάβηδων, τῶν χασάπηδων, τῶν ψαράδων, τῶν ἀρτοποιῶν, τῶν ξενοδόχων, τῶν ραπτῶν, τῶν ὑποδηματοποιῶν, τῶν ἑταιριῶν τοῦ φωτισμοῦ, τῶν τραμ κλπ. Αὐτὰ βεβαίως δὲν λέγονται ἀπὸ τὰ ἄνω συνάφια, οὔτε ἀπὸ τοὺς ἐιστολιστὰς, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς τιμίους οἰκοκυραίους, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε ἐπιτήδειοι ν' αὐξάνουν τὰ εἰσοδήματά των ἀναλόγως.

Καὶ ληστεύεται ὁ κοσμάκης ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου διὰ τῆς χρήσεως τῆς τουρκικῆς παλάντζας ποὺ πάντοτε τὸν τρώει τὸ παίξιμό της μὲ τὰ δάκτυλα τοῦ μανάβη. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν πραγματικὴ ζυγαριὰ ληστεύουν τὸ νοῆμον κοινὸν ζυγίζοντες κουλουράκια τοῦ δοντούρου καὶ παξιμαδάκια ἀξίας 6 - 12 δραχμῶν τὴν ὀκᾶ ἐντὸς χονδροβρωμοσακκουλῶν, μὲ πάτον πρόσθετον, ποὺ κοστίζουν τὸ πολὺ τρεῖς δεκάρες ἡ ὀκᾶ αὐτὰ τὰ παληόχαρτα.

Δὲν νομίζει ἐπὶ τέλους ἡ Κυβέρνησις ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ παύσῃ αὐτὴ ἡ φανερὰ ληστεία τοῦ κοινοῦ διὰτῆς χρήσεως τουρκικῶν παλαντζῶν καὶ στρατοσχάρτων βαρειῶν μὲ χονδροὺς πάτους ;

Ἀλλὰ μήπως οἱ κύριοι χασάπηδες, ποὺ πωλοῦν τὸ βουβάλι δέκα δρσχμὰς τὴν ὀκᾶ καὶ ζυγίζουν μιὰ κόκκαλα καὶ μισὴ κρέας μὲ κατιμάδες, δὲν πωλοῦν τὰ χονδρὰ στρατσόχαρτά των γιὰ κρέας ;

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΛΗΣΤΑΡΧΕΙΑ

Ἡ ἀγορὰ ἐγέμισεν ἀπὸ διάφορα ἀμεριναντικὰ προϊόντα, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται ἐν Ἀμερικῇ εἰς ὅλα τὰ ἐκεῖ καταστήματα ποὺ ἔχουν πολὺ μεγαλείτερα ἔξοδα ἀπὸ τὰ ἐδῶ ἐμπορικὰ, εἰς τιμὰς κατὰ ἓν τρίτον καὶ ἓν τέταρτον κατωτέρας τῶν ἐν Ἑλλάδι. Π. χ. τὸ σαπουνὶ Πόλμ Ὄλιβ πωλεῖται λιανικῶς ἐν Ἀμερικῇ ἀντὶ 10 σέντς (53 λεπτὰ) ἕκαστον, λογιζομένου τοῦ δολλαρίου πρὸς δρχ. 5.30. Ἐδῶ δὲ οἱ ἔμποροι πωλοῦν ἕκαστον κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς συνειδήσεώς των, ἀπὸ δραχ. 1,50 μέχρι δραχ. 2 τὸ κομμάτι.

Ἡ ὀδοντόπαστα Κολύνος πωλεῖται ἐν Ἀμερικῇ ἀντὶ 25 σέντς, ἂν καὶ σημειοῦται ἐπὶ τοῦ κυτίου 30 σέντς, ἤτοι δραχ. 1.32. Ἡ συνήθης τιμὴ ἐδῶ εἶνε ἀπὸ 1.70 - 2.00 δραχ. τὸ σωληνάριον

Τὰ ξυράφια Ντούραμ ἐντὸς δερματίνης θήκης νὲ 6 λάμες καὶ ἐξάρτημα ὀι' ἀκόνισμα πωλοῦνται ἐν Ἀμερικῇ ἐν δολλάριον (5.30) ἐδῶ ὁ «Κόσμος» λησταρεῖ ἀπὸ κάθε ξυράφι τὰς 5 λεπίδας καὶ ἀφίνει μόνον μίαν καὶ ζητεῖ δραχ. 14.50 καὶ χωριστὰ πωλεῖ ἕκαστην λεπίδα ἀντὶ λεπτῶν 80, ἤτοι διὰ πλῆρες τὸ ξυράφι μὲ 6 λεπίδας ποὺ κοστίζει ἐν Ἀμερικῇ δραχ. 5.30 τσεπώνει ὁ «Κόσμος» δραχ. 18.50.

Τὸ ἴδιον σύστημα Ντούραμ ξυράφι, ἀλλὰ ἀθλιοτάτης ποιότητος, τὸ πωλεῖ ὁ Χρυσικόπουλος μὲ τρεῖς λεπίδας ἀντὶ δραχ. 9.50 καὶ χωριστὰ τὰς ληστευομένας ἐκ τῆς θήκης τρεῖς λεπίδας ἀντὶ δραχ. 2.45, ἤτοι τὸ ἄθλιον ξυράφι πλῆρες μὲ 6 λεπίδας δραχ. 11.95, ποὺ εἰς τὴν Ἀμερικὴν πωλεῖται εἰς τὰ ἑβραιοπάζαρα δραχ. 4.

Εἰς τὸ ἐγγλέζικο κατάστημα Σίδνεϋ Νόελ ἕνα μικροσκοπικὸ φιαλίδιον μὲ ἔλαιον γραφομηχανῶν ἐντὸς διπλασίου μεγέθους κυτίου πωλεῖται ἀντὶ 4 δραχμῶν, ἐπὶ τοῦ φιαλιδίου δὲ σημειοῦται ἡ τιμὴ ἀντὶ 1 σελλινίου.

Εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ παντοπωλεῖα πωλεῖται τὸ καθαρτικὸν Ἕνος ἀντὶ δραχμῶν 8 1)2 - 9 1)2 ἑκάστη φιάλη, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ τιμὴ σημειοῦται 2 σελλίνια καὶ 9 πέννες.

Ὡς πρὸς τὰ ὑποδήματα πωλοῦνται ταῦτα χονδρικῶς ἐν Ἀμερικῇ δι' ἐξαγωγὴν ἀπὸ 3 - 6 δολλάρια τὸ ζεῦγος, δηλ. 16 - 31 δραχμὰς, ἐδῶ δὲ σκάζει ὁ Ρωμηὸς 60 - 100 δραχμάς.

Καὶ αὐτὸ λέγεται Ἑλληνικὸν ἐμπόριον καὶ θαυμάζεται τὸ ἐμπορικὸν πνεῦμα τοῦ Ἕλληνος.

Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι διὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνωφερόμενα ψιλικὰ αἱ ἐκπτώσεις δι' ἐξαγωγὴν εἶνε μεγαλείτεραι ἀπὸ τὰς διδομένας εἰς τοὺς ἐμπόρους τῆς ἐσωτερικῆς ἐν Ἀμερικῇ καταναλώσεως.

*Ἀμέτρητα παραδείγματα

μάχων πρὸς ἐγγύησιν τῆς πολιτικῆς ταύτης — ἐννοῶ κατανομὴν μεταξὺ ἐθνῶν, τῶν ὁποίων ἡ φιλία ἐδοκιμάσθη ἐπαρκῶς εἰς μέγαν πόλεμον καὶ τῶν ὁποίων ἡ συνεργασία εἶναι οὐσιωδέστατον ὅπως συνεχισθῇ χάριν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου.

ΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἔρχομαι εἰς τὸ τρίτον ζήτημα, ἐνταῦθα ὅμως δὲν ἠμπορῶ νὰ ὁμιλήσω μὲ τὴν αὐτὴν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν — ἐννοῶ τὸ ζήτημα τῆς Ρωσσίας. Θὰ ἠσθανόμην ἐμαυτὸν πολὺ εὐτυχέστερον ἂν ἐνώριζον, ὅτι τὸ ρωσσικὸν πρόβλημα εὑρίσκεται ἐν τῇ ὁδῷ τῆς λύσεως αὐτοῦ. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔχετε εἰρήνην, ἐνόσῳ δὲν γίνεται εἰρήνη μὲ τὴν Ρωσσίαν, αἱ δὲ ἐπὶ τούτου προβλέψεις δὲν εἶναι εὐχάριστοι. Καίτοι κατὰ γενικὸν κανόνα κατηγοροῦμαι ὡς αἰσιόδοξος — καὶ ὁμολογῶ τὸ ἔγκλημά μου — (γέλωτες καὶ ἐπευφημίαι) οὐδέποτε ἐδέχθην νὰ ὑποτιμήσω τὴν σοβαρότητα μιᾶς καταστάσεως, ὅπως παραπλανήσω τὸ ἔθνος εἰς ἀπατηλὰς ἐλπίδας. Καὶ σᾶς λέγω εἰλικρινῶς, ὅτι τὰ πράγματα στὴν Ρωσσίαν δὲν μ' ἀρέσουν καθόλου. Πρό τινων ἑβδομάδων ὑπῆρχε κάποια πρόβλεψις ταχείας λύσεως. Ἡ πρόβλεψις αὕτη παρεῖχε συγκεκριμένας ἐλπίδας. Σήμερον αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις ἐμφαίνουν νέαν παράτασιν τοῦ αἱματηροῦ ἀγῶνος. Ἡ τολμηρὰ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Πετρουπόλεως δὲν ἐπέτυχε. Πρὸς τὸ παρὸν, ἡ θαυμαία προέλασις τοῦ στρατηγοῦ Ντενικὶν πρὸς τὴν Μόσχαν ἀνεχαιτίσθη προσωρινῶς, αἱ δὲ τελευταῖαι πληροφορίαι ἐκ τοῦ Ὄμσκ δὲν εἶναι βέβαια ἐνθαρρυντικαί. Εἶδον τὸν Ρωσσικὸν οὐρανὸν καὶ προηγουμένως τόσον μαῦρον καὶ ἀπειλητικόν. Ἡ Ρωσσία εἶναι ἡ χώρα τῶν ἐκπλήξεων. Εἶδον τοὺς φίλους μας νὰ προελαύνουν ἀπὸ τὴν Σαμάραν πρὸς τὸ Νοβγοροὺδ. Τοὺς εἶδον νὰ ἀπωθοῦνται πάλιν πρὸς τὸ σημεῖον ἐξ οὗ ἐξεκίνησαν. Τοὺς εἶδον νὰ προελαύνουν καὶ πάλιν. Εἶδον καὶ ἄλλοτε τὸ Ὄμσκ νὰ ἀπειλῆται. Εἶδον τὸν στρατηγὸν Ντενικὶν ν' ἀπωθῆται πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ τὸν εἶδον νὰ προελαύνῃ ἔπειτα ἑκατοντάδας μιλλίων εἰς τὸ ἐσωτερικόν, συμπαρασύροντα τὰ πάντα εἰς τὴν χειμαρρώδη προέλασίν του καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ φαντασθῆτε ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν βλέπω, ὅτι οἱ Μπολσεβίκοι θὰ κατακτήσουν ὁλόκληρον τὴν Ρωσσίαν. Δὲν τὸ πιστεύω αὐτό (ἐπευφημίαι). Οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ τοῦ Νότου τρέφουν εἰς τὰς καρδίας των ἀληθῆ ἀποστροφισμὸν κατὰ τοῦ Μπολσεβικισμοῦ. Δὲν πιστεύω δὲ ὅτι οἱ Μπολσεβίκοι θὰ κατορθώσουν ποτὲ νὰ νικήσουν τὴν ἀπέχθειαν ταύτην. Ἀλλὰ δὲν εἶν' αὐτὰ ὅ,τι θέλω νὰ σᾶς εἴπω. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω νὰ εἴπω εἶναι, ὅτι μὲ τρομάζει ἡ ἀτελεύτητος σειρὰ ἐκστρατειῶν καὶ ἀγώνων ποὺ μένουν ἀμφιρρεπεῖς, καταστρέφοντες τὰς εὐφορωτέρας χώρας τοῦ κόσμου, ἐρημοῦντες χώρον, ἥτις εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ κόσμου. Ἰδοὺ τί μοῦ προξενεῖ φόβον.

ΠΡΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Θὰ ἀνεγνώσατε, βέβαια, τὸν ὡραῖον καὶ σοφὸν λόγον τοῦ συνταγματάρχου Τζὼν Οὐίλσὸν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων (ἐπευφημίαι). Τίποτε ἐν αὐτῷ δὲν μοὶ ἔκαμε τόσην ἐντύπωσιν, ὅσον ἡ περιγραφὴ τοῦ περὶ τῆς ἐρημώσεως τῆς προξενηθείσης ὑπὸ τοῦ ἐμφυλίου τούτου πολέμου ἐν Ρωσσίᾳ, τῶν σκληροτήτων, τῶν ἐκδικήσεων καὶ ἀντεκδικήσεων, αἵτινες εἶναι συνέπειαι τοιούτων πολέμων. Ἰδοὺ τί φοβοῦμαι καὶ φοβοῦμαι ἂν ταῦτα ἐξακολουθήσουν. Ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποφέρῃ ὅμως ὅπως ταῦτα ἐξακολουθήσουν. Καὶ ταῦτα δὲν σημαίνουν μόνον, ὅτι δὲν ἠμπορεῖτε ἁπλῶς νὰ ἔχετε εἰρήνην ἐν, ὅσῳ δὲν ἐγκοθίσταται εἰρήνη ἐν Ρωσσίᾳ, ἀλλὰ σημαίνουν, ὅτι ἔχετε πόλεμον εἰς τὸ ἥμισυ τῆς Εὐρώπης καὶ σχεδὸν εἰς τὴν ἡμίσειαν Ἀσίαν ἐπίσης. Ἐτόλμησα νὰ προείπω — καὶ δὲν πρόκειται οὔτε περὶ εὐχαρίστου, οὔτε περὶ δημοφιλοῦς προβλέψεως, ἀλλ' ἡ δουλειά μου εἶναι νὰ δίδω εἰλικρινῆ καὶ ἔντιμον συμβουλὴν εἰς τὸ Ἔθνος (ἐπευφημίαι) καὶ ἐτόλμησα νὰ τὸ προείπω εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος ἔτους — ὅτι ὁ Μπολσεβικισμός, μὲ τὰς ἐπικινδύνους ἀρχάς του, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ καταλυθῇ διὰ τοῦ ξίφους. Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ καταφύγωμεν εἰς ἄλλας μεθόδους, ὅπως ἀποκαταστήσωμεν εἰρήνην καὶ καλὴν διοίκησιν εἰς τὴν ἀτυχῆ ἐκείνην χώραν. Θὰ ἐπεθύμουν, ὅτι εἶχον προείπει τότε νὰ μὴ ἠλθεῦε. Ὁ πολιτισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποφέρῃ μίαν ἀναστατωμένην, ἠρημωμένην Ρωσσίαν. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῶν Συμμάχων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος ἔτους προσεπάθησε νὰ ὀργανώσῃ τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων τμημάτων τῆς χώρας καὶ νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν Ρωσσικὸν λαὸν εὐκαιρίαν, ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης του δι' εἰρηνικῶν μέσων καὶ ἐκφρασθῇ μόνος του μὲ τί τρόπον ἐπιθυμεῖ νὰ διοικηθῇ. Ἀλλ' ἐγώ, οὐδὲν τμῆμα τῆς Ρωσσίας εἰσέλθῃ πρόθυμον πρὸς τοῦτο. Ὅλα ἀπέκλινον πρὸς τὰς κατακτήσεις. Ἐλπίζω, ὅτι δὲν ἀπέχει πολὺ ὁ καιρός, καθ' ὃν αἱ δυνάμεις θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπαναλάβουν τὴν ἀπόπειραν ταύτην μὲ περισσοτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας.

Δὲν λησμονῶ καὶ βεβαίως ἡ Μεγάλη Βρεττανία δὲν λησμονεῖ τὰς ὑποχρεώσεις μας πρὸς τοὺς γενναίους ἄνδρας ἐν Ρωσσίᾳ, οἵτινες μᾶς ἐβοήθησαν νὰ πολεμήσωμεν τοὺς Γερμανοὺς, καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ Μπολσεβίκοι ἠγέται ἐπρόδιδον ἐπὶ τοῦ μετώπου ἐκείνου τοὺς Συμμάχους. Ἐδώσαμεν ἤδη πραγματικὰς ἀποδείξεις τῶν συμπαθειῶν μας. Ἐστείλαμεν ἐξίαν εἰς ὀλκὰν καὶ παντὸς εἴδους ὑποστηρίξεως ἑκατὸν ἑκατομμυρίων λιρῶν καὶ δὲν μετανοῶ οὔτε διὰ μίαν σεντάραν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου, παρὰ τὰ σοβαρὰ βάρη τὰ ὁποῖα μᾶς βαρύνουν. Ἐπρόκειτο περὶ χρέους τιμῆς καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ ἐξοφλήσωμεν. Τοῖς ἐδώσαμεν εὐκαιρίαν, ἂν ἡ Ρωσσία ἐπεθύμει ν' ἀπελευθερωθῇ, ὅπως ἐξασφάλισῃ τὰ τέκνα της καὶ δυνηθῶν νὰ ἐλευθερώσουν ἑαυτά. Ἂν ὁ Ρωσσικὸς λαὸς ἐπιθυμεῖ τὴν ἐλευθερίαν του δυνάμεθα πάντοτε νὰ εἴπωμεν, ὅτι τοῖς ἐδώσαμεν τὴν εὐκαιρίαν, πολλοὶ δὲ ἐχρησιμοποίησαν γενναιότατα τὴν εὐκαιρίαν ταύτην. Διετηρήσαμεν ἡμεῖς ἐπικινδύνους θέσεις ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ μέχρις ὅτου οἱ Ρῶσσοι ἑτοιμασθοῦν καὶ φθάσουν εἰς σημεῖον νὰ δύνανται νὰ τοὺς κρατοῦν μόνοιτων. Δὲν δυνάμεθα, φυσικά, δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν τὰ μέσα μας, νὰ ἐξακολουθήσωμεν μίαν τόσον δαπανηρὰν ἐπέμβασιν εἰς ἀτελεύτητον ἐμφύλιον πόλεμον. Τὰ στρατεύματά μας ἀπεσύρθησαν ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν. Νὰ σᾶς εἴπω τὴν ἀλήθειαν, αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ. Ἀλλ' ἡ Ρωσσία εἶναι ἄμυς εἰς τὴν ὁποίαν μόλις πατήσῃς χάνεσαι. Εὐκόλως κερδίζονται αἱ νίκαι ἐν Ρωσσίᾳ, ἀλλὰ καταπαντίζεται κανεὶς εἰς τὰς νίκας αὐτάς. Μεγάλαι στρατιαὶ καὶ μεγάλο Κράτη εἰς τὸ παρελθὸν ἔχουν καταπαντισθῆ εἰς τὴν ἀβυσσώδη ἄμμον τῶν στεπῶν νικῶν. Ἡ Ρωσσία εἶναι μία ἐπικίνδυνος χώρα δι' ὁποιονδήποτε ἐπεμβαίνει ἐν αὐτῇ. Ἂνε καλύψαμεν τοῦτο ἐν Κριμαίᾳ. Ἀλλὰ, πάντοτε πιστοὶ εἰς τὸ ἔνστικτον, τὸ ὁποῖον πάντοτε μᾶς ἔσωσεν, οὐδέποτε ἀπεμακρύνθημεν πολὺ ἀπὸ τὴν θάλασσαν (γέλωτες). Ἐλπίζω ὅμως, ὅτι ὅταν ὁ χειμὼν δώσῃ καιρὸν εἰς ὅλα τὰ κόμματα ἐν Ρωσσίᾳ νὰ μελετήσουν τὴν κατάστασιν, ἴσως παρουσιασθῇ εὐκαιρία εἰς τὰς μεγάλας Δυνάμεις τοῦ Κόσμου νὰ ἐπαναφέρουν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὁμόνοιαν εἰς τὴν μεγάλην ἐκείην χώραν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΔΙΑ ΠΥΟΜΗΘΕΙΑΝ ΚΟΠΡΟΥ

Τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ὥραν 10 — 12 π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας εἰς τὸν τέως Ἀνακτορικὸν Κῆπον θὰ ἐνεργηθῇ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ προμήθειαν 400 κάρρων κόπρου ἵππείας.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ ὡς ἄνω γραφεῖον, οἱ δὲ θέλοντες νὰ μετάσχουν τῆς Δημοπρασίας δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου1919

Η ΕΙΡΗΝΗ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ

Πρὸς ἑορτασμὸν τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἀπεφασίσθη νὰ τελεσθῇ ἐπίσημος δοξολογία σήμερον ὥραν 11 π.μ. ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως, ὅπου θὰ παραστῶσι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί. Πλὴν τῆς ἐπισήμου ταύτης τελετῆς τῶν ἀρχῶν πρὸς χαιρετισμὸν τοῦ χαρμοσύνου γεγονότος, τὸ ἀπόγευμα περὶ τὴν 6ην μ.μ. θέλει γείνῃ μεγάλη λαϊκὴ διαδήλωσις Κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαδηλώσεως, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν ἐμπόρων θὰ κλεισθοῦν ὅλα τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τοῦ κοινοῦ, κατόπιν ὑποβληθείσης παρακλήσεως ἡ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε ὅπως μείνωσι τὰ καταστήματα ἀνοικτὰ τὴν πρωΐαν τῆς αὔριον Κυριακῆς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ὅπερ ἔρχεται ὡς ἐπιστέγασμα τῶν θαυμαστῶν ἀγώνων τοῦ Ἔθνους, ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ καλεῖ τὸν Ἀθηναϊκὸν λαὸν τὴν 11 π. μ. ὥραν τῆς σήμερον εἰς δοξολογίαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ, τὴν δὲ 6 μ. μ. εἰς πάνδημον συλλαλητήριον ἐν τῇ πλατείᾳ Ὁμονοίας καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ πρόσκλησις αὕτη θὰ ἀπηχήσῃ ἐνθουσιωδῶς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1919

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων
Σ. ΠΑΤΣΗΣ

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν π. μ. συνεδρίασιν τοῦ Στρατοδικείου ὁ συνταγματάρχης κ. Καλογερᾶς ἐσυνέχισε τὴν μαρτυρίαν του, καταδείκνυων, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι, ὅταν μετὰ τὴν ἐποχώρησιν τῶν Γάλλων εἰς Κριβολὰκ ἦλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τηλεγράφημα τοῦ κ. Μοσχοπούλου, ζητοῦντος σχετικὰς ὁδηγίας διὰ τὴν περίπτωσιν εἰσβολῆς τῶν Γερμανοβουλγάρων, ὁ ὑπουργὸς κ. Γιαννακίτσας τὸν ἔστειλε μὲ τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸν κ. Δούσμανην, διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τί ὁδηγίας ἔχει. Μετέβη ὁ μάρτυς εἰς τὸν κ. Δούσμανην ἐνῷ ἔδειξε τὸ τηλεγράφημα ὁ κ. Δούσμανης τοῦ εἶπε: Θὰ ἰδῶ τὸν Φαλκενχάουζεν (στρατιωτικὸν ἀκόλουθον τῆς Γερμανίας), θὰ συνεννοηθῶ, θὰ ἰδῶ καὶ τὸν Μεγαλειότατον καὶ θὰ ἀπαντήσωμεν.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη μὲ κατέπληξε, λέγει ὁ μάρτυς.

Ὁ μάρτυς χαρακτηρίζει πάντα ταῦτα προδοσίαν καὶ καλεῖται ἐν τέλει ὁ κ. Γιαννακίτσας, ὁ ὁποῖος ἐπιβεβαιοῖ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Καλογερᾶ κατατεθέντα περὶ τοῦ τηλεγραφήματος Μοσχοπούλου καὶ προσθέτει ὅτι ἐπεμβάσει τοῦ Ἐπιτελείου ὁ Βασιλεὺς διεφώνησε διὰ τὴν ὑποβολὴν ὁποιωνδήποτε στρατιωτικῶν μοσχεδίων.

Ἐπίσης ὁ κ. Γιαννακίτσας λέγει, ὅτι αὐτὸς ἦτο ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου ἤδη τοῦ 1915 ὑπὲρ τῆς ἀποστρατεύσεως, διεφώνει ὅμως τὸ Ἐπιτελεῖον.

ΜΕΤΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ

Ἐπαναλαμβάνεται τὴν 4 1)2 ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ συνεχίζει. Συγκεφαλαιώνων, λέγει, ὅτι παραδέχεται, ὅτ' τὸ Ἐπιτελεῖον ἐπρόδιδεν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπρόδιδε. Ἱστορῶν τὰ διάφορα γεγονότα ἐφ' ὧν στηρίζει τὰς πεποιθήσεις του, ἀναφέρει, ὅτι ἀφ' ἧς ἦλθον οἱ Ἀγγλογάλλοι εἰς Θεσ)νίκην, ἤρχισε νὰ βλέπῃ, ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τότε ὑπηρετῶν, καταφθάνοντα κρυπτογραφικὰ τηλεγραφήματα ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ τῶν Μετόπισθεν Μεσοαλᾶ καὶ τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Τρουπάκη πάντα διευθυνόμενα πρὸς τὸ Ἐπιτελεῖον. Ἐνθυμεῖται τηλεγράφημα τοῦ Μεσοαλᾶ, λέγον νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ φέρῃ αὐτὸν τὰς δυσκολίας ποὺ γνωρίζει διὰ τὴν παροχὴν σιδηροδρόμων κ. λ. π. εἰς τοὺς Ἀγγλογάλλους, διότι ὅσα τοῦ ὑποδεικνύουν πιθανὸν νὰ τροκαλέσουν καὶ σκάνδαλον.

Περὶ τοῦ Βασιλέως ἀναφέρει, ὅτι εἶπε μίαν ἡμέραν εἰς τὸν κ. Γιαννακίτσαν, ὅλα ἠμποροῦσα νὰ τοῦ τὰ λησιωνήσω τοῦ Βενιζέλου, ἀλλὰ νὰ μπῇ καὶ στὸ σπίτι μου καὶ νὰ μὴν ἀρίσῃ νὰ γίνῃ ὁ γάμος τῆς κόρης μου μὲ τὸν Διάδοχον τῆς Ἀγγλίας, αὐτὸ δὲν θὰ τοῦ τὸ συγχωρήσω ποτέ.

Αὐτὰ τὰ εἶπεν εἰς τὸν μάρτυρα ὁ κ. Γιαννακίτσας. Ἐν τούτοις ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦν. Βενιζέλου διὰ τὸ κίνημα, ὁ κ. Γιαννακίτσας προτεπάθησε νὰ πείσῃ τὸν Βασιλέα περὶ τῆς ἀνάγκης συμφιλιώσεως καὶ πρὸς στιγμὴν τὸν ἔπεισεν, ἔγειναν δὲ καὶ διαπραγματεύσεις καὶ ὁ Βενιζέλος ἐδέχθη ἀκόμη καὶ νὰ φύγῃ δι' Ἀμερικὴν ἀρκεῖ νὰ σχηματισθῇ Κυβέρνησις τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Ἀντάντ καὶ νὰ ἐξέλθῃ ἡ Ἑλλὰς τῆς ὀυδετερότητος. Καὶ τοῦτο τὸ γνωρίζει ἐπίσης ὁ μάρτυς καὶ ἀπὸ τὸν κ. Γιαννακίτσαν. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ὅμως μετέβαλε γνώμην καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἔφυγε διὰ τὸ κίνημα. Τότε ἤρχισεν ἡ λυσσωδεστέρα πολεμικὴ κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ συμπληρώνει, ὅτι ὑπῆρχε τότε καὶ σχέδιον ἐπιχειρήσεων κατὰ τῆς Ἀντάντ.

Ὁ κ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ τὸ βεβαιοῖ, δηλοῖ δὲ ὅτι θὰ τὸ ἐξηγήσῃ.

Ὁ κ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ ἀναφέρει καὶ ὅτι, ἀγανακτισμένος διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ροῦπελ, ὡμίλησε περὶ τούτου εἰς τὸν κ. Γιαννακίτσαν, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπεν ὅτι μᾶς ἐδόθησαν ἐγγυήσεις.

Ὁ κ. ΓΙΑΝΝΑΚΙΤΣΑΣ ἐκφράζει τὴν γνώμην, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ παραδόσεως τοῦ Ροῦπελ, ἀλλὰ περὶ βεαίας καταλήψεως, διά τοῦτο δὲ καὶ εἶχε πράγματι ἀνησυχίας μέχρι τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδόθη ἡ νότατοῦ Μίρυπαχ ἡ ἀναφέρουσα περὶ ἐγγυήσεων, εἶπε δὲ ὄντως τοῦτο εἰς τὸν κ. Καλογερᾶν.

Βεβαιοῖ ἐπίσης ὁ κ. Γιαννακίτσας, τὸ περὶ συνοικεσίου τῆς κόρης τοῦ Βασιλέως λεχθέντα ἐπὸ τοῦ κ. Καλογερᾶ.

Ἐπίσης βεβαιοῖ ὁ κ. Γιαννακίτσας ὅτι πρὸ τοῦ κινήματος ἐπεδίωξε πρῶτον διὰ τοῦ ἀειμνήστου Κύρου καὶ ἔπειτα διὰ τοῦ κ. Αγαλῆ, ἔχων πρὸς τοῦτο τὴν ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως, πρὸς ὃν πάλιν εἶχει ὁμιλήσει, νὰ ἐπιτύχῃ μίαν συνεννόησιν μεταξὺ τῶν δύο παραγόντων.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν λέγει ὁ μάρτυς ὅτι ἂν ἐξεχόμεθα, ὡς ἐπεδίωξε τὸ Ἐπιτελεῖον ἐπὲρ τῆς Γερμανίας καὶ ἐνίκα ἡ Ἀντάντ θὰ ἐγάναμεν τὴν Ἀνατ. Μακεδονίαν, διότι ἡ Βουλγαρία θὰ ἔσπευδε νὰ στρέψῃ, ὅπως κάμνει τώρα καὶ ἡ Σερβία θὰ ἔφθανεν εἰς Θεσσαλονίκην. Ἂν ἐνίκα ἡ Γερμανία, οἱ Βούλγαροι δὲν θὰ ἔφευγαν πάλιν ἀπὸ τὴν Ἀνατ. Μακεδονίαν καὶ θὰ ἐχάνομεν χάριν τῆς Τουρκίας καὶ τὰς νήσους. Τονίζει δὲ ὁ μάρτυς, ὅτι καὶ μὲ τὴν πίστιν αὐτὸς ἐπὶ τὴν Γερμανικὴν νίκην διεπράττετο προδοσία. Διότι ἂν ἐπίστευον σοβαρῶς ἔπρεπε ν' ἀσκήσουν ἄλλην αὐτῶν τὴν πίεσιν, ὥστε νὰ διατηρηθῇ πραγματικὴ οὐδετερότης καὶ ὄχι ἐκείνη ἡ οὐδετερότης τῶν προδοσιῶν καὶ κατοκοπιῶν.

Ὥρα 8 καὶ 20′ διεκόπη ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον τὴν 9ην π. μ.

ΤΕΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΩΜΟΤΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΡΕΠΟΥΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ

Πληρμύρα κυριολεκτικῶς ψηφισμάτων καὶ τηλεγραφημάτων, ἀποδοκιμαζόντων τοὺς συνωμότας, καταφθάνει εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπίσης κατεκλύζετο χθὲς ἐπ' ὅλης τῆς πρωΐας ὑπὸ πλήθους ἐπιφανῶν καὶ πολιτῶν διὰ ζώσης διαδηλούντων τὴν ἀγανάκτησίν των.

Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς συμπαγῆ καὶ ἐπιβλητικὴν ὁμάδα ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἐπεσκέφθη τὴν 11ην πρωΐνὴν τὸν κ. Ρέπουλην εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον.

Ὁ προσφρεύων κ. Μαντζουλίνας προσεφώνησε καταλλήλως. Ἀπαντῶν ὁ κ. Ρέπουλης ἐδήλωσεν ὅτι εὐθὺς ὡς περαιωθοῦν αἱ ἀνακρίσεις καὶ ἀνακοινωθοῦν τὰ πορίσματα, τότε θὰ ἴδῃ ἡ κοινωνία, ὡς εἶδεν ἤδη ἡ Κυβέρνησις περὶ πόσον ΚΑΤΑ ΚΘΟΝΙΟΥ καὶ ΣΥΓΓΕΡΑΣ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ.

Ὁ Νόμος, ἐπέρανεν ὁ κ. Ρέπουλης, θὰ λειτουργήσῃ ἄμεσος ἐπὶ τῶν ἀπακσίων ἐνόχων.

ΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Πρὸς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀπεστάλησαν ἀποδοκιμαστικὰ τηλεγραφήματα ἐκ μέρους τῶν ;

1) Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Ἐθνικῆς Ἀμύνης) Βόλου. 2) Σωματείων Ξενοδόχων φαγητοῦ καὶ ὕπνου Λαρίσσης. 3) Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σπάρτης. 4) Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαρίσσης. 5) Διοικητικοῦ Συμβουλίου Βιομηχάνων Πατρῶν. 6) Συλλόγου Φιλελευθέρων Κονιστρῶν. 7) Συλλόγου Ἐδωδιμοπωλῶν Λεβαδείας. 8) Συνδέσμου Ὁμήρων Ἀνατολικῆς Μακεδονίας. 9) Συμβουλίου Ἑλευθέρου Πόντου. 10) Συντεχνείας Παντοπωλῶν Σιδηροκάστρου. 11) Φιλελευθέρων Σιδηροκάστρου. 12) Συλλόγου Φιλελευθέρων Λαυρείου. 13) Συλλόγου Σωματείων καὶ Συντεχνιῶν Βεροίας. 14) Δημοδιδασκάλων Λαρίσσης. 15) Κοινότητος Κηφισιᾶς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Σωματείων καὶ Συνδέσμου Μικρασιατῶν. 16) Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ἰθάκης. 17) Πατριωτικοῦ Συνδέσμου Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων. 18) Συλλόγου Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν. 19) Συνδέσμου ἐργατῶν φρεατοκυκτῶν, καὶ σκαφέων οἰκοδομῶν καὶ τῆς Συνεργατικῆς Ἑνώσεως αὐτοῦ. 20) Πατριωτικοῦ Συνδέσμου Φιλελευθέρων Μεσσήνης. 21) Φιλελευθέρου Λαοῦ Ζακύνθου. 22) Κοινότητος Γαστούνης. 23) Συλλόγου Δημοδιδασκάλων Φθιώτιδος. 24) Δήμου Φλωρίνης. 25) Συμβουλίου Συλλόγου Σανδαλοποιῶν Ἀγρινίου. 26) Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου. 27) Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Τρικκάλων. 28) Κοκκῶνι Αἰγίου, 29) Ἑνώσεως Φορτεκφορτωτῶν Βόλου. 30) Πόλεως Βεροίας. 31) Κτηματικοῦ κόσμου Αἰγιαλείας. 32) Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Αἰγίου. 33) Λέσχης Φιλελευθυθέρων Ζακύνθου. 34) Συνδέσμου Παντοπωλῶν Πύργου. 35) Συλλόγου Λειτουργῶν Ἐκπαιδεύσεως Μεσσήνης. 36) Λαοῦ Αρκαδίας. 37) Σωματείου Ἀδελφότητος Λεμβούχων Βόλου. 38) Δημάρχου καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Παγασσῶν. 39) Πολιτικοῦ Συλλόγου Φιλελευθέρων Σαγιάδων. 40) Γεωργικοῦ Πιστωτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Σιδηροκάστρου. 41) Σωματείου ἀλληλοβοηθείας Ἑλλήνων Προσφύγων ἐκ Ρωσσίας καὶ Πόντου. 42) Πολιτικοῦ Συλλόγου »Ἐθνικὴ Ἄμυνα". 43) Συλλόγου Φιλελευθέρων Κλειτορίας καὶ Λευκασίας. 44) Συλλόγου Διευθυντῶν ξενοδοχείων ὕπνου Πατρῶν. 45) Συνδέσμου Καφεπαλλήλων Βόλου. 46) Πολιτικοῦ Συλλόγου Φιλελευθέρων Εὐβροστίνης. 47) Φιλελευθέρων Κηφισιᾶς. 48) Συλλόγου Φιλελευθέρων Νομοῦ Σερρῶν, Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Σερρῶν, Συνδέσμου Συντεχνιῶν. 49) Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Σωποκοῦ. 50) Συλλόγου Φιλελευθέρων Ἀγρινίου. 51) Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μεσολογγίου. 52) Συλλόγου καὶ Σωματείων πόλεως Πατρῶν. 53) Ὑπαλλήλων Ἐλληνικῶν Σιδηροδρόμων. 54) Ἠπειρωτικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς.

*ΤΡΙΚΚΑΛΑ.—Πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ Σωματεῖα, αἱ Συντεχνεῖαι καὶ οἱ Σύλλογοι Τρικκάλων συνελθόντες αὐθορμήτως διὰ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων των ἐν ὁλομελείᾳ καὶ κατ' ἀπόφασιν ἐξέδοσαν ὁμοφώνως ψηφίσματα ἐκφράζοντα τὴν φρίκην καὶ τὸν ἀποτροπιασμὸν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἀποκαλυφθείσῃ βδελυρᾷ συνωμοσίᾳ πρὸς δολοφονίαν τοῦ Μεγάλου τῆς Φυλῆς Ἡγέτου καὶ Σωτῆρος τῆς Πατρίδος ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ καὶ πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος ἐρμηνεύοντα δὲ τὴν πάνδημον τοῦ Λαοῦ τῶν Τρικκάλων ἀγανάκτησιν, συνιστῶσι τὴν χίστην, παραδειγματικ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Μιὰ ἐπανάστασι στὸν καλλιτεχνικὸ κόσμο.- Μεταξὺ Βορείου Πόλου καὶ τροπικῶν χωρῶν.- Ὁ χορὸς τῆς κινέζικης ἀποστολῆς.- Ὅπως καὶ στὴν ἐπιθεώρησι καὶ χειρότερα. Τί φοροῦν ἡ κυρίες τῆς ἀριστοκρατίας.- Ὄχι ντύσιμο, ἀλλὰ γδύσιμο. Ἡ καλλίτερες τουαλέττες δὲν στοιχίζουν τίποτε.

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύουν τὴν ἑξῆς ἀνταπόκρισιν ἀπὸ τὸ Παρίσι, γραμμένην ἀπὸ τὴν γνωστόν δημοσιογράφον Ρόθεϋ Ρέϋνολδς.

«Τοῦ χρόνου, τουαλέττες κυριῶν θὰ ἐκτίθενται εἰς τὸ Σαλόν τοῦ Παρισιοῦ μαζὶ μὲ ἔργα ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς. Πρόκειται περὶ ἐπαναστάσεως ἀληθινῆς εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον. Σημαίνει δηλαδὴ αὐτὸ ὅτι τώρα πλέον ὁ καλλιτέχνης θὰ μπορῇ νὰ ἐκφράζῃ τὰ ὄνειρά του ὄχι μόνον ἐπάνω στὸ μάρμαρο, τὸ μέταλλο, τὸ πανὶ ἢ τὸ χαρτί, ἀλλὰ καὶ σὲ μεταξωτά, σὲ κορδέλλες, σὲ κεντήματα, σὲ κουρελάκια τέλος πάντων. Ἔτσι ὁ Πακὲν ἀναβιβάζεται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μὲ τὸν Ροντὲν. Τώρα θὰ χρειασθῇ καὶ νὰ δημιουργηθῇ νέα σχολὴ τεχνοκριτῶν. Ἡ μοδιστρα εἰσέρχεται εἰς τὸ Πάνθεον τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν. Ἡ τρομερωτέρα καὶ ἀποχθεστέρα μορφὴ τῆς τυραννίας ἐνθρονίζεται ἐπισήμως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Εἶνε φανερὸν ὅτι ἕνας σεβαρὸς συγγραφεὺς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ συντάξῃ ἀπολογίαν ἐπειδὴ γράφει γιὰ τὴ μόδα. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀντίθετο ἂν συνέβαινε δὲν θὰ ἔστεργον νὰ δικαιολογηθῶ, διότι τὸ πῆρα ἀπόφασι νὰ πῶ κι' ἐγὼ τὴ γνώμη μου, ἰδίως ὅταν ἐδιάβασα ἕνα σπαραξικάρδιον ἄρθρον γραμμένο ἀπὸ μιὰ Ἀγγλίδα τῆς μεσαίας τάξεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδίδετο πλήρης κατάλογος τῶν δαπανῶν, εἰς τὰς ὁποίας καὶ αὐτὴ καὶ ἄλλες γυναῖκες τῆς τάξεώς της δὲν μποροῦν νὰ ἀποφύγουν. Ὁ κατάλογος ἔφθανε μέχρι τῶν βραδυτῶν τουαλεττῶν. Ὁμολογῶ ὅτι ἐσυγκινήθηκα, εἶμαι δὲ εὐτυχὴς αἰσθανομένη ὅτι ἐπιστρέφω ἀπὸ τὸ Παρίσι φέρουσα μερικὰς λέξεις ἐλπίδος καὶ παρηγορίας διὰ τὴν γενναίαν αὐτὴν ψυχήν. Τὸ κάτω - κάτω ἡ στιγμὲς ποῦ πέρασα ὀτὸν Κινέζικο χορὸ δὲν πῆγαν χαμένες.

Ἡ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ

Εἶνε ἀλήθεια πῶς πῆγα στὸ Παρίσι γιὰ νὰ σπουδάσω τὴν πολιτικὴ κατάστασι καὶ ὄχι τὴν μόδα. Θυμόμουνα ὅμως σὲ πόση στενοχώρια βρέθηκα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους ὅταν μὲ ρώτησε μιὰ χαριτωμένη κυρία στὴν Βαροσβία, τῆς ὁποίας αἱ ὀγέτσες μὲ μιὰ Παριζιάνα καπελλοῦ τῆς Ρὺ ντε λα Παὶ εἶχον διακοπῇ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη διὰ τῆς παρεμβάσεως τέλτε ἑκατομμυρίων στρατιωτῶν, ἂν ὁ γύρος τῶν παριζιάνικων καπέλλων συνειθίζεται πρὸς τὰ πάνω ἢ πρὸς τὰ κάτω καὶ δὲν βρῆκα τί νὰ τῆς ἀπαντήσω. Ἔτσι ἀπεφάσισα νάχω τὰ μάτια μου τέσσερα τὴν προσεχῆ φορὰ ποῦ θὰ ἐπεσκεπτόμην τὸ Παρίσι. Ἐτήρησα τὴν ἀπόφασί μου αὐτὴ καὶ εἶμαι εἰς θέσιν τώρα νὰ δηλώσω, ὅτι ἐκτὸς τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ μαλλιά της φαίνονται καλοκτενισμένα, ἡ Παριζιάνα τῆς μόδας μοιάζει ἀκριβῶς μὲ τὴν Λονδινέζα τῆς μόδας, φορεῖ φουστάνια κορτσιοῦ δεκατεσσάρων τὸ πολὺ χρονῶν καὶ ἐμφανίζεται στοὺς δρόμους μὲ πολὺ χαμηλὸν κολλάρο, ἀκόμη καὶ ὅταν τὸ κρύο εἶναι πολὺ τσουχτερό, ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ ἔκθεσις πρὸς τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως κάμουν τὸ λαιμό της μαυροκόκκινο καὶ κάθε ἄλλο παρὰ ὄμορφο. Καμμιὰ φορὰ ἐν τοίοις θαρρεῖκανεὶς πῶς ἀμφιταλαντεύεται μεταξὺ τῆς ἰδέας νὰ λάβῃ μέρος εἰς ἐκστρατείαν στὸν Βόρειον Πόλον καὶ τῆς ἰδέας νὰ πάῃ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν πλέον τροπικὴν χώραν. Τὴν βλέπετε δηλαδὴ χωμένη καὶ καλοτυλιγμένη μέσα στὶς γοῦνες ὡς ἐπάνω, ἐνῷ τὰ κάτω ἄκρα ὡς μόνην προφύλαξιν ἀπὸ τὸ ψύχος, τὴν βροχὴ καὶ τὴν λάσπη φέρουν ἕνα ζευγάρι λεπτότατες μεταξωτὲς κάλτσες διαφανεῖς καὶ τερατωδῶς ψηλὰ τακούνια, εἰς τὰ ὁποῖα ἂν προσθέσετε μιὰ λεπτοτάτη λωρίδα ἐέρματος καὶ μιὰ φοῦντα ἔχετε τὴν ἰδέαν τῶν παπουτσιῶν ποῦ φορεῖ. Ἔχει μέσα στὸ σάκκο της ἕνα πούπουλο κι' ἕναν καθρεφτάκο, ἀκριβῶς ὅπως ἡ Ἀγγλὶς καὶ δὲν διστάζει καθόλου νὰ πουδράρῃ τὸ πρόσωπό της δημοσίᾳ.

ΠΟΙΕΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ἂν καὶ ἐξ ἴσου γελοία, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ἡ ἐμφάνισις τῆς Παριζιάνας εἶνε ὀλιγώτερον ἄχαρις ἀπὸ τὴν τῆς Λονδινέζας, διότι αἱ Γαλλίδες ἔχουν μικρὰ ποδαράκια, ἐνῷ αἱ Ἀγγλίδες ἔχουν τὰ μεγαλείτερα πόδια ἀπὸ κάθε ἄλλην γυναῖκα τῆς Εὐρώπης. Πρέπει νὰ προσθέσω ἐπίσης ὅτι εἶδα στὸ Παρίσι μιὰ δυὸ κομψὲς κυρίες ποῦ εἶχαν κολλάρα στὰ φορέματά των, φοβοῦμαι ὅμως ὅτι τὸ ἔκαμνον γιὰ νὰ προσελκύσουν τὴν περιέργεια τοῦ κοινοῦ. Κάποτε κάποτε στὴν παρέλασι τοῦ γυναικόκοσμον ἔβλεπα καὶ καμμιὰ καθὼς πρέπει γυναῖκα μιὰ ἐργάτρια μὲ ἁπλᾶ μαῦρα ροῦχα καὶ γαλάζια ποδιὰ ἢ μιὰ καλόγρηα καὶ ἄσπρο κεφαλόδεσμο. Αὐτὲς μοῦ προσείλκυσαν τὴν προσοχὴν καὶ ἐπεσκίασαν τὶς ἄλλες.

Καὶ πρέπει νὰ σημειώσετε πῶς αὐτὲς ποῦ εἶδα παραβαλλόμενες μὲ τὶς κυρίες τῆς πλουτοκρατίας ἦσαν σὰν ἀδέξιαι ἀπομιμήσεις ἔργων μεγάλων ζωγράφων. Τὴν ἀληθινὴν τουαλέττα ἐκεῖνο ποῦ ζητοῦσα τὴν εἶδα. Τὴν εἶδα στὸ χορὸ ποῦ ἔδωσεν ἡ Κινέζικη ἀποστολὴ στὴν Συνδιάσκεψι τῆς Εἰρήνης κατὰ τὸν ἑορτασμό τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς Κίνας. Ἴσως αὐτὲς ἡ τουαλέττες θὰ ἐκτεθοῦν εἰς τὸ προσεχὲς Σαλόν. Ἦταν φυσικὰ ἕνας πολὺ κομψός, πολυτελὴς χορός, ὅταν δὲ ἔφθασα παρετήρησα ἕνα πανύψηλο, λεπτοκαμωμένο ἔγγλεζόπουλο, μὲ πρόσωπο ζυμωμένο ἀπὸ γάλα καὶ ρόδα ποῦ πολλὲς κυρίες θὰ ζήλευαν νὰ χορεύῃ μ' ἕνα κορίτσι, τὸ ὁποῖον ὁμολογῶ ὅτι φοροῦσε κάλτσες καὶ γυβάκια, ἀλλ' ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα .. Χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσω νὰ ὑπερβάλλω θὰ σᾶς πῶ τί ἀνεκάλυψα στὴν τουαλέττα τοῦ ἕνα γκρὶ καὶ ἀσημένιο φουστάνι τρομερὰ κοντὸ, μεσοκὰ κορδόνια καὶ μιὰ τρομερὰ στενὴ μαύρη κορδέλλα. Ἰδοὺ ὅλη ἡ τουαλέττα. Ἐχόρευε τόσο ὄμορφα τὸ ζευγάρι αὐτὸ, ὥστε ὅλοι οἱ προσκαλεσμένοι ἔκαμαν γύρο καὶ τὸ παρακολουθοῦσαν μέχρις ὅτου χορεύοντας ἔφθασαν σὲ μιὰ πόρτα, μπῆκαν σὲ ἄλλη ἀθόρυβα χοροῦ, κάθησαν καὶ ἔδιδαν τὴν ἐντύπωσι, ὅτι ἡ αὐλαία ξαφνικὰ ἔπεσε καὶ μιὰ πράξις τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐτελείωσε. Ἀκριβῶς ὅπως στὸ θέατρο.

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟΝ ΕΙΝΕ Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς τουαλέττας τοῦ ὠμοφόρου αὐτοῦ κορίτσιοῦ καὶ ἄλλων προσκαλεσμένων κυριῶν καὶ δεσποινίδων μὲ ἔκαμαν νὰ αἰσθανθῶ ὅτι εἶχα καλὰ συντάτα νὰ φέρω εἰς τὰς γυναῖκας τῆς μεσαίας τάξεως μας ποῦ παραπονοῦνται πῶς θὰ στεροῦνται ἐφέτος πολυτελῶν ἀφιέρεσεων. Διότι ἐκεῖνο ποῦ ὀφείλει νὰ κάμῃ μιὰ νοικοκυρὰ γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ μιὰ [illegible] τουαλέττα εἶνε ν' ἀγοράσῃ [illegible] πλατειὰ κορδέλλα καὶ [illegible] ἕνα - ἐνάμισυ σελλίνι [illegible] ὅμως τῆς ὅτι ἡ πλατειὰ [illegible] φορεθῇ ἐκτὸς καὶ [illegible] δὲν θὰ βάλῃ τίποτε. Μ' αὐ[illegible] ἕνα οἱονδήποτε κοντὸ φόρεμα [illegible] νάνῃ μιὰ τουαλέττα σὰν ἐκείνες ποῦ φορεῖ ἡ κόρεμα τοῦ καλοῦ κόσμου [illegible] ὁ ἄνδρας της ἢ ὁ ἀδελφός [illegible] πέσουν ξεροὶ χάμω [illegible] ἀπὸ τὴν ἔκπληξιν — [illegible] —καὶ νὰ τὴν ρωτήσουν ἂν [illegible] νὰ πάῃ νὰ τραγουδήσῃ σὲ κανένα [illegible] σαντὰν, ἂς μὴ φοβηθῇ ἔμφ[illegible] τὴν παρατήρησίν τοῦ ὁ[illegible] φιλοφρόνησιν καὶ ἂς ἔνα ὅτ' ὅριν της ὅτι ὅσο λιγώτερα φορέσῃ ὅσον περισσότερον πλησιάζει πρὸς τὴν τελείαν τουαλέττα ποῦ φοροῦν ἡ πολὺ καθὼς πρέπει κυρίες τοῦ καλοῦ κόσμου.

Ἂχ, ἤθελα νὰ εἶνα τὸ τεγνικὸ λεξιλόγιο ποῦ μοῦ χρειάζεται γιὰ νὰ περιγράψω τὶς τουαλέττες ποῦ εἶδα στὸν Κινέζικο αὐτὸ χορό, γιὰ νὰ πῶ τί φοροῦσαν ἢ μᾶλλον τί δὲν φοροῦσαν ἡ κυρίες. Εἰς τὸν χορὸν αὐτὸν βρῆκα καὶ δύο Πολωνέζες μὲ τουαλέττες προκατακλυσμιαῖες, δηλαδὴ τοῦ 1914. Φαντασθῆτε ὅτι ἡ καϋμένες αὐτὲς κυρίες ἦσαν ντυμένες ἴσα μὲ τὸ λαιμό. Πόσο θὰ τὶς ἐλυποῦνταν κανεὶς νὰ τὶς βλέπῃ ξεφορεμένες μέσα στὴν ἐκθεσιεκείνη τῶν τελευταίων ἔτους τῆς μόδας. Βέβαια ὁ Ἱσπανὸς ἐπίσκοπος ποῦ διεξάγειπροπαγάνδα στὴν Βαρκελώνη κατὰ τοῦ εἴδους αὐτοῦ τοῦ ντυσίματος ἢ μᾶλλον τοῦ γδυσίματος θὰ τὶς συμπαθοῦσε, θὰ τὶς ἐφωτογράφιζε καὶ θὰ τὶς ἐπαρουσίαζε εἰς τὰς Ἱσπανίδας τῆς πλουτοκρατίας ὡς πρότυπα ἀπομιμήσεως. Ἐπίσης θὰ τὶς συμπαθοῦσε καὶ ἡ ὁμοσπονδία τῶν καθολικῶν κυριῶν τῆς Γένοβας, ποῦ ἐβούλιωσαν νὰ ἀποκαλέσουν τὴν νέα μόδα ἀσεμνον, ἀλλὰ ἡ προσκαλεσμένες στὸ χορὸ θὰ τὶς ἐλυπήθηκαν.

Ὅσο γιὰ μένα μιὰ εὐχὴ ἔχω· ἂν μποροῦσε ἀντὶ θεᾶς Μόδας ἡ θεὰ Φρονιμάδα νὰ μᾶς ἐπισκέπτονταν ἔστω καὶ γιὰ λίγες ἡμέρες θὰ ντυνόμαστε καλλίτερα, πάντως θὰ ντυνόμαστε περισσότερο.

Η ΗΡΩΣ.Ι.Σ

τοῦ «Φορτούνιου» εἶν' ἕνα κορίτσι μόλις δέκα ὀκτὼ ἐτῶν, μία σπανία ὠμορφιά, ποῦ ἔχει κάμει κατάχρησι σ' ὅλα καὶ διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει πλέον εἰμὴ ἕνα πρᾶγμα νέον στὸν κόσμο -- ἡ ἀρετή.

Καὶ τώρα μποροῦμε νὰ ἀποχωρήσουμε ἥσυχοι.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΑΛΕΠΟΥΔΙΣΤΙΚΑ

Κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς κ. Ἰντάλγκο ὡς Ροζίνας στὸν »Κουρέα τῆς Σεβίλλης», ἀμέσως ἤχησε ἡ λογομαχία μεταξὺ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ, καὶ πάνω στὴν σύγκρισιν μεταξὺ Σαμπανιέβας καὶ Ἰντάλγκο, οἱ μὲν ἔχουν ταχθῆ μὲ τὴν μία καὶ λέγουν.

— Μὰ ἡ Σαμπανιέβα εἶχε ἕνα σύνολον θαυμάσιο. Εἶνε ὡραία, λεπτή, χαριτωμένη καὶ ἔχει φωνὴ περίφημη.

Οἱ δεύτεροι ἀντικρούουν μὲ πυρὰ ὁμοβρόν.

— Καὶ ἡ Ἰντάλγκο εἶνε ὡραία, ἡ δὲ φωνή της εἶνε μυθωδῶς πολυτελής, σὲ λαρυγγισμοὺς, ἰδίως.

— Δὲν μᾶς ἀρέσουν, ἀντιτείνουν οἱ ἄλλοι, οἱ λαρυγγισμοὶ. δὲν μᾶς συγκινοῦν, ἀφορᾶ ἡ νεωτέρα σχολὴ τῆς μουσικῆς ἀποβλέπει κυρίως στὸ σύνολον τῆς καλλιτέχνιδος καὶ ἡ φωνὴ νὰ εἶνε ἐξαιρετικὴ, ἀλλὰ θεωρεῖται ἀπαραίτητος καὶ ἡ θαυμασία ἐμφάνισις. Ἡ Σαμπανιέβα ἦτο σὰν ἀγαλματάκι τοῦ Σὰξ, ἡ δὲ φωνή της γλυκεία, εὔστροφος. τεχνική.

— Ἡ ντὲ Ἰντάλγκο εἶχε Ἀντελίνα Πάττι τῆς ἐποχῆς, ἀπαντοῦν οἱ Ἰνταλγκο θαυμασταί.

Καὶ ἡ λογομαχία τραβάει κορδέλλα.

Ἐξαφετικὴ κίνησις στὰ ἐμπορικὰ καὶ στῆς ράπτριες κατ' αὐτάς. Προετοιμάζονται τουαλέττες γιὰ τὴν πρώτη τοῦ κ. Λάππα, τὴν Δευτέρα. Ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τῆς φροντίδες, ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ ἀπὸ τὴν προσπάθεια ποῦ καταβάλλουν αἱ Ἀθηνίδες, συμπεραίνομεν ὅτι τὸ θέαμα τῆς ριθούσης τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου, τὴν Δευτέρα τὸ βράδυ, θὰ εἶνε ὑπέρλαμπρον. Αἱ πλεῖσται τουαλέττες. ἂν ὄχι ὅλες, εἶνε ντεκολτὲ, πολυτελέστατες δὲ — ἀπὸ ὅσα ἀκοῦμε — καὶ ἀπὸ λαμὲ χρυσὸ ἢ ἀσημένιο, γαρνιρισμένες μὲ τούλια. Ἄλλες ὁλοκέντητες καὶ φωσφορίζουσαι ἀπὸ χάντρα ζωηροῦ χρώματος, ἢ κατάμαυρες. Εἶνε καὶ μερικὲς κυρίες ποῦ χωρὶς καμμιὰ ἀνησυχία ἀναμένουν τὴν ἑσπέρα τῆς Δευτέρας, διότι ἔχουν τουαλέττες. μοντέλλα Παρισινὴ, φανήκουν εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν κομμωτήριον Στίνη — Πανεπιστημίου 1.

Προχθὲς ἔγεινε ἡ βάπτισις τοῦ χαριτωμένου υἱοῦ τοῦ κ. Κ. Χανιώτη, μηχανικοῦ. Ἀνάδοχος ἦτο ἡ ὡραιοτάτη καὶ ἐξυπνοτάτη λιλιπούτειος δεσποινὶς Ἀλεξάνδρα Ν. Μακκᾶ. Εἰς τὸν νεοφώτιστον ἐδόθη τὸ ὄνομα Γεώργιος.

Ἐξακολουθεῖ ἡ ἐπάνοδος ἐκ Παρισίων διαφόρων Ἀθηνίδων, καὶ αἱ ἐνθουσιώδεις πέρνουν καὶ δίνουν. Ὅλαι ὁμιλοῦν διὰ τὴν ἀκρίβεια τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἐν τούτοις ὅλες ἔχουν φέρει πλέον τῶν 4 - 5 τουαλεττῶν. Μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται τὰ ἑξῆς, δύο ταγιὲρ, ἕνα ἁπλὸ. ἄλλο τουαλέττας. Ἕνα φόρεμα ἀπογευματινὸ καὶ 1 — 2 βραδινὲς τουαλέττες, δηλ. δαπάνη ἄνω τῶν τεσσάρων χιλιάδων. Ξεχωριστὰ διάφορες λεπτομέρειες τουαλεττικές. Μὴ λησμονῆτε καὶ τὸ ἀπαραίτητον ἐπανωφόρι, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία κυμαίνεται μεταξὺ χιλίων ὡς κατὼ χιλιάδες δραχμῶν.

Τὰ ἀρώματα, τὰ ὁποῖα ὑπέρ ποτε αἱ Ἀθηνίδες θεωροῦν ἀπαραίτητα, ἔφθασαν αἱ τιμαί των σὲ ὕψη δυσθεώρητα. Π. χ. ἡ μυρωδιὰ τῆς μόδας, ποῦ ξετρελλαίνονται τώρα ὅλες ἡ Κυρίες, εἶνε »Ἄμπρ» τοῦ Κοτύ· κοστίζει δὲ δρ. 125 τὸ μπουκάλι.

ΑΛΕΠΟΥ

Ο ΛΥΚΑΒΗΤΟΣ

Τὸ ἀγαπημένο μας βουναλάκι, τὸ ὁποῖον ἐσυκοφαντήθη γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅτι θὰ ἐξαπέλυε φωτιὰν καὶ λάβαν κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, μᾶς ἔλουσε χθὲς μὲ τὰς φαντασμαγορικὰς προβολάς του εἰρηνικώτατα καὶ ἀπολαυστικώτατα. Τί νὰ ἐσκέπτοντο ἄρα γε οἱ παράφρονες συκοφάνται ποῦ βλέποντες τὴν χαρὰν καὶ τὴν εἰρήνην νὰ ἐξαπολύωνται ἐπὶ τῆς πόλεώς μας ἀπ' ἐκεῖ ποῦ τὰ σάπια τους κεφάλια ἐφαντάσθησαν ὅτι θὰ ἐβγαίναν μύδροι καὶ ὄλεθρος :

Μᾶς φαίνεται ὅτι ἡ χθεσινὴ βραδειὰ τοῦ Λυκαβητοῦ ἦτο ἡ χειρότερη τιμωρία τῶν κωμικοτραγικῶν συνωμοτῶν.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΠΥΡΚΑΪΑ

Τὸ μέγαρον τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ἠπειλήθη χθὲς ἀπὸ ἀπρόοπτον κίνδυνον. Ἡ διπλωματικὴ ὑπερένταση φαίνεται ἐπροκάλεσε ἠλεκτρικὸν κύκλωμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρὸς στιγμὴν ἠπειλήθη ἡ ἀποτέφρωσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Αἱ ἀσφάλειαι ἀνεφλέγησαν καὶ ἀσπραπιαίως αἱ διπλωματικαὶ κεφαλαὶ ἐσκοτίσθησαν ἀπὸ πυκνὴ νέφη καπνοῦ.

Εὐτυχῶς τὸ κακὸν ἠπροελήφθη ἀμέσως καὶ ἡ ὑδεμία ἀπολύτως ζημία ἄλλη ἐγένετο ἐκτὸς τοῦ ἡ διπλωματία μας ἐφέθη πρὸς στιγμὴν καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν δικαιολογημένως βυθισμένη εἰς σκότος ψηλαφητόν.

Ο ΡΩΣΣΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

Αὔριον τὸ πρωὶ θὰ λειτουργήσῃ ἐπισήμως εἰς τὸν ἐνταῦθα Ρωσσικὸν Ναὸν ὁ Ρῶσσος Ἐπίσκοπος Χερσῶνος Σ. Πλάτων. Ἐπίσης τὴν προσεχῆ Πέμπτην θὰ ψαλῇ ἐπίσημος λειτουργία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ χοροστατήσῃ ὁ ἀνωτέρω Ρῶσσος ἀρχιερεύς.

ΣΗΜΑΙΟΣΤΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΩΤΑΓΩΓΗΣΙΣ

Πανηγυρικωτάτη ἡ χθεσινὴ ὄψις τῶν Ἀθηνῶν. Παντοῦ χαρὰ, φῶς καὶ σημαία. Ὁ καλλίτερος ὅμως στολισμὸς ἦτο ἡ φαιδρότης τοῦ κόσμου. Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ, νέοι καὶ γέροντες, ἐπανηγύριζον ὅλα τὰ καλὰ μαζί. Εἰρήνη, ἀπόλυσις ἡλικιῶν, πρόληψις συνωμοσιῶν καὶ ταραχῶν, ἐπάνοδος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. ἐπίδοσις ψηφισμάτων καί. θαυμασία καλοκαιρία.

Ἂν ὁ καιρὸς θελήσῃ νὰ εἶνε καὶ σήμερα καλὸς, ἡ σημερινὴ ἡμέρα θὰ εἶνε ἀνωτέρα καὶ τῆς χθεσινῆς. Διότι, τέλος πάντων, θὰ ἔχωμε καὶ κάτι ποῦ τόσο τὸ ἐπεθυμήσαμε καὶ ποῦ γιὰ τὸν Ἕλληνα εἶνε ἡ μεγαλείτερη πανήγυρις καὶ χαρά. Σήμερα θὰ ἔχωμε διαδήλωσι καὶ λόγο.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΜΑΣ

ΕΝΑ ΑΛΗΘΙΝΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

— **Τὸ εἰδύλλιο ἑνὸς Ἄγγλου στρατιώτου καὶ μιᾶς Σερβίδος.**

— **Πῶς διακόπτεται ξαφνικὰ ὁ γάμος.**

— **Ἡ ὡραία Σερβοποῦλα ξαναβρίσκει τὸν μνηστῆρά της.**

Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες γράφουν ἐκτενῶς περὶ ὁλοκλήρου μυθιστορήματος, πλήρους ρωμαντικῶν ἐπεισοδίων μεταξὺ ἑνὸς Ἄγγλου, ποῦ κατετάχθη εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἐθελοντὴς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου καὶ ἐστάλη μὲ τὸ σύνταγμά του εἰς τὸ Σερβικὸν μέτωπον καὶ μιᾶς Σερβίδος. Εἶχε καταλύσει σ' ἕνα φτωχόσπιτο Σερβικὸ εἰς τὸ χωριὸ ποῦ ἔμενε τὸ σύνταγμά του, εἰς τὸ σπίτι δὲ ποῦ ἔμενε αὐτὸς ἐγνωρίσθη μ' ἕνα ἀπὸ τὰ κορίτσια τῆς οἰκογενείας, μιὰ ὡραιοτάτη Σερβοποῦλα, ἡ ὁποία δὲν ἤξερε οὔτε γρῦ Ἐγγλέζικα, ἤξερε ὅμως πολὺ καλὰ τὴν διεθνῆ γλῶσσαν τοῦ ἔρωτος καὶ μερικὰ πρὸς τούτοις Γαλλικά.

ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

Ἡ Σερβοποῦλα συνῆψε κατ' ἀρχὰς φιλίαν μὲ τὸν Ἄγγλον, ἔπειτα δὲ ἡ φιλία αὐτὴ δὲν ἄργησε ν' ἀναπτυχθῇ εἰς ἀληθινὸν ἔρωτα. Τῆς ὑπεσχέθη νὰ τὴν νυμφευθῇ κι' ἐκεῖ ποῦ ἐλογάριαζε νὰ κάμῃ τοὺς γάμους του, τὸ σύνταγμά του ἐπρόσταξε ν' ἀναχωρήσῃ ἐσπευσμένως. Ὁ στρατιώτης ἐξηκολούθει νὰ γράφῃ εἰς τὴν μνηστήν του, ἀλλὰ δὲν ἐλάβαινε καμμίαν ἀπάντησιν, μέχρις ὅτου μετὰ καιρὸν μανθάνει ἐπὶ τέλους ὅτι τὸ χωριὸ εἰς τὸ ὁποῖον ἔμενε, κατεστράφη τελείως ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτοῦ διεσκορπίσθησαν.

ΠΕΡΝΑ ΒΟΥΝΑ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΕΣ

Δὲν ξανάκουσε τίποτε οὔτε γιὰ τὸ χωριὸ, οὔτε γιὰ τὴν καλή του, ὅταν ξαφνικὰ πρό τινων ἡμερῶν λαμβάνει ἕνα γράμμα ἀπὸ τὴ Σερβικὴ πρεσβεία τοῦ Λονδίνου, εἰς τὸ ὁποῖον ἠρωτᾶτο ἂν ἐγνώριζε μιὰ Σερβίδα ποῦ ἦρθε στὴν Ἀγγλία καὶ ἐζήτοῦσε κάποιον ποῦχε τὸ ἴδιο μὲ αὐτὸν ὄνομα, ἀνῆκον εἰς τὸ σύνταγμα τοῦ Λάϊσεστερ. Ἐπῆγε ἀμέσως στὸ Λονδῖνον καὶ πρὸς μεγάλην του εὐτυχίαν ἀνακαλύπτει τὴν μνηστήν του, ποῦχε περάσει βουνὰ καὶ θάλασσες γιὰ νὰ τὸν ἀνταμώσῃ. Ἔμαθε ἀπὸ τὴν ἴδια ὅτι μόλις κατελήφθη τὸ χωριό του ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ αὔτη καὶ μετὰ πολλὰς ἀπιστεύτους περιπλανήσεις πῆγε στὴ Γαλλία, ἀπ' ἐκεῖ δὲ μετέβη στὴν Ἀγγλία. Αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ τῆς Δούβρης ἐδίστασαν νὰ πιστεύσουν τὸ κορίτσι, τὴν ἐθεώρησαν ὕποπτον, καθὼς διηγήθη τὴν ἱστορίαν της μὲ σπασμένα Γαλλικά. ἐπὶ τέλους ὅμως τὴν παρέπεμψεν εἰς τὴν Σερβικὴν πρεσβείαν τοῦ Λονδίνου

ΜΟΝΗ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν ἔφθασε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπεργίας τῶν σιδηροδρομικῶν. Μιὰ μόνο λέξι Ἀγγλικὴ ἤξερε, τὸ Λάϊσεστερ, τὴν πατρίδα δηλαδὴ τοῦ ἀγαπημένου της καὶ τὄνομά του ἐπίσης. Ἐπλανήθη πολλὲς ὧρες στὸ Λονδῖνον ἕως ὅπου βρῆ τὴ Σερβικὴ πρεσβεία κοντὰ τὴν Πύλην τῆς Βασιλίσσης. Ἡ πρεσβεία τὴν συνέστησε σ' ἕνα ξενοδοχεῖο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσύχναζαν κυρίως Σέρβοι. Στὸ ξενοδοχεῖο αὐτὸ, ὅπως διηγήθη ἡ ξενοδόχος εἰς δημοσιογράφους, ἦταν νευρικὴ καὶ ἀνυπόμονος, ἔμεινε μόνο μιὰ νύκτα καὶ ἀνεχώρησεν ἐνωρὶς τὴν ἑπομένην πολὺ πρωΐ. Δὲν ὑπέγραψε τὄνομά της εἰς τὸ σχετικὸ βιβλίο, ἀκόμη δὲ καὶ οἱ Σέρβοι μὲ τοὺς ὁποίους συνωμίλησε, δὲν ἤξεραν τὄνομά της. Ἡ ξενοδόχος τὴν περιγράφει ὡς ἕνα κορίτσι ψηλὸ. χαριτωμένο, πολὺ ὠμορφο. ποῦ ἂν καὶ δὲν ξέρει γρῦ Ἀγγλικὰ, ἐν τούτοις συννενοεῖται ἀρκετὰ καλὰ μὲ σημεῖα.

Περιττὸν νὰ προστεθῇ ὅτι τὸ μυθιστόρημα ἔσχεν εὐτυχὲς τέλος. Ὁ ἐρωμένος της τὴν πῆρε στὸ Λάϊσεστερ, τὴν ἔδειξε περήφανος στοὺς γονεῖς της καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας πέριξ τῆς τραπέζης ὁ παππᾶς ἔψαλλε τὸ »Ἡσαΐα χόρευε.»